

**CODUL PENAL AL
REPUBLICII CEHE**

CZ

CODUL PENAL AL REPUBLICII CEHE

Tudorel TOADER

Codul penal a fost adoptat prin Legea din 8 ianuarie 2009 și a intrat în vigoare la data de 1 ianuarie 2010.

Codul este structurat pe trei părți: Partea I. Partea generală, art. 1-139; Partea a II-a. Partea specială, art. 140-418 și Partea a III-a, art. 419-421, cuprinzând dispoziții finale și tranzitorii.

Partea întâi. Partea generală (art. 1-139)

Particularități în raport de Codul penal român.

Principiile generale au conținut asemănător celor din legislația penală română.

Principiul înmatriculării face ca natura penală a unei fapte săvârșite în afara teritoriului Republicii Cehe, la bordul unei nave, aeronave sau al altui mijloc de transport aerian, sub pavilion ceh sau înregistrată în Republica Cehă, să se judece în conformitate cu legea Republicii Cehe.

Infracțiunile se împart în contravenții și delikte. Contravențiile sunt toate infracțiunile săvârșite din neglijență și infracțiunile săvârșite cu intenție pentru care Codul penal stipulează o pedeapsă cu închisoarea de maximum cinci ani. *Deliktele* sunt toate infracțiunile care nu sunt clasificate drept contravenții de Codul penal.

Conduita care conduce în mod iminent la săvârșirea unei infracțiuni, pusă în aplicare de făptuitor cu intenția de a comite respectiva infracțiune, se consideră tentativă de săvârșire a infracțiunii, cu excepția cazului în care infracțiunea este săvârșită.

Persoana care nu a împlinit vârsta de cincisprezece ani la momentul săvârșirii unei infracțiuni nu răspunde penal.

Nu constituie infracțiune fapta săvârșită de către cei care acționează cu acordul persoanei vătămate, care este pe deplin capabilă să decidă în privința intereselor sale afectate de o astfel de faptă. Consimțământul trebuie acordat înaintea sau în timpul executării faptei.

Nu constituie infracțiune fapta săvârșită de către cei care, în conformitate cu informațiile pe care le au la dispoziție la momentul deciziei privind modul în care vor acționa, execută o activitate benefică social, în îndeplinirea atribuțiilor pe care le au conform contractului de muncă, profesiei, postului sau funcției deținute, prin care periclitează sau încalcă un interes protejat de Codul penal, cu excepția cazului în care rezultatul benefic social ar fi putut fi obținut altfel.

În cazul în care instanța condamnă un infractor pentru două sau mai multe infracțiuni concurente, instanța poate impune o pedeapsă a cărei durată se extinde cu o treime, însă limita superioară a duratei pedepsei finale cu închisoarea nu poate depăși douăzeci de ani, iar în cazul în care se dispune o pedeapsă cu închisoare excepțională, între douăzeci și treizeci de ani, aceasta nu va depăși treizeci de ani.

În cazul în care instanța hotărăște renunțarea la aplicarea pedepsei, se va considera că făptuitorul nu a fost condamnat.

Instanța poate renunța condiționat la aplicarea pedepsei și dispune supravegherea unui făptuitor, în cazul în care consideră că este necesară supravegherea conduitei acestuia pe durata termenului de supraveghere.

Supravegherea desemnează contactul personal periodic al făptuitorului cu un ofițer al Serviciului de Probațiune și Mediere (denumit în continuare „ofițer de probațiune”), cooperarea la întocmirea și punerea în aplicare a programului de supraveghere pe parcursul perioadei de probă și monitorizarea respectării condițiilor impuse făptuitorului de instanță sau prevăzute prin lege.

Ofițerul de probațiune are obligația de a asigura supravegherea făptuitorului în conformitate cu programul de probațiune, de a-l sprijini pe acesta și de a urma instrucțiunile judecătorului privind supravegherea, și de a se asigura că făptuitorul duce o viață cinstită. Ofițerul de probațiune are obligația de a actualiza periodic planul de probațiune, în funcție de rezultatele supravegherii și de circumstanțele personale, familiale și de altă natură ale făptuitorului.

Instanța poate dispune următoarele pedepse pentru infracțiunile comise: pedeapsa cu închisoarea; arestul la domiciliu; serviciul în folosul comunității; confiscarea proprietății; pedeapsa pecuniară; confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare; interzicerea unei activități; interzicerea accesului la evenimente sportive, culturale sau la alte evenimente sociale; retragerea titlurilor de onoare sau a decorațiilor; degradarea militară; expulzarea.

În cazul în care Codul penal prevede mai multe pedepse pentru o faptă penală, fiecare dintre aceste pedepse poate fi impusă separat sau se pot impune mai multe pedepse, concomitent.

Arestul la domiciliu, serviciul în folosul comunității, pedeapsa pecuniară, interzicerea accesului la evenimente sportive, culturale sau la alte evenimente sociale, expulzarea și interzicerea șederii pot fi impuse și individual, chiar dacă Codul penal nu prevede o astfel de pedeapsă pentru o anumită infracțiune.

Instanța va decide transferul condamnatului într-o închisoare cu regim mai ușor, în cazul în care conduita acestuia și modul în care își duce la îndeplinire obligațiile oferă temeiuri pentru a considera că transferul va contribui la îndreptarea acestuia.

Instanța poate impune o pedeapsă de arest la domiciliu cu durata de până la doi ani atunci când condamnă făptuitorul unei infracțiuni minore, cu condiția să se poată considera în mod rezonabil că o astfel de pedeapsă este suficientă,

în raport cu infracțiunea săvârșită și persoana și împrejurările făptuitorului, eventual în paralel cu altă pedeapsă, și ca făptuitorul să promită în scris că în perioada respectivă de timp nu va părăsi incinta adresei specificate și va coopera pentru efectuarea controalelor.

Arestul la domiciliu poate fi impus ca pedeapsă unică, dacă, în raport cu natura și gravitatea infracțiunii comise și cu persoana și împrejurările făptuitorului nu se consideră necesară impunerea altei pedepse.

Atunci când condamnă făptuitorul pentru o infracțiune minoră, instanța poate impune o pedeapsă presupunând prestarea de servicii în folosul comunității; serviciul în folosul comunității poate fi impus ca pedeapsă individuală, dacă, în raport cu natura și gravitatea infracțiunii și cu persoana și relațiile făptuitorului, nu este necesară impunerea unei alte pedepse. Instanța poate impune prestarea serviciilor în folosul comunității cu durata între 50 și 300 de ore.

În raport cu împrejurările cauzei și relațiile făptuitorului, instanța poate impune pedeapsa confiscării proprietății, în cazul pronunțării pedepsei excepționale cu închisoarea sau al unui delict deosebit de grav prin care făptuitorul a dobândit sau a încercat să dobândească foloase patrimoniale.

Confiscarea proprietății afectează întreaga proprietate a unui făptuitor sau numai o porțiune a acesteia, desemnată de instanță. Cu toate acestea, confiscarea nu se aplică mijloacelor și bunurilor necesare satisfacerii necesităților de trai ale condamnatului și persoanelor pe care acesta are obligația legală de a le sprijini.

Instanța poate impune o pedeapsă pecuniară dacă făptuitorul a obținut ori a încercat să obțină, pentru sine sau pentru altul, foloase materiale prin săvârșirea unei infracțiuni.

Pedeapsa pecuniară va fi impusă în tranșe zilnice, în cuantum de minimum 20 și maximum 730 tranșe zilnice integrale. Cuantumul unei tranșe zilnice este de minimum 100 CZK și maximum 50.000 CZK.

Instanța poate impune pedeapsa interzicerii unei activități pentru o perioadă de unul până la zece ani, în cazul în care făptuitorul săvârșește o infracțiune legată de această activitate.

Instanța poate impune pedeapsa interzicerii șederii de la unul la zece ani pentru o infracțiune săvârșită cu intenție, dacă acest lucru este necesar pentru protejarea ordinii publice, vieții de familie, sănătății, moralității sau proprietății, în raport cu modul de trai anterior al făptuitorului și cu locul și momentul săvârșirii faptei; interzicerea șederii nu se poate aplica pentru locul de reședință permanentă al făptuitorului. Pedeapsa interzicerii șederii constă în interdicția de a locui într-un anumit loc sau district pe parcursul duratei executării acestei pedepse; va fi necesară obținerea unei autorizații pentru șederea temporară într-un astfel de loc sau district, pentru motive personale urgente.

Este de observat și sfera de cuprindere a funcționarului public, o sferă foarte cuprinzătoare.

Funcționarul public este: un judecător; un procuror; președintele Republicii Cehe; un membru al Parlamentului sau un senator al Republicii Cehe, un membru al guvernului sau o altă persoană care deține o funcție într-un alt organism public; un membru al unui consiliu orășenesc sau un reprezentant al autorităților locale, administrației publice sau al unui alt organism al unei autorități publice; un membru al forțelor armate sau al trupelor de securitate sau un agent de poliție al poliției locale; un executor judecătoresc aflat în exercițiul atribuțiilor profesionale rezultate conform unei măsuri dispuse de un judecător sau de un procuror; un notar public aflat în exercițiul atribuțiilor profesionale în procedurile de moștenire sau de comisar judiciar; un arbitru financiar; o persoană fizică, desemnată de ocolul silvic, autoritatea însărcinată cu protecția naturii, controlul vânătorii și pescuitului, aflată în exercițiul îndeplinirii sarcinilor încredințate de stat sau de comunitate și utilizând competențele conferite în acest sens.

Partea a doua. Partea specială (art. 140-418)

Vătămarea sănătății din motive scuzabile constă în fapta persoanei care provoacă cu intenție vătămarea sănătății altei persoane din cauza unei tulburări profunde cauzate de teamă, șoc, confuzie sau o altă stare mentală scuzabilă sau ca rezultat al unui comportament anterior condamnabil al victimei, și care va fi condamnată la pedeapsa cu închisoarea de până la un an.

Răspândirea bolilor umane contagioase constă în fapta persoanei care provoacă sau sporește pericolul de a importa ori răspândi o boală umană contagioasă și care va fi condamnată la pedeapsa cu închisoarea, la interzicerea activității sau la confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

Guvernul va stabili prin act normativ definiția bolilor umane contagioase.

Întreruperea ilegală a cursului sarcinii este sancționată de legea penală, indiferent dacă se săvârșește cu sau fără consimțământul femeii însărcinate.

Este sancționată de legea penală fapta constând în prelevarea țesuturilor sau organelor și efectuarea unui transplant contra cost.

Încredințarea unui copil altei persoane constă în fapta persoanei care, pentru o contraprestație, încredințează un copil altcuiva cu scopul adopției sau alt scop asemănător.

Persecutarea constând în fapta persoanei care obligă pe o altă persoană, abuzând de suferința sau dependența acesteia, să acționeze, să nu acționeze sau să sufere ceva va fi condamnată la pedeapsa cu închisoarea sau la interzicerea activității.

Utilizarea ilegală a datelor personale constă în fapta persoanei care, chiar și din culpă, publică, comunică, pune la dispoziție, prelucrează sau sustrage, în mod ilegal, date personale colectate despre o altă persoană în relație cu

exercitarea unei competențe publice și, prin aceasta, aduce gravă atingere drepturilor sau intereselor legitime ale persoanei vizate de datele colectate și care va fi condamnată la pedeapsa cu închisoarea sau la interzicerea activității.

Calomnia este fapta prevăzută de legea penală constând în fapta persoanei care face declarații false despre altcineva, capabile să amenințe semnificativ reputația sa în rândul altor cetățeni, în special să îi aducă prejudicii la locul de muncă, să îi tulbure relațiile de familie sau să provoace alte prejudicii grave, și care va fi condamnată la pedeapsa cu închisoarea.

Calomnia este mai gravă dacă este comisă prin intermediul presei, unui film, unui post de radio sau televiziune, al unei rețele de calculatoare accesibile publicului larg sau printr-o altă metodă la fel de eficace.

Neglijarea obligației de întreținere constă în fapta persoanei care, chiar și din culpă, nu își îndeplinește obligația legală de întreținere, pentru o perioadă care depășește patru luni.

Impunitatea minorului pentru fapte privind viața sexuală. Minorul care solicită o recompensă financiară, beneficii sau avantaje pentru a întreține un act sexual, masturbare, expunere indecentă sau alt comportament comparabil nu răspunde penal pentru o astfel de faptă, nici măcar în calitate de instigator și co-autor.

Eludarea impozitelor, taxelor și a altor plăți obligatorii asemănătoare constă în fapta persoanei care eludează plata unui impozit, a taxelor vamale, a contribuțiilor la asigurările sociale, la asigurările de șomaj, a contribuțiilor la asigurarea contra accidentelor, a contribuțiilor la asigurările de sănătate sau a altor contribuții asemănătoare ori eludează plata oricărui astfel de obligații și care va fi condamnată la pedeapsa cu închisoarea sau la interzicerea activității.

Încălcarea obligației de informare în proceduri fiscale constă în fapta persoanei care nu respectă obligația legală de a informa administrația fiscală și astfel periclitează calcularea la timp și periodică a cuantumului impozitelor datorate sau al accizelor convenite și care va fi condamnată la pedeapsa cu închisoarea sau interzicerea activității.

Încălcarea normelor privind etichetarea și elementele etichetelor aplicate bunurilor constă în fapta persoanei care folosește etichete, elemente de siguranță sau alte elemente pentru etichetarea bunurilor în scopuri fiscale de o manieră contrară altor acte normative, cu intenția de a produce prejudicii altuia sau de a câștiga foloase necuvenite pentru sine sau altul, sau în fapta persoanei care, contrar altor acte normative, importă, stocchează, transportă sau pune în circulație bunuri fără etichetă, elemente de siguranță sau alte elemente pentru etichetarea bunurilor în scopuri fiscale, și care va fi condamnată la pedeapsa cu închisoarea sau interzicerea activității.

Maltratarea animalelor constă în fapta persoanei care maltratează un animal prin cruzimi sau metode cauzatoare de suferințe deosebite, în mod public sau

într-o zonă accesibilă publicului, persoană care va fi condamnată la pedeapsa cu închisoarea, la interzicerea activității sau la confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

Omissionea din culpă de îngrijire a animalelor constă în fapta persoanei care, din culpă gravă, omite să asigure îngrijirea necesară a unui animal pe care îl deține sau îl are în îngrijire, provocând astfel consecințe permanente asupra sănătății animalului sau moartea acestuia, persoană care va fi condamnată la pedeapsa cu închisoarea, la interzicerea activității sau la confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

CUPRINS

Partea întâi. Partea generală	627
Capitolul I. Limitele de aplicare a legii penale	627
Diviziunea 1. Legalitatea incriminării	627
Diviziunea 2. Aplicarea legii penale în timp	627
Diviziunea 3. Aplicarea legii penale în spațiu	628
Capitolul II. Răspunderea penală	630
Diviziunea 1. Fundamentele răspunderii penale	630
Diviziunea 2. Vinovăția.....	631
Diviziunea 3. Actele preparatorii și tentativa de săvârșire a infracțiunii.....	632
Diviziunea 4. Autorul, coautorul și complicele.....	634
Capitolul III. Condiții care exclud ilegalitatea unei fapte	635
Capitolul IV. Prescripția răspunderii penale	637
Diviziunea 1. Prescrierea răspunderii penale prin regret efectiv	637
Diviziunea 2. Limitarea răspunderii penale	638
Capitolul V. Pedepsele penale	640
Diviziunea 1. Categoriile pedepselor și principii generale aplicabile impunerii acestora.....	640
Diviziunea 2. Pedepsele	640
Sub-diviziunea 1. Principii generale aplicabile impunerii pedepselor	640
Sub-diviziunea 2. Renunțarea la aplicarea pedepsei	646
Sub-diviziunea 3. Supraveghere.....	648
Sub-diviziunea 4. Categoriile pedepselor și pedeapsa excepțională cu închisoarea.....	649
Sub-diviziunea 5. Impunerea și executarea pedepselor individuale	650
Sub-diviziunea 6. Suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoarea.....	663
Sub-diviziunea 7. Liberarea condiționată din închisoare și renunțarea condiționată la executarea perioadei rămase dintr-o pedeapsă de interdicere a exercitării unei activități, interdicere a șederii sau interdicere a accesului la evenimente sportive, culturale sau la alte evenimente sociale.....	666
Sub-diviziunea 8. Deducerea pedepsei arestului preventiv și a pedepsei executate	670
Sub-diviziunea 9. Prescripția executării pedepsei	671

Diviziunea 3. Măsurile de siguranță	672
Sub-diviziunea 1. Principii generale privind impunerea măsurilor de siguranță	672
Sub-diviziunea 2. Măsurile de siguranță și impunerea acestora.....	672
Capitolul VI. Reabilitarea.....	677
Capitolul VII. Dispoziții speciale privind anumiți făptuitori	679
Capitolul VIII. Explicarea unor termeni sau expresii	680

Partea a doua. Partea specială..... 686

Capitolul I. Infracțiuni contra vieții și sănătății	686
Diviziunea 1. Infracțiuni contra vieții.....	686
Diviziunea 2. Infracțiuni contra sănătății.....	688
Diviziunea 3. Infracțiuni care pun în pericol viața sau sănătatea	690
Diviziunea 4. Infracțiuni contra femeilor însărcinate	695
Diviziunea 5. Infracțiuni legate de utilizarea ilegală a țesuturilor și organelor umane, a embrionilor umani și a genomului uman.....	697
Capitolul II. Infracțiuni contra libertății, vieții private și confidențialității corespondenței.....	700
Diviziunea 1. Infracțiuni contra libertății.....	700
Diviziunea 2. Infracțiuni ce aduc atingere drepturilor personalității, vieții private și secretului corespondenței	706
Capitolul III. Infracțiuni contra demnității umane în sfera sexuală	710
Capitolul IV. Infracțiuni contra familiei și copiilor	714
Capitolul V. Infracțiuni contra patrimoniului	718
Capitolul VI. Infracțiuni economice	734
Diviziunea 1. Infracțiuni contra monedei și instrumentelor de plată.....	734
Diviziunea 2. Infracțiuni privind impozitele, taxele și moneda străină	736
Diviziunea 3. Fapte penale contra regulilor obligatorii ale economiei de piață și circulației mărfurilor în relația cu alte state	739
Diviziunea 4. Infracțiuni contra drepturilor industriale și drepturilor de autor.....	749
Capitolul VII. Fapte penale care reprezintă un pericol general	752
Diviziunea 1. Fapte penale care constituie o amenințare la adresa publicului.....	752
Diviziunea 2. Infracțiuni care pun în pericol o aeronavă, o navă civilă și o platformă fixă.....	761
Capitolul VIII. Infracțiuni contra mediului	762

Capitolul IX. Infrațiuni contra republicii cehe, altor state și organizațiilor internaționale	769
Diviziunea 1. Infrațiuni contra Republicii Cehe, statelor străine și organizațiilor internaționale	769
Diviziunea 2. Infrațiuni contra securității Republicii Cehe, a unui stat străin sau a unei organizații internaționale	773
Diviziunea 3. Infrațiuni contra apărării statului	774
Capitolul X. Infrațiuni contra ordinii publice.....	775
Diviziunea 1. Infrațiuni contra autorității	775
Diviziunea 2. Infrațiuni săvârșite de funcționari publici	777
Diviziunea 3. Corupția.....	778
Diviziunea 4. Alte imixțiuni în activitatea unei autorități publice	780
Diviziunea 5. Infrațiuni care aduc atingere unor relații privind conviețuirea socială	790
Diviziunea 6. Alte tulburări ale ordinii publice	792
Diviziunea 7. Grupul infracțional organizat.....	793
Diviziunea 8. Alte forme de participare la activități infracționale.....	796
Capitolul XI. Infrațiuni privind serviciul militar	800
Capitolul XII. Infrațiuni privind militarii	801
Diviziunea 1. Infrațiuni contra modului de subordonare și onoarei militare	801
Diviziunea 2. Infrațiuni privind obligația de a efectua serviciu militar.....	806
Diviziunea 3. Infrațiuni privind serviciul de gardă, de pază și alte îndatoriri.....	807
Diviziunea 4. Infrațiuni care pun în pericol capacitatea de luptă sau forțele armate.....	808
Diviziunea 5. Infrațiuni privind îndatoririle membrilor forțelor de securitate	810
Capitolul XIII. Infrațiuni contra umanității, păcii și crime de război.....	811
Diviziunea 1. Infrațiuni contra umanității.....	811
Diviziunea 2. Infrațiuni contra păcii și crime de război	813
Diviziunea 3. Dispoziții comune.....	817
Partea a treia. Dispoziții tranzitorii și finale	818

CODUL PENAL AL REPUBLICII CEHE¹⁾

PARTEA ÎNTÂI PARTEA GENERALĂ

CAPITOLUL I Limitele de aplicare a legii penale

DIVIZIUNEA 1 Constituie infracțiune numai faptele prevăzute de legea penală

Secțiunea 1. Neretroactivitatea legii penale

Constituie infracțiune numai fapta astfel prevăzută de lege înaintea săvârșirii sale.

DIVIZIUNEA 2 Aplicarea legii penale în timp

Secțiunea 2. Natura penală a faptei și momentul săvârșirii acesteia

(1) Natura penală a faptei se judecă potrivit legii în vigoare la momentul săvârșirii acesteia; fapta se va judeca în conformitate cu o lege ulterioară numai dacă aceasta este o lege mai favorabilă pentru făptuitor.

(2) În cazul în care legea se modifică pe parcursul săvârșirii faptei, se aplică legea în vigoare la momentul încetării conduitei prin care a fost săvârșită fapta.

(3) În cazul adoptării unor modificări ulterioare aduse legii în vigoare la momentul încetării conduitei prin care a fost săvârșită fapta, se aplică legea mai favorabilă.

(4) Fapta este săvârșită la momentul în care a acționat făptuitorul sau complicele acestuia sau, în cazul neglijenței, la momentul în care ar fi avut obligația să acționeze. Nu este relevant când s-au materializat consecințele sau când ar fi trebuit să se materializeze.

Secțiunea 3. Aplicabilitatea legii în vigoare la momentul pronunțării hotărârii

(1) Împotriva făptuitorului se poate pronunța numai o pedeapsă prevăzută de legea în vigoare la momentul pronunțării hotărârii privind infracțiunea penală.

¹⁾ Legea din 8 ianuarie 2009 privind Codul penal (40/2009 Coll.) modificată de: 306/2009 Coll.; 181/2011 Coll.; 330/2011 Coll.

(2) Măsurile asigurătorii se dispun în conformitate cu legea în vigoare la momentul adoptării acelor măsuri asigurătorii.

DIVIZIUNEA 3

Aplicarea legii penale în spațiu

Secțiunea 4. Principiul teritorialității

(1) Natura penală a faptei săvârșite pe teritoriul Republicii Cehe se judecă în conformitate cu legea Republicii Cehe.

(2) Infracțiunea se consideră săvârșită pe teritoriul Republicii Cehe

a) dacă infractorul a săvârșit fapta, parțial sau total, pe acest teritoriu, chiar dacă încălcarea sau periclitarea unui interes protejat prin legea penală s-a produs ori ar fi trebuit să se producă, parțial sau total, în străinătate sau

b) dacă infractorul a încălcat ori a periclitat un interes protejat prin legea penală sau dacă o astfel de consecință ar fi trebuit să se producă, chiar și numai parțial, pe acest teritoriu, chiar dacă fapta a fost săvârșită în străinătate.

(3) Participarea se consideră săvârșită pe teritoriul Republicii Cehe,

a) dacă fapta infractorului a fost săvârșită pe acest teritoriu; care va fi stabilit prin analogie cu prevederile sub-secțiunii (2), sau

b) dacă complicele la fapta săvârșită în străinătate a acționat parțial pe teritoriul Republicii Cehe.

(4) Dacă complicele a acționat pe teritoriul Republicii Cehe, pentru participarea sa se aplică legea Republicii Cehe, indiferent dacă fapta infractorului este considerată infracțiune sau nu în străinătate.

Secțiunea 5. Principiul înmatriculării

Natura penală a unei fapte săvârșite în afara teritoriului Republicii Cehe, la bordul unei nave, aeronave sau al altui mijloc de transport aerian, sub pavilion ceh sau înregistrată în Republica Cehă, se judecă în conformitate cu legea Republicii Cehe. Locul săvârșirii unei astfel de fapte se stabilește conform prevederilor secțiunii 4 (2) și (3).

Secțiunea 6. Principiul personalității

În judecarea naturii penale a unei fapte săvârșite în străinătate de un cetățean al Republicii Cehe sau de un apatrid căruia i s-a acordat drept de ședere permanentă pe teritoriul Republicii Cehe se aplică legea Republicii Cehe.

Secțiunea 7. Principiul protecției și principiul universalității

(1) Legea Republicii Cehe se aplică pentru judecarea naturii penale a faptelor de tortură și alte tratamente crude și inumane (Secțiunea 149), falsificare de monede (Secțiunea 233), punere în circulație de valori falsificate (Secțiunea 235), fabricarea și deținerea de instrumente în vederea falsificării de valori (Secțiunea 236), emiterea frauduloasă de monedă (Secțiunea 237), subminarea Republicii (Secțiunea 310), atentat terorist (Secțiunea 311), terorism (Secțiunea 312),

sabotaj (Secțiunea 314), spionaj (Secțiunea 316), utilizare a violenței împotriva unei autorități publice (Secțiunea 323), violența împotriva unui funcționar public (Secțiunea 325), falsificarea ori alterarea înscrisurilor oficiale (Secțiunea 348), participare la grupuri infracționale conform secțiunii 361 (2) și (3), genocid (Secțiunea 400), infracțiuni contra umanității (Secțiunea 401), apartheid și discriminare a unor categorii de persoane (Secțiunea 402), pregătire de război ofensiv (Secțiunea 406), utilizare de mijloace și metode interzise în operațiunile de luptă (Secțiunea 411), cruzimi de război (Secțiunea 412), persecutare a populației (Secțiunea 413), jaf în zona de operații militare (Secțiunea 414), utilizare fără drept a emblemelor internaționale și recunoscute de stat (Secțiunea 415), utilizare fără drept a steagului și a armistițiului (Secțiunea 416) și vătămare a unui conciliator (Secțiunea 417), chiar dacă o astfel de infracțiune a fost săvârșită în străinătate de către un resortisant al altui stat sau un apatrid, căruia nu i s-a acordat drept de ședere permanentă pe teritoriul Republicii Cehe.

(2) De asemenea, se aplică legea Republicii Cehe pentru judecarea naturii penale a faptelor săvârșite în străinătate împotriva unui resortisant ceh sau unui apatrid căruia i s-a acordat drept de ședere permanentă pe teritoriul Republicii Cehe, dacă fapta constituie infracțiune în locul săvârșirii sale sau dacă locul săvârșirii nu este supus jurisdicției niciunui stat.

Secțiunea 8. Principiul subsidiar al universalității

(1) De asemenea, legea Republicii Cehe se aplică pentru stabilirea naturii penale a faptei săvârșite în străinătate de un resortisant străin sau de un apatrid căruia nu i s-a acordat drept de ședere permanentă pe teritoriul Republicii Cehe, dacă

a) fapta este prevăzută ca infracțiune și de legea țării unde a fost săvârșită, și

b) dacă făptuitorul a fost reținut pe teritoriul Republicii Cehe și nu a fost extrădat sau transferat în alt stat sau unei alte autorități cu atribuții în domeniul urmăririi penale.

(2) De asemenea, legea Republicii Cehe se aplică pentru stabilirea naturii penale a faptei săvârșite în străinătate de un resortisant străin sau de un apatrid căruia nu i s-a acordat drept de ședere permanentă pe teritoriul Republicii Cehe, atunci când fapta a fost săvârșită în folosul unei persoane juridice având sediul social sau o filială înregistrate pe teritoriul Republicii Cehe, sau în folosul unei persoane fizice autorizate avându-și sediul social sau locul desfășurării activității pe teritoriul Republicii Cehe.

(3) Cu toate acestea, nu se poate impune infractorului o pedeapsă mai grea decât pedeapsa prevăzută de legea statului pe teritoriul căruia a fost săvârșită infracțiunea.

Secțiunea 9. Competența prevăzută prin tratate internaționale

(1) De asemenea, natura penală a unei fapte se stabilește în conformitate cu legea Republicii Cehe în cazul în care este astfel prevăzut prin tratate internaționale transpuse în sistemul de drept (numite în continuare „tratate internaționale”).

(2) Dispozițiile cuprinse în secțiunile 4-8 nu se aplică în cazul în care nu sunt admisibile conform unui tratat internațional.

Secțiunea 10. Extrădarea și transferul resortisanților Republicii Cehe

(1) Resortisanții Republicii Cehe nu pot fi extrădați în scopul derulării urmăririi penale sau al executării unei pedepse într-un stat străin.

(2) Un resortisant al Republicii Cehe poate fi transferat către un alt stat membru al Uniunii Europene numai în baza unui mandat european de arestare.

Secțiunea 11. Executarea unei hotărâri judecătorești în materie penală emisă de alt stat

Hotărârea penală emisă într-un alt stat nu poate fi executată pe teritoriul Republicii Cehe ori produce alte efecte pe acest teritoriu, cu excepția situațiilor în care legea sau un tratat internațional dispun altfel.

CAPITOLUL II

Răspunderea penală

DIVIZIUNEA 1

Fundamentele răspunderii penale

Secțiunea 12. Principiul legalității și principiul subsidiarității răspunderii penale

(1) Legea penală este singura care definește infracțiunile și dispune pedepsele penale care pot fi impuse pentru săvârșirea acestora.

(2) Răspunderea penală a infractorului și consecințele penale asociate acesteia se aplică numai în cazuri care aduc atingere societății și în care aplicarea răspunderii conform altor prevederi legale nu este suficientă.

Secțiunea 13. Infracțiunea

(1) Infracțiunea este o faptă ilegală identificată ca faptă penală de Codul penal, care prezintă trăsăturile prevăzute de acest Cod.

(2) Un element necesar al răspunderii penale este săvârșirea faptei cu intenție, cu excepția cazurilor în care prezentul Cod stipulează în mod expres că este suficientă culpa.

Secțiunea 14. Contravenții și delictе

- (1) Infracțiunile se împart în contravenții și delictе.
- (2) Contravențiile sunt toate infracțiunile săvârșite din culpă și infracțiunile săvârșite cu intenție pentru care Codul penal stipulează o pedeapsă cu închisoarea de maximum cinci ani.
- (3) Delictеle sunt toate infracțiunile care nu sunt clasificate drept contravenții de Codul penal; în special delictеle grave sunt acele infracțiuni săvârșite cu intenție pentru care Codul penal dispune pedeapsa cu închisoarea având durata maximă de cel puțin zece ani.

DIVIZIUNEA 2 Vinovăția

Secțiunea 15. Intenția

- (1) Infracțiunea este săvârșită cu intenție atunci când făptuitorul
 - a) a urmărit încălcarea sau periclitarea, într-o manieră prevăzută de legea penală, a oricărui interes protejat de prezentul Cod, sau
 - b) a fost conștient că fapta sa poate conduce la o astfel de încălcare sau periclitare și a înțeles posibilitatea producerii acesteia.
- (2) Această înțelegere presupune, de asemenea, faptul că făptuitorul acceptă faptul că poate încălca sau periclita un interes protejat de Codul penal, în maniera stipulată de prezentul Cod.

Secțiunea 16. Culpă

- (1) Infracțiunea este săvârșită din culpă atunci când făptuitorul
 - a) este conștient că poate încălca sau periclita un interes protejat de Codul penal, în maniera stipulată de prezentul Cod, dar fără a avea motive temeinice a considerat că nu va produce o astfel de încălcare sau periclitare, sau
 - b) nu a prevăzut că fapta sa poate conduce la o astfel de încălcare sau periclitare, deși ar fi trebuit să prevadă acest lucru, având în vedere circumstanțele și relațiile personale.
- (2) Infracțiunea este comisă din culpă gravă dacă atitudinea făptuitorului față de obligația de a efectua demersurile necesare demonstrează iresponsabilitatea evidentă a făptuitorului față de interesele protejate de Codul penal.

Secțiunea 17. Culpă cu circumstanțe agravante speciale

- Circumstanțele care condiționează aplicarea unei pedepse mai severe vor fi luate în considerare,
- a) în cazul în care este vorba despre o consecință mai gravă, chiar dacă făptuitorul a produs-o din culpă, cu excepția situațiilor pentru care Codul penal solicită săvârșirea cu intenție sau
 - b) în cazul în care este implicată și altă faptă, chiar dacă făptuitorul nu a fost conștient de această faptă, deși ar fi putut fi, având în vedere circumstanțele

și relațiile personale, cu excepția cazurilor în care legea penală solicită ca făptuitorul să fi fost conștient de această faptă.

Secțiunea 18. Eroarea de fapt

(1) Persoana care nu are cunoștință de sau nu prevede, în cursul săvârșirii unei fapte, anumite circumstanțe factuale, care constituie o trăsătură a infracțiunii, nu acționează cu intenție; această împrejurare nu elimină răspunderea pentru o infracțiune săvârșită din culpă.

(2) Persoana care presupune în mod eronat, în cursul săvârșirii unei fapte, circumstanțe factuale care întrunesc trăsăturile unei infracțiuni mai puțin grave săvârșite cu intenție va fi condamnată numai pentru această infracțiune mai puțin gravă, cu excepția situației în care este o faptă penală săvârșită din culpă.

(3) Persoana care presupune în mod eronat, în cursul săvârșirii unei fapte, circumstanțe factuale care întrunesc trăsăturile unei infracțiuni mai grave săvârșite cu intenție va fi condamnată pentru tentativă de săvârșire a acestei infracțiuni mai grave.

(4) Persoana care presupune în mod eronat, în cursul săvârșirii unei fapte, circumstanțe factuale care exclud natura penală a faptei nu acționează cu intenție; aceasta nu afectează răspunderea pentru o infracțiune comisă din culpă.

Secțiunea 19. Eroarea de drept

(1) Persoana care nu realizează ilegalitatea conduitei sale în momentul săvârșirii faptei nu acționează culpabil, cu condiția să nu fi putut evita eroarea respectivă.

(2) Se consideră că eroarea ar fi putut fi evitată în cazul în care făptuitorul avea obligația de a cunoaște prevederile legale relevante, conform legii sau altui act normativ, unei decizii administrative sau unor prevederi contractuale, locului de muncă ocupat, profesiei, postului sau funcției, sau în cazul în care făptuitorul ar fi putut identifica fără dificultate fapta ca fiind ilegală.

DIVIZIUNEA 3

Actele preparatorii și tentativa de săvârșire a infracțiunii

Secțiunea 20. Actele preparatorii

(1) Conduita care constă în crearea cu intenție a condițiilor necesare pentru săvârșirea unui delict deosebit de grav [Secțiunea 14 (3)], în special prin organizarea, achiziționarea sau adaptarea mijloacelor sau instrumentelor pentru săvârșirea acesteia, prin asociere, incitare sau sprijinire a unei astfel de infracțiuni, se consideră a fi acte preparatorii numai în cazurile în care Codul penal prevede în mod expres aceasta pentru unele infracțiuni și nu a avut loc o tentativă de săvârșire sau nu a fost săvârșit un delict grav.

(2) Actele preparatorii constituie faptă penală în funcție de durata pedepsei prevăzute pentru un delict deosebit de grav la care acestea au condus, cu excepția cazului în care Codul penal prevede altfel.

(3) Răspunderea penală pentru actele preparatorii ale unui delict deosebit de grav se prescrie în cazul în care făptuitorul a renunțat de bunăvoie la conduita având ca scop săvârșirea aceluși delict deosebit de grav și

a) a înlăturat amenințarea la adresa unui interes protejat de Codul penal, survenită ca urmare a premeditării, sau

b) a sesizat parchetul sau organele de poliție în privința premeditării pentru săvârșirea unui delict deosebit de grav, la momentul la care amenințarea la adresa unui interes protejat de Codul penal, survenită ca urmare a premeditării, încă putea fi înlăturată. Militarul poate raporta astfel de situații superiorului său ierarhic.

(4) În cazul în care sunt mai multe persoane implicate în săvârșirea faptei, răspunderea penală pentru premeditare nu este înlăturată în cazul făptuitorului care a acționat de așa manieră, dacă fapta este completată de alte infracțiuni, în ciuda faptului că a sesizat fapta sau a participat numai la etapele inițiale ale unei astfel de fapte.

(5) Prevederile subsecțiunilor (3) și (4) nu produc efecte asupra răspunderii penale a unui făptuitor privind orice altă infracțiune săvârșită de acesta prin conduita prevăzută la subsecțiunea (1).

Secțiunea 21. Tentativa

(1) Conduita care conduce în mod iminent la săvârșirea unei infracțiuni, pusă în aplicare de făptuitor cu intenția de a săvârși respectiva infracțiune, se consideră tentativă de săvârșire a infracțiunii, cu excepția cazului în care infracțiunea este săvârșită.

(2) Tentativa de săvârșire a unei infracțiuni se pedepsește în funcție de durata pedepsei prevăzute pentru săvârșirea respectivei infracțiuni.

(3) Răspunderea penală pentru tentativă se prescrie în cazul în care făptuitorul a renunțat de bunăvoie la conduita având ca scop săvârșirea acelei infracțiuni și

a) a înlăturat amenințarea la adresa unui interes protejat de Codul penal, survenită ca urmare a tentativei, sau

b) a sesizat parchetul sau organele de poliție în privința tentativei de săvârșire a unui delict deosebit de grav, la momentul la care amenințarea la adresa unui interes protejat de Codul penal, survenită ca urmare a tentativei, încă putea fi înlăturată. Militarul poate raporta astfel de situații superiorului său ierarhic.

(4) În cazul în care sunt mai multe persoane implicate în săvârșirea faptei, răspunderea penală pentru tentativă nu este înlăturată în cazul făptuitorului care a acționat de așa manieră, dacă fapta este completată de alte infracțiuni, în ciuda faptului că a sesizat fapta sau a participat numai la etapele inițiale ale unei astfel de fapte.

(5) Prevederile subsecțiunilor (3) și (4) nu produc efecte asupra răspunderii penale a unui făptuitor privind orice altă infracțiune săvârșită de acesta prin conduita prevăzută la subsecțiunea (1).

DIVIZIUNEA 4

Autorul, coautorul și complicele

Secțiunea 22. Autorul

(1) Autorul unei infracțiuni este persoana care întrunește trăsăturile constituirii unei fapte în infracțiune, tentativă de săvârșire sau premeditare a acesteia, dacă acestea sunt de natură penală.

(2) De asemenea, autorul unei infracțiuni este persoana care se folosește pentru săvârșirea acesteia de o altă persoană care nu răspunde penal ca urmare a vârstei, iresponsabilității, erorii sau pentru că a acționat în limitele legitimei apărări, stării de extremă necesitate sau altor circumstanțe care exclud răspunderea penală, sau care nu a acționat singură sau nu a acționat cu vinovăție. De asemenea, autorul unei infracțiuni este persoana care se folosește pentru săvârșirea acesteia de o astfel de persoană, care nu a acționat cu intenție specială sau dintr-un motiv stipulat prin lege; în astfel de cazuri, nu se exclude răspunderea penală a unei astfel de persoane pentru o altă infracțiune comisă ca urmare a conduitei sale.

Secțiunea 23. Coautorul

În cazul infracțiunii comise prin conduita comună, cu intenție, a două sau mai multe persoane, fiecare dintre acestea răspunde penal ca și cum ar fi comis singură infracțiunea (coautori).

Secțiunea 24. Participantul

(1) Participantul la săvârșirea unei infracțiuni, sau la tentativa de săvârșire a unei infracțiuni, este persoana care, cu intenție:

- a) a plănit sau controlat săvârșirea unei infracțiuni (organizator);
- b) a instigat o altă persoană la săvârșirea unei infracțiuni (instigator), sau
- c) a înlesnit sau a ajutat la săvârșirea unei infracțiuni de către o altă persoană, în special prin punerea la dispoziție a mijloacelor, îndepărtarea obstacolelor, atragerea părții vătămate la locul infracțiunii, supraveghere în timpul săvârșirii faptei, sfaturi, încurajarea săvârșirii sau promisiunea de a participa la săvârșirea infracțiunii (complice).

(2) Răspunderea penală și natura penală a unei fapte săvârșite de un participant sunt guvernate de prevederile privind răspunderea penală a unui făptuitor și natura penală a unei fapte, cu excepția cazurilor în care prezentul Cod prevede altfel.

(3) Răspunderea penală a participantului este înlăturată în cazul în care acesta renunță de bunăvoie la conduita având ca scop săvârșirea acelei infracțiuni și

a) înlătură amenințarea la adresa unui interes protejat de Codul penal, survenită ca urmare a tentativei; sau

b) depune o sesizare în privința tentativei la momentul la care amenințarea la adresa unui interes protejat de Codul penal, survenită ca urmare a participării sale la infracțiune, încă putea fi înlăturată. Sesizarea trebuie depusă la parchet sau la organele de poliție. Militarul poate raporta astfel de situații superiorului său ierarhic.

(4) În cazul în care sunt mai multe persoane implicate în săvârșirea faptei, răspunderea penală pentru participare nu este înlăturată în cazul făptuitorului care a acționat de așa manieră, dacă fapta este completată de alte infracțiuni, în ciuda faptului că a sesizat fapta sau a participat numai la etapele inițiale ale unei astfel de fapte.

(5) Prevederile subsecțiunilor (3) și (4) nu produc efecte asupra răspunderii penale a unui făptuitor privind orice altă infracțiune săvârșită de acesta prin conduita prevăzută la subsecțiunea (1).

Secțiunea 25. Minoritatea făptuitorului

Persoana care nu a împlinit vârsta de cincisprezece ani la momentul săvârșirii unei infracțiuni nu răspunde penal.

Secțiunea 26. Iresponsabilitatea

Persoana care, din cauza unei boli psihice, nu își poate da seama de natura ilegală a unei fapte la momentul săvârșirii acesteia sau nu își poate controla comportamentul, nu răspunde penal pentru o astfel de faptă.

Secțiunea 27. Responsabilitatea redusă

Persoana care, din cauza unei boli psihice, are o capacitate substanțial diminuată de a identifica natura ilegală a unei fapte la momentul săvârșirii acesteia sau de a-și controla comportamentul, se află în stare de responsabilitate redusă.

CAPITOLUL III

Condiții care exclud ilegalitatea unei fapte

Secțiunea 28. Starea de extremă necesitate

(1) Fapta prevăzută de legea penală, prin care o persoană înlătură un pericol iminent la adresa unui interes protejat prin prezentul Cod, nu este considerată infracțiune.

(2) Starea de extremă necesitate nu se aplică în cazul în care un astfel de pericol ar fi putut fi altfel înlăturat, în circumstanțele date, sau dacă urmările provocate sunt vădit echivalente sau mai grave decât cele ale pericolului iminent, sau dacă persoana amenințată de acele urmări avea obligația de a le suporta.

Secțiunea 29. Legitima apărare

(1) Fapta prevăzută de legea penală, prin care o persoană înlătură un pericol iminent sau progresiv la adresa unui interes protejat prin prezentul Cod, nu este considerată infracțiune.

(2) Legitima apărare nu se aplică în cazul în care apărarea a fost vădit disproporționată față de gravitatea atacului.

Secțiunea 30. Consimțământul persoanei vătămate

(1) Nu este infracțiune fapta săvârșită de către cei care acționează cu acordul persoanei vătămate, care este pe deplin capabilă să decidă în privința intereselor sale afectate de o astfel de faptă.

(2) Consimțământul prevăzut la subsecțiunea (1) trebuie acordat înaintea sau în timpul executării faptei care altfel se încadrează ca faptă imputabilă, și trebuie acordat în mod voluntar, cert, cu seriozitate și înțelegerea situației; în cazul în care consimțământul se acordă după săvârșirea faptei, făptuitorul nu răspunde penal dacă ar fi putut presupune în mod rezonabil că persoana la care se face referire la sub-secțiunea (1) și-ar fi dat acordul, având în vedere circumstanțele cauzei și relațiile lor personale.

Secțiunea 31. Riscul admisibil

(1) Nu este infracțiune fapta săvârșită de către cei care, în conformitate cu informațiile pe care le au la dispoziție la momentul deciziei privind modul în care vor acționa, execută o activitate benefică social, în îndeplinirea atribuțiilor pe care le au conform contractului de muncă, profesiei, postului sau funcției deținute, prin care periclitează sau încalcă un interes protejat de Codul penal, cu excepția cazului în care rezultatul benefic social ar fi putut fi obținut altfel.

(2) Nu se aplică situația riscului admisibil dacă o astfel de activitate periclitează viața sau sănătatea unei persoane fără consimțământul acesteia, acordat în conformitate cu prevederile altui act normativ, sau dacă rezultatul la care conduce este vădit disproporționat față de nivelul riscului, ori dacă executarea acelei activități contravine în mod vădit prevederilor unui alt act normativ, interesului public, principiului umanității sau bunelor moravuri.

Secțiunea 32. Uzul autorizat de armă

Nu constituie infracțiune uzul de armă în limitele prevederilor stipulate de alte acte normative.

CAPITOLUL IV

Prescripția răspunderii penale

DIVIZIUNEA 1

Prescripția răspunderii penale prin regret efectiv

Secțiunea 33. Regretul efectiv

Răspunderea penală în cazul infracțiunilor de lăsare fără ajutor (Secțiunea 150), lăsare fără ajutor de către conducătorii vehiculelor motorizate (Secțiunea 151), răspândirea bolilor umane contagioase (Secțiunea 152), răspândire din culpă a bolilor umane contagioase (Secțiunea 153), periclitare a sănătății publice prin alimente nesănătoase și altele asemenea (Secțiunea 156), periclitare din culpă a sănătății publice prin alimente nesănătoase și altele asemenea (Secțiunea 157), încredințare a minorului unei alte persoane (Secțiunea 169), răpire (Secțiunea 172), luare de ostatici (Secțiunea 174), abandonare a unui minor sau a unei persoane încredințate (Secțiunea 195), încălcare a atribuțiilor în administrarea proprietății altei persoane (Secțiunea 220), încălcare din culpă a atribuțiilor în administrarea proprietății altei persoane (Secțiunea 221), încălcare a atribuțiilor în procedura de insolvență (Secțiunea 225), încălcare a obligației de a da declarații reale privind proprietatea (Secțiunea 227), prejudiciere a proprietății altuia (Secțiunea 228), evitare a plătirii impozitelor, taxelor și a altor plăți obligatorii asemănătoare (Secțiunea 240), încălcare a obligației de informare în proceduri fiscale (Secțiunea 243), încălcare a interdicțiilor stabilite pentru situațiile de urgență pe piața valutară (Secțiunea 247), încălcare a reglementărilor privind circulația bunurilor în relația cu alte state (Secțiunea 261), încălcare a reglementărilor privind exportul bunurilor și tehnologiilor cu întrebuițare dublă (Secțiunea 262), încălcare a reglementărilor privind controlul exportului bunurilor și tehnologiilor cu întrebuițare dublă (Secțiunea 263), efectuare de activități de comerț exterior cu materiale militare fără autorizație sau licență (Secțiunea 265), denaturare a datelor și neținere a evidențelor privind comerțul exterior cu materiale militare (Secțiunea 266), pericol public (Secțiunea 272), pericol public din culpă (Secțiunea 273), încălcare a atribuțiilor în caz de primejdie iminentă (Secțiunea 275), prejudiciere și compromitere a operațiunilor de interes public (Secțiunea 276), prejudiciere și compromitere din culpă a operațiunilor de interes public (Secțiunea 277), prejudiciere a punctului trigonometric (Secțiunea 278), daune aduse mediului și pericole pentru mediu (Secțiunea 293), daune aduse mediului și pericole pentru mediu produse din culpă (Secțiunea 294), distrugere a pădurilor (Secțiunea 295), eliminare neautorizată a deșeurilor (Secțiunea 298), utilizare neautorizată a animalelor sălbatice și plantelor protejate (Secțiunea 299), Utilizare neautorizată din culpă a animalelor sălbatice și plantelor protejate (Secțiunea 300), răspândire a bolilor contagioase la animale (Secțiunea 306), răspândire a bolilor

contagioase la animale și plante (Secțiunea 307), trădare (Secțiunea 309), subminarea Republicii Cehe (Secțiunea 310), atentat terorist (Secțiunea 311), terorism (Secțiunea 312), sabotaj (Secțiunea 314), abuz de putere ca reprezentant al statului sau al unei organizații internaționale (Secțiunea 315), spionaj (Secțiunea 316), periclitare a informațiilor clasificate (Secțiunea 317), periclitare din culpă a informațiilor clasificate (Secțiunea 318), revoltă a deținuților (Secțiunea 344), răspândire de știri alarmante (Secțiunea 357), neprevenire a unei infracțiuni (Secțiunea 367), nesesizare a unei infracțiuni (Secțiunea 368) se prescrie în cazul în care făptuitorul, în mod voluntar

a) a prevenit sau a corectat consecința vătămătoare a infracțiunii, sau

b) a sesizat parchetul sau organele de poliție privind o infracțiune la momentul în care consecințele vătămătoare ale infracțiunii încă putea fi prevenite. Militarul poate raporta astfel de situații superiorului său ierarhic.

DIVIZIUNEA 2

Limitarea răspunderii penale

Secțiunea 34. Termenul de prescripție

(1) Răspunderea penală pentru o infracțiune se prescrie la împlinirea termenului de prescripție, și anume

a) douăzeci de ani, în cazul unei infracțiuni pentru care Codul penal prevede pedeapsa excepțională cu închisoarea și al unei infracțiuni săvârșite ca parte a elaborării ori aprobării unui proiect de privatizare conform prevederilor altui act normativ,

b) cincisprezece ani, atunci când limita maximă a unei pedepse cu închisoarea este de minimum zece ani,

c) zece ani, atunci când limita maximă a unei pedepse cu închisoarea este de minimum cinci ani,

d) cinci ani, atunci când limita maximă a unei pedepse cu închisoarea este de minimum trei ani,

e) trei ani, pentru alte infracțiuni.

(2) Termenul de prescripție în cazul infracțiunilor având ca trăsătură un efect sau al celor al căror efect este o trăsătură a constituirii infracțiunii, curge de la momentul producerii aceluși efect; pentru alte infracțiuni, termenul de prescripție curge de la săvârșirea faptei. Termenul de prescripție pentru un participant curge de la săvârșirea infracțiunii principale de către autorul acesteia.

(3) Următoarele nu sunt luate în considerare în calcularea termenului de prescripție

a) perioada de timp în care infractorul nu a putut fi adus înaintea instanței din cauza unor piedici legale,

b) perioada de timp în care a fost suspendată urmărirea penală,

c) perioada de timp până când victima unei infracțiuni de trafic de persoane (Secțiunea 168) sau a oricăreia dintre infracțiunile prevăzute de Capitolul III al Părții speciale a prezentei legi privind infracțiunile sexuale împotriva demnității umane împlinește 18 ani,

d) perioada de supraveghere care se aplică suspendării condiționate a urmăririi penale.

(4) Termenul de prescripție își întrerupe cursul

a) la momentul declanșării urmăririi penale pentru infracțiunea pentru care se aplică termenul de prescripție, precum și în urma plasării în arest, emiterii unui ordin de arestare, a unui mandat de arestare sau a unui mandat european de arestare, prin punerea sub acuzare, propunerea unei pedepse, pronunțarea unei hotărâri de condamnare pentru săvârșirea acestei infracțiuni sau prin emiterea unei ordonanțe penale pentru acea infracțiune, sau

b) dacă făptuitorul a săvârșit o nouă infracțiune în cursul termenului de prescripție, pentru care legea penală prevede o pedeapsă egală sau mai aspră.

(5) Orice suspendare a curgerii termenului de prescripție presupune curgerea de la început a unui nou termen de prescripție.

Secțiunea 35. Excepții de la prescripție

Împlinirea termenului de prescripție nu atrage prescripția răspunderii penale

a) pentru infracțiunile prevăzute de Capitolul XIII al Părții Speciale a prezentei legi, cu excepția infracțiunilor de înființare, sprijinire și promovare a unei mișcări vizând suprimarea drepturilor și libertăților fundamentale (Secțiunea 403), exprimarea simpatiilor pentru mișcări vizând suprimarea drepturilor și libertăților fundamentale (Secțiunea 404), negarea, contestarea, aprobarea și justificarea genocidului (Secțiunea 405), inclusiv astfel de acte săvârșite în trecut care întrunesc acum criteriile de constituire ale acestor infracțiuni,

b) pentru infracțiunile de subminare a Republicii (Secțiunea 310), atentat terorist (Secțiunea 311) și terorism (Secțiunea 312), dacă au fost săvârșite în astfel de circumstanțe încât constituie crime de război sau crime împotriva umanității, conform prevederilor dreptului internațional,

c) pentru orice alte infracțiuni săvârșite între 25 februarie 1948 și 29 decembrie 1989, pentru care limita superioară a pedepsei cu închisoarea este de minimum zece ani, dacă, din motive incompatibile cu principiile fundamentale ale ordinii de drept ale unui stat democratic, pentru care nu s-a pronunțat o hotărâre finală de condamnare sau achitare, și pentru infracțiunile săvârșite de funcționari publici sau asociate cu persecutarea unei persoane sau a unui grup de persoane pe motive politice, rasiale sau religioase.

CAPITOLUL V

Pedepse penale

DIVIZIUNEA 1

Categoriile pedepselor și principii generale aplicabile impunerii acestora

Secțiunea 36. Categoriile pedepselor

Sancțiunile și pedepsele penale sunt măsuri protective.

Secțiunea 37. Dispoziții generale aplicabile în cazul impunerii pedepselor penale

(1) Pedepsele penale se pot impune numai în conformitate cu Codul penal.

(2) Făptuitorul nu poate fi condamnat la pedepse penale cu cruzime sau disproporționate. Executarea pedepsei penale nu aduce atingere demnității umane.

Secțiunea 38. Proporționalitatea pedepselor penale

(1) Pedepsele penale se impun în raport cu natura și gravitatea infracțiunii săvârșite și situația personală a făptuitorului.

(2) În cazurile în care este suficientă impunerea unei pedepse penale mai puțin severe, nu se poate impune o pedeapsă mai severă.

(3) Impunerea pedepselor penale se face cu luarea în considerare a intereselor protejate prin lege ale părților vătămate prin săvârșirea infracțiunii.

DIVIZIUNEA 2

Pedepsele

SUB-DIVIZIUNEA 1

Principii generale aplicabile impunerii pedepselor

Secțiunea 39. Individualizarea pedepsei

(1) În stabilirea categoriei și duratei sau cuantumului pedepsei, instanța de judecată ține cont de natura și gravitatea infracțiunii săvârșite, de relațiile personale, familiale, patrimoniale și de altă natură ale făptuitorului și de modul de viață anterior al acestuia și de posibilitatea corijării sale personale; mai mult, se ține cont, de asemenea, de conduita făptuitorului după săvârșirea faptei, în special de eforturile depuse de acesta pentru a compensa orice pagubă sau de a diminua orice alte efecte dăunătoare ale faptei, precum și de calitatea făptuitorului de coautor; mai mult, se ține cont de măsura în care făptuitorul a contribuit la soluționarea unui delict deosebit de grav comis de membrii unui grup infracțional organizat, în legătură cu un grup infracțional organizat, sau în folosul unui grup infracțional organizat, sau măsura în care

acesta a contribuit la prevenirea unei tentative de săvârșire sau a săvârșirii unei infracțiuni, conform celor descrise mai sus. De asemenea, instanța de judecată ține cont de posibilele efecte și consecințe ale pedepsei asupra vieții făptuitorului.

(2) Natura și gravitatea infracțiunii sunt în particular stabilite în funcție de importanța interesului protejat, afectat de faptă, de metoda prin care a fost săvârșită fapta și de circumstanțele comiterii acesteia, și de făptuitorul însuși, de nivelul participării sale, de motivele, intențiile și obiectivele sale.

(3) În stabilirea categoriei și duratei sau quantumului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de circumstanțele atenuante și agravante (Secțiunile 41 și 42), perioada scursă de la săvârșirea infracțiunii, orice modificare a situației și durata procedurilor penale, în cazul în care aceasta acoperă o perioadă disproporționat de lungă. În evaluarea proporționalității duratei procedurilor penale, instanța de judecată ține cont de complexitatea cauzei, de demersurile întreprinse de autoritățile implicate în procedurile penale, de importanța procedurilor penale pentru făptuitor și de conduita acestuia, prin care ar fi putut contribui la amânarea procedurilor penale.

(4) Circumstanțele care reprezintă elemente constitutive ale unei infracțiuni, inclusiv circumstanțele care condiționează impunerea unei pedepse mai grave, nu pot fi considerate circumstanțe atenuante sau agravante. Circumstanțele care justifică o reducere substanțială a duratei pedepsei cu închisoarea nu pot fi luate în calcul ca circumstanțe atenuante.

(5) Circumstanțele agravante se iau în considerare

a) în evaluarea unei consecințe mai grave, inclusiv în cazurile în care făptuitorul a acționat din culpă, cu excepția cazurilor în care legea penală prevede culpa cu prevedere,

b) atunci când este implicată și altă faptă, inclusiv fapte de care făptuitorul nu avea cunoștință, chiar dacă, având în vedere circumstanțele sau situația sa personală, acesta ar fi trebuit sau ar fi putut să aibă cunoștință de acestea, cu excepția cazului în care Codul penal prevede că era necesar ca făptuitorul să aibă cunoștință de astfel de fapte.

(6) În stabilirea categoriei și duratei sau quantumului pedepsei, instanța ține cont de următoarele

a) în cazul coautorilor, măsura în care activitatea fiecărui coautor a contribuit la săvârșirea infracțiunii,

b) în cazul organizatorului, instigatorului sau contribuitorului, semnificația și natura participării acestora la săvârșirea infracțiunii,

c) în cazul premeditării unui delict deosebit de grav sau a tentativei, măsura în care activitatea făptuitorului ar fi contribuit la săvârșirea infracțiunii, precum și circumstanțele și motivele pentru care infracțiunea nu a fost comisă.

(7) În stabilirea categoriei și duratei sau quantumului pedepsei, instanța analizează dacă făptuitorul a obținut sau a intenționat să obțină foloase

materiale; dacă situația patrimonială și personală a făptuitorului îngăduie acest lucru, instanța analizează cuantumul foloaselor materiale și dispune o pedeapsă contopită sau majorarea altei pedepse pentru a afecta proprietatea făptuitorului (Secțiunea 66-72).

Secțiunea 40. Impunerea pedepselor în cazul făptuitorului cu capacitate redusă

(1) În cazul în care făptuitorul a săvârșit infracțiunea într-o stare de capacitate redusă, pe care nu și-a indus-o, chiar și din culpă, prin consumul de substanțe cauzatoare de dependență, instanța va lua acest aspect în considerare în stabilirea categoriei și cuantumului pedepsei.

(2) În cazul în care instanța consideră că, având în vedere starea medicală a făptuitorului la care se face referire în sub-secțiunea (1), este posibilă îndreptarea acestuia prin impunerea unei pedepse mai scurte, în paralel cu impunerea unui tratament adecvat (Secțiunea 99), instanța va reduce pedeapsa cu închisoarea sub limita minimă prevăzută pentru acea infracțiune; în aceste cazuri, instanța nu este limitată de restricțiile prevăzute de Secțiunea 58 (3) și va impune, de asemenea, măsuri privind impunerea tratamentului ca măsură de siguranță.

Secțiunea 41. Circumstanțe atenuante

Instanța poate considera ca atenuante următoarele circumstanțe mai ales atunci când făptuitorul:

- a) a săvârșit o infracțiune pentru prima dată, în condiții care nu depind de el,
- b) a săvârșit infracțiunea sub stăpânirea unei puternice tulburări sau emoții, din compasiune sau din lipsă de experiență de viață,
- c) a săvârșit infracțiunea sub imperiul unei dependențe sau ca urmare a unei situații de subordonare,
- d) a săvârșit infracțiunea sub imperiul constrângerii sau violenței,
- e) a săvârșit infracțiunea sub imperiul unei situații de opresiune pentru sine ori familia sa, pe care nu acesta le-a determinat,
- f) la momentul săvârșirii infracțiunii avea vârsta apropiată minoratului,
- g) a săvârșit infracțiunea pentru a evita un atac sau un pericol, care nu întrunește elementele constitutive ale legitimei apărări sau ale stării de extremă necesitate sau care depășește limitele riscului admisibil sau limitele altor circumstanțe care constituie cauze de neimputabilitate,
- h) a săvârșit infracțiunea în eroare de drept, care putea fi evitată,
- i) prin săvârșirea infracțiunii, a cauzat pagube mai mici sau consecințe mai puțin dăunătoare,
- j) a participat la înlăturarea consecințelor dăunătoare ale infracțiunii sau a compensat în mod voluntar pagubele produse,
- k) s-a autodenunțat,

l) a contribuit la clarificarea activității sale infracționale sau a contribuit semnificativ la soluționarea unei infracțiuni comise de alții,

m) a contribuit, în calitate de acuzat, la clarificarea activității infracționale comise de membrii unui grup infracțional organizat, în legătură cu un grup infracțional organizat sau în folosul unui grup infracțional organizat,

n) a regretat sincer infracțiunea,

o) a dus o viață cinstită înainte de săvârșirea infracțiunii.

Secțiunea 42. Circumstanțe agravante

Instanța poate considera ca agravante următoarele circumstanțe mai ales atunci când făptuitorul:

a) a săvârșit infracțiunea cu premeditare, sau ca urmare a unui plan,

b) a săvârșit infracțiunea din interes material, în scopul răzbunării, din ură pe teme de naționalitate, origine etnică, rasă, religie, clasă socială sau alte motive similare sau dintr-un alt motiv condamabil,

c) a săvârșit infracțiunea prin metode brutale sau chinuitoare, cu viclenie, folosind mijloace speciale de înșelătorie, sau de o manieră asemănătoare,

d) a săvârșit infracțiunea profitând de suferința altora sau aplicând mijloace de constrângere a altora, profitând de vulnerabilitatea, dependența sau situația de subordonare a altora,

e) a încălcat o atribuție specială prin săvârșirea infracțiunii,

f) în comiterea infracțiunii, a abuzat de profesia, postul sau funcția sa,

g) a săvârșit infracțiunea împotriva unei persoane care participa la salvarea vieții și sănătății sau la protejarea proprietății,

h) a săvârșit infracțiunea în detrimentul unui minor, unei persoane apropiate, unei femei însărcinate, unei persoane bolnave, handicapate, vârstnice sau neputincioase,

i) a determinat o altă persoană, în special un minor care încă nu a împlinit cincisprezece ani, un adolescent sau o persoană apropiată de vârsta minoratului, să comită o faptă prevăzută de legea penală, să aibă un comportament necorespunzător sau să comită o infracțiune,

j) a săvârșit infracțiunea în timpul unei situații de urgență, al unei calamități naturale sau a altui eveniment care constituie o amenințare la adresa vieții, ordinii publice sau proprietății, sau pe teritoriul unde are sau a avut loc evacuarea,

k) prin săvârșirea infracțiunii, a provocat pagube sau efecte dăunătoare mai mari,

l) prin săvârșirea infracțiunii, a dobândit foloase mai mari,

m) a săvârșit infracțiunea de o amplitudine mai mare, implicând mai multe aspecte sau persoane, sau a săvârșit infracțiunea în formă continuată sau pentru o perioadă mai îndelungată,

n) a săvârșit mai multe infracțiuni,

o) a săvârșit infracțiunea având calitatea de organizator, membru al unui grup infracțional organizat sau în cârdășie, sau

p) a fost deja condamnat pentru săvârșirea unei infracțiuni; instanța poate să nu considere o astfel de faptă ca circumstanță agravantă, în funcție de natura condamnării anterioare, mai ales de semnificația interesului protejat afectat de o astfel de faptă, de maniera săvârșirii faptei și de consecințele acesteia, de împrejurările săvârșirii sale, de personalitatea făptuitorului, de nivelul vinovăției sale, de motivele sale și de perioada care a trecut de la condamnarea anterioară; în ceea ce privește făptuitorul unei infracțiuni săvârșite într-o stare indusă de o tulburare psihică, sau făptuitorul care abuzează de substanțe cauzatoare de dependență și care a săvârșit infracțiunea sub influența acestora sau în legătură cu acest abuz, de asemenea, momentul în care a început tratamentul sau a luat alte măsuri necesare pentru începerea acestuia.

Secțiunea 43. Contopirea pedepselor

(1) În cazul în care instanța condamnă un infractor pentru două sau mai multe infracțiuni concurente, îi impune acestuia o pedeapsă contopită, în funcție de prevederile aplicabile pentru infracțiunea având prevăzută pedeapsa cea mai gravă; în cazul unui număr mare de infracțiuni concurente, instanța poate impune o pedeapsă a cărei durată se sporește cu o treime; cu toate acestea, limita superioară a duratei pedepsei finale cu închisoarea nu poate depăși douăzeci de ani, iar în cazul în care se dispune o pedeapsă cu închisoare excepțională, între douăzeci și treizeci de ani, aceasta nu va depăși treizeci de ani. În afară de cazul în care se poate încadra pedeapsa admisibilă pronunțată în conformitate cu o astfel de prevedere, se poate impune o pedeapsă rezultantă sau alt tip de pedeapsă, dacă impunerea acesteia se justifică prin oricare dintre tentativele de săvârșire a unei infracțiuni. În cazul în care limitele inferioare ale pedepselor diferă, se alege limita inferioară cea mai mare. În cazul în care Codul penal stipulează numai o pedeapsă cu închisoarea pentru oricare dintre aceste infracțiuni, pedeapsa contopită poate fi numai o pedeapsă cu închisoarea ca pedeapsă individuală.

(2) Instanța impune o pedeapsă contopită conform principiilor prevăzute de sub-secțiunea (1) atunci când dispune condamnarea unui făptuitor pentru o infracțiune comisă înainte ca un tribunal de primă instanță să pronunțe o hotărâre de condamnare pentru o altă infracțiune comisă de acesta.

Prin impunerea unei pedepse contopite, instanța descontepește pedeapsa aplicată făptuitorului prin hotărârea anterioară, precum și orice alte hotărâri al căror conținut înrăurește acest verdict, dacă acele hotărâri și-au pierdut temeiul prin raportare la modificarea produsă prin decontopire. Pedeapsa contopită nu poate fi mai mică decât pedeapsa stabilită prin hotărârea anterioară. Instanța va include în pedeapsa contopită retragerea unor titluri de onoare și decorații, degradarea militară sau confiscarea unui bun sau a altor valori, în cazul în care acestea sunt prevăzute prin hotărârea anterioară.

(3) O hotărâre de condamnare pronunțată conform prevederilor subsecțiunii (2) va fi interpretată, de asemenea, ca o hotărâre judecătorească prin care se dispune suspendarea executării pedepsei, conform Secțiunii 48 (1). Prin impunerea unei pedepse contopite, instanța desființează dispoziția privind suspendarea condiționată sub supraveghere, precum și orice alte hotărâri al căror conținut înrăuște acest verdict, dacă acele hotărâri și-au pierdut temeiul prin raportare la modificarea produsă prin decontopire.

(4) Nu se aplică prevederile privind contopirea pedepselor, în cazul în care condamnarea anterioară este de așa natură încât făptuitorul va fi considerat ca și cum nu ar fi fost niciodată condamnat.

Secțiunea 44. Neaplicarea contopirii pedepsei

Instanța nu va dispune pedepse contopite, conform prevederilor Secțiunii 43 (2), atunci când consideră că pedeapsa stabilită printr-o hotărâre anterior pronunțată este adecvată.

Secțiunea 45. Impunerea unei pedepse comune pentru infracțiuni în formă continuată

(1) În cazul în care instanța condamnă un făptuitor pentru un element constitutiv al unei infracțiuni în formă continuată (Secțiunea 116), atunci când făptuitorul a fost deja condamnat pentru celelalte elemente constitutive ale infracțiunii printr-o hotărâre judecătorească pronunțată anterior, instanța va revoca verdictul de vinovăție pronunțat pentru infracțiunea în formă continuată și pentru infracțiunile individuale care au constituit concurs de infracțiuni prevăzute în hotărârea anterioară, verdictul integral în legătură cu care a fost dispusă pedeapsa anterioară, precum și orice alte dispoziții aferente și va pronunța, încă o dată, în temeiul faptelor care au fundamentat hotărârea revocată, o nouă hotărâre privind infracțiunea în formă continuată, inclusiv noua infracțiune, acoperind toate infracțiunile individuale care au constituit concursul de infracțiuni, și pedeapsa aferentă săvârșirii infracțiunii în formă continuată, care nu poate fi mai ușoară decât pedeapsa impusă prin verdictul anterior, precum și toate celelalte hotărâri aferente verdictului prin care se constată vinovăția. În cadrul acestei pedepse comune pentru infracțiunea în formă continuată, instanța va include retragerea unor titluri de onoare și decorații, degradarea militară sau confiscarea unui bun sau a altor valori, în cazul în care acestea sunt prevăzute prin hotărârea anterioară.

(2) În cazul în care se impune simultan o pedeapsă pentru săvârșirea mai multor infracțiuni, se aplică, după caz, prevederile secțiunilor 43 și 44.

(3) Prevederile privind pedeapsa comună pronunțată pentru infracțiunea în formă continuată se aplică și în cazurile în care condamnarea anterioară este de așa natură încât făptuitorul va fi considerat ca și cum nu ar fi fost niciodată condamnat.

SUB-DIVIZIUNEA 2

Renunțarea la aplicarea pedepsei

Secțiunea 46. Dispoziții generale

(1) În cazul unui făptuitor care a săvârșit o infracțiune minoră și care regretă săvârșirea acelei fapte și demonstrează eforturi reale de îndreptare, se poate renunța la aplicarea pedepsei, în cazul în care natura și gravitatea infracțiunii săvârșite, precum și modul actual de viață al făptuitorului oferă temeiuri rezonabile pentru a considera că simpla deferire în instanță este suficientă pentru a asigura îndreptarea acestora și protejarea societății.

(2) De asemenea, instanța poate dispune renunțarea la aplicarea pedepsei în cazul în care făptuitorul găsit vinovat de actele preparatorii ale unei infracțiuni sau tentativă de săvârșire a unei infracțiuni nu a înțeles, în raport cu natura sau tipul subiectului împotriva căruia urma să se comită infracțiunea, ori cu natura sau tipul mijloacelor prin care urma să se comită infracțiunea, că actele preparatorii sau tentativa nu ar fi putut conduce la săvârșirea faptei.

(3) În cazul în care instanța hotărăște renunțarea la aplicarea pedepsei, se va considera că făptuitorul nu a fost condamnat.

Secțiunea 47. Renunțarea la aplicarea pedepsei și impunerea măsurilor de siguranță sau măsura de siguranță privativă de libertate

(1) De asemenea, instanța poate dispune renunțarea la aplicarea pedepsei în cazul în care făptuitorul a săvârșit infracțiunea într-o stare de responsabilitate redusă sau sub imperiul unei tulburări psihice, iar instanța consideră că măsura de siguranță (Secțiunea 99) pe care o impune concomitent va asigura îndreptarea făptuitorului și protejarea societății în mai mare măsură decât aplicarea pedepsei. Această prevedere nu se aplică în cazul în care făptuitorul și-a indus starea de responsabilitate redusă sau tulburare psihică, prin ingerarea unor substanțe care provoacă dependență, chiar și din culpă.

(2) De asemenea, instanța poate dispune renunțarea la aplicarea pedepsei în cazul în care făptuitorul a săvârșit infracțiunea într-o stare de responsabilitate redusă sau sub imperiul unei tulburări psihice și, în raport cu natura tulburării psihice și cu posibilitățile de a influența făptuitorul, este improbabil ca măsurile de siguranță să asigure în suficientă măsură protejarea societății, dacă instanța consideră că măsura de siguranță privativă de libertate (Secțiunea 100) pe care o impune făptuitorului ar asigura protejarea societății mai bine decât pedeapsa.

Secțiunea 48. Renunțarea condiționată la aplicarea pedepsei, sub supraveghere

(1) În conformitate cu condițiile prevăzute de Secțiunea 46 (1) sau (2), instanța poate renunța condiționat la aplicarea pedepsei și dispune măsura supravegherii asupra unui făptuitor, în cazul în care consideră că este necesară supravegherea conduitei acestuia pe durata termenului de supraveghere.

(2) În cazul renunțării condiționate la aplicarea pedepsei, instanța dispune un termen de încercare cu durata de maximum un an și supravegherea făptuitorului (Secțiunile 49-51).

(3) Instanța poate impune făptuitorului în cazul căruia s-a dispus renunțarea la aplicarea pedepsei anumite restricții și obligații pentru a-l determina să ducă o viață cinstită; în general, instanța va dispune și ca acesta să asigure compensarea pagubelor produse, în funcție de posibilitățile sale.

(4) Instanța poate impune ca restricții și obligații adecvate următoarele:

a) să participe la un program de formare profesională pentru a dobândi o calificare profesională adecvată,

b) să participe la un program adecvat de educație civică și reeducare,

c) să efectueze un tratament pentru dependență de substanțe, care nu constituie măsură de siguranță, conform prezentului Cod,

d) să participe la programe adecvate de consiliere psihologică,

e) să se abțină de la frecventarea unor spații necorespunzătoare, a unor evenimente sportive, culturale sau a altor evenimente sociale și de la contactul cu anumite persoane,

f) să se abțină de la ingerințe nelegale în raport cu drepturile sau interesele protejate prin lege ale altor persoane,

g) să se abțină de la practicarea jocurilor de noroc, de la utilizarea aparatelor de joc și de la plasarea pariurilor,

h) să se abțină de la consumul de băuturi alcoolice sau alte substanțe care provoacă dependență,

i) să plătească pensia alimentară datorată și alte plăți datorate,

j) să ceară scuze public persoanei vătămate, sau

k) să ofer persoanei vătămate despăgubirile cuvenite.

(5) În cazul în care este vorba despre un făptuitor cu vârsta apropiată de vârsta minoratului, în interesul utilizării influenței educative a familiei, a școlii și a altor instituții, instanța poate impune, în paralel cu restricțiile și obligațiile prevăzute la sub-secțiunea (4), și anumite măsuri educative prevăzute de Legea privind justiția pentru minori, utilizând condițiile corespunzătoare stipulate pentru delincvenții juvenili.

(6) Dacă făptuitorul în cazul căruia s-a dispus renunțarea condiționată la aplicarea pedepsei a dus o viață cinstită pe parcursul perioadei de probațiune și a respectat condițiile impuse, instanța va confirma îndreptarea acestuia; în caz contrar, va dispune aplicarea pedepsei.

(7) În cazul în care instanța nu dispune conform prevederilor sub-secțiunii (6), din motive neimputabile persoanei condamnate la o pedeapsă cu suspendare condiționată, aceasta va fi considerată îndreptată.

(8) În cazul în care instanța confirmă îndreptarea persoanei în cauză, se va considera că aceasta nu a fost condamnată.

SUB-DIVIZIUNEA 3

Supravegherea

Secțiunea 49. Definiția și scopul supravegherii

(1) Supravegherea desemnează contactul personal periodic al făptuitorului cu un ofițer al Serviciului de Probațiune și Mediere (denumit în continuare „ofițer de probațiune”), cooperarea la întocmirea și punerea în aplicare a programului de supraveghere pe parcursul termenului de încercare și monitorizarea respectării condițiilor impuse făptuitorului de instanță sau prevăzute prin lege.

(2) Scopul supravegherii constă în:

a) observarea și monitorizarea comportamentului făptuitorului, prin care se asigură protejarea societății și reducerea posibilității repetării activității infracționale,

b) consilierea și sprijinirea făptuitorului, în scopul asigurării că acesta va duce o viață cinstită în viitor.

(3) Supravegherea este dusă la îndeplinire de un ofițer de probațiune.

Secțiunea 50. Obligațiile făptuitorului

(1) Făptuitorul plasat sub supraveghere are obligația de a:

a) coopera cu ofițerul de probațiune, de maniera stabilită de ofițerul de probațiune, și de a duce la îndeplinire planul de supraveghere,

b) se prezenta la ofițerul de probațiune la data stabilită de acesta,

c) informa ofițerul de probațiune în legătură cu domiciliul, locul de muncă, mijloacele de sprijin, respectarea restricțiilor și obligațiilor impuse și alte aspecte importante privind supravegherea, stabilite de ofițerul de probațiune,

d) permite ofițerului de probațiune accesul la domiciliul unde locuiește.

Secțiunea 51. Drepturile și obligațiile ofițerului de probațiune

(1) Ofițerul de probațiune are obligația de a asigura supravegherea făptuitorului în conformitate cu programul de probațiune, de a-l sprijini pe acesta și de a urma instrucțiunile judecătorului privind supravegherea, și de a se asigura că făptuitorul duce o viață cinstită. Ofițerul de probațiune are obligația de a actualiza periodic planul de probațiune, în funcție de rezultatele supravegherii și de circumstanțele personale, familiale și de altă natură ale făptuitorului.

(2) În cazul în care făptuitorul plasat sub supraveghere încalcă în mod semnificativ sau repetat condițiile probațiunii, programul de probațiune sau restricțiile ori obligațiile impuse, ofițerul de probațiune va sesiza fără întârziere judecătorul care a impus măsura supravegherii. În cazul unor încălcări mai puțin grave ale condițiilor, planului de probațiune sau restricțiilor ori obligațiilor impuse, ofițerul de probațiune va aduce la cunoștința făptuitorului aceste deficiențe și îl va avertiza că, în caz de repetare sau de încălcări mai grave ale condițiilor, planului de probațiune sau restricțiilor ori obligațiilor impuse, va sesiza judecătorul în acest sens.

(3) Cu excepția cazului în care judecătorul dispune altfel, cel puțin o dată la șase luni, ofițerul de probațiune va întocmi un raport de informare a judecătorului care a impus măsura probațiunii în privința procesului de supraveghere a făptuitorului, a respectării condițiilor, programului de probațiune și restricțiilor ori obligațiilor impuse făptuitorului și a situației acestuia.

SUB-DIVIZIUNEA 4

Categoriile pedepselor și pedeapsa excepțională cu închisoarea

Secțiunea 52. Categoriile pedepselor

(1) Instanța poate dispune următoarele pedepse pentru infracțiunile comise

- a) pedeapsa cu închisoarea,
- b) arestul la domiciliu,
- c) serviciul în folosul comunității,
- d) confiscarea proprietății,
- e) pedeapsa pecuniară,
- f) confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare,
- g) interzicerea exercitării unei activități,
- h) interzicerea șederii,
- i) interzicerea accesului la evenimente sportive, culturale sau la alte evenimente sociale,
- j) retragerea titlurilor de onoare sau a decorațiilor,
- k) degradarea militară,
- l) expulzarea.

(2) Cu excepția cazului în care Codul penal prevede altfel, pedeapsa cu închisoarea înseamnă

- a) o pedeapsă cu închisoarea fără suspendare,
- b) o pedeapsă cu închisoarea cu suspendare,
- c) o pedeapsă cu închisoarea cu suspendare, sub supraveghere.

(3) Pedeapsa excepțională cu închisoarea (Secțiunea 54) reprezintă o categorie specială a pedepsei cu închisoarea.

Secțiunea 53. Impunerea mai multor pedepse individual și în paralel

(1) În cazul în care Codul penal prevede mai multe pedepse pentru o faptă penală, fiecare dintre aceste pedepse poate fi impusă separat, sau se pot impune mai multe pedepse, concomitent. În afara unei pedepse prevăzute de Codul penal pentru o infracțiune, se pot impune și alte pedepse, prevăzute de Secțiunea 52. Cu toate acestea, arestul la domiciliu nu se poate impune în paralel cu pedeapsa cu închisoarea și serviciul în folosul comunității, serviciul în folosul comunității în paralel cu pedeapsa cu închisoarea, pedeapsa pecuniară în paralel cu confiscarea proprietății și interdicția șederii și expulzarea.

(2) Arestul la domiciliu, serviciul în folosul comunității, pedeapsa pecuniară, interzicerea accesului la evenimente sportive, culturale sau la alte evenimente

sociale, expulzarea și interzicerea șederii pot fi impuse și individual, chiar dacă Codul penal nu prevede o astfel de pedeapsă pentru o anumită infracțiune.

Secțiunea 54. Pedeapsa excepțională cu închisoarea

(1) Pedeapsa excepțională cu închisoarea reprezintă pedeapsa cu închisoarea între douăzeci și treizeci de ani și pedeapsa detențiunii pe viață. Pedeapsa excepțională cu închisoarea poate fi impusă numai pentru un delict deosebit de grav, în cazurile permise de Codul penal.

(2) Instanța poate impune o pedeapsă cu închisoarea între douăzeci și treizeci de ani numai în cazul unui delict foarte grav sau în cazul în care posibilitatea îndreptării făptuitorului este deosebit de dificilă.

(3) Instanța poate impune o pedeapsă cu detențiunea pe viață numai în cazul unui făptuitor care a săvârșit un delict deosebit de grav, precum cel de omor, prevăzut de Secțiunea 140 (3) sau în cazul săvârșirii unei infracțiuni deosebit de grave constituind un pericol public, conform secțiunii 272 (3), sau a infracțiunii de trădare (Secțiunea 309), atentat terorist - Secțiunea 311 (3), terorism (Secțiunea 312), genocid (Secțiunea 400), infracțiuni contra umanității (Secțiunea 401), utilizare de mijloace și metode interzise în operațiunile de luptă - Secțiunea 411 (3), cruzimi de război - Secțiunea 412 (3), persecutare a populației - Secțiunea 413 (3) sau utilizarea fără drept a emblemelor internaționale și recunoscute de stat - Secțiunea 415 (3), omorul cu premeditare, în condițiile în care

a) o astfel de infracțiune este extrem de gravă în raport cu maniera condamnatibilă a săvârșirii faptei sau cu motivul condamnatibil și consecința deosebit de gravă și dificil de remediat și

b) este necesară impunerea unei astfel de pedepse în scopul protejării efective a societății sau în cazul în care nu există speranța că făptuitorul s-ar putea îndrepta printr-o pedeapsă cu închisoarea între douăzeci și treizeci de ani.

(4) În cazul în care instanța impune pedeapsa detențiunii pe viață, poate hotărî, de asemenea, că perioada executării pedepsei într-o închisoare de maximă securitate nu va fi luată în calcul în perioada de executare a pedepsei pentru liberarea condiționată.

SUB-DIVIZIUNEA 5

Impunerea și executarea pedepselor individuale

Secțiunea 55. Pedeapsa cu închisoarea

(1) Pedeapsa cu închisoarea cu executare poate fi impusă pentru maximum douăzeci de ani, cu excepția majorării extraordinare a unei pedepse cu închisoarea (Secțiunea 59), impunerii pedepsei cu închisoarea pentru autorul unei infracțiuni săvârșite în folosul unui grup infracțional organizat (Secțiunea 108) sau a unei pedepse extraordinare cu închisoarea.

(2) În cazul infracțiunilor pentru care limita superioară a pedepsei cu închisoarea nu depășește cinci ani se poate impune o pedeapsă cu închisoarea fără suspendare numai cu condiția ca, în raport cu persoana făptuitorului, impunerea unei alte pedepse nu l-ar determina pe acesta să ducă o viață cinstită.

(3) Pedeapsa cu închisoarea cu executare va fi executată într-o închisoare, în conformitate cu alte reglementări legale.

Secțiunea 56. Executarea pedepsei cu închisoarea

(1) Pedeapsa cu închisoarea cu executare va fi executată în mod diferențiat în închisori

- a) cu măsuri de supraveghere,
- b) cu supraveghere,
- c) cu nivel de securitate, sau
- d) cu nivel sporit de securitate.

(2) În general, instanța va plasa într-o închisoare

a) cu măsuri de supraveghere persoana condamnată pentru o infracțiune minoră comisă din culpă, care încă nu a executat o pedeapsă pentru o infracțiune comisă cu intenție,

b) cu supraveghere persoana condamnată pentru o infracțiune minoră comisă din culpă, care deja a executat o pedeapsă pentru o infracțiune comisă cu intenție, sau persoana condamnată la o pedeapsă cu închisoarea mai mică de trei ani pentru o infracțiune comisă cu intenție, care încă nu a executat o pedeapsă pentru o infracțiune comisă cu intenție,

c) cu supraveghere persoana condamnată pentru o infracțiune comisă cu intenție, atunci când nu sunt întrunite condițiile pentru plasarea într-o închisoare cu supraveghere sau cu nivel sporit de securitate,

și persoana condamnată pentru o infracțiune minoră comisă din culpă, care nu a fost plasată într-o închisoare cu măsuri de supraveghere sau cu supraveghere,

d) cu nivel sporit de securitate persoana condamnată la o pedeapsă excepțională cu închisoarea (Secțiunea 54), care a fost condamnată la pedeapsa cu închisoarea pentru o infracțiune săvârșită în folosul unui grup infracțional organizat (Secțiunea 108), persoana condamnată pentru un delict deosebit de grav [Secțiunea 14 (3)] la pedeapsa cu închisoarea de minimum opt ani, sau persoana condamnată pentru o infracțiune comisă cu intenție, care s-a sustras măsurii privative de libertate sau executării pedepsei în ultimii cinci ani.

(3) Instanța poate plasa persoana condamnată într-o închisoare de alt tip decât cea în care ar trebui plasată conform prevederilor sub-secțiunii (2), atunci când instanța consideră că, în raport cu gravitatea infracțiunii și cu persoana condamnatului, plasarea sa într-o închisoare de alt tip l-ar determina mai bine să ducă o viață cinstită; însă persoana condamnată la pedeapsa detențiunii pe viață va fi întotdeauna plasată într-o închisoare cu nivel sporit de securitate.

(4) Maniera executării pedepsei cu închisoarea pe categorii de închisori este reglementată printr-o lege specială.

Secțiunea 57. Transferul unui condamnat la o închisoare de alt tip

(1) În cursul executării unei pedepse cu închisoarea, instanța poate decide transferarea persoanei condamnate la altă închisoare, care poate fi diferită cu un nivel față de cea în care își execută deja pedeapsa condamnatul.

(2) Instanța va decide transferul condamnatului într-o închisoare cu regim mai ușor, în cazul în care conduita acestuia și modul în care își duce la îndeplinire obligațiile oferă temeiuri pentru a considera că transferul va contribui la îndreptarea acestuia.

(3) Instanța va decide transferul condamnatului într-o închisoare cu regim mai strict în cazul în care

a) condamnatul a încălcat în mod semnificativ sau repetat normele de ordine și disciplină, sau

b) condamnatul a fost găsit vinovat de o infracțiune comisă în cursul executării pedepsei, prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă.

(4) Din închisoarea cu nivel sporit de securitate nu poate fi transferată

a) persoana condamnată la pedeapsa detențiunii pe viață care nu a executat cel puțin zece ani din pedeapsă,

b) persoana care execută pedeapsa într-o închisoare cu nivel sporit de securitate, înainte de a executa cel puțin un sfert din pedeapsa impusă.

(5) Nu poate fi transferat într-o închisoare cu supraveghere sau cu măsuri de supraveghere condamnatul supus unui tratament impus ca măsură de siguranță în baza unei hotărâri judecătorești, sau persoana condamnată la expulzare.

(6) În baza cererii formulate de un condamnat care a executat cel puțin un sfert din pedeapsa impusă într-o închisoare de o anumită categorie, dar o perioadă de minimum șase luni, instanța poate decide transferul acestuia într-o închisoare cu regim mai blând; aceasta nu se aplică persoanelor condamnate la pedeapsa cu închisoare pe viață, care își execută pedeapsa într-o închisoare cu nivel sporit de securitate.

(7) În cazul respingerii cererii prevăzute la sub-secțiunea (6), condamnatul o poate înainta din nou, dar nu mai devreme de șase luni după emiterea concluziei privind cererea anterioară.

Secțiunea 58. Diminuarea extraordinară a unei pedepse cu închisoarea

(1) În cazul în care instanța consideră că, în raport cu împrejurările cauzei sau cu situația unui făptuitor, impunerea duratei obișnuite a pedepsei stipulate de Codul penal ar fi nerezonabil de strictă și că persoana respectivă se poate îndrepta și prin executarea unei pedepse cu închisoarea mai scurte, poate reduce durata pedepsei cu închisoarea sub termenul prevăzut de prezentul Cod.

(2) Instanța poate reduce durata unei pedepse cu închisoarea sub limita inferioară a termenului și dacă condamnă o persoană care a contribuit la prevenirea săvârșirii de către altă persoană a unei infracțiuni rămase în faza actelor preparatorii sau a tentativei, dacă, în raport cu situația personală a făptuitorului și cu natura activității infracționale comise de acesta, instanța consideră că acesta se poate îndrepta și prin executarea unei pedepse cu închisoarea reduce.

(3) Prin reducerea duratei pedepsei cu închisoarea conform sub-secțiunilor (1) și (2), instanța nu poate impune o pedeapsă

a) mai mică de cinci ani, dacă limita inferioară a duratei pedepsei este de cel puțin doisprezece ani,

b) mai mică de trei ani, dacă limita inferioară a duratei pedepsei este de cel puțin opt ani,

c) mai mică de un an, dacă limita inferioară a duratei pedepsei este de cel puțin cinci ani.

(4) De asemenea, instanța poate reduce o pedeapsă cu închisoarea sub limita inferioară a termenului în cazul unui făptuitor declarat acuzat cooperant, care a întrunit condițiile stipulate de alt act normativ; în astfel de cazuri, instanța analizează natura infracțiunii specificate în mărturia acestuia, comparativ cu un delict deosebit de grav comis de membrii unui grup infracțional organizat, în legătură cu un grup infracțional organizat, sau în folosul unui grup infracțional organizat, la prevenirea sau soluționarea căruia a contribuit; suplimentar, instanța ia în considerare semnificația unei astfel de conduite, persoana făptuitorului și împrejurările cauzei, în special dacă și în ce mod a participat acesta la un delict deosebit de grav, la prevenirea sau soluționarea căruia a contribuit, și consecințele provocate de acțiunile sale. În această privință, instanța nu este ținută de restricțiile prevăzute la sub-secțiunea (3).

(5) Instanța poate reduce o pedeapsă cu închisoarea sub limita inferioară a duratei pedepsei și atunci când condamnă un făptuitor pentru actele preparatorii unei infracțiuni, pentru tentativă de săvârșire a unei infracțiuni sau pentru ajutarea la săvârșirea unei infracțiuni, atunci când consideră că, în raport cu natura și gravitatea premeditării, tentativei sau ajutorului, impunerea duratei obișnuite a pedepsei stipulate de prezentul Cod ar fi nerezonabil de strictă și că persoana respectivă se poate îndrepta și prin executarea unei pedepse cu închisoarea mai scurte. În această privință, instanța nu este ținută de restricțiile prevăzute la sub-secțiunea (3).

(6) Instanța poate reduce o pedeapsă cu închisoarea sub limita inferioară a duratei pedepsei și atunci când făptuitorul a acționat în baza unei erori de drept, însă ar fi putut evita această eroare [Secțiunea 19 (2)], dacă a comis infracțiunea în timp ce încerca să prevină alt atac sau pericol, fără a întruni integral condițiile pentru starea de extremă necesitate (Secțiunea 28) sau legitimă apărare (Secțiunea 29), sau dacă a depășit limitele riscului admisibil

(Secțiunea 31) sau limitele altor cauze de neimputabilitate. În această privință, instanța nu este ținută de restricțiile prevăzute la sub-secțiunea (3).

Secțiunea 59. Majorarea extraordinară a unei pedepse cu închisoarea

(1) În cazul persoanei care a săvârșit în mod repetat un delict deosebit de grav [Secțiunea 14 (3)], deși fusese deja condamnată pentru săvârșirea unui delict deosebit de grav, instanța poate impune o pedeapsă care depășește jumătate din durata pedepsei prevăzute de Codul penal, a cărei limită superioară poate fi majorată cu o treime, dacă gravitatea delictului deosebit de grav, este dată de starea de recidivă și de alte împrejurări ale cauzei sau în raport cu care posibilitatea îndreptării făptuitorului apare ca fiind redusă.

(2) Limita superioară a duratei pedepsei cu închisoarea poate depăși douăzeci de ani în urma suplimentării prevăzute de sub-secțiunea (1). Atunci când se impune o pedeapsă excepțională cu închisoarea care depășește douăzeci de ani, limita superioară a acesteia nu poate depăși treizeci de ani.

Secțiunea 60. Arestul la domiciliu

(1) Instanța poate impune o pedeapsă de arest la domiciliu cu durata de până la doi ani atunci când condamnă făptuitorul unei infracțiuni minore, cu condiția

a) să se poată considera în mod rezonabil că o astfel de pedeapsă este suficientă, în raport cu infracțiunea săvârșită și persoana și împrejurările făptuitorului, eventual în paralel cu altă pedeapsă, și

b) ca făptuitorul să promită în scris că în perioada respectivă de timp nu va părăsi incinta adresei specificate și va coopera pentru efectuarea controalelor.

(2) Arestul la domiciliu poate fi impus ca pedeapsă unică dacă, în raport cu natura și gravitatea infracțiunii comise și cu persoana și împrejurările făptuitorului nu se consideră necesară impunerea altei pedepse.

(3) Pedeapsa arestului la domiciliu constă în obligația condamnatului de a nu depăși incinta stabilită pe parcursul unei perioade de timp determinate, cu excepția situației în care acest lucru nu este posibil din motive importante, în special legate de obligații profesionale sau de un tratament într-o instituție medicală, impus de starea sa de sănătate; instituția medicală are obligația de a furniza informații privind tratamentul, la solicitarea autorităților însărcinate cu derularea procedurilor penale.

(4) Instanța va stabili perioada de timp pe parcursul căreia condamnatul are obligația de a nu părăsi incinta stabilită, atât în zile lucrătoare, cât și în zile nelucrătoare sau de sărbătoare legală, luând în considerare în special programul de lucru al acestuia și timpul necesar pentru a ajunge la locul de muncă, a avea grijă de copiii minori și a gestiona afacerile personale și de familie, pentru a-i limita în mod adecvat libertatea, permițând, în același timp, gestionarea nevoilor condamnatului și familiei sale. Instanța poate permite

condamnatului să participe periodic la slujbe sau întruniri religioase și în zile lucrătoare, cât și în zile nelucrătoare sau de sărbătoare legală.

(5) Instanța poate impune restricțiile sau obligațiile prevăzute de Secțiunea 48 (4) pentru perioada executării pedepsei pentru a-l determina pe condamnat să ducă o viață cinstită; în general, îi va impune, de asemenea, să compenseze pagubele provocate, după posibilitățile sale.

(6) În cazul în care este vorba despre un făptuitor cu vârsta apropiată de vârsta minoratului, în interesul utilizării influenței educative a familiei, a școlii și a altor instituții, instanța poate impune, în paralel cu restricțiile și obligațiile prevăzute la sub-secțiunea (4), și anumite măsuri educative prevăzute de Legea privind justiția pentru minori, utilizând condițiile corespunzătoare stipulate pentru delincvenții juvenili.

Secțiunea 61. Înlocuirea pedepsei arestului la domiciliu

În cazul în care făptuitorul evită executarea pedepsei de arest la domiciliu între momentul pronunțării condamnării și termenul pedepsei, sau încalcă, fără un motiv întemeiat, condițiile executării pedepsei, obstrucționează în alt fel executarea pedepsei sau nu execută pedeapsa impusă în perioada stabilită, în mod culpabil, instanța poate înlocui pedeapsa arestului la domiciliu sau perioada rămasă din executarea acesteia cu pedeapsa cu închisoarea cu executare; astfel, fiecare zi de arest la domiciliu neexecutat va conta ca o zi de pedeapsă cu închisoarea.

Secțiunea 62. Serviciul în folosul comunității

(1) Atunci când condamnă făptuitorul pentru o infracțiune minoră, instanța poate impune o pedeapsă presupunând prestarea de servicii în folosul comunității; serviciul în folosul comunității poate fi impus ca pedeapsă individuală, dacă, în raport cu natura și gravitatea infracțiunii și cu persoana și relațiile făptuitorului, nu este necesară impunerea unei alte pedepse.

(2) În general, instanța nu va impune o pedeapsă presupunând prestarea de servicii în folosul comunității în cazul unui făptuitor a cărui pedeapsă presupunând prestarea de servicii în folosul comunității a fost înlocuită cu pedeapsa cu închisoarea, conform secțiunii 65 (2), într-un interval de trei ani anterior impunerii acestui tip de pedeapsă.

(3) Pedeapsa presupunând prestarea de servicii în folosul comunității constă în obligația făptuitorului de a presta anumite servicii în folos public, constând în întreținerea spațiilor publice, asigurarea curățeniei și întreținerii clădirilor publice și drumurilor sau alte activități în folosul comunității sau al statului ori al altor instituții publice implicate în activități educaționale, științifice, protejarea sănătății, a mediului, sprijinirea și protecția tinerilor, protecția animalelor, activități umanitare, sociale, caritabile, religioase sau sportive. Serviciul nu va servi intereselor patrimoniale ale condamnatului.

Secțiunea 63. Durata executării serviciului în folosul comunității

(1) Instanța poate impune prestarea serviciilor în folosul comunității cu durata între 50 și 300 de ore.

(2) De asemenea, instanța poate impune restricțiile și obligațiile prevăzute de secțiunea 48 (4), pentru a determina făptuitorul să ducă o viață cinstită; în general, va impune făptuitorului compensarea pagubelor provocate, după posibilitățile acestuia.

(3) În cazul în care este vorba despre un făptuitor cu vârsta apropiată de vârsta minoratului, în interesul utilizării influenței educative a familiei, a școlii și a altor instituții, instanța poate impune, individual sau în paralel cu restricțiile și obligațiile prevăzute la sub-secțiunea (4), și anumite măsuri educative prevăzute de Legea privind justiția pentru minori, utilizând condițiile corespunzătoare stipulate pentru delincvenții juvenili.

Secțiunea 64. Atitudinea făptuitorului și starea sa de sănătate

Atunci când impune prestarea serviciilor în folosul comunității, instanța va lua în considerare atitudinea făptuitorului, starea de sănătate a acestuia și posibilitatea impunerii acestei categorii de pedeapsă. Nu se va impune prestarea serviciilor în folosul comunității dacă făptuitorul este incapabil de prestarea sistematică a unor activități lucrative.

Secțiunea 65. Prestarea serviciului în folosul comunității

(1) Condamnatul are obligația de a presta serviciul în folosul comunității personal, gratuit, în timpul său liber, în termen de maximum doi ani de la data la care instanța a dispus executarea pedepsei. Nu vor fi incluse în acest interval de timp perioadele în care condamnatul

a) nu a putut presta servicii în folosul comunității din cauza unor impedimente legale sau care țin de starea sa de sănătate, sau

b) a executat o măsură privativă de libertate sau o pedeapsă cu închisoarea.

(2) În cazul în care făptuitorul nu duce o viață cinstită în interval scurs de la condamnare până la executarea întregii pedepse presupunând prestarea de servicii în folosul comunității, sau încalcă, fără un motiv întemeiat, condițiile executării pedepsei, obstrucționează în alt fel executarea pedepsei sau nu execută pedeapsa impusă în perioada stabilită, în mod culpabil, instanța poate înlocui pedeapsa presupunând prestarea de servicii în folosul comunității sau perioada rămasă din executarea acesteia

a) cu respectarea condițiilor prevăzute de Secțiunea 60 (1) cu pedeapsa arestului la domiciliu și, în cazul în care nu respectă condițiile executării acestei pedepse, instanța o poate înlocui cu pedeapsa cu închisoarea, care nu poate fi mai aspră decât pedeapsa care ar fi fost impusă în cazul înlocuirii pedepsei cu prestarea de servicii în folosul comunității cu pedeapsa cu închisoarea; astfel, fiecare oră de serviciu în folosul comunității neexecutat va conta ca o zi de pedeapsă cu arestul la domiciliu, sau

b) cu o pedeapsă cu închisoare, hotărând, în același timp, asupra modului de executare; astfel, fiecare oră de serviciu în folosul comunității neexecutat va conta ca o zi de pedeapsă cu închisoarea.

(3) În mod excepțional, în raport cu împrejurările cauzei și cu persoana condamnatului, instanța poate menține pedeapsa cu serviciul în folosul comunității sau poate prelungi durata executării acestei pedepse cu maximum șase luni, chiar dacă persoana condamnată a oferit un motiv de înlocuire a pedepsei, conform prevederilor sub-secțiunii (2), și

a) va dispune supravegherea condamnatului pentru perioada executării pedepsei sau a porțiunii rămase neexecutată din aceasta,

b) va impune aplicarea restricțiilor sau obligațiilor prevăzute de Secțiunea 48 (4), care nu fuseseră impuse în cursul executării pedepsei sau a porțiunii rămase neexecutată din aceasta, sau

c) va impune măsuri educative, conform prevederilor Secțiunii 63 (3) pentru perioada executării pedepsei sau a porțiunii rămase neexecutată din aceasta, dacă condamnatul are vârsta apropiată de cea a minoratului.

Secțiunile 49-51 se aplică și măsurilor de supraveghere, după caz.

(4) Făptuitorul condamnat la servicii în folosul comunității va fi considerat ca și cum nu a fost niciodată condamnat, odată executată pedeapsa sau odată ce se renunță la executarea unei porțiuni rămase din aceasta.

Secțiunea 66. Confiscarea proprietății

(1) În raport cu împrejurările cauzei și relațiile făptuitorului, instanța poate impune pedeapsa confiscării proprietății, în cazul pronunțării pedepsei excepționale cu închisoarea sau a unui delict deosebit de grav prin care făptuitorul a dobândit sau a încercat să dobândească foloase patrimoniale.

(2) În cazul în care nu sunt întrunite condițiile prevăzute de sub-secțiunea (1), instanța poate impune pedeapsa confiscării proprietății numai atunci când Codul penal permite impunerea acestei pedepse pentru o anumită infracțiune; ca pedeapsă unică, confiscarea proprietății poate fi impusă dacă, în raport cu natura și gravitatea infracțiunii comise și cu persoana și împrejurările făptuitorului, nu se consideră necesară impunerea unei alte pedepse.

(3) Confiscarea proprietății afectează întreaga proprietate a unui făptuitor, sau numai o porțiție a acesteia, desemnată de instanță; cu toate acestea, confiscarea nu se aplică mijloacelor și bunurilor necesare satisfacerii necesităților de trai ale condamnatului și persoanelor pe care acesta are obligația legală de a le sprijini.

(4) Hotărârea de confiscarea a proprietății pune capăt proprietăți comune a soților.

(5) Proprietatea confiscată devine proprietatea statului.

Secțiunea 67. Pedeapsa pecuniară

(1) Instanța poate impune o pedeapsă pecuniară, dacă făptuitorul a obținut ori a încercat să obțină, pentru sine sau pentru altul, foloase materiale prin săvârșirea unei infracțiuni.

(2) În cazul în care nu sunt întrunite condițiile prevăzute de sub-sectiunea (1) instanța poate impune pedeapsa pecuniară numai dacă

a) Codul penal permite impunerea acestei pedepse pentru infracțiunea comisă, sau

b) impune această pedeapsă pentru o infracțiune minoră și, în raport cu natura și gravitatea infracțiunii comise și cu persoana și împrejurările făptuitorului, nu este impusă, concomitent, o pedeapsă cu închisoarea cu executare.

(3) Ca pedeapsă individuală, pedeapsa pecuniară poate fi impusă dacă, în raport cu natura și gravitatea infracțiunii comise și cu persoana și împrejurările făptuitorului, nu se consideră necesară impunerea unei alte pedepse.

Secțiunea 68. Quantumul pedepsei pecuniare

(1) Pedeapsa pecuniară va fi impusă în tranșe zilnice, în quantum de minimum 20 și maximum 730 tranșe zilnice integrale.

(2) Quantumul unei tranșe zilnice este de minimum 100 CZK și maximum 50 000 CZK.

(3) Instanța va stabili numărul tranșelor zilnice în raport cu natura și gravitatea infracțiunii comise. Instanța va stabili quantumul tranșei zilnice în raport cu împrejurările personale și patrimoniale ale făptuitorului. În acest scop, în general se va lua în considerare venitul net pe care îl obține sau l-ar putea obține făptuitorul pe zi, în medie.

(4) Venitul unui făptuitor, bunurile sau veniturile care derivă din acestea, precum și alte informații pentru stabilirea quantumului unei tranșe zilnice pot fi stabilite estimativ, de către instanță.

(5) În motivarea hotărârii, instanța va preciza modul de calculare și quantumul tranșei zilnice. În cazul în care, având în vedere împrejurările sale personale sau patrimoniale, făptuitorul nu poate plăti imediat pedeapsa pecuniară, instanța poate decide plata pedepsei pecuniare în tranșe lunare; în acest scop, poate dispune reținerea tranșelor unei pedepse pecuniare, dacă făptuitorul nu efectuează plata la timp.

(6) Nu se va impune o pedeapsă pecuniară care, în mod evident, nu poate fi plătită.

(7) Sumele colectate în urma achitării pedepsei pecuniare devin proprietatea statului.

Secțiunea 69. Înlocuirea pedepsei cu închisoarea

(1) În cazul în care instanța impune o pedeapsă pecuniară, va stabili și o pedeapsă înlocuitoare cu închisoarea de până la patru ani, în cazul în care aceasta nu este executată în termenul stabilit. Cu toate acestea, pedeapsa înlocuitoare nu poate depăși limita superioară a pedepsei cu închisoarea, chiar împreună cu o pedeapsă cu închisoarea impusă.

(2) Odată executată pedeapsa sau odată ce se renunță la executarea porțiunii rămase a acesteia, făptuitorul condamnat pentru o infracțiune minoră va fi considerat ca și cum nu ar fi fost condamnat niciodată.

Secțiunea 70. Confiscarea unui obiect sau a unui alt bun de valoare

(1) Instanța poate impune pedeapsa confiscării unui obiect sau a altui bun de valoare dacă

- a) acesta a fost utilizat pentru săvârșirea unei fapte penale,
- b) a fost destinat a fi folosit la săvârșirea unei fapte penale,
- c) dacă a fost dobândit printr-o faptă penală sau ca răsplată pentru săvârșirea acesteia, sau

d) dacă a fost dobândit de făptuitor, chiar și numai parțial, în schimbul unui obiect sau al unui alt bun de valoare prevăzut la litera c), cu condiția ca valoarea obiectului sau bunului respectiv să nu fie nesemnificativă în raport cu valoarea obiectului sau bunului de valoare dobândit.

(2) Pedeapsa confiscării unui obiect sau bun de valoare poate fi impusă numai dacă vizează un obiect sau un alt bun de valoare care aparține făptuitorului.

(3) În cazul în care deținerea obiectului sau bunului de valoare prevăzut de sub-secțiunile (1) și (2) contravine altor acte normative, în raport cu care se poate impune pedeapsa confiscării unui obiect sau bun de valoare, instanța va impune oricum această pedeapsă.

(4) Interzicerea înstrăinării obiectului sau bunului de valoare confiscat va prevala față de această decizie, incluzând alte modalități de a dispune de obiectul sau bunul de valoare care conduc la obstrucționarea confiscării obiectului sau a altui bun de valoare.

(5) Obiectul sau bunul de valoare confiscat devine proprietatea statului.

Secțiunea 71. Confiscarea unei valori echivalente

(1) În cazul în care făptuitorul care deține un obiect sau alt bun de valoare care ar putea fi confiscat conform prevederilor secțiunii 70, sub-secțiunea (1) sau (2), distruge, deteriorează sau devalorizează în alt mod, înstrăinează, aduce în stare de neîntrebuințare, elimină sau utilizează, în mod particular consumă sau, prin orice alte mijloace, sustrage confiscării un astfel de obiect sau bun de valoare, sau obstrucționează executarea pedepsei confiscării unui obiect sau bun de valoare, înainte ca instanța să fi putut dispune confiscarea, instanța poate dispune confiscarea unei valori echivalente, până la concurența valorii obiectului sau bunului de valoare, însă fără a o depăși. Valoarea unui obiect sau bun a cărui confiscare ar putea fi dispusă de instanță va fi stabilită conform expertizei întocmite de un expert în domeniu.

(2) În cazul în care obiectul sau bunul de valoare este distrus, deteriorat sau devalorizat în alt mod, ori eliminat, chiar și parțial, instanța poate dispune confiscarea unei valori echivalente, împreună cu confiscarea altor bunuri de valoare, conform prevederilor secțiunii 70 (1).

(3) Valoarea echivalentă confiscată devine proprietatea statului.

Secțiunea 72. Pedepșa separată de confiscare a unui obiect sau a altui bun de valoare

Pedepșa confiscării unui obiect sau a altui bun de valoare poate fi impusă separat numai în cazurile în care Codul penal permite impunerea unei astfel de pedepse dacă, în raport cu natura și gravitatea faptei penale săvârșite și cu persoana și situația personală a făptuitorului, nu se consideră necesară impunerea altei pedepse.

Secțiunea 73. Interzicerea exercitării unei activități

(1) Instanța poate impune pedepșa interzicerii exercitării unei activități pentru o perioadă de unu până la zece ani, în cazul în care făptuitorul săvârșește o infracțiune legată de această activitate.

(2) Pedepșa interzicerii exercitării unei activități poate fi impusă ca pedepșă individuală, în cazul în care Codul penal permite impunerea unei astfel de pedepse pentru infracțiunea săvârșită și dacă, în raport cu natura și gravitatea faptei penale săvârșite și cu persoana și împrejurările făptuitorului, nu se consideră necesară impunerea altei pedepse.

(3) Pedepșa interzicerii exercitării unei activități constă în interzicerea ocupării unei funcții sau a exercitării unei anumite ocupații sau profesii ori a unei activități care necesită o autorizație specială sau a cărei exercitare este reglementată prin alt act normativ.

Secțiunea 74. Executarea pedepsei interzicerii exercitării unei activități

(1) Perioada executării pedepsei cu închisoarea nu este luată în calcul ca perioadă de executare a pedepsei interzicerii exercitării unei activități; cu toate acestea, perioada scursă înainte de intrarea în vigoare a hotărârii judecătorești, pe parcursul căreia autorizația de a exercita activitatea interzisă a fost retrasă, conform altui act normativ, sau perioada în care persoana respectivă nu a putut exercita acea activitate ca urmare a unei măsuri adoptate de o autoritate publică va fi luată în calcul ca perioadă de executare a pedepsei interzicerii exercitării unei activități.

(2) Odată executată pedepșa interzicerii exercitării unei activități, făptuitorul va fi considerat ca și cum nu ar fi fost condamnat niciodată.

Secțiunea 75. Interzicerea șederii

(1) Instanța poate impune pedepșa interzicerii șederii de la unu la zece ani pentru o infracțiune săvârșită cu intenție, dacă acest lucru este necesar pentru protejarea ordinii publice, vieții de familie, sănătății, moralității sau proprietății, în raport cu modul de trai anterior al făptuitorului și cu locul și momentul săvârșirii faptei; interzicerea șederii nu se poate aplica pentru locul de reședință permanentă al făptuitorului.

(2) Pedepșa de interzicere a șederii poate fi impusă ca pedepșă individuală pentru o infracțiune pentru care Codul penal stipulează pedepșa cu

închisoarea a cărei limită superioară nu depășește trei ani dacă, în raport cu natura și gravitatea infracțiunii comise și cu persoana și împrejurările faptuitorului nu se consideră necesară impunerea altei pedepse.

(3) Instanța poate impune restricțiile sau obligațiile prevăzute de Secțiunea 48 (4) pentru perioada executării pedepsei pentru a-l determina pe condamnat să ducă o viață cinstită; în general, îi va impune, de asemenea, să compenseze pagubele provocate, după posibilitățile sale.

(4) În cazul în care este vorba despre un făptuitor cu vârsta apropiată de vârsta minoratului, în interesul utilizării influenței educative a familiei, a școlii și a altor instituții, instanța poate impune, în paralel cu restricțiile și obligațiile prevăzute la sub-secțiunea (4), și anumite măsuri educative prevăzute de Legea privind justiția pentru minori, utilizând condițiile corespunzătoare stipulate pentru delincvenții juvenili.

(5) Perioada executării pedepsei cu închisoarea nu este luată în calcul ca perioadă de executare a pedepsei interzicerii șederii; instanța va impune o hotărâre în conformitate cu prevederile sub-secțiunilor (3) și (4) numai după executarea pedepsei cu închisoarea sau după liberarea condiționată.

(6) Pedepsa interzicerii șederii constă în interdicția de a locui într-un anumit loc sau district pe parcursul duratei executării acestei pedepse; va fi necesară obținerea unei autorizații pentru șederea temporară într-un astfel de loc sau district, pentru motive personale urgente.

Secțiunea 76. Interzicerea accesului la evenimente sportive, culturale sau la alte evenimente sociale

(1) Instanța poate impune pedeapsa interzicerii accesului la evenimente sportive, culturale sau la alte evenimente sociale pentru o perioadă de până la zece ani, dacă făptuitorul a săvârșit o infracțiune cu intenție în legătură cu un astfel de eveniment.

(2) Ca pedeapsă individuală, pedeapsa interzicerii accesului la evenimente sportive, culturale sau la alte evenimente sociale poate fi impusă dacă, în raport cu natura și gravitatea infracțiunii comise și cu persoana și împrejurările faptuitorului, nu se consideră necesară impunerea unei alte pedepse.

(3) Interzicerea accesului la evenimente sportive, culturale sau la alte evenimente sociale constă în interzicerea participării unui făptuitor la respectivele evenimente sportive, culturale sau la alte evenimente sociale pe durata executării acestei pedepse.

Secțiunea 77. Executarea pedepsei interzicerii accesului la evenimente sportive, culturale sau la alte evenimente sociale

(1) Pe durata executării pedepsei interzicerii accesului la evenimente sportive, culturale sau la alte evenimente sociale, condamnatul are obligația de a coopera cu un ofițer de probațiune în modalitățile stabilite, în special să se conformeze planului de probațiune, să participe la programele de educație

civică și reeducare stabilite, la programe de consiliere psihologică și, dacă ofițerul de probațiune consideră că este necesar, să se prezinte, conform instrucțiunilor acestuia, la unitatea de poliție indicată pe perioada aferentă evenimentului la care îi este interzis accesul.

(2) Perioada executării pedepsei cu închisoarea nu este luată în calcul ca perioadă de executare a pedepsei interzicerii accesului la evenimente sportive, culturale sau la alte evenimente sociale.

Secțiunea 78. Retragera unor titluri de onoare sau decorații

(1) Instanța poate impune pedeapsa retragerii unor titluri de onoare și decorații în cazul condamnării unei persoane pentru o infracțiune săvârșită cu intenție, dintr-un motiv deosebit de condamnatibil, la o pedeapsă cu închisoarea fără suspendare de minimum doi ani.

(2) Această pedeapsă constă în retragerea decorațiilor, mențiunilor și a altor titluri de onoare conferite conform prevederilor legislației naționale.

Secțiunea 79. Degradarea militară

(1) Instanța poate impune pedeapsa degradării militare în cazul condamnării unei persoane pentru o infracțiune săvârșită cu intenție, dintr-un motiv deosebit de condamnatibil, la o pedeapsă cu închisoarea fără suspendare de minimum doi ani.

(2) Instanța poate impune această pedeapsă în paralel cu o altă pedeapsă, dacă acest lucru este necesar din rațiuni de ordine și disciplină în rândul forțelor militare, în raport cu natura infracțiunii săvârșite.

(3) Degradarea militară constă în degradarea condamnatului până la rangul de soldat.

Secțiunea 80. Expulzarea

(1) Instanța poate condamna un făptuitor care nu este resortisant al Republicii Cehe la expulzarea de pe teritoriul Republicii Cehe, care poate fi impusă ca pedeapsă individuală sau în paralel cu altă pedeapsă, dacă acest lucru este necesar pentru siguranța persoanei sau proprietății sau pentru alt interes public; expulzarea poate fi impusă ca pedeapsă unică dacă, în raport cu natura și gravitatea infracțiunii comise și cu persoana și împrejurările făptuitorului, nu se consideră necesară impunerea unei alte pedepse.

(2) În raport cu natura și gravitatea infracțiunii comise, posibilitățile de îndreptare și împrejurările făptuitorului și gradul de amenințare la adresa siguranței persoanei, proprietății sau a unui alt interes public, instanța poate impune pedeapsa expulzării pentru o perioadă de unu până la zece ani sau pe perioadă nedeterminată.

(3) Instanța nu va impune expulzarea, dacă

a) a fost imposibilă stabilirea naționalității făptuitorului,

b) făptuitorului i s-a acordat azil sau protecție suplimentară, conform unei legi speciale,

c) făptuitorului i s-a acordat drept de rezidență permanentă pe teritoriul Republicii Cehe, acesta are un loc de muncă și relații sociale aici, iar impunerea unei astfel de pedepse ar fi împotriva interesului integrării familiei,

d) există pericolul persecutării făptuitorului în statul în care va fi expulzat, pe motive de rasă, apartenență la un grup etnic, naționalitate, apartenență la un anumit grup social, convingeri politice sau religioase, sau dacă expulzarea l-ar expune la tortură sau alte tratamente sau pedepse inumane,

e) făptuitorul este cetățean al Uniunii Europene sau membru al familiei unui astfel de cetățean, indiferent de naționalitate, și are drept de rezidență permanentă pe teritoriul Republicii Cehe, sau este un străin având statutul legal recunoscut de rezident pe termen lung pe teritoriul Republicii Cehe, conform unei legi speciale, cu excepția situației în care instanța constată existența unor temeiuri substanțiale de a fi considerat o amenințare la adresa securității statului sau ordinii publice,

f) făptuitorul este cetățean al Uniunii Europene și în ultimii 10 ani a locuit fără întrerupere pe teritoriul Republicii Cehe, cu excepția situației în care instanța constată existența unor temeiuri substanțiale de a fi considerat o amenințare la adresa securității statului, sau

g) făptuitorul este un minor care are calitatea de cetățean al Uniunii Europene, cu excepția cazului în care expulzarea servește interesului superior al minorului.

SUB-DIVIZIUNEA 6

Suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoarea

Secțiunea 81. Suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea

(1) Instanța poate dispune suspendarea condiționată a executării unei pedepse cu închisoarea care nu depășește trei ani dacă, în raport cu persoana și împrejurările făptuitorului, în special cu modul său de viață anterior și cu mediul în care lucrează/locuiește acesta, și cu circumstanțele cauzei, instanța consideră în mod rezonabil că executarea pedepsei nu este necesară pentru a-l determina pe făptuitor să ducă o viață cinstită.

(2) Suspendarea condiționată a executării unei pedepse nu se aplică executării altor pedepse impuse în paralel cu această pedeapsă.

Secțiunea 82. Termenul de încercare, restricții și obligații

(1) La impunerea unei pedepse cu suspendare, instanța va dispune o un termen de încercare de unu până la cinci ani; termenul de încercare curge de la data intrării în vigoare a hotărârii judecătorești.

(2) Instanța poate impune persoanei condamnate, a cărei pedeapsă a fost suspendată condiționat, restricțiile sau obligațiile prevăzute de Secțiunea 48

sub-secțiunea (4), pentru a o determina să ducă o viață cinstită; în general, îi va impune, de asemenea, să compenseze pagubele provocate, după posibilitățile sale.

(3) În cazul în care este vorba despre un făptuitor cu vârsta apropiată de vârsta minoratului, în interesul utilizării influenței educative a familiei, a școlii și a altor instituții, instanța poate impune, individual sau în paralel cu restricțiile și obligațiile prevăzute la sub-secțiunea (4), și anumite măsuri educative prevăzute de Legea privind justiția pentru minori, utilizând condițiile corespunzătoare stipulate pentru delincvenții juvenili.

(4) Perioada de timp în care persoana condamnată la o pedeapsă cu suspendare a dus o viață cinstită în cursul termenului de încercare și s-a conformat condițiilor impuse va fi luată în calcul în cadrul termenului de încercare nou stabilit la suspendarea unei pedepse pentru aceeași faptă sau al termenului de încercare impus în cazul unei pedepse cumulative sau contopite sau al unei pedepse comune pentru infracțiune în formă continuată.

Secțiunea 83. Hotărârea de suspendare a pedepsei

(1) Dacă o persoană condamnată la o pedeapsă cu suspendare a dus o viață cinstită în cursul termenului de încercare și s-a conformat condițiilor impuse, instanța va constata îndreptarea acesteia; în caz contrar, va dispune, eventual tot în cursul termenului de încercare, executarea pedepsei impuse. În cazuri excepționale, în raport cu circumstanțele cauzei și cu persoana condamnatului, instanța poate menține pedeapsa suspendată, chiar dacă condamnatul a oferit temeiuri pentru a dispune executarea pedepsei, și

a) va dispune supravegherea condamnatului,

b) va prelungi în consecință perioada de probă, însă pentru o perioadă ce nu va depăși doi ani, fără a se depăși limita superioară a termenului de încercare prevăzut la Secțiunea 82 (1), sau

c) va impune aplicarea restricțiilor sau obligațiilor prevăzute de Secțiunea 48 (4), care nu fuseseră impuse condamnatului, pentru a-l determina pe acesta să ducă o viață cinstită.

(2) Pentru instituirea supravegherii, se aplică prevederile secțiunilor 49-51.

(3) În cazul în care instanța nu dispune conform prevederilor sub-secțiunii (1), din motive neimputabile persoanei condamnate la o pedeapsă cu suspendare condiționată, aceasta va fi considerată îndreptată.

(4) În cazul în care instanța confirmă îndreptarea persoanei condamnate la o pedeapsă cu suspendare condiționată, sau în care aceasta este considerată îndreptată, se va considera că aceasta nu a fost niciodată condamnată.

(5) În cazul în care instanța dispune executarea pedepsei, conform prevederilor sub-secțiunii (1), va dispune și asupra modalității executării acesteia.

Secțiunea 84. Suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea cu supraveghere

În cazul în care sunt necesare monitorizarea și controlul treptate ale comportamentului unui făptuitor și asigurarea asistenței și îngrijirilor necesare acestuia în perioada de probă, în condițiile prevăzute de Secțiunea 81 (1), instanța poate suspenda condiționat executarea unei pedepse cu închisoarea care nu depășește trei ani, impunând, în același timp, supravegherea făptuitorului. Instituirea măsurii supravegherii se face potrivit prevederilor secțiunilor 49-51.

Secțiunea 85. Perioada de probă, restricții și obligații

(1) La impunerea unei pedepse cu suspendare cu supraveghere, instanța va dispune un termen de încercare de unu până la cinci ani; perioada de probă curge de la data intrării în vigoare a hotărârii judecătorești.

(2) Instanța poate impune persoanei condamnate la o pedeapsă cu suspendare în cazul căreia s-a dispus supravegherea restricțiile sau obligațiile prevăzute de Secțiunea 48 (4), pentru a o determina să ducă o viață cinstită; în general, îi va impune, de asemenea, să compenseze pagubele provocate, după posibilitățile sale.

(3) În cazul în care este vorba despre un făptuitor cu vârsta apropiată de vârsta minoratului, în interesul utilizării influenței educative a familiei, a școlii și a altor instituții, instanța poate impune, în paralel cu restricțiile și obligațiile prevăzute la Secțiunea 48 (4), și anumite măsuri educative prevăzute de Legea privind justiția pentru minori, utilizând condițiile corespunzătoare stipulate pentru delincvenții juvenili.

Secțiunea 86. Hotărârea de suspendare a pedepsei sub supraveghere

(1) Dacă persoana condamnată, a cărei pedeapsă a fost suspendată condiționat, în cazul căreia s-a dispus măsura supravegherii a dus o viață cinstită în cursul termenului de încercare și s-a conformat condițiilor impuse, instanța va constata îndreptarea acesteia; în caz contrar, va dispune, eventual tot în cursul termenului de încercare, executarea pedepsei impuse. În cazuri excepționale, în raport cu circumstanțele cauzei și cu persoana condamnatului, instanța poate menține pedeapsa suspendată, chiar dacă condamnatul a oferit temeieri pentru a dispune executarea pedepsei, și

a) impune obligații suplimentare condamnatului în cazul căreia s-a dispus supravegherea,

b) prelungește în consecință perioada de probă, însă pentru o perioadă ce nu va depăși doi ani, fără a se depăși limita superioară a termenului de încercare prevăzut la Secțiunea 85 (1), sau

c) impune aplicarea restricțiilor sau obligațiilor prevăzute de Secțiunea 48 (4), care nu fuseseră impuse condamnatului, pentru a-l determina pe acesta să ducă o viață cinstită.

(2) În cazul în care instanța nu dispune conform prevederilor sub-secțiunii (1), din motive neimputabile persoanei condamnate la o pedeapsă cu suspendarea condiționată, aceasta va fi considerată îndreptată.

(3) În cazul în care instanța confirmă îndreptarea persoanei condamnate la o pedeapsă cu suspendarea condiționată sau în care aceasta este considerată îndreptată, se va considera că aceasta nu a fost niciodată condamnată.

(4) În cazul în care instanța dispune executarea pedepsei, conform prevederilor sub-secțiunii (1), va dispune și asupra modalității executării acesteia.

Secțiunea 87. Utilizarea prin analogie a prevederilor privind suspendarea pedepsei

Relația dintre suspendarea executării unei pedepse cu închisoarea cu alte pedepse impuse în paralel cu aceasta, conform Secțiunii 81 (2), și cu includerea perioadei de timp în care persoana condamnată la o pedeapsă cu suspendare condiționată sub supraveghere a dus o viață cinstită în perioada de probă, în cadrul unei noi perioade de probă, conform Secțiunii 82 (4), se va supune dispozițiilor privitoare la suspendarea pedepsei, în mod corespunzător.

SUB-DIVIZIUNEA 7

Liberarea condiționată din închisoare și renunțarea condiționată la executarea perioadei rămase dintr-o pedeapsă de interdicere a exercitării unei activități, interdicere a șederii sau interdicere a accesului la evenimente sportive, culturale sau la alte evenimente sociale

Secțiunea 88. Liberarea condiționată din închisoare

(1) După executarea unei jumătăți din pedeapsa impusă sau, în conformitate cu o decizie a președintelui Republicii Cehe, pedeapsa redusă cu închisoarea, instanța poate dispune liberarea condamnatului din închisoare dacă, în urma punerii în aplicare a hotărârii judecătorești, în special în cursul executării pedepsei, condamnatul a demonstrat că s-a îndreptat prin conduita sa și prin îndeplinirea obligațiilor sale și

a) există premisele că acesta va duce o viață cinstită în viitor, sau

b) instanța acceptă o garanție privind îndreptarea completă a condamnatului.

(2) În cazul în care o persoană condamnată pentru o infracțiune minoră demonstrează prin conduita sa și prin îndeplinirea obligațiilor sale că nu este necesară executarea restului pedepsei, instanța poate dispune liberarea condiționată a acesteia, chiar înainte de a executa jumătate din pedeapsa impusă sau, în conformitate cu o decizie a președintelui Republicii Cehe, pedeapsa redusă a închisorii.

(3) În luarea hotărârii conform sub-secțiunilor (1) și (2), instanța va analiza și dacă condamnatul a început la timp executarea pedepsei și dacă acesta

a compensat, parțial sau integral, pagubele sau alte daune provocate prin infracțiune. În cazul în care condamnatul a făcut obiectul unor tratamente dispuse ca măsuri de siguranță înainte de începerea executării pedepsei cu închisoarea sau în cursul acesteia, instanța va lua în considerare și atitudinea condamnatului față de tratamentul aplicat ca măsură de siguranță.

(4) Persoana condamnată pentru o infracțiune de omor (Secțiunea 140),ucidere din culpă - Secțiunea 141 (2), vătămare corporală gravă - Secțiunea 145 (3), tortură și alte tratamente inumane și crude - Secțiunea 149 (4), întrerupere ilegală a cursului sarcinii fără consimțământul femeii însărcinate - Secțiunea 159 (3), (4), prelevare neautorizată de țesuturi și organe - Secțiunea 164 (3), (4), trafic de persoane - Secțiunea 168 (4), (5), lipsire de libertate în mod ilegal - Secțiunea 170 (2), (3), răpire - Secțiunea 172 (3), (4), tâlhărie - Secțiunea 173 (3), (4), agresiune sexuală - Secțiunea 187 (3), (4), pericol public - Secțiunea 272 (2), (3), producere neautorizată și alte utilizări ale substanțelor narcotice și psihotrope și ale unor substanțe otrăvitoare - Secțiunea 283 (4), preluare a controlului asupra unei aeronave, nave civile sau platforme fixe (Secțiunea 290), deturnare a unei aeronave - Secțiunea 292 (3), trădare (Secțiunea 309), subminare a republicii (Secțiunea 310), atentat terorist (Secțiunea 311), terorism (Secțiunea 312), sabotaj (Secțiunea 314), spionaj - Secțiunea 316 (3), (4), trădare militară (Secțiunea 320), traversare a frontierei de stat cu uz de violență - Secțiunea 339 (3), organizare și înlesnire a traversării ilegale a frontierei de stat - Secțiunea 340 (4), genocid (Secțiunea 400), infracțiuni contra umanității (Secțiunea 401), apartheid și discriminare a unor categorii de persoane (Secțiunea 402) pregătire de război ofensiv (Secțiunea 406), relații care amenință pacea (Secțiunea 409), utilizare de mijloace și metode interzise în operațiunile de luptă [Secțiunea 411 (3)], cruzimi de război (Secțiunea 412), persecutare a civililor (Secțiunea 413), jaf în zona de operații militare (Secțiunea 414) sau utilizare fără drept a emblemelor internaționale și recunoscute de stat - Secțiunea 415 (3), precum și persoana condamnată la pedeapsa excepțională cu închisoarea între douăzeci și treizeci de ani [Secțiunea 54 (2)], poate fi eliberată condiționat numai după executarea a două treimi din pedeapsa impusă, dacă, în raport cu circumstanțele faptei pentru care a fost condamnată și cu natura caracterului său nu există pericolul repetării delictului deosebit de grav comis sau a comiterii unui alt delict asemănător.

(5) Persoana condamnată la pedeapsa excepțională cu închisoarea pe viață poate fi eliberată condiționat numai după executarea a cel puțin douăzeci și cinci de ani din pedeapsă, dacă, în raport cu circumstanțele faptei pentru care a fost condamnată și cu natura caracterului său nu există pericolul repetării delictului deosebit de grav comis sau a comiterii unui alt delict asemănător.

Secțiunea 89. Perioada de probă, restricții și obligații în cazul liberării condiționate

(1) În cazul liberării condiționate, instanța va dispune un termen de încercare între unu și șapte ani; perioada de probă curge de la data liberării condiționate a condamnatului. De asemenea, instanța poate impune măsuri de supraveghere făptuitorului și, în același timp, poate dispune ca acesta să nu își părăsească domiciliul pentru o perioadă determinată a termenului de încercare, după începerea acestuia. Pentru instituirea supravegherii, se aplică prevederile secțiunilor 49-51.

(2) Instanța poate impune persoanei condamnate la o pedeapsă cu suspendare restricțiile sau obligațiile prevăzute de Secțiunea 48 (4), pentru a o determina să ducă o viață cinstită; de asemenea, îi poate impune să compenseze pagubele provocate în urma infracțiunii. Instanța va impune persoanei liberate condiționat conform Secțiunii 88 (2) să nu își părăsească domiciliul pentru o perioadă determinată a termenului de încercare, sau să presteze servicii în folosul municipalității, al statului sau al altor instituții publice, sau să depună o sumă de bani stabilită în folosul victimelor infracțiunii, într-un cont indicat de instanță.

(3) Durata totală a perioadei în care persoana eliberată condiționat nu are voie să își părăsească locuința conform sub-secțiunilor (1) și (2) nu poate depăși un an, nici în cazul impunerii unei durate mai lungi a termenului de încercare. Prestarea serviciilor prevăzută la sub-secțiunea (2) se poate dispune pentru o durată între 50 și 200 de ore. Suma de bani în folosul victimelor infracțiunii conform sub-secțiunii (2) va fi stabilită în cuantum de 2.000 CZK până la 10.000.000 CZK; la stabilirea acestei sume, instanța va lua în considerare împrejurările personale și patrimoniale ale condamnatului și, în funcție de acestea, instanța poate dispune plata sumei stabilite în tranșe lunare corespunzătoare.

Secțiunea 90. Renunțarea condiționată la executarea perioadei rămase dintr-o pedeapsă de interzicere a exercitării unei activități, sau interzicere a accesului la evenimente sportive, culturale sau la alte evenimente sociale

(1) După executarea unei jumătăți din pedeapsa de interzicere a exercitării unei activități, interzicere a șederii sau interzicere a accesului la evenimente sportive, culturale sau la alte evenimente sociale, instanța poate dispune renunțarea condiționată la executarea perioadei rămase din acea pedeapsă dacă pe parcursul executării pedepsei, condamnatul a demonstrat, prin modul său de viață, că nu mai este necesară continuarea executării pedepsei, sau dacă instanța acceptă o garanție privind îndreptarea completă a condamnatului.

(2) În cazul renunțării condiționate la executarea perioadei rămase dintr-o pedeapsă de interzicere a exercitării unei activități, interzicere a șederii sau

interzicere a accesului la evenimente sportive, culturale sau la alte evenimente sociale, instanța va dispune un termen de încercare de maximum cinci ani, care însă nu va fi mai scurt decât perioada rămasă din executarea acelei pedepse; termenul de încercare curge de la data intrării în vigoare a deciziei de renunțare la executarea acelei pedepse.

Secțiunea 91. Dispoziții comune

(1) Dacă persoana eliberată condiționat sau persoana față de care s-a renunțat la executarea perioadei rămase din pedeapsa de interzicere a exercitării unei activități, interzicere a șederii sau interzicere a accesului la evenimente sportive, culturale sau la alte evenimente sociale, duce o viață cinstită în timpul termenului de încercare și respectă condițiile impuse, instanța va constata îndreptarea acesteia; în caz contrar, va dispune, eventual tot în cursul termenului de încercare, executarea perioadei rămase din pedeapsa impusă.

(2) În cazul în care instanța constată îndreptarea persoanei eliberate condiționat sau a persoanei în cazul căreia s-a renunțat la executarea perioadei rămase din pedeapsa de interzicere a exercitării unei activități, interzicere a șederii sau interzicere a accesului la evenimente sportive, culturale sau la alte evenimente sociale, pedeapsa va fi considerată executată în ziua liberării condiționate sau în ziua intrării în vigoare a hotărârii de renunțare condiționată la executarea perioadei rămase din pedeapsa de interzicere a exercitării unei activități, interzicere a șederii sau interzicere a accesului la evenimente sportive, culturale sau la alte evenimente sociale.

(3) În cazul persoanei liberate condiționat sau a persoanei în cazul căreia s-a renunțat la executarea perioadei rămase din pedeapsa de interzicere a exercitării unei activități, interzicere a șederii sau interzicere a accesului la evenimente sportive, culturale sau la alte evenimente sociale, pedeapsa va fi considerată executată în ziua liberării condiționate sau în ziua intrării în vigoare a hotărârii de renunțare condiționată la executarea perioadei rămase din pedeapsa de interzicere a exercitării unei activități, interzicere a șederii sau interzicere a accesului la evenimente sportive, culturale sau la alte evenimente sociale, dacă instanța nu a pronunțat o hotărâre în conformitate cu prevederile sub-secțiunii (1) în termen de un an de la împlinirea termenului de încercare, din motive neimputabile persoanei în cauză.

(4) Liberarea condiționată repetată în timpul executării aceleiași pedepse este posibilă după executarea unei jumătăți din perioada rămasă a pedepsei și, în cazurile prevăzute la Secțiunea 88 (4), după executarea a două treimi din perioada rămasă a pedepsei. Nu este posibilă liberarea condiționată repetată în timpul executării unei pedepse excepționale cu închisoarea pe viață.

(5) În cazul în care garanția pentru îndreptare a fost retrasă de persoana care a depus-o, instanța va analiza conduita persoanei condamnate în cursul termenului de încercare și, în cazul în care constată că liberarea condiționată

sau renunțarea condiționată a executării perioadei rămase din pedeapsa de interzicere a exercitării unei activități, interzicere a șederii sau interzicere a accesului la evenimente sportive, culturale sau la alte evenimente sociale nu își atinge scopurile, va dispune executarea perioadei rămase din pedeapsă; în caz contrar, instanța va menține în vigoare liberarea condiționată sau renunțarea condiționată a executării perioadei rămase din pedeapsa de interzicere a exercitării unei activități, interzicere a șederii sau interzicere a accesului la evenimente sportive, culturale sau la alte evenimente sociale.

SUB-DIVIZIUNEA 8

Deducerea perioadei arestului preventiv și a pedepsei

Secțiunea 92. Deducerea perioadei arestului preventiv și a pedepsei executate

(1) În cazul instrumentării acțiunii penale împotriva unei persoane plasate în arest preventiv, atunci când procedura penală se finalizează prin condamnarea acesteia pentru săvârșirea faptei respective, perioada petrecută de aceasta în arest va fi avută în vedere la aplicarea pedepsei, eventual printr-o pedeapsă cumulativă sau contopită, dacă este posibil prin raportare la tipul de pedeapsă aplicată.

(2) În cazul în care o persoană a fost condamnată de către o instanță judecătorească sau de altă autoritate și ulterior a fost condamnată din nou pentru aceeași faptă, pedeapsa executată va fi avută în vedere la aplicarea pedepsei, dacă este posibil prin raportare la tipul de pedeapsă aplicată. Instanța va proceda în mod corespunzător dacă va dispune aplicarea unei pedepse cumulative sau contopite (Secțiunea 43) sau a unei pedepse comune pentru o infracțiune în formă continuată (Secțiunea 45).

(3) În cazul în care nu este posibilă deducerea perioadei petrecute în arest preventiv sau a perioadei executate din pedeapsă, instanța va lua în considerare acest aspect atunci când va stabili tipul și durata pedepsei aplicate.

Secțiunea 93. Deducerea perioadei arestului preventiv și a pedepsei executate în străinătate

(1) În cazul în care un făptuitor a fost plasat în arest în străinătate sau condamnat de o autoritate a unui alt stat sau de o instanță internațională, perioada petrecută de aceasta în arest preventiv sau pedeapsa executată va fi inclusă în calcularea pedepsei aplicate de către o instanță a Republicii Cehe, dacă este posibil, în raport cu categoria pedepsei impuse. Instanța va proceda în mod corespunzător dacă va dispune aplicarea unei pedepse cumulative sau contopite (Secțiunea 43) sau o pedeapsă comună pentru o infracțiune în formă continuată (Secțiunea 45).

(2) În cazul în care nu este posibilă deducerea perioadei petrecute în arest sau a perioadei executate din pedeapsă în străinătate [sub-secțiunea (1)], în

special din cauză că modalitatea de executare a pedepsei executate parțial sau integral în străinătate nu este prevăzută de Codul de procedură penală, instanța va lua în considerare acest aspect atunci când stabilește categoria și durata pedepsei.

SUB-DIVIZIUNEA 9

Prescripția executării pedepsei

Secțiunea 94. Împlinirea termenului de prescripție

(1) O pedeapsă aplicată nu poate fi executată după împlinirea termenului de prescripție, care este de

- a) treizeci de ani, în cazul unei pedepse excepționale,
- b) douăzeci de ani, în cazul unei pedepse cu închisoarea de peste zece ani,
- c) zece ani, în cazul unei pedepse cu închisoarea de minimum cinci ani,
- d) cinci ani, în cazul altei pedepse.

(2) Termenul de prescripție începe să curgă de la data rămânerii definitive a sentinței, iar în cazul unei pedepse a cărei executare a fost suspendată sau al eliberării condiționate, de la data rămânerii definitive a deciziei privind executarea pedepsei.

(3) Perioada în care pedeapsa nu a putut fi executată din cauză că persoana condamnată se afla în străinătate, a făcut obiectul unei măsuri de tratament de siguranță sau a unei măsuri de arest preventiv, ori execută o altă pedeapsă cu închisoarea, nu va fi inclusă la calcularea termenului de prescripție. În cazul unei pedepse pecuniare, al unei pedepse de interdicere a exercitării unei activități, interdicere a șederii, interdicere a accesului la evenimente sportive, culturale sau la alte evenimente sociale, sau al expulzării, perioada petrecută de condamnat în închisoare nu va fi inclusă la calcularea împlinirii termenului de prescripție.

(4) Termenul de prescripție își întrerupe cursul dacă

- a) instanța a adoptat măsuri vizând executarea pedepsei în cauză, sau
- b) condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, pentru care Codul penal prevede o pedeapsă asemănătoare sau mai aspră.

(5) După fiecare întrerupere a cursului termenului de prescripție începe să curgă un nou termen de prescripție.

Secțiunea 95. Excluderea de la aplicarea termenului de prescripție

Prescripția nu se aplică în cazul executării pedepselor aplicate pentru faptele prevăzute de Secțiunea 35.

DIVIZIUNEA 3

Măsurile de siguranță

SUB-DIVIZIUNEA 1

Principii generale privind impunerea măsurilor de siguranță

Secțiunea 96. Principiul proporționalității

(1) Nu se poate impune o măsură de siguranță disproporționată în raport cu natura și gravitatea faptei comise și amenințarea pe care o reprezintă făptuitorul în viitor pentru interesele protejate de Codul penal, precum și în raport cu persoana și împrejurările făptuitorului.

(2) Prejudiciile cauzate de o măsură de siguranță impusă și executată nu pot depăși efectele necesare atingerii scopurilor acesteia.

Secțiunea 97. Impunerea măsurilor de siguranță

(1) Măsurile de siguranță pot fi impuse în condițiile legii, individual sau în paralel cu o pedeapsă.

(2) Măsura de siguranță poate fi impusă în paralel cu o pedeapsă de natură asemănătoare numai dacă impunerea în mod individual a acesteia nu ar fi suficientă în raport cu persoana căreia îi este impusă și cu protejarea societății.

(3) În cazul în care sunt întrunite condițiile pentru impunerea mai multor măsuri de siguranță, acestea pot fi impuse în paralel, cu excepția cazului în care Codul penal prevede altfel. Cu toate acestea, în cazul în care efectul scontat asupra persoanei căreia îi este impusă și protejarea societății pot fi realizate prin impunerea unei singure măsuri, instanța va impune numai această unică măsură de siguranță.

(4) În cazul în care instanța impune mai multe măsuri de siguranță în paralel, care nu pot fi executate simultan, instanța va stabili ordinea în care acestea vor fi executate.

SUB-DIVIZIUNEA 2

Măsurile de siguranță și impunerea acestora

Secțiunea 98. Categoriile măsurilor de siguranță

(1) Măsurile de siguranță sunt obligarea la tratament, măsuri de siguranță privative de libertate, confiscarea unui obiect sau bun de valoare și măsuri educative.

(2) Impunerea unei măsuri de siguranță este reglementată de Legea privind justiția pentru minori.

(3) Obligarea la tratament nu poate fi impusă în paralel cu o măsură de siguranță privativă de libertate.

Secțiunea 99. Obligarea la tratament

(1) Obligarea la tratament poate fi impusă în unul dintre cazurile prevăzute de Secțiunea 40 (2) și de Secțiunea 47 (1), sau în cazul în care o persoană care a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală nu răspunde penal din motive de iresponsabilitate și poate fi periculoasă dacă este lăsată în libertate.

(2) Instanța poate impune obligarea la tratament dacă

a) făptuitorul a săvârșit fapta sub impulsul unei stări induse de o tulburare psihică și poate fi periculos dacă este lăsat în libertate,

b) făptuitorul care utilizează substanțe ce provoacă dependență a săvârșit fapta sub influența acestora sau în legătură cu utilizarea acestora; cu toate acestea, instanța nu va impune obligarea la tratament dacă este evident, în raport cu persoana făptuitorului, că scopul acesteia nu poate fi atins.

(3) Instanța poate impune obligarea la tratament în paralel cu o pedeapsă sau cu renunțarea condiționată a executării unei pedepse.

(4) În funcție de natura bolii și de posibilitățile medicale, instanța va impune obligarea la tratament sub forma internării sau ambulator. În cazul în care s-a impus o pedeapsă cu închisoarea, în paralel cu tratamentul sub forma internării, tratamentul va fi efectuat, în general, după începerea executării pedepsei în închisoare. În cazul în care tratamentul nu poate fi efectuat în închisoare după începerea executării pedepsei, acesta va fi efectuat într-o unitate sanitară după executarea pedepsei sau imediat după încetarea pedepsei cu închisoarea. În general, tratamentul ambulator se va efectua după începerea executării pedepsei în închisoare; în cazul în care tratamentul nu poate fi efectuat în închisoare, acesta va fi efectuat după executarea pedepsei cu închisoarea. În cazul în care durata pedepsei cu închisoarea nu este suficientă pentru atingerea scopurilor obligării la tratament, instanța poate dispune continuarea acesteia într-o unitate sanitară care asigură tratament sub forma internării sau ambulator.

(5) Instanța poate transforma post facto tratamentul sub forma internării în tratament ambulator și viceversa. Instanța poate înlocui obligarea la tratament sub forma internării în măsură de siguranță privativă de libertate, în condițiile prevăzute la Secțiunea 100 (1) sau (2). Instanța poate înlocui obligarea la tratament sub forma internării în măsură de siguranță privativă de libertate, fără îndeplinirea condițiilor prevăzute la Secțiunea 100 (1) sau (2), dacă tratamentul impus și efectuat nu își atinge scopurile sau nu oferă un nivel suficient de protecție a societății, în special în cazul în care făptuitorul a evadat din unitatea sanitară, a făcut uz de violență împotriva personalului unității sanitare sau a altor persoane în timpul tratamentului sau a refuzat în mod repetat procedurile de examinare și tratament ori a demonstrat prin alte modalități o atitudine negativă față de tratamentul instituit ca măsură de siguranță.

(6) Obligarea la tratament va dura cât este necesar pentru atingerea scopurilor acesteia, însă nu va depăși termenul de doi ani; în cazul în care tratamentul

nu este finalizat în această perioadă, instanța va decide asupra prelungirii acestei perioade înainte de expirarea sa, tot în mod repetat, de fiecare dată pentru o perioadă de maximum doi ani; în caz contrar, va dispune ridicarea măsurii obligării la tratament. Termenul tratamentului impus conform sub-sectiunii (2) (b) poate înceta în cazul în care, pe parcursul aplicării măsurii, se constată că nu pot fi atinse scopurile acesteia; dacă există riscul ca persoana condamnată să comită o altă infracțiune, instanța va impune măsura supravegherii sale pentru o perioadă de până la cinci ani, în hotărârea privind ridicarea măsurii obligării la tratament; executarea măsurii supravegherii este reglementată de Secțiunile 49-51, după caz. Instanța dispune ridicarea măsurii obligării la tratament.

(7) Instanța poate renunța la aplicarea măsurii obligării la tratament, în cazul în care împrejurările impunerii acesteia încetează înainte de începerea aplicării sale.

Secțiunea 100. Măsura de siguranță privativă de libertate

(1) Instanța va impune o măsură de siguranță privativă de libertate într-unul dintre cazurile prevăzute de Secțiunea 47 (2), sau în cazul în care făptuitorul unei fapte prevăzute de legea penală care îndeplinește elementele constitutive ale unui delict nu răspunde penal, ar putea fi periculos dacă rămâne în libertate și nu se poate presupune că impunerea măsurii de obligare la tratament ar asigura un nivel de protecție a societății suficient în raport cu natura tulburării psihice și cu posibilitățile de influențare a făptuitorului.

(2) Instanța poate impune o măsură de siguranță privativă de libertate dacă, în raport cu persoana făptuitorului și cu viața și împrejurările anterioare ale acestuia

a) făptuitorul a comis un delict într-o stare într-o stare indusă de o tulburare psihică, ar putea fi periculos dacă rămâne în libertate și nu se poate presupune că impunerea măsurii de obligare la tratament ar asigura un nivel de protecție a societății suficient în raport cu natura tulburării psihice și cu posibilitățile de influențare a făptuitorului, or

b) făptuitorul, care utilizează substanțe care provoacă dependență, a săvârșit în mod repetat un delict, chiar dacă a fost condamnat anterior pentru un delict deosebit de grav comis sub influența unei substanțe care provoacă dependență sau în legătură cu utilizarea acesteia la o pedeapsă cu închisoarea fără suspendare de minimum doi ani, și dacă nu se poate presupune că impunerea măsurii de obligare la tratament ar asigura un nivel de protecție a societății suficient, și în raport cu atitudinea anterior exprimată a făptuitorului față de tratamentul impus.

(3) Instanța poate impune măsura de siguranță privativă de libertate individual, în cazul renunțării la pedeapsă, sau în paralel cu o pedeapsă. În cazul în care măsura de siguranță privativă de libertate a fost impusă în paralel cu o pedeapsă cu închisoarea fără suspendare, aceasta va fi executat după executarea

pedepsei cu închisoarea sau după finalizarea prin alte mijloace a acesteia. În cazul impunerii unei pedepse cu închisoarea fără suspendare în timpul executării măsurii de siguranță privative de libertate, executarea acesteia se va suspenda pe durata executării pedepsei cu închisoarea. Executarea măsurii de siguranță privative de libertate va fi reluată după executarea pedepsei cu închisoarea.

(4) Măsura de siguranță privativă de libertate va fi executată într-o instituție pentru executarea măsurilor de siguranță privative de libertate cu regim special de securitate și cu programe medicale, psihologice, educative, pedagogice, de reabilitare și de activitate.

(5) Măsura de siguranță privativă de libertate rămâne în vigoare atât cât este necesar pentru protejarea societății. Cel puțin o dată la douăsprezece luni și, în cazul minorilor, o dată la șase luni, instanța va analiza dacă încă există motive pentru continuarea aplicării măsurii.

(6) Instanța poate comuta măsura de siguranță privativă de libertate într-o măsură de obligare la tratament sub forma internării, în cazul în care motivele impunerii acesteia nu mai există și, în același timp, sunt întrunite condițiile pentru impunerea obligării la tratament sub forma internării.

(7) Instanța va renunța la aplicarea măsurii de siguranță privativă de libertate dacă motivele impunerii acesteia încetează înainte de începerea aplicării sale.

Secțiunea 101. Sechestrul aplicat asupra unui obiect sau a altui bun de valoare

(1) Cu excepția cazurilor în care s-a impus o pedeapsă de confiscare a unui obiect sau a altui bun de valoare conform Secțiunii 70 (1), instanța poate dispune aplicarea sechestrului asupra unui astfel de obiect sau a altui bun de valoare,

a) dacă acesta aparține unui făptuitor care nu poate fi pus sub acuzare sau condamnat,

b) dacă acesta aparține unui făptuitor a cărui pedeapsă a fost revocată de instanță, sau

c) dacă pune în pericol siguranța persoanei sau proprietății sau siguranța societății, sau dacă există riscul utilizării acestuia în vederea săvârșirii unei infracțiuni.

(2) În cazul în care nu sunt întrunite condițiile prevăzute de sub-secțiunea (1), instanța poate dispune aplicarea sechestrului pentru un obiect sau alt bun de valoare numai dacă acesta reprezintă, chiar și indirect, produsul infracțiunii, în special dacă

a) obiectul sau alt bun de valoare a fost obținut printr-o faptă penală sau ca recompensă pentru o astfel de faptă și nu îi aparține făptuitorului;

b) obiectul sau alt bun de valoare a fost dobândit, chiar și parțial, de o persoană, alta decât făptuitorul, pentru un alt obiect sau bun de valoare care

a fost obținut printr-o faptă penală sau ca recompensă pentru o astfel de faptă, dacă valoarea obiectului sau a altui bun de valoare obținut printr-o astfel de faptă penală sau ca recompensă pentru o astfel de faptă nu este ne semnificativă în raport cu valoarea obiectului sau a altui bun de valoare dobândit; sau

c) obiectul sau alt bun de valoare a fost dobândit, chiar și parțial, de o persoană, alta decât făptuitorul, pentru un alt obiect sau bun de valoare pe care făptuitorul l-a dobândit, chiar și parțial, pentru un obiect sau bun de valoare care a fost obținut printr-o faptă penală sau ca recompensă pentru o astfel de faptă, dacă valoarea obiectului sau a altui bun de valoare obținut printr-o astfel de faptă penală sau ca recompensă pentru o astfel de faptă nu este ne semnificativă în raport cu valoarea obiectului sau a altui bun de valoare dobândit.

(3) În cazul în care făptuitorul sau o altă persoană deține în mod nelegal sau contrar altei prevederi legale un obiect sau alt bun de valoare prevăzut la sub-sectiunea (1) sau (3), în raport cu care se poate impune sechestrul unui obiect sau al altui bun de valoare, instanța va impune întotdeauna această măsură de siguranță.

(4) În locul impunerii sechestrului asupra unui obiect sau a altui bun de valoare, instanța poate impune obligația

a) de a modifica obiectul sau alt bun de valoare de așa manieră încât să nu poată fi utilizat în scopuri care prezintă pericol pentru societate;

b) de a elimina un anumit dispozitiv;

c) de a elimina un marcaj sau a-i aduce modificări; sau

d) de a restricționa accesul la un astfel de obiect sau bun de valoare; și poate stabili un termen rezonabil pentru aceasta.

(5) În cazul neîndeplinirii obligației prevăzute la sub-sectiunea (4) conform termenului stabilit, instanța va dispune aplicarea sechestrului asupra obiectului sau bunului de valoare respectiv.

Secțiunea 102. Instituirea sechestrului asupra unei valori echivalente

În cazul în care, înainte de a se dispune măsura sechestrului, o persoană căreia îi aparține un obiect sau alt bun de valoare care ar putea face obiectul sechestrului, conform Secțiunii 101 sub-sectiunile (1) sau (2), distruge, deteriorează sau devalorizează în alt mod, înstrăinează, aduce în stare de neîntrebuințare, elimină sau utilizează, în mod particular consumă sau, prin orice alte mijloace, sustrage sechestrului un astfel de obiect sau bun de valoare, sau obstrucționează executarea hotărârii de instituire a sechestrului asupra unui obiect sau bun de valoare, printr-o conduită ce contravine interdicțiilor impuse prin Secțiunea 70 (4), eventual în cazul în care obstrucționează sechestrarea unui obiect sau bun de valoare, printr-o conduită ce contravine interdicțiilor impuse prin Secțiunea 104 (2), instanța poate dispune indisponibilizarea unei valori echivalente, până la concurența valorii obiectului sau bunului de valoare, însă fără a o depăși. Valoarea unui obiect sau bun a cărui indisponibilizare ar

putea fi dispusă de instanță va fi stabilită printr-o expertiză întocmită de un expert în domeniu.

Secțiunea 103. Instituirea sechestrului asupra dosarelor și echipamentelor

(1) Se instituie sechestrul asupra unui dosar al cărui conținut sau a cărui distribuire intenționată, cunoscându-i-se conținutul, întrunește elementele unei infracțiuni, în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală, conform Secțiunii 101 (1), dacă cel puțin o copie a dosarului a fost distribuită, sau a existat intenția distribuirii acestuia, ori s-a pregătit distribuirea sa. În același timp, se va institui sechestrul și asupra echipamentelor utilizate pentru crearea unui astfel de dosar, în special imprimante, plăci, forme de tipar, negative, vopsele, programe de calculator sau echipamente; se vor aplica, după caz, prevederile Secțiunii 101 sub-secțiunile (4) și (5).

(2) Sechestrul se va institui numai asupra dosarului sau dosarelor aflate în posesia persoanelor care cooperează pentru distribuirea și pregătirea acestora în vederea distribuirii, sau care au fost făcute publice prin expunere, publicitate, prezentare sau printr-o altă metodă asemănătoare, sau prin expediere și care nu au fost predate destinatarului lor.

(3) Sechestrul asupra unuia sau mai multor dosare conform sub-secțiunilor (1) și (2) se instituie, după caz, în situația în care distribuirea cu intenție a acestora, cunoscându-li-se conținutul, ar putea constitui o faptă penală, dacă ar fi survenit și alte circumstanțe, care însă nu au survenit în cauza dedusă judecării, însă tot este necesară instituirea sechestrului pentru a preveni distribuirea ilicită a acestora.

Secțiunea 104. Efectele sechestrului

(1) Obiectele sau bunurile sechestrate, valorile echivalente sechestrate, documentele sau echipamentele sechestrate devin proprietatea statului.

(2) Se aplică prevederile Secțiunii 70 (4) în cazul instituirii sechestrului asupra unui obiect sau a altui bun de valoare și, în vederea impunerii unei obligații conform Secțiunii 101 (4), se interzice înstrăinarea până la îndeplinirea obligației prevăzute de Secțiunea 101 (4) și, în cazul neîndeplinirii acestei obligații, până la data la care intră în vigoare hotărârea privind instituirea sechestrului unui obiect sau a altui bun de valoare [Secțiunea 101 (5)].

CAPITOLUL VI

Reabilitarea

Secțiunea 105. Condițiile reabilitării

(1) Instanța va dispune reabilitarea în urma unei condamnări dacă, după executarea sau renunțarea la executarea pedepsei sau după împlinirea termenului de prescripție pentru executarea pedepsei, condamnatul a dus o viață cinstită, fără întrerupere, timp de cel puțin

a) cincisprezece ani, în cazul condamnării la o pedeapsă excepțională cu închisoarea,

b) zece ani, în cazul condamnării la o pedeapsă cu închisoarea care nu depășește cinci ani,

c) cinci ani, în cazul condamnării la o pedeapsă cu închisoarea care nu depășește un an,

d) trei ani, în cazul condamnării la o pedeapsă cu închisoarea care nu depășește un an sau la pedeapsa expulzării,

e) un an, în cazul condamnării la o pedeapsă de arest la domiciliu, instituire a sechestrului asupra proprietății, asupra unui obiect sau a altui bun de valoare, interzicere a șederii, interzicere a accesului la evenimente sportive, culturale sau la alte evenimente sociale sau la o pedeapsă pecuniară pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni.

(2) În cazul condamnării la retragerea unor titluri de onoare și decorații sau la degradarea militară, perioada menționată la sub-secțiunea (1) va fi determinată în funcție de durata pedepsei cu închisoarea, cu care a fost impusă pedeapsa respectivă în paralel.

(3) În cazul în care, prin conduita sa, condamnatul a demonstrat că s-a îndreptat după executarea sau renunțarea la executarea pedepsei sau după împlinirea termenului de prescripție al pedepsei, instanța poate dispune, în raport cu interesele protejate de Codul penal, reabilitarea pentru această condamnare, în baza unei cereri formulate de persoana condamnată sau de o persoană îndreptățită să ofere garanții privind îndreptarea persoanei condamnate, și înainte de împlinirea perioadei prevăzute de sub-secțiunea (1).

(4) Perioada menționată la sub-secțiunea (1) va fi determinată, în cazul în care pedeapsa aplicată unei persoane liberate condiționat este considerată executată în ziua liberării condiționate a persoanei condamnate, în funcție de durata reală a executării pedepsei; în cazul în care pedeapsa a fost redusă prin decizie a președintelui Republicii Cehe, aceasta va fi determinată în funcție de durata acestei pedepse reduce.

(5) În cazul în care condamnatului i-au fost impuse mai multe pedepse în paralel, nu se poate dispune reabilitarea în urma condamnării, decât după împlinirea perioadei de reabilitare prevăzute pentru pedeapsa pentru care Codul penal stipulează perioada de reabilitare cea mai lungă.

(6) Prevederile sub-secțiunii (5) se aplică și în cazul în care condamnatului i-au fost impuse mai multe pedepse în paralel, și, în conformitate cu prezentul Cod, intervine efectul prin care făptuitorul este considerat ca și cum nu ar fi fost condamnat niciodată.

(7) Nu se poate dispune reabilitarea în cazul condamnării pentru care, chiar dacă s-a împlinit perioada de reabilitare prevăzută de sub-secțiunea (1), nu s-a executat sau ridicat o măsură de siguranță impusă; această prevedere se aplică și în cazurile în care Codul penal stipulează că făptuitorul este considerat ca și cum nu ar fi fost condamnat niciodată.

Secțiunea 106. Efectele reabilitării

În cazul reabilitării pentru o condamnare, făptuitorul este considerat ca și cum nu ar fi fost condamnat niciodată.

CAPITOLUL VII

Dispoziții speciale privind anumiți făptuitori

Secțiunea 107. Autorul unei infracțiuni comise în folosul unui grup infracțional organizat

(1) Autorul unei infracțiuni comise în folosul unui grup infracțional organizat (Secțiunea 129) este persoana care săvârșește o infracțiune în calitate de membru al unui grup infracțional organizat, sau persoana care a săvârșit o astfel de infracțiune în mod conștient, împreună cu un membru al unui grup infracțional organizat sau cu intenția de a sprijini un grup infracțional organizat.

(2) Faptul că autorul infracțiunii a săvârșit infracțiunea în calitate de membru al unui grup infracțional organizat sau în legătură cu un grup infracțional organizat nu împiedică pedepsirea concomitentă a acestuia ca autor al unei infracțiuni comise în folosul unui grup infracțional organizat, cu condiția îndeplinirii condițiilor stipulate de prezentul Cod penal.

Secțiunea 108. Condamnarea autorului unei infracțiuni comise în folosul unui grup infracțional organizat la pedeapsa cu închisoarea

(1) Limita superioară a pedepsei cu închisoarea prevăzute de Codul penal va fi extinsă cu o treime în cazul autorului unei infracțiuni comise în folosul unui grup infracțional organizat. Instanța va condamna un astfel de făptuitor la o pedeapsă care depășește jumătate din durata pedepsei prevăzute de Codul penal, cu excepția cazului în care sunt întrunite condițiile pentru reducerea extraordinară a pedepsei, conform Secțiunii 58.

(2) Limita superioară a termenului pedepsei cu închisoarea după extinderea aplicată conform sub-secțiunii (1) poate depăși douăzeci de ani. În cazul impunerii unei pedepse excepționale cu închisoarea între douăzeci și treizeci de ani, limita superioară a pedepsei nu poate depăși treizeci de ani.

Secțiunea 109. Delincvenții juvenili

Răspunderea penală a minorilor și pedepsele impuse acestora sunt reglementate prin Legea privind justiția pentru minori. Cu excepția situațiilor în care Legea privind justiția pentru minori prevede altfel, se va proceda conform prevederilor prezentului Cod.

CAPITOLUL VIII

Explicarea unor termeni sau expresii

Secțiunea 110. Codul penal

Prin Codul penal se înțelege prezentul Cod și, în funcție de natura materiei, și Legea privind justiția pentru minori.

Secțiunea 111. Conceptul de faptă penală

Prin faptă penală se înțelege numai fapta pasibilă de pedeapsă *per curiam*, și, cu excepția cazului în care prevederile Codului penal stipulează altceva, și actele preparatorii unei fapte penale, tentativa de săvârșire a unei fapte penale, organizarea, instigarea și înlesnirea săvârșirii acesteia.

Secțiunea 112. Omisiunea

Prin conduită se înțelege inclusiv omisiunea de a acționa, atunci când făptuitorul avea obligația de a acționa, potrivit unui act normativ, unei hotărâri oficiale sau unui contract, sau ca rezultat al acceptării voluntare a unei obligații de a acționa, sau în cazul în care o astfel de obligație specială derivă dintr-o conduită anterioară periculoasă a acestuia sau când era obligat să acționeze, din alte motive, prin raportare la circumstanțe.

Secțiunea 113. Conceptul de făptuitor

Prin făptuitor se înțelege complicele și participantul, cu excepția cazului în care Codul penal prevede altfel.

Secțiunea 114. Subiect specific și special

(1) În cazul în care Codul penal prevede o caracteristică, calitate sau funcție specială a făptuitorului pentru săvârșirea unei infracțiuni, autorul acestei infracțiuni sau complicele poate fi numai persoana care deține caracteristica, calitatea sau funcția respectivă. Autorul sau complicele în cazul unei infracțiuni militare prevăzute de Capitolul 12 al părții speciale a prezentului Cod poate fi numai un militar.

(2) În cazul în care Codul penal prevede o caracteristică, calitate sau funcție specială a făptuitorului, este suficient ca acea caracteristică, calitate sau funcție specială să fie prezentă la persoana juridică în numele căreia acționează făptuitorul. Această prevedere se aplică și dacă

- a) conduita făptuitorului s-a produs anterior înființării persoanei juridice,
- b) persoana juridică a fost creată, însă înființarea sa nu întrunește condițiile de validitate, sau
- c) actul legal prin care se autorizează dreptul de a acționa în numele persoanei juridice nu este valabil sau nu produce efecte.

(3) Organizatorul, instigatorul sau persoana care înlesnește săvârșirea infracțiunii conform prevederilor sub-secțiunilor (1) și (2) poate fi și o persoană care nu deține caracteristica, calitatea sau funcția respectivă.

(4) În cazurile în care prezentul Cod face referire la un militar, acesta va fi înțeles ca

- a) un militar în activitate,
- b) un militar care nu este în exercițiul funcțiunii, dacă poartă uniforma,
- c) un membru al trupelor de securitate pentru infracțiunile de insubordonare (Secțiunea 375), insubordonare din culpă (Secțiunea 376), insultarea unui militar (Secțiunea 378), insultarea unui militar cu uz de violență sau amenințare cu violența (Secțiunea 379), insultarea unui militar de același grad cu uz de violență sau amenințare cu violența (Secțiunea 380), lovire a superiorului (Secțiunea 381), încălcare a consemnului de către santinelă (Secțiunea 381), încălcare a consemnului de pază sau a altor atribuții (Secțiunea 390) și identificarea, sprijinire și promovare a unei mișcări vizând suprimarea drepturilor omului și libertăților - Secțiunea 403 (2) (c), sau
- d) un prizonier de război.

(5) În cazurile în care prezentul Cod face referire la serviciul militar sau la o îndatorire militară, prin acestea se înțelege serviciul sau îndatorirea persoanelor prevăzute la sub-secțiunea (4).

Secțiunea 115. Dezertarea

Dezertarea este săvârșită de persoana care

- a) nu se prezintă la serviciu la ora precizată,
- b) părăsește serviciul fără permisiune,
- c) nu se află la postul său într-o situație de luptă și, după ce trece cauza pentru care nu s-a prezentat la post, nu se prezintă la raport înaintea unui superior sau a altei formațiuni militare; aceasta se aplică și în cazul întoarcerii din captivitate sau al eliberării din captivitate.

Secțiunea 116. Infracțiunea în formă continuată

Prin infracțiune în formă continuată se înțelege conduita, infracțiunile individuale care, săvârșite în realizarea aceleiași rezoluții, întrunesc, chiar și însumat, elementele constitutive ale aceleiași infracțiuni, sunt legate prin același mod de operare și printr-o strânsă coincidență a momentului și obiectului unui atac.

Secțiunea 117. Săvârșirea în mod public a unei infracțiuni

Infracțiunea este comisă în mod public atunci când este comisă

- a) prin conținutul unei lucrări publicate sau al unui document, film, unei emisiuni, unei producții televizate, unei rețele de calculatoare accesibile publicului larg sau de o altă manieră cu efecte asemănătoare, sau
- b) în fața a cel puțin trei persoane prezente în același timp.

Secțiunea 118. Săvârșirea unei infracțiuni cu uz de armă

O infracțiune este săvârșită cu uz de armă atunci când autorul sau, cu știința acestuia, unul dintre complicii săi, face uz de armă pentru a ataca, a înfrânge

sau a elimina rezistența sau dacă deține o armă în acest scop; prin armă se înțelege orice instrument care poate contribui la atacarea unei persoane mai puternice fizic, cu excepția cazului în care Codul penal include alte prevederi specifice.

Secțiunea 119. Săvârșirea unei infracțiuni cu violență

O infracțiune este considerată a fi săvârșită cu violență și în cazul în care a fost comisă împotriva unei persoane lăsate fără apărare prin înșelăciune sau printr-o altă metodă asemănătoare de către autor.

Secțiunea 120. Inducerea în eroare a unor persoane și utilizarea erorii acestora prin intermediul unui dispozitiv tehnic

Inducerea în eroare a unor persoane sau folosirea stării de eroare a acestora se poate săvârși și prin intervenția asupra datelor sau informațiilor dintr-un calculator, asupra a unui echipament software al unui calculator sau prin efectuarea altor operațiuni pe un calculator, intervenția asupra unui dispozitiv electronic sau a altui dispozitiv tehnic, inclusiv intervenția asupra unor obiecte destinate controlării unor astfel de dispozitive, sau folosirea unei astfel de operațiuni sau intervenții efectuate de o altă persoană.

Secțiunea 121. Spargerea

Spargerea reprezintă intrarea prin efracție într-o incintă prin înșelăciune, deschiderea neautorizată a unui dispozitiv de blocare sau îndepărtarea altui obstacol de securitate, prin utilizarea forței.

Secțiunea 122. Vătămarea corporală și vătămarea corporală gravă

(1) Prin vătămare corporală se înțelege starea de tulburare a sănătății sau boala care, prin afectarea funcțiilor fizice și psihice obișnuite, nu doar pe termen scurt, afectează modul obișnuit de viață al persoanei vătămate, și care necesită îngrijire medicală.

Prin vătămare corporală gravă se înțelege o tulburare gravă a sănătății sau o boală gravă. În aceste condiții, vătămarea corporală gravă este considerată

- a) o infirmitate,
- b) pierderea sau limitarea substanțială a capacității de muncă,
- c) paralizia unui membru,
- d) pierderea sau limitarea substanțială a funcției senzoriale,
- e) lezarea unui organ vital,
- f) mutilarea,
- g) inducerea unui avort sau uciderea fătului,
- h) suferința chinuitoare, sau
- i) o tulburare de sănătate de lungă durată.

Secțiunea 123. Tulburarea psihică

Prin tulburare psihică se înțelege, pe lângă tulburarea psihică provocată de o boală psihică, o tulburare profundă a conștiinței, retard mintal, tulburare gravă de personalitate asocială sau o altă deviație sexuală sau psihică gravă.

Secțiunea 124. Obligația de a păstra confidențialitatea impusă și recunoscută de stat

Prin obligația impusă sau recunoscută de stat de a păstra confidențialitatea se înțelege obligația de a păstra confidențialitatea, impusă sau recunoscută printr-o altă reglementare legală. Obligația recunoscută de stat de a păstra confidențialitatea conform Codului penal, nu trebuie considerată a fi o astfel de obligație, în măsura în care nu este prevăzută de o altă reglementare legală, ci derivă dintr-o acțiune legală îndeplinită în baza altei reglementări legale.

Secțiunea 125. Ruda apropiată

Prin rudă apropiată se înțelege o rudă în linie dreaptă, un părinte adoptiv, un copil adoptiv, un frate/o soră, soțul/soția și partenerul; alte persoane din familie sau rude pot fi considerate apropiate numai dacă un prejudiciu suferit de una dintre ele ar fi resimțit de cealaltă rudă, în mod rezonabil, ca unul propriu.

Secțiunea 126. Minorul

Prin minor se înțelege persoana care nu a împlinit vârsta de 18 ani, cu excepția cazurilor în care Codul penal prevede altfel.

Secțiunea 127. Funcționarul public

- (1) Funcționarul public este
- a) un judecător,
 - b) un procuror,
 - c) președintele Republicii Cehe, un membru al Parlamentului sau un senator al Republicii Cehe, un membru al guvernului sau o altă persoană care deține o funcție într-un alt organism public,
 - d) un membru al unui consiliu orașenesc sau un reprezentant al autorităților locale, administrației publice sau al unui alt organism al unei autorități publice,
 - e) un membru al forțelor armate sau al trupelor de securitate sau un agent de poliție al poliției locale,
 - f) un executor judecătoresc aflat în exercițiul atribuțiilor profesionale rezultate conform unei măsuri dispuse de un judecător sau de un procuror,
 - g) un notar public aflat în exercițiul atribuțiilor profesionale în procedurile de moștenire sau de comisar judiciar,
 - h) un arbitru financiar,
 - i) o persoană fizică, desemnată de ocolul silvic, autoritatea însărcinată cu protecția naturii, controlul vânătorii și pescuitului, aflată în exercițiul îndeplinirii

sarcinilor încredințate de stat sau de comunitate, și utilizând competențele conferite în acest sens.

(2) Pentru invocarea răspunderii penale și protejarea unui funcționar public conform prevederilor Codului penal, este necesar ca infracțiunea să fie săvârșită în legătură cu sfera sa de competență sau responsabilitate.

(3) Funcționarul public al unui alt stat sau al unei organizații internaționale va fi considerat, în condițiile prevăzute de sub-secțiunile (1) și (2), funcționar public în sensul Codului penal, în cazul în care este astfel prevăzut printr-un tratat internațional.

Secțiunea 128. Administratorul judiciar și procedurile de insolvență

(1) Prin administrator judiciar se înțelege și administratorul judiciar provizoriu, locțiitorul administratorului judiciar, administratorul judiciar separat, administratorul judiciar special; lichidatorul judiciar, lichidatorul judiciar provizoriu, administratorul special, și locțiitorul administratorului special au aceeași poziție ca și administratorul judiciar. Prin administrator judiciar se înțelege și persoana desemnată de administratorul judiciar pentru a-l înlocui pe acesta în îndeplinirea atribuțiilor sale conform altui act normativ, pe teritoriul altui stat, și administratorul judiciar străin, administratorul judiciar străin al unei companii de asigurare și reasigurare și o persoană desemnată de administratorul judiciar străin, administratorul judiciar străin al unei companii de asigurare și reasigurare pentru a-l sprijini sau înlocui.

(2) Prin procedurile de insolvență se înțeleg și falimentul și procedurile de compensare.

Secțiunea 129. Grupul infracțional organizat

Grupul infracțional organizat este comunitatea formată din mai multe persoane având o structură organizațională internă, o diviziune a funcțiilor și activităților, în scopul săvârșirii sistematice de infracțiuni.

Secțiunea 130. Substanța care provoacă dependență

Prin substanță care provoacă dependență se înțelege alcoolul, substanțele narcotice, substanțele psihotrope și alte substanțe capabile să producă efecte adverse asupra psihicului uman, capacității de recunoaștere și control sau comportamentului social.

Secțiunea 131. Document public

(1) Prin document public se înțelege un document emis de o instanță a Republicii Cehe, de o altă autoritate publică sau persoană astfel împuternicită prin alt act normativ, în limitele competențelor alocate, prin care se confirmă un ordin sau o declarație a unei autorități sau a persoanei care a emis documentul, sau se certifică un aspect legal semnificativ. Documentul public este, de asemenea, un document declarat ca public de alt act normativ.

(2) Protecția acordată conform prevederilor Secțiunii 348 se acordă și documentului public emis de o autoritate publică sau de altă persoană autorizată a unui alt stat sau al unei autorități a unei organizații internaționale, care produce efecte pe teritoriul Republicii Cehe în conformitate cu un tratat internațional.

Secțiunea 132. Dispozitiv de interes public

Prin dispozitiv de interes public se înțelege un dispozitiv public de protecție împotriva incendiilor, inundațiilor sau altor forțe ale naturii, un dispozitiv defensiv sau de protecție împotriva atacurilor aeriene și a consecințelor acestora, un dispozitiv de protecție împotriva scurgerilor de substanțe poluante, un dispozitiv energetic sau acvatic, un cablu submarin sau o conductă submarină, dispozitive și rețele de comunicații electronice și telecomunicații și dispozitive radio, un dispozitiv al deținătorului unei licențe de servicii poștale, un dispozitiv pentru transport public, inclusiv componente de căi ferate și vehicule feroviare în transportul feroviar public și semne verticale de restricție și semne obligatorii de trafic, precum și semne de prioritate în trafic.

Secțiunea 133. Domiciliu

Prin domiciliu se înțelege o casă sau o altă clădire utilizată în scopul locuirii și anexele acesteia.

Secțiunea 134. Obiecte și alte bunuri de valoare

(1) Prin bunuri se înțeleg și forțele controlabile ale naturii. Prevederile privind obiectele se aplică și în cazul animalelor vii, diferitelor părți ale corpului uman, mijloacelor financiare și obligațiunilor, cu excepția cazului în care Codul penal prevede altfel.

(2) Prin alte bunuri de valoare se înțelege un titlu de proprietate sau alte valori care nu pot fi considerate obiecte, și cărora nu li se aplică prevederile privind obiectele ale sub-secțiunii (1).

Secțiunea 135. Obiecte și alte bunuri de valoare care aparțin unui făptuitor

Un obiect sau a alt bun de valoare aparține unui făptuitor dacă, la momentul luării acestei decizii făptuitorul îl deține, este parte a proprietății sale și dispune de acesta ca și cum ar fi proprietarul său, iar proprietarul sau deținătorul de drept al unui astfel de obiect sau bun de valoare nu este cunoscut.

Secțiunea 136. Fișiere

Prin fișiere se înțeleg date, înregistrări audio și vizuale, ilustrații și alte elemente vizuale, cu excepția cazului în care Codul penal prevede altfel.

Secțiunea 137. Calculul cuantumului pagubelor

La determinarea cuantumului pagubelor, se ia în considerare valoarea cu care se comercializează în mod obișnuit obiectul infracțiunii la momentul și

locul faptei penale. În cazul în care cuantumul pagubelor nu poate fi stabilit astfel, se vor lua în considerare costurile rezonabile necesare pentru a obține același obiect sau unul asemănător sau revenirea la starea inițială. În mod asemănător se va proceda și pentru calculul cuantumului pagubelor provocate altui bun de valoare.

Secțiunea 138. Praguri ale pagubelor, profitului, costurilor pentru eliminarea daunelor aduse mediului, valorii unui obiect și a altor bunuri

(1) *Pagube care nu sunt nesemnificative* reprezintă daune în cuantum de minimum 5 000 CZK, *pagube care nu sunt mici* reprezintă pagube în cuantum de minimum 25 000 CZK, *pagube mai mari* reprezintă pagube în cuantum de minimum 50 000 CZK, *pagube substanțiale* reprezintă pagube în cuantum de minimum 500.000 CZK și *pagube considerabile* reprezintă pagube în cuantum de minimum 5.000.000 CZK.

(2) Sumele specificate la sub-secțiunea (1) se aplică *mutatis mutandis* pentru evaluarea cuantumului profitului, costurilor pentru eliminarea daunelor aduse mediului, valorii unui obiect și a altor bunuri.

Secțiunea 139. Calcularea duratei

Atunci când prezentul Cod stabilește o legătură cu împlinirea unei anumite perioade, ziua în care s-a produs evenimentul care a determinat curgerea acestei perioade nu va fi luată în calcul.

PARTEA A DOUA PARTEA SPECIALĂ

CAPITOLUL I

Infrațiuni contra vieții și sănătății

DIVIZIUNEA 1

Infrațiuni contra vieții

Secțiunea 140. Omorul calificat

(1) Fapta persoanei care ucide cu intenție o altă persoană se pedepsește cu închisoarea de la zece la optsprezece ani.

(2) Fapta persoanei care ucide cu intenție o altă persoană, cu premeditare și după o analiză preliminară, se pedepsește cu închisoarea de la doisprezece la douăzeci de ani.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cincisprezece la douăzeci de ani sau la pedeapsa excepțională cu închisoarea, în cazul în care comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2)

a) asupra a două sau mai multor persoane,
 b) asupra unei femei însărcinate,
 c) asupra unui minor care nu a împlinit cincisprezece ani,
 d) asupra unui funcționar public aflat în exercițiul funcțiunii sale,
 e) asupra unui martor, expert sau interpret, în legătură cu îndeplinirea obligațiilor sale,

f) asupra personalului medical, în timpul exercitării actului medical sau al efectuării unei manevre în scopul salvării vieții sau sănătății, sau asupra unei persoane care îndeplinea o obligație asemănătoare de salvare a vieții, sănătății sau proprietății, prevăzută de condițiile angajării sale, de profesia, postul sau funcția sa, ori impusă prin lege,

g) sau asupra unei alte persoane, pe temei de rasă reală sau presupusă a acesteia, apartenența la un grup etnic, naționalitate, convingeri politice, religie sau din cauza lipsei sale reale ori percepute de credință religioasă,

h) în mod repetat,

i) prin cruzimi sau metode cauzatoare de suferințe deosebite, sau

j) cu intenția de a obține pentru sine sau altul un folos material sau pentru a înlesni sau a ascunde săvârșirea altei infracțiuni, sau din alte motive condamnable.

(4) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 141. Omorul

(1) Fapta persoanei care ucide cu intenție o altă persoană, aflată în stare de tulburare profundă cauzată de teamă, șoc, confuzie sau o altă stare mentală scuzabilă sau ca rezultat al unui comportament anterior condamnat al persoanei vătămate, se pedepsește cu închisoarea de la trei la zece ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între cinci și cincisprezece ani, în cazul în care comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1)

a) asupra a două sau mai multor persoane,

b) asupra unei femei însărcinate, sau

c) asupra unui minor care nu a împlinit cincisprezece ani.

Secțiunea 142. Uciderea nou-născutului săvârșită de către mamă

Fapta mamei care, aflată într-o stare de tulburare psihică provocată de nașterea copilului, își ucide cu intenție copilul în timpul nașterii sau imediat după aceea, se pedepsește cu închisoarea de la trei la opt ani.

Secțiunea 143. Uciderea din culpă

(1) Fapta persoanei care provoacă moartea altei persoane din culpă se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la unu la șase ani dacă a comis fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) prin încălcarea unei

obligații importante prevăzute de condițiile angajării sale, de profesia, postul sau funcția sa, ori impusă prin lege.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă a comis fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) prin încălcarea gravă a legislației privind protecția mediului, sănătatea și securitatea în muncă sau normele sanitare.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat moartea a două sau mai multe persoane.

Secțiunea 144. Complicitatea la sinucidere

(1) Fapta persoanei care încurajează pe altcineva să se sinucidă sau ajută o altă persoană să se sinucidă se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani, dacă a avut loc cel puțin o tentativă de sinucidere.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă a comis fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) asupra unui minor sau a unei femei însărcinate.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani dacă a comis fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) asupra unui minor care nu a împlinit cincisprezece ani sau a unei persoane care suferă de o tulburare psihică.

DIVIZIUNEA 2

Infrațiuni contra sănătății

Secțiunea 145. Vătămarea corporală gravă

(1) Fapta persoanei care provoacă cu intenție vătămarea gravă a sănătății altei persoane se pedepsește cu închisoarea între trei și cinci ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani dacă a comis fapta prevăzută de sub-secțiunea (1)

a) asupra a două sau mai multor persoane,

b) asupra unei femei însărcinate,

c) asupra unui minor care nu a împlinit cincisprezece ani,

d) asupra unui martor, expert sau interpret, în legătură cu îndeplinirea obligațiilor sale,

e) asupra personalului medical, în timpul exercitării actului medical sau al efectuării unei manevre în scopul salvării vieții sau sănătății, sau asupra unei persoane care îndeplinea o obligație asemănătoare de salvare a vieții, sănătății sau proprietății, prevăzută de condițiile angajării sale, de profesia, postul sau funcția sa, ori impusă prin lege,

f) asupra unei alte persoane, pe temei de rasă reală sau presupusă a acesteia, apartenența la un grup etnic, naționalitate, convingeri politice, religie sau din cauza lipsei sale reale ori percepute de credință religioasă,

g) în mod repetat sau după comiterea unui alt delict deosebit de grav având legătură cu provocarea cu intenție a vătămării corporale grave sau a tentativei de a o comite, sau

h) dintr-un motiv condamabil.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la șaisprezece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat decesul cuiva.

(4) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 146. Vătămarea corporală

(1) Fapta persoanei care provoacă cu intenție vătămarea sănătății altei persoane se pedepsește cu închisoarea între șase luni și trei ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu și cinci ani, în cazul în care comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1)

a) asupra unei femei însărcinate,

b) asupra unui minor care nu a împlinit cincisprezece ani,

c) asupra unui martor, expert sau interpret, în legătură cu îndeplinirea obligațiilor sale,

d) asupra personalului medical, în timpul exercitării actului medical sau al efectuării unei manevre în scopul salvării vieții sau sănătății, sau asupra unei persoane care îndeplinea o obligație asemănătoare de salvare a vieții, sănătății sau proprietății, prevăzută de condițiile angajării sale, de profesia, postul sau funcția sa, ori impusă prin lege, sau

e) sau asupra unei alte persoane, pe temei de rasă reală sau presupusă a acesteia, apartenența la un grup etnic, naționalitate, convingeri politice, religie sau din cauza lipsei sale reale ori percepute de credință religioasă.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), provoacă vătămarea gravă a sănătății.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la zece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat decesul cuiva.

Secțiunea 146a. Vătămarea sănătății din motive scuzabile

(1) Fapta persoanei care provoacă cu intenție vătămarea sănătății altei persoane din cauza unei tulburări profunde cauzate de teamă, șoc, confuzie sau o altă stare mentală scuzabilă sau ca rezultat al unui comportament anterior condamabil al victimei, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la trei ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), provoacă vătămarea corporală gravă.

(3) Fapta persoanei care provoacă cu intenție vătămarea gravă a sănătății altei persoane din cauza unei tulburări profunde cauzate de teamă, șoc, confuzie

sau o altă stare mentală scuzabilă sau ca rezultat al unui comportament anterior condamnabil al victimei, se pedepsește cu închisoarea de până la patru ani.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu și șase ani, în cazul în care

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (3) asupra a două sau mai multe persoane,

b) comite o astfel de faptă asupra unei femei însărcinate, sau

c) comite o astfel de faptă asupra unui minor care nu a împlinit cincisprezece ani.

(5) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (3), a provocat decesul cuiva.

Secțiunea 147. Vătămarea corporală gravă din culpă

(1) Fapta persoanei care provoacă vătămarea corporală gravă a altei persoane din culpă se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la patru ani sau la o pedeapsă pecuniară dacă a comis fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) prin încălcarea unei obligații importante prevăzute de condițiile angajării sale, de profesia, postul sau funcția sa, ori impusă prin lege.

(3) Fapta persoanei care provoacă vătămarea corporală gravă din culpă a cel puțin două persoane prin încălcarea gravă a legislației privind protecția mediului, sănătatea și securitatea în muncă sau normele sanitare se pedepsește cu închisoarea de la doi la opt ani.

Secțiunea 148. Vătămarea corporală din culpă

(1) Fapta persoanei care provoacă vătămarea corporală a altei persoane din culpă prin încălcarea unei atribuții importante prevăzute de condițiile angajării sale, de profesia, postul sau funcția sa, ori impusă prin lege se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau cu interzicerea exercitării activității.

(2) Fapta persoanei care provoacă vătămarea corporală din culpă a cel puțin două persoane prin încălcarea gravă a legislației privind protecția mediului, sănătatea și securitatea în muncă, legile privind siguranța traficului sau normele sanitare se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

DIVIZIUNEA 3

Infrațiuni care pun în pericol viața sau sănătatea

Secțiunea 149. Tortura și alte tratamente crude și inumane

(1) Fapta persoanei care provoacă suferințe fizice și psihice prin tortură sau alte tratamente inumane sau crude unei alte persoane, în legătură cu exercitarea competențelor unei autorități publice, unei autorități locale, unei

instanțe, sau a unei alte autorități publice se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

a) comite o faptă prevăzută de sub-sectiunea (1), în calitate de funcționar public,

b) comite o astfel de faptă asupra unui martor, expert sau interpret, în legătură cu îndeplinirea obligațiilor sale,

c) comite o astfel de faptă asupra unei alte persoane, pe temei de rasă reală sau presupusă a acesteia, apartenența la un grup etnic, naționalitate, convingeri politice, religie sau din cauza lipsei sale reale ori percepute de credință religioasă, sau

d) comite o astfel de faptă în mod repetat.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani dacă:

a) comite o faptă prevăzută de sub-sectiunea (1) asupra unei femei însărcinate,

b) comite o astfel de faptă asupra unui minor care nu a împlinit cincisprezece ani,

c) comite o astfel de faptă prin cruzimi sau metode cauzatoare de suferințe deosebite, sau

d) provoacă vătămarea corporală gravă printr-o astfel de faptă.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la optsprezece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-sectiunea (1), a provocat decesul cuiva.

(5) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 150. Lăsarea fără ajutor

(1) Fapta persoanei care nu asigură ajutorul necesar unei alte persoane aflate în pericol sau care prezintă simptome ale unei tulburări grave a sănătății sau ale unei boli grave, chiar dacă acordarea acestui ajutor nu presupune expunerea sa ori a altuia la un pericol, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Fapta persoanei care nu asigură ajutorul necesar unei alte persoane aflate în pericol sau care prezintă simptome ale unei tulburări grave a sănătății sau ale unei boli grave, chiar dacă are obligația de a acorda acest ajutor prin natura profesiei sale, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau interzicerea exercitării activității.

Secțiunea 151. Lăsarea fără ajutor de către conducătorii vehiculelor motorizate

Conducătorul unui vehicul motorizat care nu asigură ajutorul necesar unei persoane rănite în urma unui accident rutier în care acesta a fost implicat, dacă acordarea acestui ajutor nu presupune expunerea sa ori a altuia la un pericol,

se pedepsește cu închisoarea de până la cinci ani sau interzicerea exercitării activității.

Secțiunea 152. Răspândirea bolilor umane contagioase

(1) Fapta persoanei care provoacă sau sporește pericolul de introducere sau răspândire a unei boli umane contagioase se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la trei ani, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război, al unei calamități naturale sau al altui eveniment care constituie o amenințare gravă la adresa vieții și sănătății persoanelor, ordinii publice sau proprietății,

c) prin comiterea unei astfel de fapte încalcă o atribuție importantă prevăzută de condițiile angajării sale, de profesia, postul sau funcția sa, ori impusă prin lege, sau

d) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat vătămarea corporală gravă sau decesul a două sau mai multe persoane.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat moartea a două sau mai multe persoane.

(5) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 153. Răspândirea din culpă a bolilor umane contagioase

(1) Fapta persoanei care provoacă sau sporește pericolul de introducere sau răspândire a unei boli umane contagioase din culpă se pedepsește cu închisoarea de până la un an, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la trei ani dacă:

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război, al unei calamități naturale sau al altui eveniment care constituie o amenințare gravă la adresa vieții și sănătății persoanelor, ordinii publice sau proprietății,

b) prin comiterea unei astfel de fapte încalcă o atribuție importantă prevăzută de condițiile angajării sale, de profesia, postul sau funcția sa, ori impusă prin lege, sau

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la unu la șase ani dacă

a) prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat decesul, sau

b) prin comiterea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (2) b) provoacă vătămarea corporală gravă.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă a comis fapta prevăzută de sub-secțiunea (3) prin încălcarea flagrantă a Legii privind protejarea sănătății publice.

(5) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat moartea a două sau mai multe persoane prin încălcarea flagrantă a Legii privind protejarea sănătății publice.

Secțiunea 154. Dispoziții comune

Guvernul va stabili prin act normativ definiția bolilor umane contagioase.

Secțiunea 155. Contaminarea venerică

Fapta persoanei care expune o altă persoană, chiar și din culpă, la riscul contaminării cu o boală venerică se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

Secțiunea 156. Periclitarea sănătății publice prin alimente nesănătoase și altele asemenea

(1) Fapta persoanei care, contrar prevederilor legale, deține sau produce ori obține pentru sine sau altul, în scopul comercializării, alimente sau produse al căror consum sau a căror utilizare constituie un pericol pentru sănătatea umană se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război, al unei calamități naturale sau al altui eveniment care constituie o amenințare gravă la adresa vieții și sănătății persoanelor, ordinii publice sau proprietății,

c) prin comiterea unei astfel de fapte încalcă o atribuție importantă prevăzută de condițiile angajării sale, de profesia, postul sau funcția sa, ori impusă prin lege, sau

d) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat vătămarea corporală gravă sau decesul a două sau mai multe persoane.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat moartea a două sau mai multe persoane.

(5) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 157. Periclitarea din culpă a sănătății publice prin alimente nesănătoase și altele asemenea

(1) Fapta persoanei care, contrar prevederilor legale, deține sau produce ori obține din culpă, pentru sine sau altul, în scopul comercializării, alimente sau produse al căror consum sau a căror utilizare constituie un pericol pentru sănătatea umană se pedepsește cu închisoarea de până la șase luni, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la doi ani dacă

a) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război, al unei calamități naturale sau al altui eveniment care constituie o amenințare gravă la adresa vieții și sănătății persoanelor, ordinii publice sau proprietății,

b) prin comiterea unei astfel de fapte încalcă o atribuție importantă prevăzută de condițiile angajării sale, de profesia, postul sau funcția sa, ori impusă prin lege, sau

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu și cinci ani dacă, prin

a) fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat decesul cuiva.

b) prin comiterea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (2) b) provoacă vătămarea corporală gravă.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a) a încălcat flagrant normele sanitare sau Legea privind astfel de alimente.

(5) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat moartea a două sau mai multe persoane, prin încălcarea flagrantă a normelor sanitare sau a Legii privind astfel de alimente.

Secțiunea 158. Încăierarea

(1) Fapta persoanei care pune în pericol cu intenție viața sau sănătatea altei persoane prin participarea la o încăierare se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) a provocat vătămarea corporală gravă a altei persoane.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat decesul cuiva.

DIVIZIUNEA 4

Infrațiuni contra femeilor însărcinate

Secțiunea 159. Întreruperea ilegală a cursului sarcinii fără consimțământul femeii însărcinate

(1) Fapta persoanei care efectuează o întrerupere a cursului sarcinii fără consimțământul femeii însărcinate se pedepsește cu închisoarea de la doi la opt ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) asupra unei femei care nu a împlinit optsprezece ani,

b) comite o astfel de faptă cu uz de violență, amenințare cu violența, sau amenințare cu alte vătămări grave,

c) comite o astfel de faptă abuzând de suferința sau dependența femeii însărcinate,

d) comite o astfel de faptă în mod repetat, sau

e) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat vătămarea corporală gravă a două sau mai multe persoane.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la șaisprezece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat moartea a două sau mai multe persoane.

(5) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 160. Întreruperea ilegală a cursului sarcinii cu consimțământul femeii însărcinate

(1) Fapta persoanei care efectuează o întrerupere a cursului sarcinii cu consimțământul femeii însărcinate, altfel decât în una dintre modalitățile prevăzute de Codul privind întreruperea cursului sarcinii, se pedepsește cu închisoarea de la unu la cinci ani sau cu interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) asupra unei femei care nu a împlinit optsprezece ani,

b) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte,

c) comite o astfel de faptă în mod sistematic.

d) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat vătămarea corporală gravă sau decesul a două sau mai multe persoane.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat moartea a două sau mai multe persoane.

(5) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 161. Înlesnirea întreruperii cursului sarcinii

(1) Fapta persoanei care ajută o femeie însărcinată

a) să întrerupă singură cursul sarcinii, sau

b) să solicite sau înlesnească altcuiva să întrerupă cursul sarcinii altfel decât în una dintre modalitățile prevăzute de Codul privind întreruperea cursului sarcinii,

se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la cinci ani dacă:

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) asupra unei femei care nu a împlinit optsprezece ani,

b) prin comiterea unei astfel de fapte contribuie la vătămarea corporală gravă a unei femei însărcinate.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la unu la șase ani dacă prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), contribuie la decesul unei femei însărcinate.

Secțiunea 162. Îndemnarea unei femei însărcinate să întrerupă cursul sarcinii

(1) Fapta persoanei care îndeamnă o femeie însărcinată:

a) să întrerupă cursul sarcinii singură sau

b) să solicite sau înlesnească altcuiva să întrerupă cursul sarcinii altfel decât în una dintre modalitățile prevăzute de Legea privind întreruperea cursului sarcinii

se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între șase luni și cinci ani, în cazul în care

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) împotriva unei femei care nu a împlinit vârsta de optsprezece ani,

b) comite o astfel de faptă abuzând de suferința sau dependența femeii însărcinate, sau

c) prin comiterea unei astfel de fapte contribuie la vătămarea corporală gravă a unei femei însărcinate.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la unu la șase ani dacă prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), contribuie la decesul unei femei însărcinate.

Secțiunea 163. Dispoziție comună

Femeia însărcinată care întrerupe singură cursul sarcinii sau care solicită sau permite altei persoane să întrerupă cursul sarcinii nu răspunde penal pentru o astfel de faptă, nici măcar în calitate de instigator sau complice.

DIVIZIUNEA 5

Infraacțiuni legate de utilizarea ilegală a țesuturilor și organelor umane, a embrionilor umani și a genomului uman

Secțiunea 164. Prelevarea neautorizată de țesuturi și organe

(1) Fapta persoanei care efectuează prelevarea ilegală de țesuturi, celule sau organe din organismul altei persoane contrar altor prevederi legale se pedepsește cu închisoarea de la doi la opt ani.

(2) Aceeași pedeapsă va fi impusă oricărei persoane care, contrar altor prevederi legale, obține, intermediază, oferă, importă, exportă sau tranzitează, pentru sine sau pentru altul, țesuturi, celule sau organe umane prelevate din organismul unei persoane aflate în viață sau utilizează în alte moduri astfel de țesuturi, celule sau organe.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani dacă:

- a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) asupra unui minor,
- b) comite o astfel de faptă cu uz de violență, amenințare cu violența, sau amenințare cu alte vătămări grave,
- c) comite o astfel de faptă abuzând de suferința sau dependența altora,
- d) comite o astfel de faptă asupra a cel puțin două persoane,
- e) comite o astfel de faptă în mod repetat,
- f) comite o astfel de faptă în calitate de membru al unui grup organizat,
- g) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă, sau

h) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la șaisprezece ani dacă:

- a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) asupra unui minor care nu a împlinit 15 ani,
- b) comite o astfel de faptă în legătură cu un grup organizat activ în mai multe state,
- c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă decesul cuiva, sau

d) câștigă foloase considerabile pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte.

(5) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 165. Utilizarea ilegală a țesuturilor și organelor umane

(1) Fapta persoanei care efectuează prelevarea ilegală de țesuturi, celule sau organe din organismul altei persoane decedate, contrar altor prevederi legale, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau cu interzicerea exercitării activității.

(2) Aceeași pedeapsă va fi impusă oricărei persoane care, contrar altor prevederi legale, utilizează țesuturi, celule sau organe umane cu intenția de a obține foloase pentru sine sau pentru altul.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la unu la cinci ani sau confiscarea proprietății dacă:

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) în mod repetat,

b) comite o astfel de faptă în calitate de membru al unui grup organizat, sau

c) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani sau confiscarea proprietății dacă

a) câștigă foloase considerabile pentru sine sau altul prin săvârșirea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1) sau (2), sau

b) comite o astfel de faptă în legătură cu un grup organizat care acționează în mai multe state.

Secțiunea 166. Prelevarea țesuturilor sau organelor și efectuarea unui transplant contra cost

(1) Fapta persoanei care, contrar altor prevederi legale, oferă, promite sau furnizează altcuiva un onorariu pentru prelevarea de țesuturi, celule sau organe din organismul său, sau pentru efectuarea unui transplant, se pedepsește cu închisoarea de până la cinci ani.

(2) Aceeași pedeapsă va fi impusă oricărei persoane care, singură sau printr-un interpus, contrar altor prevederi legale, solicită, acceptă sau acceptă promisiunea unui onorariu în legătură cu prelevarea de țesuturi sau organe sau cu efectuarea unui transplant pentru sine sau pentru altul.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani sau confiscarea proprietății dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) se produce o vătămare corporală gravă în legătură cu o astfel de faptă, sau

c) o astfel de faptă este comisă asupra unui minor.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani sau confiscarea proprietății dacă:

- a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) în calitate de membru al unui grup organizat care acționează în mai multe state,
- b) se produce un deces în legătură cu o astfel de faptă, sau
- c) o astfel de faptă este comisă asupra unui minor care nu a împlinit cincisprezece ani.

Secțiunea 167. Utilizarea ilegală a embrionilor umani și a genomului uman

(1) Fapta persoanei care, contrar altor prevederi legale

- a) utilizează un embrion uman sau un volum mai mare de celule stem embrionare umane sau linii ale acestora,
- b) importă sau exportă un embrion uman sau un volum mai mare de celule stem embrionare umane sau linii ale acestora,
- c) transferă un genom uman în celule ale altor specii sau viceversa, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Aceeași pedeapsă se va impune persoanei care

- a) efectuează activități de inginerie genetică asupra unui embrion uman în alte scopuri decât transferul în organismul unei femei,
- b) transferă un embrion uman prelucrat genetic în uterul altor specii, sau
- c) în cursul cercetării celulelor stem embrionare umane manipulează aceste celule în vederea creării unei noi ființe umane (clonare reproductivă).

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la opt ani sau confiscarea proprietății dacă

- a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) în calitate de membru al unui grup organizat,
- b) comite o astfel de faptă în mod repetat, sau
- c) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani sau confiscarea proprietății dacă:

- a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) în legătură cu un grup organizat,
 - b) câștigă foloase considerabile pentru sine sau altul.
- (5) Actele preparatorii constituie infracțiune.

CAPITOLUL II

Infrațiuni contra libertății, vieții private și confidențialității corespondenței

DIVIZIUNEA 1

Infrațiuni contra libertății

Secțiunea 168. Traficul de persoane

(1) Fapta persoanei care obligă, achiziționează, angajează, instigă, ademenește, transportă, ascunde, reține sau expediază un minor spre a fi utilizat de alții pentru

a) raporturi sexuale sau alte forme de abuz sau hărțuire sexuală, sau pentru producerea de materiale pornografice,

b) prelevarea de țesuturi, celule sau organe din organismul acestuia,

c) serviciu militar,

d) sclavie sau servitute, sau

e) muncă forțată și alte forme de exploatare, sau care profită de pe urma unor astfel de fapte se pedepsește cu închisoarea între doi și zece ani.

(2) Aceeași pedeapsă se va impune persoanei care obligă, achiziționează, angajează, instigă, ademenește, transportă, ascunde, reține sau expediază o persoană, alta decât cea prevăzută de sub-secțiunea (1) cu uz de violență, amenințare cu violența sau alte vătămări corporale grave sau amăgire, sau abuzând de greșeala, suferința sau dependența acesteia, pentru a o folosi pentru

a) raporturi sexuale sau alte forme de abuz sau hărțuire sexuală, sau pentru producerea de materiale pornografice,

b) prelevarea de țesuturi, celule sau organe din organismul acesteia,

c) serviciu militar,

d) sclavie sau servitute, sau

e) muncă forțată și alte forme de exploatare, sau care profită de pe urma unor astfel de fapte.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani sau confiscarea proprietății dacă:

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) expune o altă persoană la riscul de vătămare corporală gravă sau deces printr-o astfel de faptă,

c) comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase substanțiale pentru sine sau alții, sau

d) comite o astfel de faptă cu intenția de a folosi o altă persoană în scopul prostituției.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la șaisprezece ani sau confiscarea proprietății dacă:

a) prin comiterea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1) sau (2) provoacă vătămare corporală gravă,

b) comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase considerabile pentru sine sau alții, sau

c) comite o astfel de faptă în legătură cu un grup organizat care acționează în mai multe state.

(5) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la zece la optsprezece ani sau confiscarea proprietății dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2), a provocat decesul cuiva.

(6) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 169. Încredințarea unui copil altei persoane

(1) Fapta persoanei care, pentru o contraprestație, încredințează un copil altcuiva cu scopul adopției sau alt scop asemănător se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani sau confiscarea proprietății dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă,

c) comite o astfel de faptă în mod repetat, sau

d) comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase substanțiale pentru sine sau alții, sau

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani sau confiscarea proprietății dacă

a) prin comiterea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1) provoacă decesul cuiva,

b) comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase considerabile pentru sine sau alții, sau

c) comite o astfel de faptă în legătură cu un grup organizat care acționează în mai multe state.

Secțiunea 170. Lipsirea de libertate în mod ilegal

(1) Fapta persoanei care reține sau lipsește de libertate prin alte mijloace o persoană, fără a fi autorizată, se pedepsește cu închisoarea de la doi la opt ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani dacă:

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) comite o astfel de faptă asupra unei alte persoane, pe temei de rasă reală sau presupusă a acesteia, apartenența la un grup etnic, naționalitate,

convingeri politice, religie sau din cauza lipsei sale reale ori percepute de credință religioasă,

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă suferințe fizice sau psihice,

d) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă, sau

d) comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase substanțiale pentru sine sau alții.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la șaisprezece ani dacă,

a) prin fapta prevăzută de sub-sectiunea (1), a provocat decesul cuiva, sau

b) comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase considerabile pentru sine sau alții.

(4) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 171. Constrângerea ilegală

(1) Fapta persoanei care constrânge o altă persoană, împiedicând-o astfel să se bucure de libertatea sa se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la trei ani dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-sectiunea (1) cu intenția de a înlesni săvârșirea altei infracțiuni.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-sectiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) comite o astfel de faptă asupra unei alte persoane, pe teme de rasă reală sau presupusă a acesteia, apartenența la un grup etnic, naționalitate, convingeri politice, religie sau din cauza lipsei sale reale ori percepute de credință religioasă,

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă suferințe fizice sau psihice,

d) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă, sau

e) comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase substanțiale pentru sine sau alții.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă,

a) prin fapta prevăzută de sub-sectiunea (1), a provocat decesul cuiva, sau

b) comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase considerabile pentru sine sau alții.

Secțiunea 172. Răpirea

(1) Fapta persoanei care răpește o altă persoană pentru a o duce în altă țară, prin amăgire sau violență sau prin amenințarea cu violența sau alte prejudicii, sau care determină o astfel de persoană să plece către o altă țară

sau o împiedică să se întoarcă dintr-o altă țară se pedepsește cu închisoarea între doi și opt ani.

(2) Aceeași pedeapsă se va impune oricărei persoane care răpește o altă persoană dintr-o țară străină pentru a o aduce pe teritoriul Republicii Ceha, prin amăgire sau violență sau prin amenințarea cu violența sau alte prejudicii, sau care determină o astfel de persoană să vină în Republica Cehă sau o împiedică să părăsească Republica Cehă.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani dacă:

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) comite o astfel de faptă asupra unei alte persoane, pe temei de rasă reală sau presupusă a acesteia, apartenența la un grup etnic, naționalitate, convingeri politice, religie sau din cauza lipsei sale reale ori percepute de credință religioasă,

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă suferințe fizice sau psihice,

d) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă, sau

e) comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase substanțiale pentru sine sau alții.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la cincisprezece ani dacă,

a) prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2), a provocat decesul cuiva, sau

b) comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase considerabile pentru sine sau alții.

(5) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 173. Tâlhăria

(1) Fapta persoanei care face uz de violență sau amenință cu violența iminentă împotriva altei persoane, cu intenția de a prelua posesia asupra proprietății altcuiva se pedepsește cu închisoarea între doi și zece ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani dacă:

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă,

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale, sau

d) comite o astfel de faptă cu intenția de a facilita sau înlăsa comiterea unei infracțiuni de trădare (Secțiunea 309), atentat terorist (Secțiunea 311) sau terorism (Secțiunea 312).

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la optsprezece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), provoacă pagube considerabile.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la zece la optsprezece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat decesul cuiva.

(5) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 174. Luarea de ostatici

(1) Fapta persoanei care ia ostatici și amenință că îi va ucide sau vătăma corporal or le va cauza alte prejudicii grave pentru a determina acțiunea, inacțiunea sau suferința altcuiva se pedepsește cu închisoarea între doi și zece ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani dacă:

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) ostaticul este minor,

c) sunt luate ostatice mai multe persoane,

d) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă, sau

e) comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase substanțiale pentru sine sau alții.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la cincisprezece ani dacă comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase considerabile pentru sine sau alții.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la zece la optsprezece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat decesul cuiva.

(5) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 175. Șantajul

(1) Fapta persoanei care obligă pe altcineva, prin violență ori amenințare cu violența sau cu un alt prejudiciu grav, să acționeze, să omită sau să sufere ceva se pedepsește cu închisoarea între șase luni și patru ani sau cu o pedeapsă pecuniară.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) comite o astfel de faptă cu cel puțin două persoane,

c) comite o astfel de faptă cu uz de armă,

d) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale,

e) comite o astfel de faptă asupra unui martor, expert sau interpret, în legătură cu îndeplinirea obligațiilor sale, sau

f) comite o astfel de faptă asupra unei alte persoane, pe temei de rasă reală sau presupusă a acesteia, apartenența la un grup etnic, naționalitate, convingeri politice, religie sau din cauza lipsei sale reale ori percepute de credință religioasă,

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani dacă:

a) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă.

b) comite o astfel de faptă cu intenția de a facilita sau înlesni comiterea unei infracțiuni de trădare (Secțiunea 309), atentat terorist (Secțiunea 311) sau terorism (Secțiunea 312), sau

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la șaisprezece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat decesul cuiva.

(5) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 176. Împiedicarea exercitării libertății religioase

(1) Fapta persoanei care utilizează violența, amenințarea cu violența sau alte prejudicii pentru

a) a obliga o altă persoană să participe la un act religios,

b) a împiedica fără autorizație o altă persoană să participe la un astfel de act religios, sau

c) a constrânge prin alte mijloace o persoană pentru a o împiedica să își exercite libertatea religioasă

se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu și cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară, în cazul în care comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1)

a) asupra a cel puțin trei persoane, sau

b) cu uz de armă.

Secțiunea 177. Persecutarea

(1) Fapta persoanei care obligă pe o altă persoană, abuzând de suferința sau dependența acesteia, să acționeze, să nu acționeze sau să sufere ceva, se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau cu interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la trei ani dacă,

a) prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat pagube substanțiale, sau

b) comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase substanțiale pentru sine sau alții.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu și cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară, dacă

a) prin comiterea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1) provoacă pagube considerabile,

b) comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase considerabile pentru sine sau alții.

Secțiunea 178. Intrarea prin efracție

(1) Fapta persoanei care intră sau rămâne fără drept într-o locuință se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la trei ani dacă în săvârșirea faptei prevăzute de sub-secțiunea (1) face uz de violență sau amenință cu violența iminentă sau depășește un obstacol destinat a-i împiedica intrarea.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu și cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară, în cazul în care comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) prin uz de violență sau amenințare cu violența iminentă și comite o astfel de faptă cu uz de armă cu cel puțin două persoane.

Secțiunea 179. Încălcarea libertății de reuniune și adunare

(1) Fapta persoanei care limitează prin violență, amenințarea cu violența sau alte prejudicii grave exercitarea drepturilor la reuniune și adunare se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau la interzicerea exercitării activității.

(2) Fapta persoanei care, în legătură cu o reuniune care face obiectul obligației de notificare, se împotrivesc măsurilor de menținere a disciplinei impuse de organizator sau de organizatorii desemnați ai unei astfel de reuniuni prin uz de violență sau amenințare cu violența iminentă se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

DIVIZIUNEA 2

Infracțiuni ce aduc atingere drepturilor personalității, vieții private și secretului corespondenței

Secțiunea 180. Utilizarea ilegală a datelor personale

(1) Fapta persoanei care, chiar și din culpă, publică, comunică, pune la dispoziție, prelucrează sau sustrage, în mod ilegal, date personale colectate despre o altă persoană în legătură cu exercitarea unei competențe publice și, prin aceasta, aduce gravă atingere drepturilor sau intereselor legitime ale persoanei vizate de datele colectate se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau la interzicerea exercitării activității.

(2) Aceeași pedeapsă va fi impusă persoanei care, chiar și din culpă, încalcă o obligație impusă de stat de a păstra confidențialitatea prin publicarea ilegală

a datelor personale obținute prin exercitarea ocupației, profesiei sau funcției sale și, prin aceasta, aduce gravă atingere drepturilor sau intereselor legitime ale persoanei vizate de datele personale.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu și cinci ani, la o pedeapsă pecuniară sau la interzicerea exercitării activității, dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) comite o astfel de faptă prin intermediul presei, unui film, unui post de radio sau televiziune, al unei rețele de calculatoare accesibile publicului larg sau printr-o altă metodă la fel de eficace,

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale, sau

d) comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase substanțiale pentru sine sau alții.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la opt ani dacă

a) prin comiterea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1) provoacă pagube considerabile,

b) comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase considerabile pentru sine sau alții.

Secțiunea 181. Încălcarea drepturilor altei persoane

(1) Fapta persoanei care prejudiciază grav drepturile altuia

a) inducând în eroare o altă persoană, sau

b) folosindu-se de eroarea altei persoane,

se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la trei ani dacă

a) prin comiterea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1) prejudiciază substanțial drepturile altcuiva,

b) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte,

c) comite o astfel de faptă prin uzurpare de calități oficiale.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la cinci ani dacă,

a) prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a prejudiciat considerabil drepturile altcuiva, sau

b) câștigă foloase considerabile pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte.

Secțiunea 182. Violarea secretului corespondenței

(1) Fapta persoanei care violează cu intenție secretul

a) unei scrisori sigilate sau al altui document în prestarea serviciilor poștale sau în timpul transferului de la un alt serviciu de transport sau dispozitiv de transport,

b) datelor, textelor, mesajelor vocale, audio sau vizuale trimise prin intermediul unei rețele de comunicații electronice și atribuite unui utilizator sau participant identificat care primește mesajul, sau al

c) unui transfer nepublic de date către un sistem informatic, dinspre și către acesta, incluzând radiațiile electromagnetice ale unui sistem informatic care transferă date,

se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Aceeași pedeapsă se va impune persoanei care, cu intenția de a produce prejudicii altcuiva sau de a câștiga foloase ilegale pentru sine sau alții

a) divulgă un secret pe care l-a aflat din corespondență, telegramă, apel telefonic sau transfer printr-o rețea de comunicații electronice, care nu îi fuseseră adresate, sau

b) utilizează un astfel de secret.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la trei ani sau interzicerea exercitării activității dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) comite o astfel de faptă dintr-un motiv condamabil,

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale, sau

d) comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase substanțiale pentru sine sau alții.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu și cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară, dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) în calitate de funcționar public,

b) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube considerabile,

c) comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase considerabile pentru sine sau alții.

(5) Angajatul sau furnizorul de servicii poștale, servicii de telecomunicații, sisteme informatice sau orice altă persoană care lucrează în domeniul comunicațiilor și

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2),

b) înlesnește comiterea unei astfel de fapte de către o altă persoană, sau

c) modifică sau sustrage un document inclus într-un transport poștal sau transmis printr-un dispozitiv de transport sau un mesaj transmis prin transfer de date nepublic, prin telefon, telegraf sau prin alt mijloc asemănător,

va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu și cinci ani, la o pedeapsă pecuniară sau la interzicerea exercitării activității.

(6) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă,

a) prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (5), a provocat pagube considerabile sau

b) comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase considerabile pentru sine sau alții.

Secțiunea 183. Încălcarea confidențialității fișierelor sau altor documente private

(1) Fapta persoanei care, fără a fi autorizată, încalcă confidențialitatea fișierelor sau a altor documente, fotografii, filme sau înregistrări, date informatice sau a altor documente private ale altei persoane prin publicarea or punerea acestor la dispoziția unor terți, ori folosirea lor în alte scopuri, se pedepsește cu închisoarea de până la un an, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unor obiecte și a altor bunuri de valoare.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la doi ani, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unor obiecte și a altor bunuri de valoare dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) cu intenția de a obține foloase materiale sau de altă natură pentru sine sau alții, de a produce prejudicii sau alte pagube grave altora, sau de a amenința statutul social al altcuiva.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară dacă:

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) comite o astfel de faptă împotriva altei persoane, pe temei de rasă reală sau presupusă a acesteia, apartenența la un grup etnic, naționalitate, convingeri politice, religie sau din cauza lipsei sale reale ori percepute de credință religioasă,

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale, sau

d) comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase substanțiale pentru sine sau alții.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă,

a) prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat pagube considerabile sau

b) comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase substanțiale pentru sine sau alții.

Secțiunea 184. Calomnia

(1) Fapta persoanei care face declarații false despre altcineva, capabile să amenințe semnificativ reputația sa în rândul altor cetățeni, în special să îi aducă prejudicii la locul de muncă, să îi tulbure relațiile de familie sau să provoace alte prejudicii grave, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la doi ani sau interzicerea exercitării activității, dacă comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) prin intermediul presei, unui film, unui post de radio sau televiziune, al unei rețele de calculatoare accesibile publicului larg sau printr-o altă metodă la fel de eficace.

CAPITOLUL III

Infrațiuni contra demnității umane în sfera sexuală

Secțiunea 185. Violul

(1) Fapta persoanei care obligă pe altcineva să întrețină acte sexuale prin violență sau amenințare cu violența, ori amenințare cu un alt prejudiciu grav, sau care exploatează vulnerabilitatea persoanei pentru o astfel de faptă se pedepsește cu închisoarea între șase luni și cinci ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la zece ani dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1)

a) prin act sexual sau alt contact sexual săvârșit de o manieră comparabilă cu actul sexual,

b) asupra unui minor, sau

c) cu uz de armă.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani dacă:

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) asupra unui minor care nu a împlinit 15 ani,

b) comite o astfel de faptă asupra unei persoane private de libertate, care execută o pedeapsă cu închisoarea, efectuează un tratament ca măsură de siguranță, execută o măsură de siguranță privativă de libertate, este internată pentru tratament sau se află într-un alt loc în care libertatea sa este limitată, sau

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la zece la optsprezece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat decesul cuiva.

(5) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 186. Agresiunea sexuală

(1) Fapta persoanei care obligă pe altcineva la masturbare, expunere indecentă sau alt comportament comparabil prin amenințare cu violența, ori

amenințare cu un alt prejudiciu grav, sau care exploatează vulnerabilitatea altcuiva pentru un astfel de comportament se pedepsește cu închisoarea între șase luni și patru ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Aceeași pedeapsă va fi impusă persoanei care determină o altă persoană să întrețină raporturi sexuale, să se masturbeze, să se expună indecent sau să aibă un alt comportament comparabil, profitând de dependența acesteia sau de poziția sa și de credibilitatea și influența conferite de aceasta.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la unu la cinci ani, în cazul în care comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2)

- a) asupra unui minor, sau
- b) cu cel puțin două persoane.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

- a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) cu uz de armă,
- b) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) asupra unei persoane private de libertate, care execută o pedeapsă cu închisoarea, efectuează un tratament ca măsură de siguranță, execută o măsură de siguranță privativă de libertate, este internată pentru tratament sau se află într-un alt loc în care libertatea sa este limitată, sau

c) comite o astfel de faptă în calitate de membru al unui grup organizat.

(5) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani dacă:

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) asupra unui minor care nu a împlinit 15 ani, sau b) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă.

(6) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la zece la șaisprezece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2), a provocat decesul cuiva.

(7) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 187. Abuzul sexual

(1) Fapta persoanei care întreține acte sexuale cu un minor care nu a împlinit vârsta de cincisprezece ani, sau care abuzează sexual de un minor prin alte mijloace, se pedepsește cu închisoarea între unu și opt ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la zece ani dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) asupra unui minor care nu a împlinit vârsta de cincisprezece ani, care i-a fost încredințat spre supraveghere, abuzând de dependența acestuia sau de poziția sa și de credibilitatea și influența conferite de aceasta.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat vătămarea corporală gravă.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la zece la optsprezece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat decesul cuiva.

(5) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 188. Actul sexual între rude

Fapta persoanei care participă la un act sexual cu o rudă în linie directă sau cu un frate/soră se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

Secțiunea 189. Proxenetismul

(1) Fapta persoanei care instigă, organizează, angajează, atrage sau ademeneste o altă persoană în scopul practicării prostituției, sau persoana care obține foloase de pe urma prostituției practicate de alte persoane, se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la patru ani, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1)

- a) cu intenția de a câștiga foloase substanțiale pentru sine sau alții, sau
- b) în calitate de membru al unui grup organizat.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani sau la confiscarea proprietății dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat vătămarea corporală gravă.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la cincisprezece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat decesul cuiva.

Secțiunea 190. Prostiția care amenință dezvoltarea morală a minorilor

(1) Fapta persoanei care practică prostiția lângă o unitate școlară, instituție educațională sau altă unitate sau incintă asemănătoare, rezervată sau destinată pentru a fi locuită sau vizitată de minori, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Fapta persoanei care organizează, păzește sau oferă servicii de prostiție lângă o unitate școlară, instituție educațională sau altă unitate sau incintă asemănătoare, rezervată sau destinată pentru a fi locuită sau vizitată de minori, prin orice alte mijloace, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la cinci ani sau la confiscarea proprietății, în cazul în care comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2)

- a) în cel puțin două astfel de locuri sau
- b) în mod repetat.

Secțiunea 191. Distribuirea de materiale pornografice

(1) Fapta persoanei care produce, importă, exportă, transportă, oferă, pune la dispoziție în mod public, organizează, pune în circulație, vinde sau achiziționează în alte moduri materiale pornografice fotografice, video, informatice, electronice sau în alt format, care cuprind elemente de violență sau lipsă de respect pentru ființe umane sau care descriu ori ilustrează sau prezintă prin alte mijloace acte sexuale cu un animal, se pedepsește cu închisoarea de până la un an, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Fapta persoanei care

a) oferă, pune la dispoziția, sau înlesnește accesul minorilor, sau
b) expune sau pune la dispoziția minorilor prin alte mijloace materiale pornografice scrise, fotografice, video, informatice, electronice sau în alt format, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la trei ani dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2)

a) în calitate de membru al unui grup organizat,
b) prin intermediul presei, unui film, unui post de radio sau televiziune, al unei rețele de calculatoare accesibile publicului larg sau printr-o altă metodă la fel de eficace, sau
c) cu intenția de a câștiga foloase substanțiale pentru sine sau alții.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la unu la cinci ani, în cazul în care comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2)

a) în calitate de membru al unui grup organizat care acționează în mai multe state, sau
b) cu intenția de a câștiga foloase considerabile pentru sine sau alții.

Secțiunea 192. Producerea și utilizarea de pornografie infantilă

(1) Fapta persoanei care manipulează materiale pornografice fotografice, video, informatice, electronice sau în alt format, care includ sau folosesc un minor sau o persoană care pare a fi un minor, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Fapta persoanei care produce, importă, exportă, transportă, oferă, pune la dispoziție în mod public, furnizează, pune în circulație, vinde sau achiziționează în alte moduri materiale pornografice fotografice, video, informatice, electronice sau în alt format, care includ sau folosesc un minor sau o persoană care pare a fi un minor, sau care exploatează astfel de materiale pornografice, se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la trei ani, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la șase ani sau confiscarea proprietății dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2)

- a) în calitate de membru al unui grup organizat,
 - b) prin intermediul presei, unui film, unui post de radio sau televiziune, al unei rețele de calculatoare accesibile publicului larg sau printr-o altă metodă la fel de eficace, sau
 - c) cu intenția de a câștiga foloase substanțiale pentru sine sau alții.
- (4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la opt ani sau confiscarea proprietății dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2)
- a) în calitate de membru al unui grup organizat care acționează în mai multe state, sau
 - b) cu intenția de a câștiga foloase considerabile pentru sine sau alții.

Secțiunea 193. Abuzul asupra minorului pentru producerea de pornografie infantilă

- (1) Fapta persoanei care convinge, organizează, angajează, atrage, amăgește sau exploatează un minor în scopul producerii de materiale pornografice și exploatează participarea minorului la astfel de materiale pornografice se pedepsește cu închisoarea de la unu la cinci ani.
- (2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la șase ani dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1)
- a) în calitate de membru al unui grup organizat, sau
 - b) cu intenția de a câștiga foloase substanțiale pentru sine sau alții.
- (3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la opt ani dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1)
- a) în calitate de membru al unui grup organizat care acționează în mai multe state, sau
 - b) cu intenția de a câștiga foloase considerabile pentru sine sau alții.

CAPITOLUL IV

Infrațiuni contra familiei și copiilor

Secțiunea 194. Bigamia

- (1) Fapta persoanei care încheie o nouă căsătorie fiind căsătorită deja se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.
- (2) Aceași se pedepsește va impune persoanei care încheie o căsătorie cu o persoană deja căsătorită.

Secțiunea 195. Abandonarea unui minor sau a unei persoane încredințate

- (1) Fapta persoanei care abandonează un minor sau altă persoană care i-a fost încredințată, pe care are obligația să o întrețină și care nu poate obține ajutor singură, expunând-o astfel riscului de deces sau vătămare corporală, se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la trei ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă, a) prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat decesul cuiva.

Secțiunea 196. Neglijarea obligației de întreținere

(1) Fapta persoanei care, chiar și din culpă, nu își îndeplinește obligația legală de întreținere, pentru o perioadă care depășește patru luni, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Fapta persoanei care nu își îndeplinește în mod intenționat obligația legală de întreținere pentru o perioadă care depășește patru luni, se pedepsește cu închisoarea între șase luni și trei ani.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu și cinci ani, dacă

a) prin comiterea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1) sau (2) expune persoana îndreptățită la întreținere la riscul sărăciei sau

b) a fost condamnată și pedepsită pentru o astfel de faptă în ultimii trei ani.

Secțiunea 197. Dispoziție specială privind regretul efectiv

Răspunderea penală pentru o infracțiune de neglijare a obligației de întreținere (Secțiunea 196) se prescrie, dacă infracțiunea nu a produs consecințe negative, iar făptuitorul și-a îndeplinit obligația *post facto* înainte ca un tribunal de primă instanță să pronunțe hotărârea.

Secțiunea 198. Maltratarea persoanei încredințate

(1) Fapta persoanei care maltratează o persoană aflată sub îngrijirea sau tutela sa se pedepsește cu închisoarea de la unu la cinci ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) prin cruzimi sau metode cauzatoare de suferințe deosebite,

b) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă,

c) comite o astfel de faptă asupra a două sau mai multor persoane, sau

d) comite o astfel de faptă pentru o perioadă îndelungată de timp.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat

a) vătămarea corporală gravă a cel puțin două persoane, sau

b) decesul.

Secțiunea 199. Maltratarea unei persoane care locuiește într-o reședință comună

(1) Fapta persoanei care maltratează o rudă apropiată sau o altă persoană cu care locuiește împreună într-o reședință comună se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la patru ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) prin cruzimi sau metode cauzatoare de suferințe deosebite,

b) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă,

c) comite o astfel de faptă asupra a două sau mai multor persoane, sau

d) comite o astfel de faptă pentru o perioadă îndelungată de timp.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat

a) vătămarea corporală gravă a cel puțin două persoane, sau

b) decesul.

Secțiunea 200. Răpirea unui minor și a unei persoane care suferă de o tulburare psihică

(1) Fapta persoanei care ia un minor sau o persoană care suferă de o tulburare psihică de sub grija persoanei care, conform unei alte prevederi legale sau unei hotărâri oficiale, are obligația de a îngriji minorul sau persoana care suferă de o tulburare psihică se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau la o pedeapsă pecuniară.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu și cinci ani, dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) cu intenția de a câștiga foloase materiale pentru sine sau alții, sau

b) printr-o astfel de faptă amenință dezvoltarea morală a persoanei răpite.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă, sau

c) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă,

a) prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat decesul cuiva, sau

b) câștigă foloase considerabile pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte.

(5) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 201. Periclitarea îngrijirii unui minor

(1) Fapta persoanei care, chiar și din culpă, periclitează dezvoltarea intelectuală, emoțională sau morală a unui minor

a) atrăgându-l către o viață indolentă sau imorală,

- b) permițându-i să ducă o viață indolentă sau imorală,
 - c) permițându-i să obțină foloase pentru sine sau pentru alții prin activități infracționale sau prin alte mijloace condamnabile, sau
 - d) încălcându-și grav obligația de a-l îngriji sau o altă obligație importantă care derivă din răspunderea părintească,
- se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Fapta persoanei care, chiar și din culpă, permite unui minor să se joace la mașini automate echipate cu un dispozitiv tehnic care afectează rezultatul jocului și oferă posibilitatea unor câștiguri financiare se pedepsește cu închisoarea de până la un an, la o pedeapsă pecuniară sau la interzicerea exercitării activității.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la cinci ani dacă

- a) săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) dintr-un motiv condamnabil,
- b) persistă în săvârșirea unei astfel de fapte pentru o perioadă îndelungată,
- c) comite o astfel de faptă în mod repetat, sau
- d) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte.

Secțiunea 202. Coruperea în scopul întreținerii unui act sexual

(1) Fapta persoanei care oferă, promite sau furnizează recompense financiare, beneficii sau avantaje unui minor sau unei alte persoane în scopul întreținerii unui act sexual cu un minor, masturbării unui minor, expunerii indecente sau altui comportament comparabil în scopul obținerii de satisfacții sexuale se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau la o pedeapsă pecuniară.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la cinci ani dacă:

- a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) asupra unui minor care nu a împlinit 15 ani,
- b) comite o astfel de faptă dintr-un motiv condamnabil,
- c) persistă în săvârșirea unei astfel de fapte pentru o perioadă îndelungată, sau
- d) comite o astfel de faptă în mod repetat.

Secțiunea 203. Impunitatea minorului

Minorul care solicită o recompensă financiară, beneficii sau avantaje pentru a întreține un act sexual, masturbare, expunere indecentă, sau alt comportament comparabil nu răspunde penal pentru o astfel de faptă, nici măcar în calitate de instigator și co-autor.

Secțiunea 204. Servirea minorilor cu băuturi alcoolice

Fapta persoanei care servește sau furnizează minorului băuturi alcoolice, în cantități mai mari și în mod repetat, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

CAPITOLUL V

Infrațiuni contra patrimoniului

Secțiunea 205. Furtul

(1) Fapta persoanei care își însușește ceva preluând posesia asupra sa și

a) astfel provoacă prejudicii nu lipsite de însemnătate asupra proprietății altuia,

b) comite fapta prin intrare prin efracție,

c) imediat după comiterea faptei încearcă să păstreze acel lucru prin violență sau amenințarea cu violența,

d) comite fapta asupra unui lucru care se află asupra altei persoane sau în posesia acesteia, sau

e) comite fapta într-o zonă în care s-a efectuat sau este în curs evaluarea populației,

se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Fapta persoanei care își însușește ceva preluând posesia asupra sa și a fost condamnată sau pedepsită pentru o astfel de faptă în ultimii trei ani se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la trei ani.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu și cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară, în cazul în care, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2), provoacă prejudicii mai mari.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război, al unei calamități naturale sau al altui eveniment care constituie o amenințare gravă la adresa vieții și sănătății persoanelor, ordinii publice sau proprietății, sau

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale.

(5) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la zece ani dacă

a) prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2), a provocat pagube considerabile sau

b) comite o astfel de faptă cu intenția de a facilita sau înlăsa comiterea unei infracțiuni de trădare (Secțiunea 309), atentat terorist (Secțiunea 311) sau terorism (Secțiunea 312).

(6) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 206. Delapidarea

(1) Fapta persoanei care își însușește un obiect sau a alt bun de valoare al altcuiva, care i-a fost încredințat, și astfel provoacă prejudicii nu lipsite de însemnătate asupra proprietății altuia, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani, la interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la trei ani dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) și dacă a fost condamnat sau pedepsit pentru o astfel de faptă în ultimii trei ani.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu și cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară, în cazul în care, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), provoacă prejudicii mai mari.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) comite o astfel de faptă în calitate de persoană care avea obligația specială de a proteja interesele persoanei vătămate,

c) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război, al unei calamități naturale sau al altui eveniment care constituie o amenințare gravă la adresa vieții și sănătății persoanelor, ordinii publice sau proprietății, sau

d) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale.

(5) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la zece ani dacă

a) prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat pagube considerabile sau

b) comite o astfel de faptă cu intenția de a facilita sau înlăsa comiterea unei infracțiuni de trădare (Secțiunea 309), atentat terorist (Secțiunea 311) sau terorism (Secțiunea 312).

(6) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 207. Folosirea fără drept a bunului altuia

(1) Fapta persoanei care preia posesia asupra unui bun care nu are o valoare mică sau a unui vehicul motorizat cu intenția de a-l folosi temporar, sau

care provoacă pagube care nu sunt mici asupra proprietății altcuiva, prin folosirea temporară neautorizată a unui astfel de bun care i-a fost încredințat se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la trei ani sau la interzicerea exercitării activității, dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în calitate de persoană care avea obligația specială de a proteja interesele persoanei vătămate,

b) comite o astfel de faptă în calitate de membru al unui grup organizat, sau

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu și cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară, dacă

a) prin comiterea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1) provoacă pagube considerabile, sau

b) comite o astfel de faptă cu intenția de a facilita sau înlesni comiterea unei infracțiuni de trădare (Secțiunea 309), atentat terorist (Secțiunea 311) sau terorism (Secțiunea 312).

Secțiunea 208. Tulburarea dreptului asupra unei locuințe, unui apartament sau spațiu nerezidențial

(1) Fapta persoanei care ocupă sau folosește ilegal o locuință, un apartament sau un spațiu nerezidențial al altcuiva se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau la o pedeapsă pecuniară.

(2) Aceeași pedeapsă se va impune persoanei care împiedică persoana îndreptățită să folosească locuința, apartamentul sau spațiul nerezidențial.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară dacă:

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale.

Secțiunea 209. Îngelăciunea

(1) Fapta persoanei care se îmbogățește pe sine sau pe altul inducând în eroare pe cineva, folosindu-se de eroarea cuiva sau ascunzând fapte materiale și provoacă astfel pagube care nu sunt ne semnificative proprietății altuia, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la trei ani dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) și dacă a mai fost condamnat sau pedepsit pentru o astfel de faptă în ultimii trei ani.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu și cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară, în cazul în care, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat o pagubă mai mare.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) comite o astfel de faptă în calitate de persoană care avea obligația specială de a proteja interesele persoanei vătămate,

c) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război, al unei calamități naturale sau al altui eveniment care constituie o amenințare gravă la adresa vieții și sănătății persoanelor, ordinii publice sau proprietății, sau

d) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale.

(5) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la zece ani dacă,

a) prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat pagube considerabile sau

b) comite o astfel de faptă cu intenția de a facilita sau înlesni comiterea unei infracțiuni de trădare (Secțiunea 309), atentat terorist (Secțiunea 311) sau terorism (Secțiunea 312).

(6) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 210. Înșelăciunea privind asigurările

(1) Fapta persoanei care prezintă date false sau în mod evident denaturate sau ascunde informații materiale

a) în legătură cu încheierea sau modificarea unui contract de asigurări,

b) în legătură cu plata creanțelor de asigurări, sau

c) în exercitarea dreptului la despăgubire care decurge din asigurare sau dintr-un contract asemănător,

se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Aceeași pedeapsă se va impune persoanei care, cu intenția de a obține foloase pentru sine sau altul, inițiază sau simulează un eveniment în legătură cu dreptul de a solicita despăgubiri care decurge din asigurare sau dintr-un contract asemănător, sau menține o stare cauzată de un eveniment de asigurări și astfel provoacă pagube care nu sunt ne semnificative proprietății altcuiva.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la trei ani dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) și dacă a fost condamnat sau pedepsit pentru o astfel de faptă în ultimii trei ani.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu și cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară, în cazul în care, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2), provoacă prejudicii mai mari.

(5) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) comite o astfel de faptă în calitate de persoană care avea obligația specială de a proteja interesele persoanei vătămate, sau

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale.

(6) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la zece ani dacă,

a) prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2), a provocat pagube considerabile sau

b) comite o astfel de faptă cu intenția de a facilita sau înlesni comiterea unei infracțiuni de trădare (Secțiunea 309), atentat terorist (Secțiunea 311) sau terorism (Secțiunea 312).

(7) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 211. Fraude în legătură cu acordarea unor credite

(1) Fapta persoanei care prezintă informații false sau în mod evident denaturate sau ascunde informații materiale atunci când încheie un contract de creditare sau când trage un credit se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau la interzicerea exercitării activității.

(2) Aceeași pedeapsă se va impune persoanei care, fără acordul creditorului, folosește fonduri obținute printr-un împrumut cu scop precizat în alte scopuri decât cele declarate.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la trei ani dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) și dacă a fost condamnat sau depeșit pentru o astfel de faptă în ultimii trei ani.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu și cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară, în cazul în care, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2), provoacă prejudicii mai mari.

(5) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) comite o astfel de faptă în calitate de persoană care avea obligația specială de a proteja interesele persoanei vătămate,

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale.

(6) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la zece ani dacă

a) prin comiterea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1) sau (2) provoacă pagube considerabile, sau

b) comite o astfel de faptă cu intenția de a facilita sau înlesni comiterea unei infracțiuni de trădare (Secțiunea 309), atentat terorist (Secțiunea 311) sau terorism (Secțiunea 312).

(7) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 212. Fraude în legătură cu acordarea unor subvenții

(1) Fapta persoanei care prezintă informații false sau în mod evident denaturate sau ascunde informații materiale atunci când solicită un împrumut nerambursabil, o subvenție sau sprijin financiar rambursabil se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau cu interzicerea exercitării activității.

(2) Aceeași pedeapsă se va impune persoanei care folosește fonduri obținute printr-un împrumut nerambursabil, o subvenție sau sprijin financiar rambursabil cu scop precizat în alte scopuri decât cele declarate.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la trei ani dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) și dacă a fost condamnat sau pedepsit pentru o astfel de faptă în ultimii trei ani.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu și cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară, în cazul în care, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2), provoacă prejudicii mai mari.

(5) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) comite o astfel de faptă în calitate de persoană care avea obligația specială de a proteja interesele persoanei vătămate, sau

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale.

(6) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la zece ani dacă,

a) prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2), a provocat pagube considerabile sau

b) comite o astfel de faptă cu intenția de a facilita sau înlesni comiterea unei infracțiuni de trădare (Secțiunea 309), atentat terorist (Secțiunea 311) sau terorism (Secțiunea 312).

(7) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 213. Practicarea jocurilor necinstite și pariurilor

(1) Fapta persoanei care practică jocuri financiare sau pariuri, ale căror reguli nu garantează posibilități egale de câștig pentru toți participanții se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la trei ani dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) și dacă a fost condamnat sau pedepsit pentru o astfel de faptă în ultimii trei ani.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu și cinci ani dacă, prin

a) fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), provoacă pagube mai mari.

b) câștigă foloase mai mari pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale, sau

c) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte.

(5) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la zece ani dacă

a) prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat pagube considerabile sau

b) câștigă foloase considerabile pentru sine sau altul.

Secțiunea 214. Participația improprie

(1) Fapta persoanei care ascunde, transferă către sine sau altul, sau folosește

a) un obiect sau alt bun de valoare obținut printr-o infracțiune săvârșită pe teritoriul Republicii Cehe sau în străinătate de către altă persoană sau ca recompensă pentru o astfel de infracțiune, sau

b) un obiect sau a alt bun de valoare obținut pentru un obiect sau a altui bun de valoare prevăzut la alineatul a),

se pedepsește cu închisoarea de până la patru ani, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare; cu toate acestea, dacă săvârșește fapta în legătură cu un bun care provine dintr-o infracțiune pentru care legea stipulează o pedeapsă mai blândă, va fi condamnată la această pedeapsă mai blândă.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară dacă:

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în legătură cu un obiect sau un alt bun de valoare care are o valoare mai mare, sau

b) câștigă foloase mai mari pentru sine sau altul.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la șase ani sau confiscarea proprietății dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) comite o astfel de faptă în legătură cu un obiect sau un alt bun de valoare provenit dintr-un delict deosebit de grav,

c) comite o astfel de faptă în legătură cu un obiect sau un alt bun de valoare substanțială, sau

d) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la opt ani sau confiscarea proprietății dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-sectiunea (1) în legătură cu un obiect sau un alt bun de valoare considerabilă, sau

b) câștigă foloase considerabile pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte.

Secțiunea 215. Participarea din culpă

(1) Fapta persoanei care ascunde ori transferă către sine sau altul, chiar și din culpă, un obiect sau alt bun de valoare obținut printr-o infracțiune săvârșită pe teritoriul Republicii Cehe sau în străinătate de către altă persoană sau ca recompensă pentru o astfel de faptă, se pedepsește cu închisoarea de până la un an, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la trei ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-sectiunea (1) prin încălcarea unei obligații importante prevăzute de condițiile angajării sale, de profesia, postul sau funcția sa, ori impusă prin lege, sau

b) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu și cinci ani, dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-sectiunea (1) în legătură cu un obiect sau un alt bun de valoare provenit dintr-un delict deosebit de grav, sau

b) câștigă foloase considerabile pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte.

Secțiunea 216. Spălarea banilor

(1) Fapta persoanei care ascunde proveniența sau încearcă prin alte mijloace să complice substanțial sau să zădărnicească orice posibilitate de a stabili proveniența

a) unui obiect sau altui bun de valoare obținut printr-o infracțiune săvârșită pe teritoriul Republicii Cehe sau în străinătate, sau ca recompensă pentru o astfel de infracțiune, sau

b) unor obiecte sau a altor bunuri de valoare obținute pentru un obiect sau alt bun de valoare prevăzut la alineatul a), sau

fapta persoanei care a permis altei persoane să comită o astfel de faptă, se pedepsește cu închisoarea de până la patru ani, cu o pedeapsă pecuniară, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare; cu toate acestea, dacă săvârșește fapta în legătură cu un bun care provine dintr-o infracțiune pentru care legea stipulează o pedeapsă mai blândă, va fi condamnată la această pedeapsă mai blândă.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară dacă:

a) comite fapta prevăzută de sub-sectiunea (1) în legătură cu un obiect sau un alt bun de valoare care are o valoare mai mare, sau

b) câștigă foloase mai mari pentru sine sau altul.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la șase ani sau confiscarea proprietății dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-sectiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) comite o astfel de faptă în legătură cu un obiect sau un alt bun de valoare provenit dintr-un delict deosebit de grav,

c) comite o astfel de faptă în legătură cu un obiect sau un alt bun de valoare substanțială, sau d) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte.

d) se folosește de statutul său profesional sau de funcția pe care o ocupă pentru a comite o astfel de faptă.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la opt ani sau confiscarea proprietății dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-sectiunea (1) în legătură cu un grup organizat care acționează în mai multe state,

b) comite o astfel de faptă în legătură cu un obiect sau un alt bun de valoare considerabilă, sau

c) câștigă foloase considerabile pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte.

Secțiunea 217. Spălarea banilor din culpă

(1) Fapta persoanei care permite altuia, chiar și din culpă, să ascundă proveniența sau să zădărnicească orice posibilitate de a stabili proveniența unui obiect sau a altui bun de valoare mai mare, obținut printr-o infracțiune săvârșită pe teritoriul Republicii Cehe sau în străinătate, sau ca recompensă pentru o astfel de infracțiune, se pedepsește cu închisoarea de până la un an, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la trei ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-sectiunea (1) prin încălcarea unei obligații importante prevăzute de condițiile angajării sale, de profesia, postul sau funcția sa, ori impusă prin lege, sau

b) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu și cinci ani, dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-sectiunea (1) în legătură cu un obiect sau un alt bun de valoare provenit dintr-un delict deosebit de grav, sau

b) câștigă foloase considerabile pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte.

Secțiunea 218. Camăta

(1) Fapta persoanei care, profitând de slăbiciunea psihică, suferința, lipsa de experiență, nepăsarea sau neatenția altuia, oferă o contravaloare evident disproporționată, sau

fapta persoanei care pretinde achitarea unei astfel de datorii sau și-o transferă în scopul de a pretinde achitarea sa,

se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau la interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară dacă:

a) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1), sau

b) comite o astfel de faptă în calitate de membru al unui grup organizat, sau

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă o stare de suferință gravă.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la opt ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război, al unei calamități naturale sau al altui eveniment care constituie o amenințare gravă la adresa vieții și sănătății persoanelor, ordinii publice sau proprietății, sau

b) câștigă foloase considerabile pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte.

Secțiunea 219. Tăinuirea

(1) Fapta persoanei care își însușește un obiect sau alt bun de valoare care a intrat în posesia sa pentru că l-a găsit, dintr-o eroare sau prin alte mijloace, fără acordul proprietarului de drept, se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau la interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), câștigă foloase substanțiale pentru sine sau alții.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), câștigă foloase considerabile pentru sine sau alții.

Secțiunea 220. Încălcarea atribuțiilor în administrarea proprietății altei persoane

(1) Fapta persoanei care încalcă obligația de a achiziționa sau administra proprietatea altei persoane, impusă prin lege sau asumată print-un contract, și

astfel provoacă prejudicii altuia, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară dacă:

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în calitate de persoană care avea obligația specială de a proteja interesele persoanei vătămate,

b) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă, a) prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat pagube considerabile.

Secțiunea 221. Încălcarea din culpă a atribuțiilor în administrarea proprietății altei persoane

(1) Fapta persoanei care încalcă din culpă gravă obligația de a achiziționa sau administra proprietatea altei persoane, impusă prin lege sau asumată printr-un contract, și astfel provoacă prejudicii substanțiale altuia, se pedepsește cu închisoarea de până la șase luni sau interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la trei ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în calitate de persoană care avea obligația specială de a proteja interesele persoanei vătămate,

b) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube considerabile.

Secțiunea 222. Prejudicierea creditorilor

(1) Fapta persoanei care, chiar și parțial, împiedică satisfacerea creanțelor creditorilor săi prin

a) distrugerea, degradarea, tănuirea, înstrăinarea sau aducerea în stare de neîntrebuințare, chiar și numai a unei părți a proprietății sale

b) transferul creanței sale sau asumarea unei datorii către altcineva,

c) grevarea bunului care face obiectul obligației, sau închirierea acestuia,

d) invocarea sau recunoașterea unui drept sau a unei pretenții inexistente,

e) invocarea sau recunoașterea unui drept sau a unei pretenții în quantum mai mare decât valoarea sa reală,

f) solicitarea onorării unei obligații, sau

g) invocarea falimentului, sau pretinde că proprietatea i-ar fi fost diminuată sau distrusă,

provocând astfel prejudicii proprietății altuia, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Aceeași se pedeapsă va impune persoanei care, chiar și parțial, împiedică satisfacerea creanțelor creditorilor unei altei persoane prin

a) distrugerea, degradarea, tănuirea, înstrăinarea sau aducerea în stare de neîntrebuințare, chiar și numai a unei părți a proprietății datornicului, sau

b) invocarea unui drept sau unei pretenții inexistente asupra proprietății datornicului, sau a unui drept ori a unei pretenții existente, în valoare mai mare sau în altă ordine decât cea reală,

provocând astfel prejudicii proprietății altuia.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la cinci ani dacă,

a) prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat pagube substanțiale, sau

b) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la opt ani dacă,

a) prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat pagube considerabile sau

b) câștigă foloase considerabile pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte,

c) provoacă falimentul altuia prin săvârșirea unei astfel de fapte.

Secțiunea 223. Favorizarea creditorilor

(1) Fapta persoanei care, în calitate de debitor în procedura de faliment, împiedică, chiar și parțial, satisfacerea creanțelor creditorului său prin favorizarea unui alt creditor și provoacă astfel prejudicii proprietății altuia, se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la trei ani dacă, a) prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat pagube substanțiale, sau

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă,

a) prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat pagube considerabile sau

b) provoacă falimentul altuia prin săvârșirea unei astfel de fapte.

Secțiunea 224. Bancruta

(1) Fapta persoanei care, chiar din culpă gravă, își provoacă propriul faliment

a) efectuând cheltuieli evident disproporționate față de mijloacele sale patrimoniale,

b) administrându-și proprietatea de o manieră contrară obligațiilor legal asumate contractual sau evident disproporționată,

c) folosind un credit acordat în scopuri contrare sau evident disproporționate față de cele pentru care a fost acordat,

d) acordând împrumuturi sau credite altor persoane, de o manieră evident disproporționată față de mijloacele sale patrimoniale,

e) făcând, prin depășirea riscului antreprenorial obișnuit, o tranzacție sau o afacere care nu face parte din activitățile obișnuite întreprinderii sale sau de o manieră evident disproporționată față de mijloacele sale patrimoniale,

se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau interzicerea exercitării activității.

(2) Aceeași pedeapsă se va impune persoanei care, chiar din culpă gravă, își asumă o nouă obligație sau constituie o garanție, chiar dacă știe că este în faliment, agravând astfel situația creditorilor existenți.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la trei ani dacă, a) prin fapta prevăzută de sub-sectiunea (1) sau (2), a provocat pagube substanțiale, sau

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la cinci ani dacă, a) prin fapta prevăzută de sub-sectiunea (1) sau (2), a provocat pagube considerabile.

Secțiunea 225. Încălcarea atribuțiilor în procedura de insolvență

Fapta persoanei care împiedică sau se opune în mod evident îndeplinirii atribuțiilor administratorului judiciar în cadrul procedurii insolvenței, periclitând astfel scopul procedurilor de insolvență, se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la trei ani sau la interzicerea exercitării activității.

Secțiunea 226. Manipularea procedurii insolvenței

(1) Fapta persoanei care, în calitate de creditor, primește sau acceptă să i se promită foloase materiale sau de altă natură, contrar principiilor și normelor procedurii insolvenței, în legătură cu votul său în calitate de creditor, se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau interzicerea exercitării activității.

(2) Aceeași pedeapsă se va impune persoanei care furnizează, oferă sau promite unui creditor foloase materiale, contrar principiilor și normelor procedurilor de insolvență, în legătură cu un vot în cadrul procedurilor de insolvență.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la doi ani dacă, în calitate de administrator judiciar, creditor înscris la masa credală sau reprezentant al creditorilor în procedura de insolvență primește, acceptă să i se promită, pentru sine sau altul, foloase materiale sau de altă natură care nu i se cuvin, în detrimentul celorlalți creditori.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la trei ani dacă,

a) prin fapta prevăzută de sub-sectiunea (1), (2) sau (3), a provocat pagube substanțiale, sau

b) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte, sau

c) comite o astfel de faptă în calitate de funcționar public.

(5) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la șase ani dacă

a) prin comiterea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1), (2) sau (3) provoacă pagube considerabile, sau

b) câștigă foloase considerabile pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte.

Secțiunea 227. Încălcarea obligației de a da declarații reale privind proprietatea

Fapta persoanei care, în derularea procedurilor înaintea unei instanțe de judecată sau a unei alte autorități publice, refuză îndeplinirea obligației legale de a-și declara averea sau averea unei persoane juridice în numele căreia este împuternicită să acționeze, sau eludează această obligație ori declară date false sau evident denaturate, se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau interzicerea exercitării activității.

Secțiunea 228. Deteriorarea proprietății altuia

(1) Fapta persoanei care distruge, degradează sau aduce în stare de neîntrebuințare un bun ce aparține altei persoane, provocând astfel prejudicii proprietății altuia, se pedepsește cu închisoarea de până la un an, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Aceeași pedeapsă se va impune persoanei care aduce prejudicii unui bun ce aparține altuia prin pulverizarea sau acoperirea cu desene sau texte folosind vopsea ori alte substanțe.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la trei ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) asupra unui bun al unui martor, expert sau interpret pentru îndeplinirea atribuțiilor acestora,

b) comite o astfel de faptă asupra bunului altei persoane, pe teme de rasă reală sau presupusă a acesteia, apartenența la un grup etnic, naționalitate, convingeri politice, religie sau din cauza lipsei sale reale ori percepute de credință religioasă,

c) comite o astfel de faptă asupra unui bun care se bucură de protecție specială conform altui act normativ,

d) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la șase ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2), a provocat pagube considerabile.

Secțiunea 229. Utilizarea abuzivă a proprietății

Fapta persoanei care vatamă un interes cultural, științific, de mediu, un interes pentru protejarea naturii sau peisajului, sau un interes protejat prin alt act normativ, prin distrugerea, aducerea în stare de neîntrebuințare sau deplasarea unui bun propriu de valoare mare, care se bucură de protecție specială conform altui act normativ, se pedepsește cu închisoarea de până la

doi ani, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

Secțiunea 230. Accesul neautorizat la sisteme și medii informatice

(1) Fapta persoanei care elimină măsurile de securitate și astfel dobândește acces neautorizat la un sistem informatic sau la o parte a acestuia, se pedepsește cu închisoarea de până la un an, cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare sau cu interzicerea exercitării activității.

(2) Fapta persoanei care dobândește acces la sisteme sau medii informatice și

a) folosește în mod neautorizat datele stocate în acele sisteme sau medii informatice,

b) șterge sau distruge, degradează, modifică sau corupe calitatea datelor stocate în acele sisteme sau medii informatice, sau le aduce în stare de neîntrebuințare fără a fi autorizată,

c) falsifică sau modifică datele stocate în acele sisteme sau medii informatice astfel încât să fie considerate autentice, sau să fie tratate ca fiind autentice, indiferent dacă acele date pot fi accesate sau înțelese direct, sau

d) introduce date în sisteme sau medii informatice sau efectuează orice altă intervenție asupra componentelor software sau hardware ale calculatorului sau ale altui echipament tehnic de prelucrare a datelor, fără a fi autorizată,

se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la trei ani, cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare sau cu interzicerea exercitării activității, dacă săvârșește fapta prevăzută în sub-secțiunea (1) sau (2)

a) cu intenția de a produce prejudicii altcuiva sau de a câștiga foloase ilegale pentru sine sau alții, sau

b) cu intenția de a limita funcționalitatea unui sistem informatic sau a altui echipament tehnic de prelucrare a datelor, fără a fi autorizată.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu și cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară, dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale,

c) provoacă tulburarea gravă a activităților unui organ al administrației publice centrale, al administrației publice locale, ale unei instanțe de judecată sau ale unei alte autorități publice prin săvârșirea unei astfel de fapte,

d) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte, sau

e) provoacă tulburarea gravă a activităților unei persoane juridice sau ale unei persoane fizice autorizate, prin săvârșirea unei astfel de fapte.

(5) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la opt ani dacă,

a) prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2), a provocat pagube considerabile sau

b) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte.

Secțiunea 231. Obținerea și deținerea unui dispozitiv de acces și a parolilor sistemelor informatice și a altor astfel de date

(1) Fapta persoanei care, cu intenția săvârșirii infracțiunii de violare a secretului corespondenței prevăzute de Secțiunea 182 (1) b), c) sau a infracțiunii de acces neautorizat la sisteme și medii informatice prevăzute de secțiunea 230 (1), (2), produce, pune în circulație, importă, exportă, transportă, oferă, furnizează, comercializează sau pune la dispoziție, obține pentru sine sau altul sau manipulează, prin alte mijloace

a) un dispozitiv sau componente ale acestuia, procese, instrumente sau orice alte mijloace, inclusiv un program informatic conceput sau adaptat pentru a asigura accesul neautorizat la rețele de comunicații, sisteme informatice sau componente ale acestora, sau

b) o parolă, un cod de acces la un calculator, date, procese sau orice alte mijloace asemănătoare prin care se poate dobândi acces la un sistem informatic sau la o componentă a acestuia,

se pedepsește cu închisoarea de până la un an, cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare sau cu interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la trei ani, interzicerea exercitării activității, sau confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare, dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat, sau

b) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la cinci ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), câștigă foloase substanțiale pentru sine sau alții.

Secțiunea 232. Deteriorarea înregistrărilor sistemelor și mediilor informatice și perturbarea echipamentelor informatice din culpă

(1) Fapta persoanei care, din culpă gravă, cu încălcarea unei obligații prevăzute de condițiile angajării sale, de profesia, postul sau funcția sa, ori impuse prin lege, sau asumate printr-un contract,

a) distruge, degradează, modifică sau aduce în stare de neîntrebuințare date stocate într-un sistem sau mediu informatic, sau

b) perturbă componentele hardware sau software ale unui calculator sau ale altui echipament tehnic de prelucrare a datelor,

provocând astfel prejudicii substanțiale proprietății altuia, se pedepsește cu închisoarea de până la șase luni, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la doi ani, interzicerea exercitării activității, sau confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare, dacă, prin săvârșirea faptei prevăzute de sub-secțiunea (1), provoacă pagube considerabile.

CAPITOLUL VI

Infrațiuni economice

DIVIZIUNEA 1

Infrațiuni contra monedei și instrumentelor de plată

Secțiunea 233. Falsificarea de monede

(1) Fapta persoanei care dobândește pentru altul sau păstrează monede falsificate sau componente ale monedelor concepute pentru protejarea acestora împotriva falsificării, se pedepsește cu închisoarea de la unu la cinci ani.

(2) Fapta persoanei care falsifică monede cu intenția de a le pune în circulație ca fiind autentice sau valabile, sau ca având valoare mai mare, sau fapta persoanei care prezintă monede falsificate ca fiind autentice sau valabile, sau ca având valoare mai mare, se pedepsește cu închisoarea de la trei la opt ani.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la zece ani sau cu confiscarea proprietății, în cazul în care

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) în calitate de membru al unui grup organizat, sau

b) comite o astfel de faptă prin operațiuni de amploare considerabilă.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la doisprezece ani sau confiscarea proprietății dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) în calitate de membru al unui grup organizat care acționează în mai multe state,

b) comite o astfel de faptă prin operațiuni de mare amploare.

(5) Actele preparatorii constituie infrațiune.

Secțiunea 234. Obținerea neautorizată și falsificarea de instrumente de plată

(1) Fapta persoanei care, fără consimțământul celor în drept, obține, accesează, acceptă sau păstrează pentru sine sau pentru altul instrumente de plată aparținând altcuiva, în special un card de plăți netransferabil identificabil după număr sau cod, monede electronice, ordine de plată, cecuri de călătorie

sau carduri de credit, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Fapta persoanei care obține, accesează, acceptă sau păstrează pentru sine sau pentru altul instrumente de plată aparținând altcuiva, se pedepsește cu închisoarea de la unu la cinci ani.

(3) Fapta persoanei care falsifică instrumente de plată cu intenția de a le utiliza ca fiind autentice sau valabile, sau

fapta persoanei care utilizează instrumente de plată falsificate ca fiind autentice sau valabile,

se pedepsește cu închisoarea de la trei la opt ani.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la zece ani sau confiscarea proprietății dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), (2) sau (3) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) comite o astfel de faptă prin operațiuni de amploare considerabilă.

(5) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la doisprezece ani sau confiscarea proprietății dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), (2) sau (3) în calitate de membru al unui grup organizat care acționează în mai multe state,

b) comite o astfel de faptă prin operațiuni de mare amploare.

(6) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 235. Punerea în circulație de valori falsificate

Fapta persoanei care pune în circulație ca și cum ar fi autentice valori falsificate care i-au fost plătite ca fiind autentice, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

Secțiunea 236. Fabricarea și deținerea de instrumente în vederea falsificării de valori

(1) Fapta persoanei care fabrică, oferă, comercializează, intermediază sau accesează prin alte metode și păstrează pentru sine sau altul echipamente, dispozitive sau componente ale acestora, proceduri, instrumente sau orice alte mijloace, inclusiv echipament software conceput sau adaptat pentru falsificarea de monede sau componente ale acestora concepute pentru protejarea monedei împotriva falsificării, sau falsificarea ori modificarea instrumentelor de plată, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu și cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară, în cazul în care comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în exercitarea profesiei sale.

Secțiunea 237. Emiterea frauduloasă de monedă

(1) Fapta persoanei care produce monede sau componente ale acestora concepute pentru protejarea monedei împotriva falsificării, fără a fi autorizată în acest sens, utilizând echipamente sau materiale concepute și păstrate pentru producerea de monedă, în condiții legii, sau

fapta persoanei care obține pentru sine sau altul monede sau componente ale acestora concepute pentru protejarea monedei împotriva falsificării, produse fără autorizare, sau pune în circulație ori păstrează astfel de elemente, se pedepsește cu închisoarea de la unu la cinci ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la opt ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat, sau

b) comite o astfel de faptă prin operațiuni de amploare considerabilă.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la zece ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat care acționează în mai multe state,

b) comite o astfel de faptă prin operațiuni de o mare amploare.

(4) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 238. Dispoziții comune

Protecția prevăzută de prevederile secțiunilor 233-237 se aplică și monedelor și instrumentelor de plată străine și titlurilor de valoare naționale și străine.

Secțiunea 239. Împiedicarea circulației monedei naționale

(1) Fapta persoanei care produce sau emite imitații ale monedei naționale fără autorizare, sau care pune în circulație astfel de imitații fără autorizare, se pedepsește cu închisoarea de până la șase luni, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Aceeași pedeapsă se va impune persoanei care

a) fără temei legal, refuză moneda națională sau

b) degradează moneda națională.

DIVIZIUNEA 2

Infrațiuni privind impozitele, taxele și moneda străină

Secțiunea 240. Eludarea impozitelor, taxelor și a altor plăți obligatorii asemănătoare

(1) Fapta persoanei care eludează plata unor impozite, a taxelor vamale, a contribuțiilor la asigurările sociale, la asigurările de șomaj, a contribuțiilor la asigurarea contra accidentelor, a contribuțiilor la asigurările de sănătate sau a altor contribuții asemănătoare ori eludează plata oricărui astfel de obligații se

pedepsește cu închisoarea între șase luni și trei ani sau la interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

a) săvârșește fapta prevăzută de sub-sectiunea (1) cu cel puțin două persoane,

b) intră neautorizat în incinta unei instituții oficiale pentru a înlesni săvârșirea unei astfel de fapte sau

c) comite o astfel de faptă prin operațiuni de amploare considerabilă.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între cinci și cincisprezece ani, în cazul în care comite fapta prevăzută de sub-sectiunea (1) prin operațiuni de mare amploare.

Secțiunea 241. Eludarea impozitelor, contribuțiilor la asigurările sociale și a altor obligații de plată asemănătoare

(1) Fapta persoanei care nu își îndeplinește

a) în calitate de angajator sau contribuabil obligația legală de a plăti impozite, contribuții la asigurările sociale, contribuții la asigurările de șomaj sau contribuții la asigurările de sănătate pentru un angajat sau pentru o altă persoană, sau

b) în calitate de angajator obligația legală de a plăti contribuții la asigurarea contra accidentelor pentru angajații săi

se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu și cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară, dacă (1)

prin fapta prevăzută de sub-sectiunea (1) sau (2),

câștigă foloase substanțiale pentru sine sau alții.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-sectiunea (1) sau (2), câștigă foloase considerabile pentru sine sau alții.

Secțiunea 242. Dispoziție specială privind regretul efectiv

Răspunderea penală pentru o infracțiune de eludare a impozitelor, contribuțiilor la asigurările sociale și a altor obligații de plată asemănătoare (Secțiunea 241) se prescrie, dacă făptuitorul și-a îndeplinit obligația înainte ca un tribunal de primă instanță să pronunțe o hotărâre.

Secțiunea 243. Încălcarea obligației de informare în proceduri fiscale

(1) Fapta persoanei care nu respectă obligația legală de a informa administrația fiscală și astfel periclitează calcularea la timp și periodică a cuantumului impozitelor datorate sau al accizelor convenite se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu și patru ani sau la o pedeapsă pecuniară, în cazul în care comite fapta prevăzută de sub-sectiunea (1) prin operațiuni de amploare considerabilă.

Secțiunea 244. Încălcarea normelor privind etichetarea și elementele etichetelor aplicate bunurilor

(1) Fapta persoanei care folosește etichete, elemente de siguranță sau alte elemente pentru etichetarea bunurilor în scopuri fiscale de o manieră contrară altor acte normative, cu intenția de a produce prejudicii altuia sau de a câștiga foloase necuvenite pentru sine sau altul, sau

Fapta persoanei care, contrar altor acte normative, importă, stochează, transportă sau pune în circulație bunuri fără etichetă, elemente de siguranță sau alte elemente pentru etichetarea bunurilor în scopuri fiscale,

se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu și cinci ani, dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-sectiunea (1) cu cel puțin două persoane, sau

b) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-sectiunea (1), câștigă foloase considerabile pentru sine sau alții.

Secțiunea 245. Falsificarea și modificarea elementelor pentru etichetarea bunurilor în scopuri fiscale și a elementelor care dovedesc achitarea obligațiilor de plată

(1) Fapta persoanei care falsifică sau modifică timbre poștale sau fiscale cu intenția de a produce prejudicii altuia sau de a câștiga foloase necuvenite pentru sine sau altul, sau

care pune în circulație cu intenție astfel de timbre sau le folosește ca fiind autentice,

se pedepsește cu închisoarea de până la un an, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-sectiunea (1) prin operațiuni de amploare considerabilă,

b) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-sectiunea (1), câștigă foloase considerabile pentru sine sau alții.

Secțiunea 246. Falsificarea de timbre

(1) Fapta persoanei care falsifică timbre poștale sau timbre fiscale cu intenția de a produce prejudicii altuia sau de a câștiga foloase necuvenite pentru sine sau altul, sau

care pune în circulație cu intenție astfel de timbre sau le folosește ca fiind autentice,

se pedepsește cu închisoarea de până la un an, cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare sau cu interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară dacă:

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) prin operațiuni de mare amploare, sau

b) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), câștigă foloase considerabile pentru sine sau alții.

Secțiunea 247. Încălcarea interdicțiilor stabilite pentru situațiile de urgență pe piața valutară

Fapta persoanei care, în timpul unei situații de urgență pe piața valutară, încalcă interdicțiile prevăzute de Legea privind cursul de schimb pentru situații de urgență pe piața valutară aplicabile în situația de urgență declarată se pedepsește cu închisoarea între unu și cinci ani, la o pedeapsă pecuniară sau la interzicerea exercitării activității.

DIVIZIUNEA 3**Fapte penale contra regulilor obligatorii ale economiei de piață și circulației mărfurilor în relația cu alte state****Secțiunea 248. Încălcarea regulilor concurenței**

(1) Fapta persoanei care încalcă un alt act normativ privind concurența neloială prin

a) falsă publicitate,

b) etichetarea falsă a bunurilor și serviciilor,

c) crearea unei confuzii,

d) exploatarea reputației unei întreprinderi, unor produse sau servicii ale unui competitor,

e) dare de mită,

f) degradare,

g) publicitate comparativă,

h) încălcarea secretului de afaceri, sau

i) periclitarea sănătății consumatorilor și a mediului,

în cadrul participării la concurența economică, provocând astfel în mai mare măsură prejudicii consumatorilor altor competitori sau dobândind în mai mare măsură foloase necuvenite pentru sine sau altul,

se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Aceeași pedeapsă se va impune persoanei care:

contrar prevederilor legale privind protejarea concurenței economice participă la un acord pentru stabilirea prețului, împărțirea pieței sau la alt acord împiedică concurența economică cu alt competitor,

contrar altor acte normative privind contractele de achiziții publice încalcă regulile obligatorii de procedură, sau

contrar altor acte normative privind îndeplinirea funcțiilor băncilor sau altor persoane juridice care au dreptul să deruleze activități financiare, instrumentele de investiții, investițiile colective, asigurările suplimentare de pensii și asigurările, încalcă regulile prudențiale obligatorii, regulile privind administrarea proprietății, depunerea tuturor eforturilor rezonabile sau interdicția de a desfășura activități sau servicii prevăzute prin lege sau printr-o decizie administrativă,

provocând astfel în mai mare măsură prejudicii consumatorilor altor competitori, prestatori sau furnizori sau dobândind în mai mare măsură foloase necuvenite pentru sine sau altul.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la cinci ani, la o pedeapsă pecuniară sau la confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare dacă:

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) comite o astfel de faptă în mod repetat, sau

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale, sau

d) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă,

a) prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2), a provocat pagube considerabile sau

b) câștigă foloase considerabile pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte,

c) provoacă falimentul altuia prin săvârșirea unei astfel de fapte.

Secțiunea 249. Emiterea neautorizată de titluri de valoare

(1) Fapta persoanei care pune în circulație un document ca titlu de valoare cu intenția de a produce prejudicii altuia sau de a câștiga foloase ori avantaje necuvenite pentru sine sau altul, fără îndeplinirea condițiilor prevăzute de

lege pentru astfel de emisiuni, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Aceeași pedeapsă se va impune persoanei care, cu intenția prevăzută de sub-sectiunea (1), reînregistrează titlurile de valoare incluse într-un registru prevăzut de lege, fără îndeplinirea condițiilor legale privind o astfel de înregistrare.

Secțiunea 250. Manipularea cursului de schimb valutar

(1) Fapta persoanei care, cu intenția de a afecta prețul sau cursul de schimb al instrumentelor de investiții acceptate pentru tranzacționare pe piața reglementată sau propuse spre acceptare pentru tranzacționare pe piața reglementată,

a) diseminează informații false sau evident denaturate care afectează semnificativ prețul sau cursul unor astfel de instrumente de investiții, sau

b) efectuează o tranzacție sau emite o instrucțiune care ar putea induce o idee falsă privind oferta, cererea, prețul sau cursul de schimb pentru acel instrument de investiții,

se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la cinci ani sau la interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-sectiunea (1), câștigă foloase substanțiale pentru sine sau alții.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-sectiunea (1), câștigă foloase considerabile pentru sine sau alții.

Secțiunea 251. Activități economice neautorizate

(1) Fapta persoanei care prestează servicii sau produce, tranzacționează sau desfășoară alte activități pentru care nu este autorizată, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la cinci ani dacă:

a) prin fapta prevăzută de sub-sectiunea (1), a provocat pagube substanțiale, sau

b) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă,

a) prin fapta prevăzută de sub-sectiunea (1), a provocat pagube considerabile sau

b) câștigă foloase considerabile pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte.

Secțiunea 252. Desfășurarea neautorizată de activități de loterie sau alte jocuri de noroc asemănătoare

(1) Fapta persoanei care desfășoară, organizează, promovează sau aranjează activități de loterie sau alte jocuri de noroc asemănătoare fără a fi autorizată în acest sens, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la unu la șase ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat, sau

b) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), câștigă foloase considerabile pentru sine sau alții.

Secțiunea 253. Prejudicierea consumatorilor

(1) Fapta persoanei care provoacă prejudicii proprietății altuia prin prejudicierea consumatorilor, în special prin înșelătorie cu privire la cantitatea sau greutate produselor, sau

care introduce pe piața bunuri, servicii sau forță de muncă și ascunde deficiențe substanțiale ale acestora,

se pedepsește cu închisoarea de până la un an, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară, dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat, sau

b) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte.

c) a fost condamnat pentru o astfel de faptă sau i s-a revocat executarea pedepsei cu închisoarea pentru o astfel de faptă în ultimii cinci ani.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), câștigă foloase considerabile pentru sine sau alții.

Secțiunea 254. Denaturarea datelor privind gestiunea

(1) Fapta persoanei care nu întocmește evidențele contabile și alte documentații în scopul de prezentării gestiunii sau auditării, chiar dacă are obligația legală de a proceda astfel,

care introduce date false sau evident denaturate în astfel de registre contabile sau documentații, sau

care modifică, distruge, degradează sau aduce în stare de neîntrebuințare astfel de evidențe contabile sau documentații,

periclitând astfel drepturile materiale ale altuia sau întocmirea la timp și periodică a declarațiilor de impunere, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Aceeași pedeapsă se va impune persoanei care

declară date false sau evident denaturate în documente întocmite în scopul înregistrării la registrul comerțului, registrul fundațiilor, registrul companiilor de interes public sau registrul asociației de proprietari, sau ascunde date importate în astfel de documente,

declară date false sau evident denaturate în documente întocmite în scopul elaborării unei expertize care va fi atașată unei cereri de înregistrare la registrul comerțului, registrul fundațiilor, registrul companiilor de interes public sau registrul asociației de proprietari, sau ascunde date importate în astfel de documente, sau

periclitează sau limitează exercitarea drepturilor altuia prin netrimitea în termen a unei cereri de înregistrare prevăzute de lege la registrul comerțului, registrul fundațiilor, registrul companiilor de interes public sau registrul asociației de proprietari, sau care nu depune un document la arhivă, deși este obligată prin lege sau prin contract să procedeze astfel.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu și cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară, în cazul în care, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2), provoacă prejudicii substanțiale.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2), a provocat pagube considerabile.

Secțiunea 255. Utilizarea abuzivă a informațiilor și statutului în relațiile economice

(1) Fapta persoanei care, în scopul de a obține pentru sine sau altul un avantaj sau un folos, utilizează fără autorizare informații care încă nu au fost puse la dispoziția publicului, pe care le-a obținut în legătură cu condițiile angajării sale, de profesia, postul sau funcția sa și a căror publicare afectează semnificativ procesele decizionale în cadrul relațiilor economice, și realizează sau oferă stimulente pentru realizarea unui contract sau a unei operațiuni pe piața reglementată cu instrumente de investiții sau pe piețele organizate cu mărfuri, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Aceeași pedeapsă se va impune persoanei care, în calitate de antreprenor, partener, membru al unui consiliu, angajat sau participant la activitățile economice desfășurate de doi sau mai mulți antreprenori având obiect de activitate identic sau asemănător, cu intenția prevăzută de sub-secțiunea (1)

participă sau oferă stimulente pentru participarea la un contract în detrimentul unuia sau mai multor antreprenori sau a întreprinderilor acestora.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2), câștigă foloase considerabile pentru sine sau alții.

Secțiunea 256. Organizarea de avantaje în atribuirea unui contract de achiziție publică, concurs de soluții sau licitații publice

(1) Fapta persoanei care organizează, în legătură cu atribuirea unui contract de achiziție publică, concurs de soluții sau licitații publice un avantaj de prioritate sau condiții preferențiale pentru un furnizor, sau participant la concurs sau la licitație în detrimentul altor furnizori sau participanți cu intenția de a produce prejudicii altcuiva sau de a câștiga foloase pentru sine sau alții, se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la trei ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în calitate de membru al unei comisii de evaluare, promotor sau organizator al concursului de soluții sau licitației publice, ofertant sau membru al unui grup organizat,

b) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale, sau

c) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte.

(3) Pedeapsa prevăzută la sub-secțiunea (2) va fi impusă persoanei care, în împrejurările prevăzute de sub-secțiunea (1), solicită, primește sau acceptă să i se promită foloase materiale sau de altă natură.

(4) Fapta persoanei care în împrejurările prevăzute de sub-secțiunea (1), solicită, primește sau acceptă să i se promită bunuri patrimoniale sau alte avantaje și comite o astfel de faptă în calitate de funcționar public, se pedepsește cu închisoarea de la trei la zece ani.

Secțiunea 257. Manipularea atribuirii contractelor de achiziții publice și concursurilor de soluții

(1) Fapta persoanei care manipulează atribuirea contractelor de achiziții publice și concursurilor de soluții

a) determinând o altă persoană să se abțină de la trimiterea unei oferte în cadrul procedurii de licitație, prin înșelăciune sau amenințarea cu violența sau alt prejudiciu grav,

b) furnizând, oferind sau promițând foloase materiale sau de altă natură pentru abținerea de la trimiterea unei oferte în cadrul procedurii de licitație, sau

c) solicitând sau acceptând foloase materiale sau de altă natură pentru abținerea de la trimiterea unei oferte în cadrul procedurii de licitație,

se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1)

- a) cu intenția de a câștiga foloase substanțiale pentru sine sau alții, sau
- b) în calitate de funcționar public.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1)

- a) cu intenția de a câștiga foloase considerabile pentru sine sau alții, sau
- b) în calitate de funcționar public, cu intenția de a câștiga foloase substanțiale pentru sine sau alții.

Secțiunea 258. Manipularea licitațiilor publice

(1) Fapta persoanei care manipulează o licitație publică

a) determinând o altă persoană să se abțină de la trimiterea unei oferte în cadrul procedurii de licitație, prin înșelăciune sau amenințarea cu violența sau alt prejudiciu grav,

b) furnizând, oferind sau promițând foloase materiale sau de altă natură pentru abținerea de la trimiterea unei oferte în cadrul procedurii de licitație, sau

c) solicitând sau acceptând foloase materiale sau de altă natură pentru abținerea de la trimiterea unei oferte în cadrul procedurii de licitație, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani sau la o pedeapsă pecuniară dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1)

- a) cu intenția de a câștiga foloase substanțiale pentru sine sau alții, sau
- b) în calitate de funcționar public.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1)

- a) cu intenția de a câștiga foloase considerabile pentru sine sau alții, sau
- b) în calitate de funcționar public, cu intenția de a câștiga foloase substanțiale pentru sine sau alții.

Secțiunea 259. Emiterea unui certificat fals și a declarațiilor false

Fapta persoanei care, în numele unei bănci sau al altui antreprenor îndreptățit să desfășoare activități financiare în conformitate cu alte acte normative, emite către altă persoană un certificat fals privind situația sa financiară sau patrimonială, sau

Fapta persoanei care, în calitate de auditor emite către altă persoană un raport de audit fals sau o declarație falsă privind o situație financiară sau patrimonială,

se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau interzicerea exercitării activității.

Secțiunea 260. Prejudicierea intereselor financiare ale Comunităților Europene

(1) Fapta persoanei care întocmește, utilizează sau prezintă documentații false, incorecte sau incomplete sau care declară în astfel de documentații date false sau evident denaturate privind veniturile sau cheltuielile din bugetul general al Comunităților Europene sau din bugetele administrate de Comunitățile Europene ori în numele lor, sau care ascunde astfel de documentații sau date, înlesnind astfel deturnarea sau reținerea unor resurse financiare dintr-un astfel de buget sau diminuarea fondurilor unui astfel de buget, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Aceeași pedeapsă se va impune persoanei care diminuează ori utilizează neautorizat resursele financiare care constituie venituri sau cheltuieli la bugetul general al Comunităților Europene sau din bugetele administrate de Comunitățile Europene ori în numele lor.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu și cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară, în cazul în care, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2), provoacă prejudicii mai mari.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) comite o astfel de faptă în calitate de persoană care avea obligația specială de a proteja interesele Comunităților Europene, sau

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale.

(5) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la zece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2), a provocat pagube considerabile.

Secțiunea 261. Încălcarea reglementărilor privind circulația bunurilor în relația cu alte state

(1) Fapta persoanei care prejudiciază grav un interes public încălcând o interdicție, restricție sau altă obligație importantă privind importul, exportul sau transportul mărfurilor, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu și cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară, dacă (1)

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) cu cel puțin două persoane, sau b) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale, sau

c) provoacă sau sporește riscul de a importa sau răspândi o boală contagioasă în rândul animalelor domestice sau sălbatice sau boli contagioase ori parazitare la vegetația productivă.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă,

a) prin fapta prevăzută de sub-sectiunea (1), a provocat pagube considerabile sau

b) provoacă sau sporește riscul de a importa sau răspândi o boală contagioasă umană.

Secțiunea 262. Încălcarea reglementărilor privind controlul exportului bunurilor și tehnologiilor cu întrebuințare dublă

Fapta persoanei care exportă bunuri sau tehnologii cu întrebuințare dublă fără o autorizație valabilă se pedepsește cu închisoarea între trei și opt ani, cu o pedeapsă pecuniară sau cu confiscarea proprietății.

Secțiunea 263. Încălcarea atribuțiilor în domeniul exportului bunurilor și tehnologiilor cu întrebuințare dublă

(1) Fapta persoanei care încalcă sau nu îndeplinește o atribuție importantă prevăzută de condițiile angajării sale, de profesia, postul sau funcția sa, conducând astfel la emiterea ilegală a unui permis de export de bunuri sau tehnologii, sau la evitarea înregistrării unor astfel de bunuri, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la cinci ani dacă

a) bunurile au fost exportate datorită faptei prevăzute de sub-sectiunea (1),

b) comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase substanțiale pentru sine sau alții.

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la opt ani sau confiscarea proprietății dacă

a) comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase considerabile pentru sine sau alții, sau

b) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube considerabile.

Secțiunea 264. Denaturarea datelor și neînregistrarea exportului bunurilor și tehnologiilor cu întrebuințare dublă

(1) Fapta persoanei care obține emiterea unui permis de export de bunuri sau tehnologii cu întrebuințare dublă în baza unor informații false sau incomplete se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Aceeași pedeapsă se va impune persoanei care distruge, degradează, aduce în stare de neîntrebuințare sau ascunde documentația necesară pentru

menținerea evidențelor sau nu menține evidența, sau manipulează echipamentul tehnic sau software al unui calculator în care se păstrează evidența acestor bunuri și tehnologii.

Secțiunea 265. Efectuarea de activități de comerț exterior cu materiale militare fără autorizație sau licență

(1) Fapta persoanei care efectuează activități de comerț exterior cu materiale militare fără autorizație sau licență se pedepsește cu închisoarea între unu și opt ani, la o pedeapsă pecuniară sau la interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani sau confiscarea proprietății dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) determină prin fapta sa furnizarea materialului militar în străinătate,

c) comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase substanțiale pentru sine sau alții,

d) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale, sau

e) comite o astfel de faptă în legătură cu materiale militare importante.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani sau confiscarea proprietății dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în legătură cu un grup organizat care acționează în mai multe state,

b) comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase considerabile pentru sine sau alții.

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale, sau

d) prin comiterea unei astfel de fapte determină furnizarea materialului militar într-o zonă de război sau în altă zonă de conflict armat sau într-un stat în care există un pericol sporit de război sau alt conflict armat.

Secțiunea 266. Încălcarea obligațiilor privind emiterea autorizațiilor și licențelor pentru comerțul exterior cu materiale militare

(1) Fapta persoanei care încalcă sau nu îndeplinește o obligație importantă prevăzută de condițiile angajării sale, de profesia, postul sau funcția sa, conducând astfel la emiterea neautorizată a unei autorizații de comerț exterior cu materiale militare sau a unei licențe pentru activități specifice de comercializare a materialelor militare, care emite un document fals sau incomplet în baza căruia este emisă ilegal o astfel de autorizație sau licență, se pedepsește cu închisoarea între șase luni și trei ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între doi și cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară, dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) în legătură cu un grup organizat,

b) determină prin fapta sa furnizarea materialului militar în străinătate,
c) comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase substanțiale pentru sine sau alții,

d) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale, sau

e) comite o astfel de faptă în legătură cu materiale militare importante.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani sau confiscarea proprietății dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în legătură cu un grup organizat care acționează în mai multe state,

b) comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase considerabile pentru sine sau alții.

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale, sau

d) prin comiterea unei astfel de fapte determină furnizarea materialului militar într-o zonă de război sau în altă zonă de conflict armat sau într-un stat în care există un pericol sporit de război sau alt conflict armat.

Secțiunea 267. Denaturarea datelor și neținerea evidențelor privind comerțul exterior cu materiale militare

(1) Fapta persoanei care fundamentează o cerere de obținere a unei autorizații sau licențe pentru comerțul exterior cu materiale militare prin documentație falsă sau incompletă sau care ascunde aspecte importante pentru emiterea unei autorizații sau licențe, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Aceeași pedeapsă se va impune persoanei care

distruge, degradează, aduce în stare de neîntrebuințare, ascunde sau nu păstrează evidența privind înregistrarea activităților de comerț exterior cu materiale militare, sau

manipulează echipamentul tehnic sau software al unui calculator în care este păstrată evidența activităților de comerț exterior cu materiale militare.

DIVIZIUNEA 4

Infracțiuni contra drepturilor industriale și drepturilor de autor

Secțiunea 268. Încălcarea drepturilor asupra mărcii comerciale și drepturilor asupra altor mărci

(1) Fapta persoanei care pune în circulație produse sau oferă servicii etichetate în mod ilegal cu o marcă comercială, asupra căreia deține drepturi exclusive o altă persoană, sau cu o marcă comercială care poate fi confundată cu aceasta, sau fapta persoanei care oferă, intermediază, produce, importă, exportă sau obține prin alte mijloace sau folosește pentru sine sau pentru altul în acest scop, sau oferă organizarea unui astfel de serviciu, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Aceeași pedeapsă va fi impusă persoanei care, în scopul dobândirii unor foloase economice, utilizează în mod ilegal numele unei mărci comerciale sau orice marcă comercială care poate fi confundată cu aceasta, sau care pune în circulație produse sau servicii care poartă ilegal o marcă de origine sau o marcă geografică sau o marcă care poate fi confundată cu aceasta sau folosește pentru sine sau pentru altul astfel de produse sau servicii.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la cinci ani, la o pedeapsă pecuniară sau la confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare dacă

a) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1) sau (2), sau

b) comite o astfel de faptă prin operațiuni de amploare considerabilă.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la opt ani dacă

a) câștigă foloase considerabile pentru sine sau altul prin săvârșirea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1) sau (2), sau

b) comite o astfel de faptă prin operațiuni de mare amploare.

Secțiunea 269. Încălcarea unor drepturi economice protejate

(1) Fapta persoanei care afectează drepturile privind invențiile protejate, modelele și desenele industriale, sau topografia semiconductoarelor, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la cinci ani, la o pedeapsă pecuniară sau la confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare dacă

a) fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) are caracteristici de activitate economică sau alt tip de întreprindere,

b) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte, sau

c) comite o astfel de faptă prin operațiuni de amploare considerabilă.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la opt ani dacă

a) câștigă foloase considerabile pentru sine sau altul prin săvârșirea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1),

b) comite o astfel de faptă prin operațiuni de mare amploare.

Secțiunea 270. Încălcarea drepturilor de autor, drepturilor conexe acestora și drepturilor privind bazele de date

(1) Fapta persoanei care afectează drepturile protejate prin lege privind lucrările unui autor, spectacolele artistice, înregistrările audio sau audiovizuale, transmisiunile radio sau televizate sau bazele de date, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la cinci ani, la o pedeapsă pecuniară sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare dacă

a) fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) are caracteristici de activitate economică sau alt tip de întreprindere,

b) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte sau prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale, sau

c) comite o astfel de faptă prin operațiuni de amploare considerabilă.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la opt ani dacă

a) câștigă foloase considerabile pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte sau prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube considerabile, sau

b) comite o astfel de faptă prin operațiuni de mare amploare.

Secțiunea 271. Falsificarea și imitarea unei opere de artă

(1) Fapta persoanei care falsifică o operă de artă sau imită exprimarea creativă a altui autor cu intenția de a crea o operă nouă, care să fie considerată opera originală a acestui autor, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani, la interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la unu la șase ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte, sau

c) comite o astfel de faptă prin operațiuni de amploare considerabilă.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă

a) câștigă foloase considerabile pentru sine sau altul prin săvârșirea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1), sau

b) comite o astfel de faptă prin operațiuni de mare amploare.

CAPITOLUL VII

Fapte penale care reprezintă un pericol general

DIVIZIUNEA 1

Fapte penale care constituie o amenințare la adresa publicului

Secțiunea 272. Pericolul public

(1) Fapta persoanei care cauzează cu intenție un pericol public expunând cetățenii la pericolul de deces sau vătămare corporală gravă sau proprietatea altcuiva la pericolul unor pagube considerabile prin provocarea unui incendiu sau unei inundații sau prin efectele nocive ale substanțelor explozibile, gazelor, energiei electrice sau ale altor substanțe periculoase sau care controlează ori pune în aplicare alte comportamente periculoase asemănătoare, sau sporește un astfel de pericol public sau îngreunează evitarea sau atenuarea acestuia, se pedepsește cu închisoarea de la trei la opt ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la cincisprezece ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) comite o astfel de faptă în mod repetat, într-o perioadă de timp scurtă,

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale, sau

d) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă sau decesul a cel puțin două persoane.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doisprezece la douăzeci de ani sau la pedeapsa excepțională cu închisoarea, în cazul în care

a) provoacă în mod intenționat decesul prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), sau

b) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

(4) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 273. Pericolul public din culpă

(1) Fapta persoanei care cauzează din culpă un pericol public expunând cetățenii la pericolul de deces sau vătămare corporală gravă sau proprietatea altcuiva la pericolul unor pagube considerabile prin provocarea unui incendiu sau unei inundații sau prin efectele nocive ale substanțelor explozibile, gazelor, energiei electrice sau ale altor substanțe periculoase sau care controlează ori pune în aplicare alte comportamente periculoase asemănătoare, sau sporește un astfel de pericol public sau îngreunează evitarea sau atenuarea acestuia, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la cinci ani sau la interzicerea exercitării activității, dacă

a) prin comiterea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1) provoacă vătămarea corporală gravă,

b) prin comiterea unei astfel de fapte încalcă o atribuție importantă prevăzută de condițiile angajării sale, de profesia, postul sau funcția sa, ori impusă prin lege, sau

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani sau la o pedeapsă pecuniară dacă

a) prin comiterea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1) provoacă decesul cuiva,

b) prin comiterea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (2) b) provoacă pagube considerabile sau vătămarea corporală gravă.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (2) b), a provocat decesul cuiva.

Secțiunea 274. Punerea în pericol sub influența unei substanțe care provoacă dependență

(1) Fapta persoanei care își exercită profesia sau o altă activitate care ar putea periclita viața sau sănătatea oamenilor sau ar putea provoca pagube substanțiale asupra proprietății, într-o stare care exclude capacitatea, pe care și-a indus-o prin utilizarea unei substanțe care provoacă dependență, se pedepsește cu închisoarea de până la un an, la o pedeapsă pecuniară sau interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la trei ani, la o pedeapsă pecuniară sau la interzicerea exercitării activității, dacă

a) provoacă o coliziune, un accident în trafic sau alt tip de accident, vătămarea corporală a altcuiva sau pagube asupra proprietății altcuiva sau alte consecințe grave,

b) comite o astfel de faptă în exercitarea profesiei sau unei alte activități în care influența unei substanțe care provoacă dependența este deosebit de periculoasă, în special conducerea unui vehicul sau

c) a fost condamnat pentru o astfel de faptă sau i s-a revocat executarea pedepsei cu închisoarea pentru o astfel de faptă în ultimii doi ani.

Secțiunea 275. Încălcarea atribuțiilor în caz de primejdie iminentă

Fapta persoanei care îngreunează evitarea sau atenuarea unei primejdii iminente care afectează în mod direct un grup de persoane prin faptul că, fără a avea vreun motiv imperios,

a) nu acordă ajutorul pe care are obligația legală sau și-a asumat să îl acorde, sau

b) împiedică acordarea acestui ajutor de către o altă persoană, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau interzicerea exercitării activității.

Secțiunea 276. Prejudicierea și compromiterea funcționării unei întreprinderi de utilități publice

(1) Fapta persoanei care prejudiciază cu intenție o întreprindere de utilități publice sau compromite funcționarea sau utilizarea acesteia se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu și șase ani sau la o pedeapsă pecuniară, dacă

a) distruge, elimină sau aduce în stare de neîntrebuințare o întreprindere de utilități publice

b) provoacă funcționarea necorespunzătoare a unei întreprinderi de utilități publice prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), sau

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă,

a) prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2), a provocat pagube considerabile sau

b) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

Secțiunea 277. Prejudicierea și compromiterea din culpă a funcționării unei întreprinderi de utilități publice

(1) Fapta persoanei care distruge, elimină sau aduce în stare de neîntrebuințare o întreprindere de utilități publice sau periclitează funcționarea unei întreprinderi de utilități publice din culpă gravă, se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la trei ani dacă,

a) prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat pagube considerabile, sau

b) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

Secțiunea 278. Punctul trigonometric

(1) Fapta persoanei care distruge, elimină sau aduce în stare de neîntrebuințare cu intenție un marcaj al unui

a) punct trigonometric al unei rețele geodinamice de bază,

b) punct trigonometric al rețelei de referință de nivel zero,

c) punct trigonometric al rețelei de referință de nivel zero completat,

d) punct geodezic de bază sau

e) punct gravitațional trigonometric absolut,

se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau o pedeapsă pecuniară.

(2) Aceeași pedeapsă se va impune persoanei care distruge, degradează sau aduce în stare de neîntrebuințare cu intenție un echipament al unei stații de recepție a semnalelor sistemelor de poziționare globală ale rețelei cehe de stații permanente de poziționare globală.

Secțiunea 279. Înarmarea neautorizată

(1) Fapta persoanei care produce, obține pentru sine sau pentru altul sau manipulează o armă de foc sau componentele ori piesele sale principale sau muniție în cantități mai mari sau un accesoriu interzis al unei arme de foc, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Aceeași pedeapsă se va impune persoanei care

readuce în stare de funcționare o armă dezactivată sau efectuează modificări constructive pentru a o readuce la starea de funcționare sau efectuează modificări constructive asupra unei arme pentru a o face mai eficientă, sau falsifică, modifică, șterge sau elimină marcajele unice ale unei arme de foc care permit identificarea acesteia.

(3) Fapta persoanei care, fără a fi autorizată în acest sens

a) produce, obține pentru sine sau pentru altul sau manipulează explozibili în cantități mai mari, o armă de distrugere în masă sau componente necesare pentru utilizarea unei astfel de arme, sau

b) acumulează, produce sau obține pentru sine sau altul arme sau muniție în cantități considerabile,

se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (3) în calitate de membru al unui grup organizat, sau

b) comite o astfel de faptă prin operațiuni de amploare mai mare, sau

c) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

Secțiunea 280. Proiectarea, fabricarea și deținerea unor mijloace de luptă interzise

(1) Fapta persoanei care fabrică, importă, exportă, transportă, proiectează, gestionează sau acumulează arme, mijloace de luptă sau explozibili interziși prin lege sau prin tratate internaționale sau se folosește de acestea prin alte metode, se pedepsește cu închisoarea de la doi la opt ani sau confiscarea proprietății.

(2) Aceeași pedeapsă se va impune persoanei care proiectează, construiește sau utilizează unități de producție destinate proiectării, fabricației sau

depozitării armelor, mijloacelor de luptă sau explozibililor prevăzuți de sub-secțiunea (1).

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani sau confiscarea proprietății dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) comite o astfel de faptă prin operațiuni de mare amploare sau

c) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

(4) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 281. Fabricarea și deținerea neautorizată a substanțelor radioactive și substanțelor extrem de periculoase

(1) Fapta persoanei care fabrică, importă, exportă, transportă, manipulează sau obține pentru altă persoană substanțe puternic radioactive sau substanțe periculoase ori obiecte destinate fabricării acestora, se pedepsește cu închisoarea între unu și cinci ani, la o pedeapsă pecuniară sau la interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la zece ani sau confiscarea proprietății dacă

a) prin comiterea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1) provoacă vătămarea corporală gravă,

b) comite o astfel de faptă prin operațiuni de mare amploare, sau

c) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la șaisprezece ani sau la confiscarea proprietății dacă

a) prin comiterea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1) provoacă vătămarea corporală gravă sau decesul a cel puțin două persoane,

b) câștigă foloase considerabile pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte,

c) comite o astfel de faptă în calitate de membru al unui grup organizat, sau

d) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

(4) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 282. Fabricarea și deținerea neautorizată a materialelor nucleare și a materialelor fisionabile speciale

(1) Fapta persoanei care fabrică, importă, exportă, transportă, manipulează sau obține pentru altă persoană materiale nucleare de bază sau articole destinate fabricării acestora, fără a fi autorizată în acest sens, se pedepsește cu închisoarea între doi și zece ani.

(2) Fapta persoanei care fabrică, importă, exportă, transportă, manipulează sau obține pentru altă persoană materiale nucleare speciale sau articole destinate fabricării acestora, fără a fi autorizată în acest sens, se pedepsește cu închisoarea între opt și cincisprezece ani.

(3) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 283. Producerea neautorizată și alte utilizări ale substanțelor narcotice și psihotrope și ale unor substanțe toxice

(1) Fapta persoanei care produce, importă, exportă, transportă, furnizează, pune la dispoziție sau comercializează sau, prin alte mijloace, pune la dispoziția altcuiva sau manipulează pentru altcineva substanțe narcotice sau psihotrope, produse care conțin substanțe narcotice sau psihotrope, precursori sau substanțe toxice, fără a fi autorizată în acest sens, se pedepsește cu închisoarea între unu și cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la zece ani sau confiscarea proprietății dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1)

a) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) chiar dacă a fost condamnat sau a executat o pedeapsă pentru o astfel de faptă în ultimii trei ani,

c) într-o măsură considerabilă, sau

d) într-o măsură mai mare față de un minor, ori într-o cantitate mai mare față de un minor care nu a împlinit cincisprezece ani.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la doisprezece ani sau confiscarea proprietății dacă

a) prin comiterea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1) provoacă vătămarea corporală gravă,

b) comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase substanțiale pentru sine sau alții,

c) comite o astfel de faptă prin operațiuni de mare amploare, sau

d) comite o astfel de faptă în mai mare măsură asupra unui minor care nu a împlinit cincisprezece ani.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la zece la optsprezece ani sau confiscarea proprietății dacă

a) prin comiterea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1) provoacă vătămarea corporală gravă sau decesul a cel puțin două persoane,

b) comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase considerabile pentru sine sau alții, sau

c) comite o astfel de faptă în legătură cu un grup organizat care acționează în mai multe state.

(5) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 284. Deținerea de substanțe narcotice și psihotrope și substanțe toxice

(1) Fapta persoanei care deține pentru consum propriu o substanță narcotică din canabis, rășină de canabis sau orice substanță psihotropă care conține tetrahidrocanabinol, izomer, sau varianta stereochimică a acestuia (THC) într-o cantitate mai mare, fără a fi autorizată în acest sens, se pedepsește cu închisoarea de până la un an, cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare sau cu interzicerea exercitării activității.

(2) Fapta persoanei care deține pentru consum propriu substanțe narcotice sau psihotrope, altele decât cele prevăzute la sub-secțiunea (1) sau o substanță toxică într-o cantitate mai mare, fără a fi autorizată în acest sens, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani, cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare sau cu interzicerea exercitării activității.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între șase luni și cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară, în cazul în care comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) prin operațiuni de mare amploare.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) prin operațiuni de amploare considerabilă.

Secțiunea 285. Cultivarea neautorizată de plante care conțin substanțe narcotice sau psihotrope

(1) Fapta persoanei care cultivă canabis pentru uz propriu într-o cantitate mai mare, fără a fi autorizată în acest sens, se pedepsește cu închisoarea de până la șase luni, la o pedeapsă pecuniară sau la confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Fapta persoanei care cultivă pentru uz propriu, fără a fi autorizată în acest sens, într-o cantitate mai mare, o ciupercă sau o altă plantă decât cea prevăzută la sub-secțiunea (1), care cuprinde substanțe narcotice sau psihotrope, se pedepsește cu închisoarea de până la un an, la o pedeapsă pecuniară sau la confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la trei ani sau la o pedeapsă pecuniară, în cazul în care comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) prin operațiuni de mare amploare.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la cinci ani dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) prin operațiuni de amploare considerabilă.

Secțiunea 286. Fabricarea și deținerea unor articole pentru producerea ilegală a substanțelor narcotice și psihotrope și ale unor substanțe toxice

(1) Fapta persoanei care produce, obține pentru sine sau altul sau manipulează un precursor sau un alt articol destinat producerii ilegale de substanțe narcotice sau psihotrope, produse care conțin substanțe narcotice sau

psihotrope sau substanțe toxice se pedepsește cu închisoarea între unu și cinci ani, cu o pedeapsă pecuniară sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la zece ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) comite o astfel de faptă prin operațiuni de amploare considerabilă.

c) comite o astfel de faptă în mai mare măsură împotriva unui minor, sau

d) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte.

Secțiunea 287. Răspândirea dependenței de droguri

(1) Fapta persoanei care ademeneste o altă persoană să utilizeze substanțe care provoacă dependență, altele decât alcoolul, și o sprijină în acest sens, sau încurajează prin alte metode utilizarea unor astfel de substanțe sau le distribuie, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu și cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară, în cazul în care comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1)

a) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) împotriva unui minor, sau

c) prin intermediul presei, unui film, unui post de radio sau televiziune, al unei rețele de calculatoare accesibile publicului larg sau printr-o altă metodă la fel de eficace.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) împotriva unui minor care nu a împlinit cincisprezece ani.

Secțiunea 288. Fabricarea și alte utilizări ale substanțelor cu efect hormonal

(1) Fapta persoanei care fabrică, manipulează, importă, exportă, transportă, furnizează, comercializează, pune la dispoziție sau administrează altei persoane, în cantități mai mari, o substanță cu efect anabolizant sau alt efect hormonal, în alte scopuri decât cele medicale, sau care aplică altcuiva o metodă constând în creșterea transferului de oxigen în organismul uman sau o altă metodă cu efect de dopaj, în alte scopuri decât cele medicale, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la unu la trei ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat, sau

b) comite o astfel de faptă împotriva unui minor care nu a împlinit cincisprezece ani, sau

c) comite o astfel de faptă într-o mai mare măsură asupra unui minor care nu a împlinit cincisprezece ani.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă,

a) prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), provoacă vătămarea gravă a sănătății,

b) comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase substanțiale pentru sine sau alții,

c) comite o astfel de faptă într-o mai mare măsură asupra unui minor care nu a împlinit cincisprezece ani,

d) comite o astfel de faptă în calitate de medic sau altă categorie de personal medical competent.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani dacă

a) prin comiterea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1) provoacă vătămarea corporală gravă sau decesul a cel puțin două persoane,

b) comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase considerabile pentru sine sau alții.

c) comite o astfel de faptă în legătură cu un grup organizat care acționează în mai multe state.

Secțiunea 289. Dispoziții comune

(1) Legea va stipula substanțele considerate narcotice și psihotrope, produsele care conțin substanțe narcotice și psihotrope și precursori utilizate pentru producerea ilegală a stupefiantelor sau a substanțelor psihotrope.

(2) Guvernul va stipula printr-un act normativ definiția substanțelor toxice, în sensul secțiunilor 283, 284 și 286, și ce înseamnă o cantitate mai mare de substanțe narcotice, psihotrope și produse care conțin substanțe toxice.

(3) Guvernul va stipula printr-un act normativ care sunt plantele și ciupercile considerate plante și ciuperci care conțin substanțe narcotice sau psihotrope și ce înseamnă o cantitate mai mare de astfel de substanțe, în sensul Secțiunii 285.

(4) Guvernul va stipula printr-un act normativ care sunt substanțele considerate a avea efecte anabolizante și alte efecte hormonale și ce înseamnă o cantitate mai mare de astfel de substanțe, în sensul Secțiunii 288, și care sunt metodele considerate a crește transferul de oxigen în organismul uman și alte metode cu efect de dopaj, conform prevederilor Secțiunii 288.

DIVIZIUNEA 2

Infrațiuni care pun în pericol o aeronavă, o navă civilă și o platformă fixă

Secțiunea 290. Dobândirea controlului asupra unei aeronave, unei nave civile și unei platforme fixe

(1) Fapta persoanei aflată la bordul unei aeronave, nave civile sau platforme fixe de pe o platformă continentală care, în intenția de a dobândi sau exercita controlul asupra aeronavei, navei civile sau platformei fixe

a) utilizează violența împotriva altor persoane sau amenințarea cu violența iminentă,

b) amenință o altă persoană cu moartea, vătămarea corporală sau provocarea unor pagube considerabile, sau

c) profită de vulnerabilitatea altei persoane,
se pedepsește cu închisoarea de la opt la cincisprezece ani sau confiscarea proprietății.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doisprezece la douăzeci de ani sau la pedeapsa excepțională cu închisoarea, eventual în paralel cu confiscarea proprietății, dacă

a) prin comiterea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1) provoacă vătămarea corporală gravă sau decesul a cel puțin două persoane,

b) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

(3) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 291. Periclitarea siguranței unei aeronave și a unei nave civile

Fapta persoanei care comunică informații false care pot periclita siguranța sau funcționarea unei aeronave aflate în zbor sau a unei nave civile care navighează, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau interzicerea exercitării activității.

Secțiunea 292. Zborul neautorizat al unei aeronave în spațiul aerian străin

(1) Fapta persoanei care deturneză sau utilizează ilegal o aeronavă care i-a fost încredințată, în scopul de a o folosi ilegal în spațiu aerian străin, se pedepsește cu închisoarea de la trei la zece ani sau confiscarea proprietății.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la cincisprezece ani, eventual în paralel cu pedeapsa confiscării proprietății, sau la o pedeapsă excepțională cu închisoarea dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat vătămarea corporală gravă.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doisprezece la douăzeci de ani sau la pedeapsa excepțională cu închisoarea, eventual în paralel cu confiscarea proprietății, dacă

a) prin comiterea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1) provoacă vătămarea corporală gravă sau decesul a cel puțin două persoane,

b) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

(4) Actele preparatorii constituie infracțiune.

CAPITOLUL VIII

Infracțiuni contra mediului

Secțiunea 293. Daune aduse mediului și pericole pentru mediu

(1) Fapta persoanei care, contrar altor acte normative, periclitează sau aduce în mod intenționat daune solului, apelor, aerului, pădurilor sau altor componente de mediu în măsură mai mare sau într-o zonă mai extinsă, sau de așa manieră încât poate cauza prejudicii grave sănătății sau decesul, sau necesită costuri considerabile pentru eliminarea efectelor unei astfel de conduite, sau care intensifică în mod intenționat astfel de prejudicii sau amenințări la adresa unei componente de mediu sau împiedică evitarea sau atenuarea acestora, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu și cinci ani, în cazul în care

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în mod repetat,

b) prin comiterea unei astfel de fapte încalcă o atribuție importantă prevăzută de condițiile angajării sale, de profesia, postul sau funcția sa, ori impusă prin lege,

c) provoacă daune permanente sau pe termen lung asupra unei componente de mediu,

d) eliminarea efectelor unei astfel de fapte impune costuri considerabile, sau

e) comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase substanțiale pentru sine sau alții.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase considerabile pentru sine sau alții.

Secțiunea 294. Daune aduse mediului și pericole pentru mediu produse din culpă

(1) Fapta persoanei care, contrar altor acte normative, periclitează sau aduce daune solului, apelor, aerului, pădurilor sau altor componente de mediu din culpă gravă, în măsură mai mare sau într-o zonă mai extinsă, sau de așa manieră încât poate cauza prejudicii grave sănătății sau decesul, sau necesită costuri considerabile pentru eliminarea efectelor unei astfel de conduite, sau fapta persoanei care intensifică din culpă gravă astfel de prejudicii sau

amenințări la adresa unei componente de mediu sau împiedică evitarea sau atenuarea acestora, se pedepsește cu închisoarea de până la șase luni sau interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la doi ani sau la interzicerea exercitării activității dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) prin încălcarea unei obligații importante prevăzute de condițiile angajării sale, de profesia, postul sau funcția sa, ori impusă prin lege,

b) provoacă daune permanente sau pe termen lung asupra unei componente de mediu, sau

c) eliminarea efectelor unei astfel de fapte impune costuri considerabile.

Secțiunea 294a. Daune aduse surselor de apă

Fapta persoanei care, chiar și din culpă gravă, aduce daune unei surse de apă, aflată într-o zonă care a fost instituită ca zonă protejată, de așa manieră încât motivul instituirii protecției speciale dispare sau este substanțial afectat, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

Secțiunea 295. Daune aduse pădurilor

(1) Fapta persoanei care, chiar și din culpă, provoacă, prin tăieri de păduri sau alte activități contrare altor acte normative, zone defrișate, chiar prin extinderea unei zone defrișate existente, sau provoacă daune serioase în zone împădurite mai mari sau răriri dincolo de limita densității arborilor, prevăzută prin alt act normativ, în zone împădurite mai mari, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la patru ani sau la interzicerea exercitării activității, dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în mod repetat, sau

b) creează, prin tăieri de păduri sau altă activitate prevăzută de sub-secțiunea (1), defrișări sau răriri ale arborilor pe zone considerabile.

Secțiunea 296. Dispoziții comune

(1) Prin zonă mai mare, în sensul secțiunilor 293 și 294, se înțelege un teritoriu acoperind o suprafață totală de cel puțin trei hectare și, în cazul apelor de suprafață, în corpuri de apă, cu excepția apelor curgătoare, cel puțin un hektar de suprafață de apă și, în cazul unei ape curgătoare, cel puțin doi km din lungimea acesteia; zonele individuale și lungimile apelor curgătoare vor fi centralizate.

(2) Prin zonă împădurită mai mare, în sensul secțiunii 295, se înțelege o zonă mai mare de un hektar și jumătate, iar prin zonă împădurită considerabilă se înțelege o zonă cu o suprafață mai mare de trei hectare.

(3) Prin provocarea de daune sau periclitarea solului, apelor, aerului, pădurilor sau altor componente de mediu se înțelege și funcționarea unei

întreprinderi în care se desfășoară activități periculoase sau se depozitează sau folosesc substanțe periculoase sau compuși periculoși, fără autorizație, conform altor acte normative.

Secțiunea 297. Deversarea ilicită de substanțe poluante

(1) Fapta persoanei care, chiar și din culpă, deversează sau nu împiedică deversarea de petrol, lichide toxice sau substanțe poluante asemănătoare de pe un vas sau altă navă a marinei militare, contrar prevederilor unui tratat internațional, se pedepsește cu închisoarea de la șase la trei ani, interzicerea exercitării activității sau confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu și cinci ani, în cazul în care comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1)

- a) în calitate de membru al unui grup organizat,
- b) în mod repetat.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

a) prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) provoacă vătămarea corporală gravă,

b) daune grave sau extinse asupra calității apelor, unor specii ale faunei și florei sau unor componente ale acestora, sau

c) daune asupra mediului pentru a căror eliminare sunt necesare costuri considerabile.

Secțiunea 298. Eliminarea neautorizată a deșeurilor

(1) Fapta persoanei care, chiar și din culpă, încalcă un alt act normativ privind eliminarea deșeurilor prin transportarea deșeurilor peste frontiera de stat fără notificarea sau solicitarea consimțământului sau care declară informații false sau în mod evident denaturate sau ascunde informații substanțiale, se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau interzicerea exercitării activității.

(2) Fapta persoanei care, chiar și din culpă, contrar altor acte normative, depozitează deșeuri sau le depozitează, transportă sau utilizează de o altă manieră și astfel provoacă daune asupra mediului sau pericole, pentru a căror eliminare sunt necesare costuri considerabile, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau interzicerea exercitării activității.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la trei ani sau la interzicerea exercitării activității, dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte, sau

- c) comite o astfel de faptă în mod repetat.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu și cinci ani, dacă

- a) câștigă foloase considerabile pentru sine sau altul prin săvârșirea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1) sau (2), sau
- b) o astfel de infracțiune implică deșeuri periculoase.

Secțiunea 298a. Producerea și utilizarea neautorizată de substanțe care diminuează stratul de ozon

(1) Fapta persoanei care, contrar altor acte normative, într-o măsură mare, produce, importă, exportă, introduce pe piață sau utilizează de altă manieră o substanță care diminuează stratul de ozon, se pedepsește cu închisoarea de până la un an, cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare sau cu interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la trei ani dacă

- a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în mod intenționat
- b) comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase substanțiale pentru sine sau alții,
- c) comite o astfel de faptă prin operațiuni de amploare considerabilă.

Secțiunea 299. Utilizarea neautorizată a animalelor sălbatice și plantelor protejate

(1) Fapta persoanei care, cu încălcarea altor acte normative, omoară, distruge, prelucrează, importă, exportă, transportă, manipulează, furnizează, intermediază, obține pentru sine sau altul un exemplar dintr-o specie de animale sau plante dintr-o arie de protecție specială sau un exemplar dintr-o specie protejată și comite o astfel de faptă asupra a peste douăzeci și cinci de exemplare de animale sau plante, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Aceeași pedeapsă se va impune persoanei care cu încălcarea altor acte normative, omoară, distruge, prelucrează, importă, exportă, transportă, manipulează, furnizează, intermediază, obține pentru sine sau altul un exemplar dintr-o specie de animale sau plante grav amenințată sau un exemplar dintr-o specie pe cale de dispariție sau exterminare.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la cinci ani, la o pedeapsă pecuniară sau la confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare dacă:

- a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) în calitate de membru al unui grup organizat,
- b) comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase substanțiale pentru sine sau alții,
- c) provoacă daune pe termen lung sau ireversibile asupra populației unei specii de animale sau plante sălbatice sau asupra populației locale sau biotopului unei specii protejate de animale sau plante.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în legătură cu un grup organizat care acționează în mai multe state,

b) comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase considerabile pentru sine sau alții,

c) provoacă daune pe termen lung sau ireversibile asupra populației unei specii de animale sau plante sălbatice sau asupra populației locale sau biotopului unei specii protejate de animale sau plante.

Secțiunea 300. Utilizarea neautorizată din culpă a animalelor sălbatice și plantelor protejate

Fapta persoanei care, din culpă, încalcă alte acte normative, prin uciderea, distrugerea, importul repetat, exportul sau tranzitul sau obținerea pentru sine a unui animal sau a unor specii de plante protejate în mod special sau a unui exemplar al unei specii protejate, depășind douăzeci și cinci de exemplare sau un exemplar al unei specii direct amenințate de dispariție sau exterminare, se pedepsește cu închisoarea de până la un an, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

Secțiunea 301. Daune aduse componentelor protejate ale naturii

Fapta persoanei care, chiar și din culpă gravă, încalcă alte acte normative, degradând sau distrugând un copac comemorativ, un element semnificativ al peisajului, o peșteră, o arie de protecție specială, un sit de importanță comunitară sau o arie de importanță avifaunistică astfel încât motivul de instituire a protecției speciale pentru o astfel de componentă a naturii dispăre sau este substanțial redus, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

Secțiunea 302. Maltratarea animalelor

(1) Fapta persoanei care maltratează un animal

a) prin cruzimi sau metode cauzatoare de suferințe deosebite, sau

b) prin cruzimi sau metode cauzatoare de suferințe deosebite, în mod public sau într-o zonă accesibilă publicului,

se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la trei ani sau la interzicerea exercitării activității, dacă

a) a fost pedepsit sau condamnat pentru fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în ultimii trei ani, sau

b) provoacă consecințe permanente asupra sănătății animalului maltratat sau moartea acestuia.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu și cinci ani, în cazul în care comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) asupra mai multor animale.

Secțiunea 303. Omisiunea de îngrijire a animalelor săvârșită din culpă

(1) Fapta persoanei care, din culpă gravă, omite să asigure îngrijirea necesară a unui animal pe care îl deține sau îl are în îngrijire, provocând astfel consecințe permanente asupra sănătății animalului sau moartea acestuia, se pedepsește cu închisoarea de până la șase luni, la interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la doi ani dacă, a) prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2), a provocat consecințe permanente asupra sănătății sau moartea mai multor animale.

Secțiunea 304. Braconajul

(1) Fapta persoanei care vânează sau pescuiește exemplare de valoare sau ascunde, transportă sau utilizează exemplarele de valoare vâdate sau pescuite fără a fi autorizată în acest sens, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la cinci ani, la o pedeapsă pecuniară sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare dacă:

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) câștigă foloase mai mari pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte, sau

c) comite o astfel de faptă în calitate de persoană care avea obligația specială de a proteja mediul,

d) comite o astfel de faptă într-un mod extrem de condamnat, folosind metode de omorâre în masă sau acționând în afara sezonului de vânătoare sau pescuit, sau

e) a fost condamnat sau a executat o pedeapsă pentru o astfel de faptă în ultimii trei ani.

Secțiunea 305. Fabricarea, deținerea și utilizarea ilegală a produselor farmaceutice și a altor substanțe care afectează eficiența efectivului de animale

(1) Fapta persoanei care fabrică, importă, exportă, transportă, furnizează, intermediază, comercializează, sau obține ori manipulează prin alte metode o substanță cu efect tireostatic, gestagenic, androgenic, estrogenic sau alte efecte hormonale, substanțe beta-agoniste sau alte substanțe concepute pentru stimularea eficienței efectivului de animale ori un produs care conține o astfel

de substanță, fără a fi autorizată în acest sens, se pedepsește cu închisoarea de până la un an, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Aceeași pedeapsă se va impune persoanei care, contrar altor acte normative, utilizează produse farmaceutice în scopul creșterii eficienței efectivelor de animale, fabrică, importă, exportă, transportă, furnizează, intermediază, comercializează, sau obține ori manipulează prin alte metode o substanță în acest scop.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la trei ani dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2)

- a) în calitate de membru al unui grup organizat,
- b) în mod repetat,
- c) cu intenția de a câștiga foloase substanțiale pentru sine sau alții sau
- d) în cadrul unei activități mai extinse.

Secțiunea 306. Răspândirea bolilor contagioase la animale

(1) Fapta persoanei care, chiar și din culpă, provoacă sau sporește pericolul de a contacta ori răspândi o boală contagioasă la animale domestice sau sălbatice, se pedepsește cu închisoarea de până la un an, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la trei ani dacă, provoacă răspândirea unei astfel de boli printr-o faptă prevăzută de sub-secțiunea (1).

Secțiunea 307. Răspândirea bolilor contagioase și parazitare la plante

(1) Fapta persoanei care, chiar și din culpă, provoacă sau sporește pericolul de a contacta ori răspândi o boală contagioasă sau parazitare la plante, se pedepsește cu închisoarea de până la un an, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la trei ani dacă, provoacă răspândirea unei astfel de boli contagioase sau parazitare printr-o faptă prevăzută de sub-secțiunea (1).

Secțiunea 308. Dispoziții comune

Guvernul va stabili printr-un act normativ care sunt bolile la animale și plante considerate contagioase în sensul secțiunilor 306 și 307 și paraziții cărora li se aplică prevederile Secțiunii 307.

CAPITOLUL IX

Infrațiuni contra Republicii Cehe, altor state și organizațiilor internaționale

DIVIZIUNEA 1

Infrațiuni contra Republicii Cehe, statelor străine și organizațiilor internaționale

Secțiunea 309. Înalta trădare

(1) Cetățeanul Republicii Cehe care, în legătură cu o putere străină sau cu un agent străin, comite o faptă penală de subminare a republicii (Secțiunea 310), atentat terorist (Secțiunea 311), terorism (Secțiunea 312) sau sabotaj (Secțiunea 314), va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cincisprezece la douăzeci de ani, eventual în paralel cu confiscarea proprietății, sau la pedeapsa excepțională.

(2) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 310. Subminarea Republicii

(1) Fapta persoanei care participă la acțiuni violente împotriva Republicii Cehe sau a autorităților acesteia cu intenția de a submina sistemul constituțional, integritatea teritorială sau capacitatea de apărare a Republicii Cehe sau de a suprima suveranitatea acesteia, se pedepsește cu închisoarea de la opt la douăsprezece ani, eventual în paralel cu confiscarea proprietății.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la douăsprezece la douăzeci de ani, eventual în paralel cu confiscarea proprietății, sau la pedeapsa excepțională cu închisoarea dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă sau decesul a două sau mai multe persoane,

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube considerabile,

d) prin comiterea unei astfel de fapte cauzează o amenințare gravă la adresa poziției internaționale a Republicii Cehe, sau

e) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

Secțiunea 311. Atentatul terorist

(1) Fapta persoanei care, cu intenția de a știrbi sistemul constituțional sau capacitatea de apărare a Republicii Cehe, de a degrada sau distruge structura politică, economică sau socială de bază a Republicii Cehe sau o organizație internațională, de a îngrozi populația sau de a determina în mod ilegal guvernul sau altă autoritate publică sau o organizație internațională să facă, să omită sau să tolereze ceva,

a) comite un atentat care amenință viața sau sănătatea umană, cu intenția de a provoca moartea sau vătămarea corporală gravă,

b) reține ostatici sau răpește,

c) distruge sau degradează în mare măsură un sistem de utilitate publică, de transport sau comunicații, inclusiv un sistem informatic, o platformă fixă de pe platoul continental, un sistem energetic sau acvatic, o unitate medicală, un spațiu public sau o proprietate publică importantă, cu intenția de a pune în pericol vieți omenești, securitatea unor astfel de sisteme, instituții sau spații sau de a expune proprietatea la riscul de pagube considerabile,

d) perturbă sau întrerupe furnizarea de apă, electricitate sau altă resursă naturală fundamentală, cu intenția de a pune în pericol vieți omenești sau de a expune proprietatea la riscul de pagube considerabile,

e) deturneză o aeronavă, o navă sau alte mijloace de transport de persoane sau mărfuri sau exercită controlul asupra acestora, sau distruge ori degradează grav dispozitivul de navigație sau perturbă în măsură mai mare funcționarea acestuia sau comunică o informație importantă falsă prin care pune în pericol viața sau sănătatea persoanelor, securitatea acelor mijloace de transport, sau expune proprietatea la riscul de pagube considerabile,

f) fabrică ilegal sau obține prin alte mijloace, manipulează, importă, transportă, exportă sau furnizează prin alte mijloace sau utilizează explozibili, arme nucleare, biologice, chimice sau de altă natură sau mijloace de luptă sau explozibili interziși prin lege sau tratate internaționale, sau

g) expune oamenii la un risc general de deces sau vătămare corporală gravă ori proprietatea altcuiva la riscul de pagube considerabile prin provocarea unui incendiu sau unei inundații sau prin efectele nocive ale substanțelor explozibile, gazelor, energiei electrice sau ale altor substanțe periculoase sau controlează ori pune în aplicare alte comportamente periculoase asemănătoare, sau sporește un astfel de risc ori împiedică evitarea sau atenuarea acestuia,

se pedepsește cu închisoarea de la cinci la cincisprezece ani, eventual în paralel cu confiscarea proprietății.

(2) Aceeași pedeapsă se va impune persoanei care amenință cu comportamentul descris la sub-secțiunea (1), care instigă public la comiterea unor astfel de fapte sau care sprijină financiar, material sau prin alte mijloace un terorist sau un membru al unei grupări teroriste.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doisprezece la douăzeci de ani, eventual în paralel cu confiscarea proprietății, sau la pedeapsa excepțională cu închisoarea dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă sau decesul,

c) prin săvârșirea unei astfel de fapte lasă fără adăpost un număr mare de persoane,

d) prin săvârșirea unei astfel de fapte provoacă perturbarea transportului în măsură mai mare,

e) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube considerabile,

f) câștigă foloase considerabile pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte,

g) prin comiterea unei astfel de fapte periclitează grav poziția internațională a Republicii Cehe sau poziția unei organizații internaționale în care Republica Cehă este membră, sau

h) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

(4) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 312. Terorismul

(1) Fapta persoanei care ucide o altă persoană cu intenția de a știrbi ordinea constituțională a Republicii Cehe se pedepsește cu închisoarea de la cincisprezece la douăzeci de ani, eventual în paralel cu confiscarea proprietății, sau la pedeapsa excepțională cu închisoarea.

(2) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 313. Dispoziții comune

Protecția prevăzută de Secțiunile 311 și 312 va fi asigurată și unui stat străin.

Secțiunea 314. Sabotajul

(1) Fapta persoanei care face abuz de ocupația, profesia, postul sau funcția sa cu intenția de a știrbi ordinea constituțională a Republicii Cehe sau capacitatea de apărare a Republicii Cehe sau de a prejudicia o organizație internațională sau comite o altfel de acțiune pentru

a) a împiedica sau zădărnici îndeplinirea unui obiectiv important al unei organizații internaționale, al autorității publice, ar forțelor armate sau al trupelor de securitate, al unei organizații economice sau al unei alte instituții, sau

b) a provoca funcționarea defectuoasă a unei astfel de autorități, organizații sau instituții sau alte prejudicii grave,

se pedepsește cu închisoarea de la trei la zece ani, eventual în paralel cu confiscarea proprietății.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la doisprezece ani, eventual în paralel cu confiscarea proprietății, dacă

a) comite o astfel de faptă în calitate de membru al unui grup organizat,

b) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la zece la douăzeci de ani, eventual în paralel cu confiscarea proprietății, sau la pedeapsa excepțională cu închisoarea dacă

- a) prin comiterea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1) provoacă vătămarea corporală gravă sau decesul a cel puțin două persoane,
 - b) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube considerabile,
 - c) prin comiterea unei astfel de fapte periclitează grav poziția internațională a Republicii Cehe sau poziția unei organizații internaționale în care Republica Cehă este membră, sau
 - d) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.
- (4) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 315. Abuzul de putere ca reprezentant al statului sau al unei organizații internaționale

(1) Fapta persoanei care abuzează de puterea de a acționa în numele Republicii Cehe sau al unei organizații internaționale, în relațiile cu o persoană care reprezintă interesele unei puteri străine, cu intenția de a știrbi sistemul constituțional, integritatea teritorială sau capacitatea de apărare, sau de a a-i suprima suveranitatea ori de a prejudicia o organizație internațională, chiar dacă este autorizată să reprezinte Republica Cehă sau o organizație internațională la care Republica Cehă este membră, sau să negocieze cu o putere străină sau să protejeze interesele Republicii Cehe sau ale unei organizații internaționale la care Republica Cehă este membră, se pedepsește cu închisoarea de la trei la zece ani.

(2) Aceeași pedeapsă se va impune persoanei care, cu aceste intenții, pretinde că este o persoană autorizată și participă la negocieri privind o problemă importantă pentru Republica Cehă sau pentru o organizație internațională la care Republica Cehă este membră cu o persoană care reprezintă interesele unei puteri străine.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la doisprezece ani dacă

- a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) în calitate de membru al unui grup organizat,
 - b) prin comiterea unei astfel de fapte periclitează grav poziția internațională a Republicii Cehe sau poziția unei organizații internaționale în care Republica Cehă este membră, sau
 - c) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.
- (4) Actele preparatorii constituie infracțiune.

DIVIZIUNEA 2

Infrațiuni contra securității Republicii Ceha, a unui stat străin sau a unei organizații internaționale

Secțiunea 316. Spionajul

(1) Fapta persoanei care spionează informații secrete clasificate conform altui act normativ, a căror utilizare neautorizată poate periclita grav sau știrbi sistemul constituțional, suveranitatea, integritatea teritorială, capacitatea de apărare și securitatea Republicii Ceha sau ale altui stat sau capacitatea de apărare și securitatea unei organizații internaționale, ale cărei interese în domeniu Republica Cehă s-a angajat să le protejeze, cu intenția de a le divulga unei puteri străine,

care colectează date care includ informații secrete în acest scop, sau care dezvăluie în mod intenționat astfel de informații confidentiale, se pedepsește cu închisoarea între doi și opt ani.

(2) Aceeași pedeapsă se va impune persoanei care sprijină sau înlesnește activitatea făptuitorului care săvârșește fapta la care se face referire în sub-secțiunea (1) sau organizației având ca obiect spionarea unor astfel de informații secrete.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la cincisprezece ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) în calitate de membru al unei organizații al cărei obiectiv este să spioneze informații secrete,

b) comite o astfel de faptă deși avea obligația protejării informațiilor secrete,

c) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte, sau

d) o astfel de faptă privește informații secrete clasificate ca „Strict secrete” printr-un alt act normativ.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doisprezece la douăzeci de ani sau la pedeapsa excepțională cu închisoarea, în cazul în care comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

(5) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 317. Periclitarea informațiilor clasificate

(1) Fapta persoanei care spionează informații clasificate conform prevederilor altui act normativ cu intenția de a le divulga unei persoane neautorizate, care colectează date cuprinzând informații ascunse cu o astfel de intenție sau care divulgă în mod intenționat informații confidentiale unei persoane neautorizate, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

a) divulgă în mod intenționat unei persoane neautorizate informații clasificate, conform altui act normativ, ca „Top secrete” sau „Secrete”.

b) comite fapta prevăzută de sub-sectiunea (1), deși avea obligația protejării informațiilor clasificate, sau

c) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte sau prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani dacă

a) fapta prevăzută de sub-sectiunea (1) vizează informații din domeniul asigurării capacității de apărare a Republicii Cehe, clasificate ca „Strict secrete”, conform prevederilor altui act normativ, sau

b) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

(4) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 318. Periclitarea din culpă a informațiilor clasificate

Fapta persoanei care divulgă din culpă informații clasificate ca „Strict secrete” sau „Secrete”, conform prevederilor altui act normativ, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau interzicerea exercitării activității.

DIVIZIUNEA 3

Infrațiuni contra apărării statului

Secțiunea 319. Pactizarea cu inamicul

Fapta persoanei care oferă foloase inamicului sau îl sprijină, indiferent prin ce mijloace, se pedepsește cu închisoarea de la unu la zece ani, cu excepția cazurilor în care este vorba despre o infracțiune care se pedepsește cu o pedeapsă mai gravă.

Secțiunea 320. Trădarea pe timp de război

(1) Cetățeanul Republicii Cehe care, în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război, deservește forțe militare inamice, va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doisprezece la douăzeci de ani sau la pedeapsa excepțională cu închisoarea.

(2) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 321. Serviciul în slujba forțelor armate străine

(1) Cetățeanul Republicii Cehe care, contrar prevederilor altui act normativ, desfășoară activități în armata sau forțele armate ale altui stat va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la cinci ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-sectiunea (1) în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

Secțiunea 322. Încălcarea obligației personale și materiale de a apăra statul

(1) Fapta persoanei care, chiar și din culpă, nu își îndeplinește obligația personală sau materială de a apăra statul, care evită în mod intenționat îndeplinirea unei astfel de obligații, sau care, chiar și din culpă, îngreunează sau împiedică îndeplinirea unei astfel de obligații de către o altă persoană, se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la trei ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă pune în pericol în mod substanțial interesele de apărare ale statului, prin fapta prevăzută de sub-sectiunea (1).

CAPITOLUL X

Infrațiuni contra ordinii publice

DIVIZIUNEA 1

Infrațiuni contra autorității

Secțiunea 323. Utilizarea violenței împotriva unei autorități publice

(1) Fapta persoanei care utilizează violența cu intenția de a afecta exercitarea competențelor de către un organ al administrației publice centrale, administrației publice locale, o instanță de judecată sau o altă autoritate publică, se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

- a) săvârșește fapta prevăzută de sub-sectiunea (1) cu uz de armă,
- b) prejudiciază sănătatea altei persoane, sau
- c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la patru la doisprezece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-sectiunea (1), a provocat

- a) vătămarea corporală gravă,
- b) pagube considerabile, sau
- c) perturbarea activității unei astfel de autorități.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la zece la optsprezece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-sectiunea (1), a provocat decesul cuiva.

(5) Actele preparatorii constituie infrațiune.

Secțiunea 324. Amenințarea cu intenția de a intimida autoritatea publică

(1) Fapta persoanei care amenință altă persoană cu moartea, vătămarea corporală sau prejudicii considerabile

a) cu intenția de a afecta exercitarea competențelor de către un organ al administrației publice centrale, administrației publice locale, o instanță de judecată sau o altă autoritate publică,

b) ca urmare a exercitării competențelor unei astfel de autorități, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la cinci ani, în cazul în care comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) prin uz de armă.

Secțiunea 325. Violența împotriva unui funcționar public

(1) Fapta persoanei care face uz de violență

a) cu intenția de a afecta exercitarea competențelor de către un funcționar public sau

b) ca urmare a exercitării competențelor de către un funcționar public, se pedepsește cu închisoarea de până la patru ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la șase ani dacă

a) săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) cu uz de armă,

b) prin comiterea unei astfel de fapte prejudiciază sănătatea altei persoane, sau c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la doisprezece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat

a) vătămarea corporală gravă, sau

b) pagube considerabile.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la șaisprezece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat decesul cuiva.

(5) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 326. Amenințarea cu intenția de a intimida un funcționar public

(1) Fapta persoanei care amenință altă persoană cu moartea, vătămarea corporală sau prejudicii considerabile

a) cu intenția de a afecta exercitarea competențelor de către un funcționar public, sau

b) ca urmare a exercitării competențelor de către un funcționar public, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la cinci ani, în cazul în care comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) prin uz de armă.

Secțiunea 327. Dispoziții comune

(1) Protecția prevăzută de secțiunile 323-326 se va asigura și persoanei care a intervenit în sprijinul sau pentru a proteja un organ al administrației publice centrale, administrației publice locale, o instanță de judecată sau altă autoritate publică sau un funcționar oficial.

(2) Protecția prevăzută de secțiunile 323-326 se va asigura și persoanei care beneficiază de protecție internațională, definită ca funcționarul public al unui alt stat sau al unei organizații internaționale care se bucură de statut diplomatic sau de alte privilegii și imunități conform dreptului internațional, sau persoana care deține o funcție ori lucrează pentru o un organism judiciar internațional.

Secțiunea 328. Uzurparea de calități oficiale

Fapta persoanei care îndeplinește fără drept acte rezervate unui organ al administrației publice centrale, al administrației publice locale, ale unei instanțe de judecată sau ale unei alte autorități publice, sau

care îndeplinește un act care poate fi îndeplinit numai din oficiu de un organ al administrației publice centrale, al administrației publice locale, ale unei instanțe de judecată sau ale unei alte autorități publice, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

DIVIZIUNEA 2

Infrațiuni săvârșite de funcționari publici

Secțiunea 329. Abuzul în serviciu

(1) Funcționarul public care, cu intenția de a produce pagube sau a crea alte prejudicii grave sau de a obține pentru sine sau altul foloase necuvenite,

a) își exercită atribuțiile de serviciu de o manieră contrară prevederilor altui act normativ,

b) își depășește atribuțiile sau

c) nu își îndeplinește atribuțiile,

se pedepsește cu închisoarea de la un an la cinci ani sau la interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă

a) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1), sau

b) comite o astfel de faptă asupra unei alte persoane, pe motivul rasei reale sau presupuse a acesteia, apartenența la un grup etnic, naționalitate, convingeri politice, religie sau din cauza lipsei sale reale ori percepute de credință religioasă,

c) provoacă tulburarea gravă a activităților unui organ al administrației publice centrale, al administrației publice locale, ale unei instanțe de judecată sau ale unei alte autorități publice prin săvârșirea unei astfel de fapte,

- d) provoacă tulburarea gravă a activităților unei persoane juridice sau ale unei persoane fizice autorizate, prin săvârșirea unei astfel de fapte,
 - e) comite o astfel de faptă profitând de lipsa de apărare, dependența, suferința, slăbiciunea psihică sau lipsa de experiență a altei persoane, sau
 - f) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube considerabile,
- (3) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 330. Obstrucționarea din culpă a îndeplinirii atribuțiilor unui funcționar public

(1) Funcționarul public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, obstrucționează sau îngreunează considerabil îndeplinirea unei atribuții de serviciu importante, din culpă, se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la trei ani sau interzicerea exercitării activității dacă

a) provoacă tulburarea gravă a activităților unui organ al administrației publice centrale, al administrației publice locale, ale unei instanțe de judecată sau ale unei alte autorități publice prin săvârșirea unei astfel de fapte,

b) provoacă tulburarea gravă a activităților unei persoane juridice sau ale unei persoane fizice autorizate, prin săvârșirea unei astfel de fapte,

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale, sau

d) asigură foloase substanțiale pentru o altă persoană prin săvârșirea unei astfel de fapte.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu și cinci ani dacă, prin

a) fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat pagube considerabile sau

b) asigură foloase considerabile pentru o altă persoană prin săvârșirea unei astfel de fapte.

DIVIZIUNEA 3

Corupția

Secțiunea 331. Luare de mită

(1) Fapta persoanei care, direct sau prin interpuși, acceptă mită sau promisiunea unei mite pentru sine sau altul în legătură cu achiziții publice de interes general, sau

care, direct sau prin interpuși, acceptă mită sau promisiunea unei mite pentru sine sau altul în legătură cu îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, proprii sau ale altcuiva,

se pedepsește cu închisoarea de până la cinci ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Fapta persoanei care, în condițiile prevăzute de sub-secțiunea (1), solicită mită, se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani sau confiscarea proprietății dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) cu intenția de a câștiga foloase materiale pentru sine sau alții, sau

b) comite o astfel de faptă în calitate de funcționar public.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) cu intenția de a câștiga foloase considerabile pentru sine sau alții, sau

b) comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase substanțiale pentru sine sau alții.

Secțiunea 332. Darea de mită

(1) Fapta persoanei care furnizează, oferă sau promite mită altei persoane în legătură cu achiziții publice de interes general, sau

care furnizează, oferă sau promite mită altei persoane în legătură cu îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, proprii sau ale altcuiva,

se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau o pedeapsă pecuniară.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu și șase ani sau la o pedeapsă pecuniară, dacă (1)

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) cu intenția de a câștiga foloase substanțiale pentru sine sau alții, sau de a provoca pagube substanțiale altcuiva, sau alte consecințe deosebit de grave, sau

b) comite o astfel de faptă împotriva unui funcționar public.

Secțiunea 333. Traficul de influență

(1) Fapta persoanei care solicită sau acceptă mită pentru a folosi influența proprie sau influența altuia în scopul afectării exercitării competențelor unui funcționar public, sau pentru că și-a folosit deja influența în acest scop, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Fapta persoanei care oferă sau promite mită altei persoane pentru motivele precizate la sub-secțiunea (1), se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

Secțiunea 334. Dispoziții comune

(1) Prin mită se înțelege un avantaj ilegal și necuvenit constând în sume de bani, bunuri sau alte foloase date persoanei mituite sau, cu acordul acesteia, unei alte persoane.

(2) Prin funcționar public, în sensul prevederilor secțiunilor 331-333, se înțelege, suplimentar față de persoanele stipulate de Secțiunea 127, persoana care

a) deține o funcție în cadrul legislativului, sistemului judiciar sau altei autorități publice a altui stat,

b) deține o funcție sau lucrează în cadrul unui organism judiciar internațional,

c) deține o funcție sau este angajată de ori lucrează pentru o organizație internațională sau multinațională înființată de state sau alte persoane de drept public internațional, sau în cadrul unui organism sau instituții a acestora, sau

d) deține o funcție în cadrul unei societăți comerciale în care Republica Cehă sau un stat străin deține controlul majoritar,

dacă îndeplinirea acestor atribuții de serviciu este legată de o competență în materia achizițiilor publice de interes, iar infracțiunea a fost săvârșită în legătură cu o astfel de competență.

(3) Prin achiziții publice de interes general se înțelege și menținerea unei obligații impuse printr-un act normativ sau asumate printr-un contract, având scopul de a asigura că se evită în astfel de relații producerea unor prejudicii sau îmbogățirea necuvenită a părților la relațiile economice.

DIVIZIUNEA 4

Alte imixțiuni în activitatea unei autorități publice

Secțiunea 335. Imixțiuni privind independența instanței

(1) Fapta persoanei care influențează un judecător pentru a-și încălca atribuțiile profesionale în instanță, se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la trei ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la zece ani dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) cu intenția de a

a) câștiga foloase substanțiale pentru sine sau altul,

b) provoacă pagube substanțiale, sau

(c) aduce prejudicii grave altcuiva la locul de muncă, a-i tulbura relațiile de familie sau a-i provoca alte pagube serioase.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) cu intenția de a

a) câștiga profituri considerabile pentru sine sau altul,

b) provoacă pagube considerabile.

Secțiunea 336. Sfidarea instanței

Fapta persoanei care, în mod repetat

a) tulbură desfășurarea procedurilor în instanță,

b) are un comportament insultător sau lipsit de respect față de instanță, în cursul unor astfel de proceduri, sau

c) nu respectă un ordin sau o notificare emisă de instanță, fără temei solid, sau împiedică desfășurarea procedurilor în instanță,

se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani, sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

Secțiunea 337. Obstrucționarea justiției și obstrucționarea unei pedepse de expulzare

(1) Fapta persoanei care împiedică sau îngreunează considerabil executarea unei hotărâri pronunțate de o instanță de judecată sau de altă autoritate publică prin

a) exercitarea unei activități interzise printr-o astfel de hotărâre sau a unei activități pentru care s-a retras autorizația necesară, conform unui act normativ special, sau pentru care a pierdut autorizația,

b) rămânerea pe teritoriul Republicii Cehe, în ciuda condamnării la expulzare sau a deciziei de expulzare administrativă dispuse împotriva sa,

c) rămânerea neautorizată și fără motiv temeinic într-un loc în care se aplică interzicerea șederii, sau nerespectarea restricțiilor impuse de instanță în legătură cu executarea acestei pedepse,

d) participarea la un eveniment care intră sub incidența unei sentințe de interzicere a accesului la evenimente sportive, culturale sau la alte evenimente sociale, sau săvârșirea altor fapte care zădărnicesc executarea acestei pedepse,

e) neprezentarea, fără un motiv întemeiat, pentru a începe executarea pedepsei cu închisoarea, la data comunicată de instanță, sau împotrivirea la începerea executării pedepsei prin alte metode.

f) săvârșirea unor acțiuni în scopul de a zădărnici executarea sau scopurile pedepsei,

g) săvârșirea unor acțiuni în scopul de a zădărnici executarea sau scopurile măsurilor privative de libertate,

h) săvârșirea unor acțiuni în scopul de a zădărnici executarea sau scopurile măsurilor privative de libertate în scop de siguranță, sau

i) săvârșirea unor acțiuni în scopul de a zădărnici executarea sau scopurile măsurilor de siguranță sub forma unui tratament sau a unei măsuri educative impuse de instanță, sau prin alte metode, în special prin evadarea din instituție sau înlesnirea evadării, pentru a eluda supravegherea impusă la terminarea tratamentului dispus ca măsură de siguranță,

se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Aceeași pedeapsă se va impune persoanei care săvârșește în mod repetat acțiuni având scopul de a împiedica executarea măsurii expulzării dispuse în conformitate cu alte acte normative sau a unei hotărâri emise de o instanță pentru instituirea unei măsuri preliminare prin care se impune obligația de a părăsi temporar domiciliul comun și împrejurimile acestuia și de a nu intra în spațiul respectiv sau de a se abține de la contactul cu reclamantul și de la orice comunicare cu acesta.

(3) Fapta persoanei care împiedică sau îngreunează considerabil executarea unei hotărâri pronunțate de o instanță de judecată sau de altă autoritate publică prin

a) distrugerea, degradarea, aducerea în stare de neîntrebuințare, ascunderea, înstrăinarea sau eliminarea unui obiect sau a altui bun de valoare face obiectul acelei hotărâri, sau

b) evadează de sub paza unui gardian, din detenție, se sustrage de la executarea unei pedepse cu închisoarea sau a unei măsuri de siguranță privativă de libertate,

se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau o pedeapsă pecuniară.

(4) Fapta persoanei care, în urma utilizării fără rezultat a măsurilor dispuse în urma procedurilor civile intentate împotriva sa vizând executarea unei hotărâri judecătorești sau a unui acord aprobat de instanță privind educația copiilor minori, inclusiv drepturile de vizitare, împiedică executarea unei astfel de hotărâri sau acord, sau

fapta persoanei care săvârșește acțiuni vizând împiedicarea executării unei hotărâri emise de o altă instituție publică în legătură cu educația copiilor minori, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

Secțiunea 338. Eliberarea deținuților

(1) Fapta persoanei care eliberează un deținut care execută o măsură de siguranță privativă de libertate, organizează evadarea acestuia, îl instigă la evadare sau îi înlesnește evadarea, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu și cinci ani, în cazul în care comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1)

a) cu uz de armă, sau

b) în calitate de funcționar public.

Secțiunea 339. Trecerea frontierei de stat cu uz de violență

(1) Fapta persoanei care traversează frontiera de stat folosindu-se de violență sau amenințând cu violența iminentă, se pedepsește cu închisoarea de la unu la cinci ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani sau confiscarea proprietății dacă

a) organizează fapta prevăzută de sub-secțiunea (1),

b) comite o astfel de faptă cu uz de armă sau împreună cu cel puțin două persoane,

c) comite o astfel de faptă cu intenția de a ascunde sau înlesni săvârșirea unei alte fapte penale,

d) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă,

e) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale, sau

f) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la cincisprezece ani, eventual în paralel cu confiscarea proprietății, dacă

a) prin comiterea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1) provoacă decesul cuiva,

b) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă a cel puțin două persoane,

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube considerabile, sau

d) comite o astfel de faptă în calitate de militar în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

(4) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 340. Organizarea și înlesnirea trecerii neautorizate a frontierei de stat

(1) Fapta persoanei care organizează trecerea neautorizată a frontierei de stat de către alte persoane sau care înlesnește ori face posibilă trecerea neautorizată a frontierei sau înlesnește transportul unei persoane pe teritoriul Republicii Cehe după ce a trecut frontiera sau care organizează un astfel de transport, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la cinci ani, la confiscarea proprietății sau la o pedeapsă pecuniară dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) expune o altă persoană la tratamente inumane sau degradante prin săvârșirea unei astfel de fapte sau,

c) comite o astfel de faptă contra unei sume de bani,

d) comite o astfel de faptă în mod repetat, sau

e) comite o astfel de faptă cu intenția de a ascunde sau înlesni săvârșirea unei alte fapte penale.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani sau confiscarea proprietății dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat și contra unei sume de bani,

b) expune o altă persoană la risc de deces printr-o astfel de faptă,

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă,

d) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte,

e) comite o astfel de faptă cu uz de armă, sau

f) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani, eventual în paralel cu confiscarea proprietății, dacă

a) prin comiterea unei fapte prevăzute de sub-sectiunea (1) provoacă decesul cuiva,

b) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă a cel puțin două persoane,

c) câștigă foloase considerabile pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte,

d) comite o astfel de faptă în calitate de militar în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

(5) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 341. Înlesnirea șederii neautorizate pe teritoriul Republicii Cehe

(1) Fapta persoanei care înlesnește șederea neautorizată a altei persoane pe teritoriul Republicii Cehe cu intenția de a câștiga foloase materiale sau de altă natură, se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la trei ani dacă

a) organizează fapta prevăzută de sub-sectiunea (1)

b) comite o astfel de faptă în calitate de membru al unui grup organizat,

c) comite o astfel de faptă în mod repetat sau

d) comite o astfel de faptă cu intenția de a ascunde sau înlesni săvârșirea unei alte fapte penale.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la cinci ani, la confiscarea proprietății sau la o pedeapsă pecuniară dacă

a) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei fapte prevăzute de sub-sectiunea (1), sau

b) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani, eventual în paralel cu confiscarea proprietății, dacă

a) câștigă foloase considerabile pentru sine sau altul prin săvârșirea unei fapte prevăzute de sub-sectiunea (1), sau

b) comite o astfel de faptă în calitate de militar în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

Secțiunea 342. Angajarea ilegală a unui cetățean străin

(1) Fapta persoanei care angajează sau aranjează angajarea unor cetățeni străini aflați ilegal pe teritoriul Republicii Cehe sau a unor cetățeni străini care nu dețin un permis de muncă valabil, dacă acesta este impus printr-un act normativ special, în mod sistematic, repetat, în condiții de muncă extrem de

abuzive sau în cadrul unei activități mai extinse, se pedepsește cu închisoarea de până la șase luni, cu confiscarea obiect sau a altui bun de valoare sau cu interzicerea exercitării activității.

(2) Aceeași pedeapsă se va impune persoanei care angajează sau aranjează angajarea unui cetățean străin minor aflat ilegal pe teritoriul Republicii Cehe sau care nu deține un permis de muncă valabil, conform prevederilor unui act normativ special.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la un an dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1)

- a) în calitate de membru al unui grup organizat,
- b) contra unei sume de bani sau
- c) în mod repetat.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la trei ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2), câștigă foloase substanțiale pentru sine sau alții.

(5) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu și cinci ani, eventual în paralel cu confiscarea proprietății, dacă prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2), câștigă foloase considerabile pentru sine sau alții.

Secțiunea 343. Încălcarea reglementărilor privind zborurile internaționale

Fapta persoanei care încalcă legislația privind zborurile internaționale, pătrunzând pe teritoriul Republicii Cehe la bordul unei aeronave, se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la trei ani.

Secțiunea 344. Revolta deținuților

(1) Fapta persoanei care participă la o revoltă sau la o acțiune de rezistență a unui grup de deținuți care execută o măsură de siguranță privativă de libertate împotriva autorității de supraveghere, a unui ordin impus de aceasta, a regulilor închisorii sau a regulilor privind executarea unei măsuri de siguranță privative de libertate, se pedepsește cu închisoarea de la unu la cinci ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă

- a) organizează fapta prevăzută de sub-secțiunea (1)
- b) comite o astfel de faptă cu uz de armă,
- c) comite o astfel de faptă cu intenția de a ascunde sau înlesni săvârșirea unei alte fapte penale,
- d) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă,
- e) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale, sau
- f) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la șaisprezece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat

- a) decesul cuiva,

- b) vătămarea corporală gravă a cel puțin două persoane, sau
- c) pagube considerabile.
- (4) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 345. Inducerea în eroare a organelor judiciare

(1) Fapta persoanei care acuză în mod fals o altă persoană de săvârșirea unei fapte penale se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Fapta persoanei care acuză în mod fals o altă persoană de săvârșirea unei fapte penale cu intenția de a pune în mișcare urmărirea penală a acesteia, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă,

a) prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2), a provocat pagube substanțiale sau

b) comite o astfel de faptă prin intermediul presei, unui film, unui post de radio sau televiziune, al unei rețele de calculatoare accesibile publicului larg sau printr-o altă metodă la fel de eficiente,

c) comite o astfel de faptă cu intenția de a aduce prejudicii grave altcuiva la locul de muncă, a-i tulbura relațiile de familie sau a-i provoca alte pagube serioase,

d) comite o astfel de faptă cu intenția de a ascunde sau minimaliza propria faptă penală, sau

e) comite o astfel de faptă în legătură cu altă persoană care și-a îndeplinit atribuțiile prevăzute de profesia, postul sau funcția sa, ori impuse prin lege.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2), a provocat pagube considerabile.

Secțiunea 346. Mărturia mincinoasă

(1) Fapta persoanei care, în calitate de expert, prezintă un raport de expertiză mincinos, evident denaturat sau incomplet, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Fapta persoanei care, în calitate de martor în fața instanței sau a unei autorități judiciare internaționale, în fața unui notar public sau în calitate de procuror sau reprezentant al forțelor de poliție care efectuează o investigație în cadrul procedurilor judiciare preliminare, conform prevederilor Codului de procedură penală, sau în fața unei comisii de investigație a Camerei Deputaților a Parlamentului Republicii Cehe

a) dă declarații neadevărate despre o împrejurare esențială pentru pronunțarea unei hotărâri sau pentru concluziile comisiei de investigație a Camerei Deputaților a Parlamentului Republicii Cehe,

b) ascunde o astfel de împrejurare,

se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la trei ani sau la interzicerea exercitării activității.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la zece ani dacă

a) prin comiterea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1) sau (2) provoacă pagube considerabile, sau

b) comite o astfel de faptă cu intenția de a aduce prejudicii grave altcuiva la locul de muncă, a-i tulbura relațiile de familie sau a-i provoca alte pagube serioase,

Secțiunea 347. Traducerea eronată

(1) Fapta persoanei care, în calitate de interpret, interpretează sau traduce în scris în mod eronat, evident denaturat sau incomplet anumite elemente factuale sau împrejurări de o importanță esențială pentru pronunțarea unei hotărâri, în cadrul unor proceduri derulate înaintea unei autorități publice sau în legătură cu astfel de proceduri, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Fapta persoanei care, în calitate de interpret în fața instanței sau a unei autorități judiciare internaționale, a unui procuror sau reprezentant al forțelor de poliție care efectuează o investigație în cadrul procedurilor judiciare preliminare, conform prevederilor Codului de procedură penală, sau în fața unei comisii de investigație a Camerei Deputaților a Parlamentului Republicii Cehe, interpretează sau traduce în scris în mod eronat, evident denaturat sau incomplet, se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la trei ani sau la interzicerea exercitării activității.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la zece ani dacă

a) prin comiterea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1) sau (2) provoacă pagube considerabile, sau

b) comite o astfel de faptă cu intenția de a aduce prejudicii grave altcuiva la locul de muncă, a-i tulbura relațiile de familie sau a-i provoca alte pagube serioase.

Secțiunea 348. Falsificarea ori alterarea înscrisurilor oficiale

(1) Fapta persoanei care falsifică un înscris public sau alterează substanțial conținutul acestuia în scopul de a-l utiliza ca pe un înscris autentic, sau care folosește un astfel de înscris ca fiind autentic,

care obține un astfel de înscris pentru sine sau altul sau îl manipulează cu intenția de a-l utiliza ca pe un înscris autentic, sau

care produce, oferă, comercializează, intermediază sau pune la dispoziție prin alte metode, obține pentru sine sau altul sau manipulează instrument, dispozitiv sau o componentă a acestuia, o procedură, funcție sau orice alte mijloace, inclusiv un program informatic conceput sau adaptat pentru falsificarea sau alterarea înscrisurilor oficiale,

se pedepsește cu închisoarea de la un an la șase ani sau la interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la unu la șase ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale, sau

c) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în calitate de membru al unui grup organizat care acționează în mai multe state,

b) comite o astfel de faptă cu intenția de a facilita sau înlesni comiterea unei infracțiuni de trădare (Secțiunea 309), atentat terorist (Secțiunea 311) sau terorism (Secțiunea 312),

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube considerabile, sau

d) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte.

Secțiunea 349. Fabricarea și deținerea neautorizată a sigiliului de stat și a ștampilei oficiale

Fapta persoanei care fabrică, obține pentru sine sau altul ori folosește un sigiliu de stat sau o ștampilă a unei autorități publice purtând stema națională sau o ștampilă a cărei aplicare este obligatorie pe înscrisuri oficiale, sau un element care poate îndeplini această funcție, se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau interzicerea exercitării activității.

Secțiunea 350. Falsificarea și emiterea unui raport de expertiză medicală, a unui diagnostic sau a unei adeverințe medicale false

(1) Fapta persoanei care falsifică un raport medical, un diagnostic sau o adeverință medicală sau alterează substanțial conținutul acestora cu intenția de a le folosi în cadrul unor proceduri în fața unei autorități din domeniul asigurărilor sociale sau în fața altei autorități publice, în proceduri penale, civile sau în alte proceduri în instanță, sau

care folosește în cadrul unor proceduri în fața unei autorități din domeniul asigurărilor sociale sau în fața altei autorități publice, în proceduri penale, civile sau în alte proceduri în instanță un astfel de raport, diagnostic sau adeverință ca fiind autentice,

se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Aceeași pedeapsă se va impune persoanei care

în calitate de medic sau de membru al personalului medical competent emite un raport, un diagnostic sau o adeverință false sau evident denaturate

ori ascunde în conținutul acestora aspecte importante privind situația medicală proprie ori a altuia, în scopul folosirii acestora în cadrul unor proceduri în fața unei autorități din domeniul asigurărilor sociale sau în fața altei autorități publice, în proceduri penale, civile sau în alte proceduri în instanță, sau

oricui folosește un astfel de raport, diagnostic sau adeverință în cadrul unor proceduri în fața unei autorități din domeniul asigurărilor sociale sau în fața altei autorități publice, în proceduri penale, civile sau în alte proceduri în instanță.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la cinci ani sau la o pedeapsă pecuniară dacă:

a) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei fapte prevăzute de sub-sectiunea (1) sau (2), sau

b) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

a) câștigă foloase considerabile pentru sine sau altul prin săvârșirea unei fapte prevăzute de sub-sectiunea (1) sau (2), sau

b) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube considerabile.

Secțiunea 351. Obstrucționarea pregătirii și desfășurării alegerilor sau referendumului

Fapta persoanei care împiedică pe altcineva prin amenințarea cu violența sau prin înșelăciune să își exercite dreptul de a alege sau dreptul la vot prin referendum, sau care obligă pe altcineva prin astfel de metode să își exercite dreptul de a alege sau de a vota prin referendum,

care furnizează, oferă sau promite altei persoane sau pentru alții un folos financiar, material sau de altă natură, în legătură cu exercitarea dreptului de a alege prin referendum, pentru o determina să voteze contrar exprimării independente și libere a propriei voințe,

care falsifică informații în evidența numărului de membri ai unui partid politic sau într-o petiție în scopuri electorale sau în alt înscris legat de alegeri sau care utilizează cu bună știință un astfel de înscris ca fiind autentic,

care, cu bună știință, numără incorect voturile sau încalcă secretul votului, sau

care obstrucționează în mod evident pregătirea sau desfășurarea alegerilor pentru un organism legislativ sau un reprezentant al autorităților locale sau pregătirea ori desfășurarea unui referendum, până la anunțarea rezultatelor acestora,

se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la trei ani.

DIVIZIUNEA 5

Infrațiuni care aduc atingere unor relații privind conviețuirea socială

Secțiunea 352. Violența împotriva unei categorii de persoane sau a unor persoane

(1) Fapta persoanei care amenință un grup de persoane cu moartea, vătămarea corporală gravă sau provocarea unor prejudicii considerabile, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) Fapta persoanei face uz de violență împotriva unui grup de persoane sau a unei persoane sau îi amenință cu moartea, vătămarea corporală gravă sau provocarea unor prejudicii considerabile pe temei de rasă reală sau presupusă a acestora, apartenența la un grup etnic, naționalitate, convingeri politice, religie sau din cauza lipsei lor reale ori percepute de credință religioasă, se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la trei ani.

(3) Pedepsa prevăzută la sub-secțiunea (2) va fi impusă persoanei care,

a) pune la cale sau se asociază cu alții în scopul comiterii unei astfel de fapte, sau

b) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) prin intermediul presei, unui film, unui post de radio sau televiziune, al unei rețele de calculatoare accesibile publicului larg sau printr-o altă metodă la fel de eficace.

Secțiunea 353. Amenințarea periculoasă

(1) Fapta persoanei care amenință pe altcineva cu moartea, vătămarea corporală gravă sau provocarea unor prejudicii considerabile de așa manieră încât poate trezi o temere rezonabilă, se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau interzicerea exercitării activității.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la trei ani sau interzicerea exercitării activității, dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1)

a) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) asupra unui minor sau unei femei însărcinate

c) cu uz de armă,

d) asupra unui martor, expert sau interpret, în legătură cu îndeplinirea obligațiilor sale, sau

e) asupra unui cadru medical, în timpul exercitării actului medical sau al efectuării unei manevre în scopul salvării vieții sau sănătății, sau asupra unei persoane care îndeplinea o obligație asemănătoare de salvare a vieții, sănătății sau proprietății, prevăzută de condițiile angajării sale, de profesia, postul sau funcția sa, ori impusă prin lege.

Secțiunea 354. Hărțuirea

- (1) Fapta persoanei care urmărește un timp îndelungat o altă persoană
- amenințând-o cu vătămarea corporală sau cu alte prejudicii grave pentru sine sau pentru o persoană apropiată acesteia,
 - caută să se afle în prezența sa ori o urmărește,
 - o contactează insistent prin mijloace de comunicare electronică, în scris sau prin alte metode,
 - îi folosește neautorizat datele personale în scopul dobândirii de contacte personale,
- cauzându-i astfel o stare de temere rezonabilă pentru viața proprie sau a unor persoane apropiate, se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau interzicerea exercitării activității.
- (2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la trei ani dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1)
- asupra unui minor sau unei femei însărcinate,
 - cu uz de armă, sau
 - cu cel puțin două persoane.

Secțiunea 355. Defăimarea unei națiuni, rase, origini etnice sau a altor categorii de persoane

- (1) Fapta persoanei care defăimează public
- o națiune, limba acesteia, orice rasă reală ori grup etnic, sau
 - categorie de persoane pe temei de rasă reală sau presupusă a acestora, apartenența la un grup etnic, naționalitate, convingeri politice, religie sau din cauza lipsei lor reale ori percepute de credință religioasă,
- se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.
- (2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la doi ani dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1)
- cu cel puțin două persoane.
 - prin intermediul presei, unui film, unui post de radio sau televiziune, al unei rețele de calculatoare accesibile publicului larg sau printr-o altă metodă la fel de eficace.

Secțiunea 356. Incitarea la ură față de o categorie de persoane sau la suprimarea drepturilor și libertăților acestora

- (1) Fapta persoanei care instigă public la ură împotriva oricărei națiuni, rase, grupări etnice, religii, clase sau a altei categorii de persoane sau instigă la suprimarea drepturilor și libertăților membrilor acestora, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.
- (2) Aceeași pedeapsă se va impune persoanei care conspiră sau se asociază în scopul săvârșirii faptei prevăzute de sub-secțiunea (1).
- (3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la trei ani dacă

a) săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) prin intermediul presei, unui film, unui post de radio sau televiziune, al unei rețele de calculatoare accesibile publicului larg sau printr-o altă metodă la fel de eficace, sau

b) participând activ la activitățile unui grup, unei organizații sau asociații care promovează discriminarea, violența sau ura pe motive de rasă, origine etnică, clasă, religie sau alte motive.

DIVIZIUNEA 6

Alte tulburări ale ordinii publice

Secțiunea 357. Răspândirea de știri alarmante

(1) Fapta persoanei care în mod intenționat generează o amenințare care afectează cel puțin o parte a populației dintr-o anumită zonă prin răspândirea de știri alarmante neadevărate, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Fapta persoanei care comunică unei instanțe sau autorități a poliției Republicii Cehe, sau unei autorități a administrației centrale, administrației locale sau altei autorități publice, unei persoane juridice, sau persoane fizice autorizate sau mass media știrile la care se face referire în sub-secțiunea (1) sau alte știri neadevărate capabile să genereze precauții care creează îngrijorări semnificative pentru cel puțin o parte a populației dintr-o anumită zonă sau o operațiune inutilă de salvare a sistemului integrat de urgență, se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la trei ani sau la interzicerea exercitării activității.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu și cinci ani sau la interzicerea exercitării activității, dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) în mod repetat,

b) comite o astfel de faptă în calitate de membru al unui grup organizat,

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube substanțiale,

d) provoacă tulburarea gravă a activităților unui organ al administrației publice centrale, al administrației publice locale, ale unei instanțe de judecată sau ale unei alte autorități publice prin săvârșirea unei astfel de fapte,

e) provoacă tulburarea gravă a activităților unei persoane juridice sau ale unei persoane fizice autorizate, prin săvârșirea unei astfel de fapte.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război, al unei calamități naturale sau al altui eveniment care constituie o amenințare gravă la adresa vieții și sănătății persoanelor, ordinii publice sau proprietății, sau

b) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube considerabile.

Secțiunea 358. Tulburarea ordinii și liniștii publice

(1) Fapta persoanei care comite în mod public sau într-un loc accesibil publicului larg acte indecente sau necontrolate în special prin agresarea altora, profanarea unui mormânt, a unui monument istoric sau cultural sau perturbă major pregătirea sau desfășurarea unui eveniment sportiv organizat, unei reuniune sau ceremonii, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la trei ani dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1)

a) în mod repetat, sau

b) în calitate de membru al unui grup organizat.

Secțiunea 359. Profanarea de cadavre sau morminte

(1) Fapta persoanei care deschide un mormânt sau o criptă în care există rămășițe umane, fără a fi autorizată în acest sens, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Aceeași pedeapsă se va impune persoanei care sustrage cu intenție rămășițe umane dintr-un mormânt sau care tratează rămășițele umane contrar prevederilor legale.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la trei ani dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2)

a) în calitate de membru al unui grup organizat,

b) cu intenția de a obține pentru sine sau altul un folos material sau c) de a înlesni sau a ascunde săvârșirea altei fapte penale.

Secțiunea 360. Intoxicația

(1) Fapta persoanei care își induce, chiar și din culpă, o stare de intoxicație prin ingerarea sau aplicarea de substanțe care provoacă dependență, în care săvârșește o faptă prevăzută de legea penală, se pedepsește cu închisoarea de la trei la zece ani; cu toate acestea, dacă săvârșește o faptă penală pentru care legea prevede o pedeapsă mai blândă, va fi condamnată la această pedeapsă mai blândă.

(2) Prevederile sub-secțiunii (1), precum și cele ale secțiunii 26 nu se aplică dacă făptuitorul intră își induce starea de intoxicație cu intenția de a comite o infracțiune sau dacă a comis o infracțiune din culpă constând în autoinducerea unei stări de intoxicație.

DIVIZIUNEA 7

Grupul infracțional organizat

Secțiunea 361. Participarea la grupuri infracționale

(1) Fapta persoanei care înființează un grup infracțional organizat, care este co-autor la activitățile unui grup infracțional sau care sprijină un grup infracțional organizat,

se pedepsește cu închisoarea de la doi la zece ani sau confiscarea proprietății.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la doisprezece ani sau confiscarea proprietății dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-sectiunea (1) în legătură cu un grup infracțional organizat care vizează săvârșirea infracțiunii de trădare (Secțiunea 309), atentat terorist (Secțiunea 311), sau terorism (Secțiunea 312).

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la cincisprezece ani sau confiscarea proprietății dacă este liderul sau reprezentantul unui grup infracțional organizat care vizează săvârșirea infracțiunii de trădare (Secțiunea 309), atentat terorist (Secțiunea 311) sau terorism (Secțiunea 312).

(4) Secțiunile 107 și 108 nu se aplică făptuitorului faptei prevăzute de sub-sectiunile (1)-(3).

Secțiunea 362. Dispoziție specială privind regretul efectiv

Fapta persoanei care săvârșește fapta prevăzută de Secțiunea 361 nu răspunde penal dacă a sesizat procurorul sau poliția cu privire la grupul infracțional organizat la o dată când pericolul la adresa unui interes protejat prin prezentul Cod reprezentat de un grup infracțional organizat, altul decât cel prevăzut de secțiunea 361, încă putea fi eliminat. Militarul poate raporta astfel de situații superiorului său ierarhic.

Secțiunea 363. Impunitatea agentului

(1) Un agent de poliție aflat în exercițiul funcțiunii conform altor acte normative (denumit în continuare „agent”), care participă la activități ale unui grup infracțional organizat sau sprijină un grup infracțional organizat, nu răspunde penal pentru calitatea sa de complice al unui grup infracțional organizat, conform Secțiunii 361 (1) și (2), dacă a săvârșit o astfel de faptă în scopul de a identifica făptuitorul unei activități infracționale comise în folosul unui grup organizat.

(2) Un agent de poliție aflat în exercițiul funcțiunii care este participant la activitățile unui grup infracțional organizat sau sprijină activitățile unui astfel de grup infracțional organizat nu răspunde penal pentru infracțiuni de trafic de persoane (Secțiunea 168), încredințare a minorului unei alte persoane (Secțiunea 169), violare a secretului corespondenței (Secțiunea 182), proxenetism (Secțiunea 189), distribuire de materiale pornografice (Secțiunea 191), producere și utilizare de pornografie infantilă (Secțiunea 192), abuz asupra minorului pentru producerea de pornografie infantilă (Secțiunea 193), practicare a jocurilor necinstite și pariurilor (Secțiunea 213), participație improprie (Secțiunea 214), spălare a banilor (Secțiunea 216), manipulare a procedurilor de insolvență (Secțiunea 226), încălcare a obligației de a da declarații reale privind proprietatea (Secțiunea 227), falsificare de monede (Secțiunea 233), obținere neautorizată și falsificare de instrumente de plată (Secțiunea 234), punere în circulație de valori

falsificate (Secțiunea 235), fabricarea și deținerea de instrumente în vederea falsificării de valori (Secțiunea 236), emiterea frauduloasă de monedă (Secțiunea 237), încălcarea a normelor privind etichetarea și elementele etichetelor aplicate bunurilor (Secțiunea 244), falsificare și modificare a elementelor pentru etichetarea bunurilor în scopuri fiscale și a elementelor care dovedesc achitarea obligațiilor de plată (Secțiunea 245), încălcarea a interdicțiilor stabilite pentru situațiile de urgență pe piața valutară (Secțiunea 247), activități economice neautorizate (Secțiunea 251), desfășurare neautorizată de activități de loterie sau alte jocuri de noroc asemănătoare (Secțiunea 252), organizare de avantaje în atribuirea unui contract de achiziție publică, concurs de soluții sau licitații publice (Secțiunea 256), manipulare a atribuirii contractelor de achiziții publice și concursurilor de soluții, manipulare a licitațiilor publice (Secțiunea 257), (Secțiunea 258), încălcarea a reglementărilor privind circulația bunurilor în relația cu alte state (Secțiunea 261), încălcarea a reglementărilor privind controlul exportului bunurilor și tehnologiilor cu întrebuintare dublă (Secțiunea 262), încălcarea a reglementărilor privind circulația bunurilor în relația cu alte state (Secțiunea 263), efectuare de activități de comerț exterior cu materiale militare fără autorizație sau licență (Secțiunea 265), încălcarea a obligațiilor privind emiterea autorizațiilor și licențelor pentru comerțul exterior cu materiale militare (Secțiunea 266), denaturare a datelor și neținere a evidențelor privind comerțul exterior cu materiale militare (Secțiunea 267), înarmare neautorizată (Secțiunea 279), proiectare, fabricare și deținere a unor mijloace de luptă interzise (Secțiunea 280), fabricare și deținere neautorizată a substanțelor radioactive și substanțelor extrem de periculoase (Secțiunea 281), fabricare și deținere neautorizată a materialelor nucleare și a materialelor fisionabile speciale (Secțiunea 282), producere neautorizată și alte utilizări ale substanțelor narcotice și psihotrope și ale unor substanțe toxice (Secțiunea 283), deținere de substanțe narcotice și psihotrope și substanțe toxice (Secțiunea 284), cultivare neautorizată de plante care conțin substanțe narcotice sau psihotrope (Secțiunea 285), fabricare și deținere a unor articole pentru producerea ilegală a substanțelor narcotice și psihotrope și ale unor substanțe toxice (Secțiunea 286), eliminare neautorizată a deșeurilor (Secțiunea 298), utilizare neautorizată a animalelor sălbatice și plantelor protejate (Secțiunea 299), abuz în serviciu (Secțiunea 329), acceptarea mitei (Secțiunea 331), dare de mită (Secțiunea 332), trafic de influență - Secțiunea 333 (2), organizare și înlesnire a trecerii neautorizate a frontierei de stat (Secțiunea 340), înlesnire a șederii neautorizate pe teritoriul Republicii Cehe (Secțiunea 341), falsificarea ori alterarea înscrisurilor oficiale (Secțiunea 348), dacă a comis o astfel de faptă în scopul identificării activității infracționale comise de membrii unui grup infracțional organizat, în legătură cu un grup infracțional organizat, sau în folosul unui grup infracțional organizat.

(3) Nu beneficiază de impunitate agentul care a înființat sau pus la cale un grup infracțional organizat.

DIVIZIUNEA 8

Alte forme de participare la activități infracționale

Secțiunea 364. Instigarea la săvârșirea unei infracțiuni

Fapta persoanei care instigă public la săvârșirea unei infracțiuni se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

Secțiunea 365. Aprobarea unei infracțiuni

(1) Fapta persoanei care își exprimă public aprobarea față de săvârșirea unei infracțiuni sau care laudă în public un făptuitor pentru infracțiunea comisă, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) Aceeași pedeapsă se va impune persoanei care, în intenția de a-și exprima aprobarea față de o infracțiune

a) răsplătește sau despăgubește un făptuitor sau o rudă apropiată a acestuia pentru pedeapsa impusă, sau

b) organizează o colectă pentru o astfel de răsplată sau despăgubire.

Secțiunea 366. Favorizarea

(1) Fapta persoanei care ajută făptuitorul unei infracțiuni cu intenția de a înlesni sustragerea acestuia de la urmărirea penală, condamnarea la o pedeapsă sau la o măsură de siguranță sau de la executarea acestora, se pedepsește cu închisoarea de până la patru ani; cu toate acestea, dacă ajută un făptuitor al unei infracțiuni pentru care legea stipulează o pedeapsă mai blândă, va fi condamnată la această pedeapsă mai blândă.

(2) Fapta persoanei care săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în favoarea unei rude apropiate nu răspunde penal, cu excepția cazului în care a procedat astfel pentru a

a) ajuta o persoană care a comis infracțiunea de trădare (Secțiunea 309), subminare a republicii (Secțiunea 310), atentat terorist (Secțiunea 311), terorism (Secțiunea 312), genocid (Secțiunea 400), atentate împotriva umanității (Secțiunea 401), apartheid și discriminare împotriva unor categorii de persoane (Secțiunea 402), pregătire de război ofensiv (Secțiunea 406), utilizare de mijloace și metode interzise în operațiunile de luptă (Secțiunea 411), cruzimi de război (Secțiunea 412), persecutare a populației (Secțiunea 413), jaf în zona de operații militare (Secțiunea 414) sau utilizare fără drept a emblemelor internaționale și recunoscute de stat (Secțiunea 415), sau

b) a câștiga foloase materiale pentru sine sau altul.

Secțiunea 367. Neprevenirea unei infracțiuni

(1) Fapta persoanei care obține informații credibile că altă persoană se pregătește să comită sau comite o infracțiune de omor calificat (Secțiunea 140), omor (Secțiunea 141), vătămare corporală gravă (Secțiunea 145), tortură și alte tratamente crude și inumane (Secțiunea 149), întrerupere ilegală a

cursului sarcinii fără consimțământul femeii însărcinate (Secțiunea 159), prelevare neautorizată de țesuturi și organe (Secțiunea 164), trafic de persoane (Secțiunea 168), lipsire de libertate în mod ilegal (Secțiunea 170), răpire - Secțiunea 172 (3) și (4), tâlhărie (Secțiunea 173), luare de ostatici (Secțiunea 174), șantaj - Secțiunea 175 (3) și (4), utilizare ilegală a datelor personale - Secțiunea 180 (4), viol (Secțiunea 185), agresiune sexuală (Secțiunea 187), abuz asupra minorului pentru producerea de pornografie infantilă (Secțiunea 193), maltratare a persoanei încredințate (Secțiunea 198), furt - Secțiunea 205 (5), delapidare - Secțiunea 206 (5), înșelăciune - Secțiunea 209 (5), înșelăciune privind asigurările - Secțiunea 210 (6), fraude legate de acordarea unor credite - Secțiunea 211 (6), fraude legate de acordarea unor subvenții - Secțiunea 212 (6), participație improprie - Secțiunea 214 (3) și (4), spălare a banilor - Secțiunea 216 (4), falsificare de monede (Secțiunea 233), obținere neautorizată și falsificare de instrumente de plată (Secțiunea 234), emiterea frauduloasă de monedă (Secțiunea 237), eludare a impozitelor, taxelor și a altor plăți obligatorii asemănătoare - Secțiunea 240 (3), utilizare abuzivă a informațiilor și statutului în relațiile economice - Secțiunea 255 (4), prejudiciere a intereselor financiare ale Comunităților Europene - Secțiunea 260 (5), încălcare a reglementărilor privind controlul exportului bunurilor și tehnologiilor cu întrebuițare dublă (Secțiunea 262), încălcare a atribuțiilor în domeniul exportului bunurilor și tehnologiilor cu întrebuițare dublă (Secțiunea 263), efectuare de activități de comerț exterior cu materiale militare fără autorizație sau licență (Secțiunea 265), încălcare a obligațiilor privind emiterea autorizațiilor și licențelor pentru comerțul exterior cu materiale militare (Secțiunea 266), pericol public (Secțiunea 272), proiectare, fabricare și deținere a unor mijloace de luptă interzise (Secțiunea 280), fabricare și deținere neautorizată a substanțelor radioactive și substanțelor extrem de periculoase (Secțiunea 281), fabricare și deținere neautorizată a materialelor nucleare și a materialelor fisionabile speciale (Secțiunea 282), producere neautorizată și alte utilizări ale substanțelor narcotice și psihotrope și ale unor substanțe toxice (Secțiunea 283), preluare a controlului asupra unei aeronave, nave civile sau platforme fixe (Secțiunea 290), deturnare a unei aeronave (Secțiunea 292), trădare (Secțiunea 309), subminarea Republicii (Secțiunea 310), atentat terorist (Secțiunea 311), terorism (Secțiunea 312), sabotaj (Secțiunea 314), spionaj (Secțiunea 316), periclitare a informațiilor clasificate (Secțiunea 317), trădare militară (Secțiunea 320), utilizare a violenței împotriva unei autorități publice - Secțiunea 323 (3) și (4), utilizare a violenței împotriva unui funcționar public - Secțiunea 325 (3) și (4), acceptarea mitei (Secțiunea 331), dare de mită (Secțiunea 332), trecere a frontierei de stat cu uz de violență - Secțiunea 339 (2) și (3), organizare și înlesnire a trecerii neautorizate a frontierei de stat - Secțiunea 340 (4), revoltă a deținuților (Secțiunea 344), participare la un grup infracțional organizat - Secțiunea 361 (2) și (3), insubordonare - Secțiunea

375 (2) și (3), opunere de rezistență și constrângere la încălcarea îndatoririlor de serviciu - Secțiunea 377 (2) și (3), încălcare a drepturilor și intereselor protejate ale militarilor egali în grad - Secțiunea 382 (3) și (4), încălcare a drepturilor și intereselor protejate ale militarilor subordonați sau mai mici în grad - Secțiunea 383 (3) și (4), absența nejustificată (Secțiunea 386), subminare a moralei militarilor - Secțiunea 392 (2), genocid (Secțiunea 400), infracțiuni contra umanității (Secțiunea 401), apartheid și discriminare a unor categorii de persoane (Secțiunea 402), pregătire de război ofensiv (Secțiunea 406), relații care amenință pacea (Secțiunea 409), utilizare de mijloace și metode interzise în operațiunile de luptă (Secțiunea 411), cruzimi de război (Secțiunea 412), persecutare a populației (Secțiunea 413), jaf în zona de operații militare (Secțiunea 414) sau utilizare fără drept a emblemelor internaționale și recunoscute de stat - Secțiunea 415 (3), și nu încearcă să prevină comiterea unei astfel de infracțiuni se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani; dacă prezenta lege stipulează o pedeapsă mai blândă pentru oricare dintre aceste infracțiuni, va fi condamnată la această pedeapsă mai blândă.

(2) Fapta persoanei care comite fapta prevăzută la sub-secțiunea (1) nu răspunde penal dacă nu ar fi putut împiedica fapta penală fără a se expune pe sine sau pe o rudă apropiată pericolului de moarte, vătămare corporală sau alte prejudicii grave sau urmării penale. Cu toate acestea, prevederea privind ruda apropiată nu scutește făptuitorul de răspundere penală, dacă neprevenirea se referă la infracțiunea de trădare (Secțiunea 309), subminare a Republicii (Secțiunea 310), atentat terorist (Secțiunea 311), terorism (Secțiunea 312), sabotaj (Secțiunea 314), spionaj (Secțiunea 316), genocid (Secțiunea 400), infracțiuni contra umanității (Secțiunea 401), apartheid și discriminare a unor categorii de persoane (Secțiunea 402), pregătire de război ofensiv (Secțiunea 406), utilizare de mijloace și metode interzise în operațiunile de luptă (Secțiunea 411), cruzimi de război (Secțiunea 412), persecutarea a populației (Secțiunea 413), (Secțiunea 414) sau utilizare fără drept a emblemelor internaționale și recunoscute de stat - Secțiunea 415 (3).

(3) O infracțiune poate fi prevenită și prin sesizarea în timp util a procurorului sau poliției; militarul poate raporta fapta ofițerilor săi superiori.

Secțiunea 368. Omisiunea sesizării unei infracțiuni

(1) Fapta persoanei care obține informații credibile că altă persoană a comis o infracțiune de omor calificat (Secțiunea 140), vătămare corporală gravă (Secțiunea 145), tortură și alte tratamente crude și inumane (Secțiunea 149), lipsire de libertate în mod ilegal (Secțiunea 170), luare de ostatici (Secțiunea 174), abuz asupra minorului pentru producerea de pornografie infantilă (Secțiunea 193), maltratare a persoanei încredințate (Secțiunea 198), falsificare de monede (Secțiunea 233), obținere neautorizată și falsificare de instrumente de plată (Secțiunea 234), emiteră a frauduloasă de monedă (Secțiunea 237), încălcare

a reglementărilor privind controlul exportului bunurilor și tehnologiilor cu întrebuințare dublă (Secțiunea 262), încălcare a reglementărilor privind circulația bunurilor în relația cu alte state (Secțiunea 263), efectuare de activități de comerț exterior cu materiale militare fără autorizație sau licență (Secțiunea 265), încălcare a obligațiilor privind emiterea autorizațiilor și licențelor pentru comerțul exterior cu materiale militare (Secțiunea 266), pericol public (Secțiunea 272), proiectare, fabricare și deținere a unor mijloace de luptă interzise (Secțiunea 280), fabricare și deținere neautorizată a substanțelor radioactive și substanțelor extrem de periculoase (Secțiunea 281), fabricare și deținere neautorizată a materialelor nucleare și a materialelor fisionabile speciale (Secțiunea 282), preluare a controlului asupra unei aeronave, nave civile sau platforme fixe (Secțiunea 290), deturnare a unei aeronave (Secțiunea 292), trădare (Secțiunea 309), subminare a Republicii (Secțiunea 310), atentat terorist (Secțiunea 311), terorism (Secțiunea 312), sabotaj (Secțiunea 314), spionaj (Secțiunea 316), periclitare a informațiilor clasificate (Secțiunea 317), trădare militară (Secțiunea 320), acceptarea mitei (Secțiunea 331), darea de mită (Secțiunea 332), participare la un grup infracțional organizat - Secțiunea 361 (2) și (3), genocid (Secțiunea 400), infracțiuni contra umanității (Secțiunea 401), apartheid și discriminare a unor categorii de persoane (Secțiunea 402), pregătire de război ofensiv (Secțiunea 406), utilizare de mijloace și metode interzise în operațiunile de luptă (Secțiunea 411), cruzimi de război (Secțiunea 412), persecutare a populației (Secțiunea 413), (Secțiunea 414) sau utilizare fără drept a emblemelor internaționale și recunoscute de stat - Secțiunea 415 (3), și nu sesizează fără întârziere procurorul sau poliția sau, în cazul unui militar, superiorul ierarhic, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani; dacă prezenta lege stipulează o pedeapsă mai blândă pentru oricare dintre aceste infracțiuni, va fi condamnată la această pedeapsă mai blândă.

(2) Fapta persoanei care comite fapta prevăzută la sub-secțiunea (1) nu răspunde penal dacă nu ar fi putut sesiza fapta penală fără a se expune pe sine sau pe o rudă apropiată pericolului de moarte, vătămare corporală sau alte prejudicii grave sau urmării penale.

(3) Obligația de sesizare prevăzută de sub-secțiunea (1) nu se aplică unui avocat sau angajaților acestuia, care află de comiterea unei fapte penale în exercitarea atribuțiilor sale profesionale. De asemenea, obligația de sesizare a autorităților nu se aplică unui cleric, membru al unui cult religios sau al unei societăți religioase recunoscute de stat, autorizat să exercite drepturi speciale, atunci când află despre comiterea unei fapte penale ca parte a confesiunii sau a unei practici care presupune secretul confesiunii. Obligația de a sesiza autoritățile în cazul unei infracțiuni de trafic de persoane conform Secțiunii 168 (2) și lipsire de libertate în mod ilegal (Secțiunea 170) nu se aplică persoanelor care oferă asistență victimelor unor infracțiuni.

CAPITOLUL XI

Infracțiuni privind serviciul militar

Secțiunea 369. Sustragerea de la luarea în evidența militară

(1) Fapta persoanei care pretinde despre sine sau despre altul că ar fi incapabil, temporar sau permanent, sau mai puțin capabil să efectueze stagiul militar obligatoriu, în timp de pace, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la unu la zece ani dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

Secțiunea 370. Nerespectarea obligației efectuării serviciului militar

Fapta persoanei care nu se prezintă la încorporare în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război, cu intenția de a nu-și respecta obligația efectuării serviciului militar sau de a amâna îndeplinirea acestei obligații, se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la trei ani.

Secțiunea 371. Sustragerea de la efectuarea serviciului militar

(1) Fapta persoanei care, în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război, se folosește de diferite tertipuri cu intenția de a fi scutită de efectuarea serviciului militar, se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la trei ani.

(2) Fapta persoanei care, în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război, se folosește de diferite tertipuri cu intenția

a) de a evita, parțial sau integral, efectuarea serviciului militar, sau

b) de a scuti, parțial sau integral, pe altcineva de efectuarea serviciului militar,

se pedepsește cu închisoarea de la trei la cinci ani.

Secțiunea 372. Neprezentarea pentru efectuarea stagiului militar

Fapta persoanei care nu se prezintă pentru efectuarea stagiului militar la data comunicată în timpul unei stări de urgență sau al unei stări de război, în termen de 24 de ore după expirarea termenului stipulat în înștiințarea de recrutare, deși nu au existat motive asumate legal care să o împiedice, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

Secțiunea 373. Neprezentarea la mobilizare

(1) Fapta persoanei care nu se prezintă pentru mobilizarea în forțele armate în urma primirii unei înștiințări în acest sens, în timpul unei stări de urgență sau al unei stări de război, în termen de 24 de ore după expirarea termenului stipulat în înștiințarea de mobilizare, deși nu au existat motive asumate legal care să o împiedice, se pedepsește cu închisoarea de la unu la cinci ani.

(2) Fapta persoanei care, deși nu au existat motive asumate legal care să o împiedice, nu se prezintă pentru mobilizarea în forțele armate în cazul în care nu a primit înștiințarea de mobilizare în timpul unei stări de urgență sau al unei stări de război, dar s-a efectuat o comunicare publică sau un apel la mobilizare, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

Secțiunea 374. Neprezentarea la mobilizare din culpă

(1) Fapta persoanei care nu se prezintă din culpă pentru mobilizarea în forțele armate în urma primirii unei înștiințări în acest sens, în timpul unei stări de urgență sau al unei stări de război, în termen de 24 de ore după expirarea termenului stipulat în înștiințarea de mobilizare, deși nu au existat motive asumate legal care să o împiedice, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Fapta persoanei care, deși nu au existat motive asumate legal care să o împiedice, nu se prezintă din culpă pentru mobilizarea în forțele armate în cazul în care nu a primit înștiințarea de mobilizare în timpul unei stări de urgență sau al unei stări de război, dar s-a efectuat o comunicare publică sau un apel la mobilizare, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

CAPITOLUL XII

Infrațiuni privind militarii

DIVIZIUNEA 1

Infrațiuni contra modului de subordonare și onoarei militare

Secțiunea 375. Insubordonarea

(1) Fapta persoanei care refuză să îndeplinească un ordin sau nu îl duce la îndeplinire în mod intenționat se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă

- a) săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) cu un grup de soldați,
- b) comite o astfel de faptă cu uz de armă,
- c) comite o astfel de faptă în astfel de împrejurări încât poate împiedica ori îngreuna substanțial îndeplinirea unei îndatoriri de serviciu importante,
- d) prin săvârșirea unei astfel de fapte, afectează capacitatea de luptă a unei unități militare, baze militare, unități militare de salvare sau a unei alte structuri din cadrul Ministerului Apărării,
- e) prin săvârșirea unei astfel de fapte provoacă daune considerabile asupra mediului pentru a căror eliminare sunt necesare costuri considerabile, cel puțin în mare măsură

f) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă, sau

g) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă decesul cuiva.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la douăzeci de ani sau la pedeapsa excepțională cu închisoarea, în cazul în care comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

(4) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 376. Insubordonarea din culpă

(1) Fapta persoanei care nu duce la îndeplinire un ordin din culpă, prin aceasta împiedicând sau îngreunând substanțial îndeplinirea unei îndatoriri de serviciu importante, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la cinci ani dacă, a) prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), provoacă:

a) compromiterea capacității de luptă a unei unități militare, baze militare, unități militare de salvare sau a unei alte structuri din cadrul Ministerul Apărării,

b) daune considerabile asupra mediului pentru a căror eliminare sunt necesare costuri considerabile, cel puțin în mare măsură,

c) vătămarea corporală gravă, sau

d) decesul.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

Secțiunea 377. Opunerea de rezistență și constrângerea la încălcarea îndatoririlor de serviciu

(1) Fapta persoanei care opune rezistență unui militar, care își îndeplinește o îndatorire de serviciu, sau îl obligă să își încalce îndatoririle de serviciu, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la zece ani dacă

a) săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) cu un grup de persoane,

b) comite o astfel de faptă cu uz de armă,

c) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de luptă, sau

d) provoacă vătămarea corporală gravă printr-o astfel de faptă.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la douăzeci de ani sau la pedeapsa excepțională cu închisoarea, în cazul în care

a) prin comiterea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1) provoacă decesul cuiva,

b) săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (2) în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau a unei stări de război.

(4) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 378. Insultarea unui militar

(1) Fapta persoanei care insultă

a) un superior sau un militar cu grad mai înalt,

b) un subordonat sau un militar mai mic în grad, sau

c) un militar egal în rang în timp ce acesta sau militarul insultat se află în serviciu de gardă sau de pază sau în îndeplinirea altei îndatoriri, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la trei ani dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) asupra unei alte persoane, pe temei de rasă reală sau presupusă a acesteia, apartenența la un grup etnic, naționalitate, convingeri politice, religie sau din cauza lipsei sale reale ori percepute de credință religioasă.

Secțiunea 379. Insultarea unui militar cu uz de violență sau amenințare cu violența

(1) Fapta persoanei care insultă cu uz de violență sau amenințare cu violența iminentă

a) un superior sau un militar cu grad mai înalt,

b) un subordonat sau un militar mai mic în grad,

se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu și cinci ani, dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în timp ce acesta sau militarul insultat se afla în serviciu de gardă sau de pază sau în îndeplinirea altei îndatoriri,

b) comite o astfel de faptă împotriva unui membru al gărzii militare,

c) comite o astfel de faptă cu uz de armă sau cu cel puțin două persoane,

d) comite o astfel de faptă asupra unei alte persoane, pe temei de rasă reală sau presupusă a acesteia, apartenența la un grup etnic, naționalitate, convingeri politice, religie sau din cauza lipsei sale reale ori percepute de credință religioasă, sau

e) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă.

Secțiunea 380. Insultarea unui militar egal în rang cu uz de violență sau amenințare cu violența

(1) Fapta persoanei care insultă un militar egal în rang cu uz de violență sau cu amenințarea cu violență iminentă, în timp ce aceasta sau militarul insultat se află în serviciu de gardă sau de pază sau în îndeplinirea altei îndatoriri, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la cinci ani dacă,

a) fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) împotriva unui membru al gărzii militare

- b) comite o astfel de faptă cu uz de armă sau cu cel puțin două persoane,
- c) comite o astfel de faptă asupra unei alte persoane, pe temei de rasă reală sau presupusă a acesteia, apartenența la un grup etnic, naționalitate, convingeri politice, religie sau din cauza lipsei sale reale ori percepute de credință religioasă, sau
- d) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă.

Secțiunea 381. Violența împotriva unui ofițer superior

- (1) Fapta persoanei care face uz de violență împotriva unui ofițer superior
 - a) cu intenția de a afecta îndeplinirea îndatoririlor sale de serviciu, sau
 - b) pentru îndeplinirea îndatoririlor sale de serviciu, se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.
- (2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă,
 - a) prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat vătămare corporală gravă, sau
 - b) comite o astfel de faptă cu cel puțin două persoane.
- (3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la zece la douăzeci de ani sau la pedeapsa excepțională cu închisoarea, în cazul în care
 - a) prin comiterea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1) provoacă decesul cuiva,
 - b) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.
- (4) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 382. Încălcarea drepturilor și intereselor protejate ale militarilor egali în grad

- (1) Fapta persoanei care obligă un militar egal în grad să îi facă favoruri personale, îi limitează drepturile sau îi îngreunează în mod intenționat îndeplinirea îndatoririlor de serviciu, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.
- (2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la cinci ani dacă:
 - a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) cu uz de violență sau amenințare cu violența iminentă sau alt prejudiciu grav,
 - b) comite o astfel de faptă cu cel puțin două persoane,
 - c) comite o astfel de faptă asupra unei alte persoane, pe temei de rasă reală sau presupusă a acesteia, apartenența la un grup etnic, naționalitate, convingeri politice, religie sau din cauza lipsei sale reale ori percepute de credință religioasă, sau
 - d) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă.
- (3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) prin cruzimi sau cu uz de armă,

b) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă, sau

c) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război sau într-o situație de luptă.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la șaisprezece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat decesul cuiva.

(5) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 383. Încălcarea drepturilor și intereselor protejate ale militarilor subordonați sau mai mici în grad

(1) Fapta persoanei care obligă un militar subordonat sau mai mic în grad să îi facă favoruri personale, îi limitează drepturile sau îi îngreunează în mod intenționat îndeplinirea îndatoririlor de serviciu, sau îi impune o sancțiune disciplinară contrar prevederilor altui act normativ, se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la trei ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu și cinci ani, dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) cu uz de violență sau amenințare cu violența iminentă sau alt prejudiciu grav,

b) comite o astfel de faptă cu cel puțin două persoane,

c) comite o astfel de faptă asupra unei alte persoane, pe temei de rasă reală sau presupusă a acesteia, apartenența la un grup etnic, naționalitate, convingeri politice, religie sau din cauza lipsei sale reale ori percepute de credință religioasă, sau

d) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) prin cruzimi sau cu uz de armă,

b) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă vătămarea corporală gravă, sau

c) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război sau într-o situație de luptă.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la șaisprezece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat decesul cuiva.

(5) Actele preparatorii constituie infracțiune.

DIVIZIUNEA 2

Infracțiuni privind obligația de a efectua serviciul militar

Secțiunea 384. Sustragerea de la efectuarea serviciului militar

(1) Fapta persoanei care, cu intenția de a se sustrage de la efectuarea serviciului militar în timpul unei stări de urgență, își provoacă vătămări sănătății, simulează o boală, falsifică un înscris, consumă substanțe care provoacă dependență sau folosește alte mijloace de înșelăciune, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la douăzeci de ani sau la pedeapsa excepțională cu închisoarea, în cazul în care comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

Secțiunea 385. Sustragerea din culpă de la efectuarea serviciului militar

Fapta persoanei care devine inaptă din culpă în timpul unei stări de urgență prin consumul de substanțe care provoacă dependență, se pedepsește cu închisoarea de la unu la cinci ani.

Secțiunea 386. Absența nejustificată

(1) Fapta persoanei care absentează nejustificat cu intenția de a se sustrage serviciului militar, se pedepsește cu închisoarea de la un an la șase ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă săvârșește fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) cu uz de armă.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la douăzeci de ani sau la pedeapsa excepțională cu închisoarea, în cazul în care comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

(4) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 387. Dezertarea

(1) Fapta persoanei care absentează nejustificat, neprezentându-se la timp pentru plecarea unui transport militar, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) Fapta persoanei care absentează nejustificat timp de peste trei zile, care absentează nejustificat timp de peste 24 de ore, deși a fost pedepsită pentru o astfel de greșală disciplinară în ultimul an,

care absentează nejustificat timp de peste două zile într-o perioadă în care se duc la îndeplinire îndatoriri de o importanță deosebită, sau

care absentează nejustificat timp de peste 24 de ore în timpul unei misiuni în străinătate,

se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(3) Fapta persoanei care absentează nejustificat timp de peste paisprezece zile,

care absentează nejustificat timp de peste șase zile într-o perioadă în care se duc la îndeplinire îndatoriri de o importanță deosebită,
care absentează nejustificat timp de peste trei zile în timpul unei misiuni în străinătate,
se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

DIVIZIUNEA 3

Infrațiuni privind serviciul de gardă, de pază și alte îndatoriri

Secțiunea 388. Sustragerea de la efectuarea serviciului de gardă, de pază sau a altor îndatoriri

(1) Fapta persoanei care, cu intenția de a se sustrage de la efectuarea serviciului de gardă, de pază sau a altor îndatoriri, își provoacă vătămări sănătății, simulează o boală, falsifică un înscris, consumă substanțe care provoacă dependență sau folosește alte mijloace de înșelăciune, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la unu la zece ani sau la pedeapsa excepțională cu închisoarea, în cazul în care comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în timpul unei stări de pericol la adresa statului, al unei stări de război sau al unei situații de luptă.

Secțiunea 389. Încălcarea obligațiilor privind serviciul de gardă

(1) Fapta persoanei care încalcă, chiar și din culpă, regulamentele sau normele privind serviciul de gardă sau alte îndatoriri similare sau regulamentele speciale privind efectuarea acestui serviciu, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la zece ani dacă

- a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în timpul efectuării unui serviciu de gardă de o deosebită importanță militară sau de stat,
- b) comite o astfel de faptă prin încălcarea gravă a îndatoririlor sale,
- c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă prejudicii pentru a căror prevenire se instituise serviciul de gardă sau o îndatorire asemănătoare, sau
- d) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la douăzeci de ani sau la pedeapsa excepțională cu închisoarea, în cazul în care comite cu intenție fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în timpul unei stări de luptă și dacă este prezentă vreuna dintre împrejurările prevăzute de sub-secțiunea (2).

(4) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 390. Încălcarea obligațiilor privind serviciul de pază sau a altor îndatoriri

(1) Fapta persoanei care încalcă, chiar și din culpă, regulamentele sau normele privind serviciul de pază sau altă îndatorire în timpul efectuării acestui serviciu, se pedepsește cu închisoarea de până la un an.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de până la doi ani dacă, prin comiterea unei astfel de fapte, provoacă consecințe deosebit de grave pentru a căror prevenire se instituise serviciul de pază.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între unu și cinci ani, în cazul în care comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în timpul unei stări de luptă.

Secțiunea 391. Încălcarea îndatoririlor de serviciu în timpul unei misiuni de apărare aeriană

(1) Fapta persoanei care încalcă, chiar și din culpă, regulamentele privind serviciul în unități pentru asigurarea protecției spațiului aerian, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea între doi și zece ani dacă, prin comiterea unei astfel de fapte prevăzute de sub-secțiunea (1), provoacă consecințe deosebit de grave, pe care avea obligația să le prevină.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la douăzeci de ani sau la pedeapsa excepțională cu închisoarea, în cazul în care comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război și dacă astfel cauzează o consecință deosebit de gravă, pe care avea obligația să o prevină.

DIVIZIUNEA 4

Infrațiuni care pun în pericol capacitatea de luptă sau forțele armate

Secțiunea 392. Subminarea moralei militarilor

(1) Fapta persoanei care determină militarii să se întoarcă împotriva serviciului militar sau a superiorilor lor, sau care perturbă grav și sistematic disciplina militară, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la douăzeci de ani sau la pedeapsa excepțională cu închisoarea, în cazul în care comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în timpul unei stări de pericol la adresa statului, al unei stări de război sau în timpul unei stări de luptă.

(3) Actele preparatorii constituie infrațiune.

Secțiunea 393. Încălcarea îndatoririlor de serviciu de către militari

(1) Fapta persoanei care, chiar și din culpă, reduce substanțial utilitatea efectelor militare prin neîndeplinirea îndatoririlor de serviciu trasate, se

pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Fapta persoanei care, chiar și din culpă, utilizează efecte militare de valoare mai mare fără a fi autorizată, în alte scopuri decât au fost acestea concepute, sau care aprobă o astfel de utilizare, sau care întrebuințează inadecvat sau înlesnește utilizarea necorespunzătoare a subordonaților prin trasarea unor sarcini care depășesc îndatoririle de serviciu ale acestora, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

a) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1), sau

b) prin comiterea unei astfel de faptă provoacă în mod intenționat reducerea capacității de luptă a forțelor armate sau pagube substanțiale.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la douăzeci de ani sau la pedeapsa excepțională cu închisoarea, în cazul în care

a) comite cu intenție fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război sau

b) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube considerabile.

(5) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 394. Lașitate în fața inamicului

Fapta persoanei care predă din lașitate sau deznădejde în timpul unei stări de luptă, se pedepsește cu închisoarea de la zece la douăzeci de ani.

Secțiunea 395. Neîndeplinirea misiunii de luptă

(1) Fapta persoanei care părăsește fără permisiune un loc de luptă în timpul unei stări de luptă, se pedepsește cu închisoarea de la cinci la douăzeci de ani.

(2) Fapta persoanei care se sustrage de la îndeplinirea unei misiuni de luptă în timpul unei stări de luptă sau refuză să folosească o armă, se pedepsește cu închisoarea de la zece la douăzeci de ani.

(3) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 396. Abandonarea efectelor militare

(1) Fapta persoanei care aruncă, abandonează sau aduce în stare de neîntrebuințare echipamente militare sau alte dispozitive militare, se pedepsește cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat reducerea capacității de luptă a forțelor militare sau pagube considerabile.

(3) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 397. Capitularrea

(1) Comandantul care predă în mâinile inamicului echipamente tehnice sau militare, chiar și din culpă, fără ca această măsură să fi fost determinată de condițiile de luptă, va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la cinci la douăzeci de ani, cu condiția să nu fi acționat cu intenția de a ajuta inamicul.

(2) Actele preparatorii constituie infracțiune.

DIVIZIUNEA 5**Infracțiuni privind îndatoririle membrilor forțelor de securitate****Secțiunea 398. Încălcarea îndatoririlor unui membru al forțelor de securitate**

(1) Fapta persoanei care, chiar și din culpă, reduce semnificativ posibilitatea de utilizare a echipamentului militar sau a altor mijloace materiale în detrimentul forțelor de securitate, prin neîndeplinirea îndatoririlor de serviciu trasate, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau interzicerea exercitării activității.

(2) Fapta persoanei care utilizează neautorizat mijloace materiale din cele la care se face referire la sub-secțiunea (1) având o valoare mai mare, pentru alte scopuri decât au fost acestea concepute, sau care aprobă o astfel de utilizare, sau care întrebunțează inadecvat sau înlesnește utilizarea necorespunzătoare a subordonaților prin trasarea unor sarcini care depășesc îndatoririle de serviciu ale acestora, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani, cu interzicerea exercitării activității sau cu confiscarea unui obiect sau a altui bun de valoare.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani dacă

a) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1), sau

b) prin comiterea cu intenție a unei fapte prevăzute de sub-secțiunea (1) sau (2) provoacă pagube substanțiale.

(4) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2), a provocat pagube considerabile.

(5) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 399. Dispoziții comune

Dispozițiile privind infracțiunile de insubordonare (Secțiunea 375), insubordonare din culpă (Secțiunea 376), insultarea unui militar (Secțiunea 378), insultarea unui militar cu uz de violență sau amenințare cu violență (Secțiunea 379), insultare a unui militar egal în rang cu uz de violență sau amenințare cu violență (Secțiunea 380), lovire a superiorului (Secțiunea 381), încălcare a obligațiilor privind serviciul de gardă (Secțiunea 389), încălcare a obligațiilor privind serviciul de pază sau a altor îndatoriri (Secțiunea 390), se aplică și membrilor serviciilor de securitate.

CAPITOLUL XIII

Infrațiuni contra umanității, păcii și infrațiuni de război

DIVIZIUNEA 1

Infrațiuni contra umanității

Secțiunea 400. Genocidul

(1) Fapta persoanei care, în scopul de a distruge, în întregime sau în parte, un grup național, etnic, rasial sau religios sau o altă categorie asemănătoare de persoane

a) supune grupului la condiții de existență de natură să ducă la distrugerea fizică, totală sau parțială, a acestuia,

b) impune măsuri vizând împiedicarea nașterilor în cadrul grupului,

c) cauzează uciderea sau vătămarea corporală gravă a unui membru al grupului,

se pedepsește cu închisoarea de la doisprezece la douăzeci de ani sau la pedeapsa excepțională cu închisoarea.

(2) Aceeași pedeapsă se va impune persoanei care incită public la săvârșirea faptei prevăzute de sub-secțiunea (1).

(3) Actele preparatorii constituie infrațiune.

Secțiunea 401. Infrațiuni contra umanității

(1) Fapta persoanei care săvârșește, în cadrul unui atac generalizat sau sistematic, lansat împotriva unei populații civile

a) exterminarea unor persoane,

b) sclavia,

c) deportarea sau transferarea forțată a unui grup de civili,

d) violul, sclavia sexuală, constrângerea la prostituție, sarcina forțată, sterilizarea forțată sau alte forme de violență sexuală,

e) persecutarea unui grup de civili pe motive de ordin politic, rasial, național, etnic, cultural, religios, sexual ori în funcție de alte criterii asemănătoare,

f) apartheid sau alte metode asemănătoare de segregare sau discriminare,

g) reținerea ilegală, răpirea într-un loc necunoscut sau orice alte limitări ale libertății personale, urmate de dispariții involuntare ale unor persoane

h) tortură,

i) omor sau

j) alte tratamente inumane,

se pedepsește cu închisoarea de la doisprezece la douăzeci de ani sau la pedeapsa excepțională cu închisoarea.

(2) Actele preparatorii constituie infrațiune.

Secțiunea 402. Apartheid și discriminare împotriva unei categorii de persoane

(1) Fapta persoanei care practică apartheidul sau segregarea ori discriminarea rasială, etnică, națională, religioasă sau de clasă împotriva altor categorii asemănătoare de persoane, se pedepsește cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la zece la douăzeci de ani sau la pedeapsa excepțională cu închisoarea, în cazul în care

a) expune o astfel de categorie de persoane la condițiile dificile de viață menționate la sub-secțiunea (1),

b) printr-o astfel de faptă, expune o astfel de categorie de persoane la tratamente inumane sau degradante.

(3) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 403. Înființarea, sprijinirea și promovarea mișcărilor care vizează suprimarea drepturilor umane și libertăților

(1) Fapta persoanei care înființează, promovează sau sprijină mișcări al căror scop demonstrat este suprimarea drepturilor omului sau care proclamă ura pe teme de rasă, apartenență etnică, națională și religioasă sau ura de clasă ori ura împotriva altei categorii de persoane, se pedepsește cu închisoarea de la unu la cinci ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) prin intermediul presei, unui film, unui post de radio sau televiziune, al unei rețele de calculatoare accesibile publicului larg sau printr-o altă metodă la fel de eficace,

b) comite o astfel de faptă în calitate de membru al unui grup organizat,

c) comite o astfel de faptă în calitate de militar, sau

d) comite o astfel de faptă în timpul unei stări de pericol la adresa statului sau al unei stări de război.

(3) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 404. Exprimarea simpatiilor pentru mișcări vizând suprimarea drepturilor și libertăților fundamentale

Fapta persoanei care își exprimă public simpatia pentru mișcările prevăzute la Secțiunea 403 (1) se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la trei ani.

Secțiunea 405. Negarea, contestarea, aprobarea și justificarea genocidului

Fapta persoanei care neagă, contestă, aprobă sau încearcă să justifice public genocidul nazist, comunist sau orice alt genocid, sau alte crime împotriva umanității ale naziștilor sau comuniștilor, se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la trei ani.

DIVIZIUNEA 2

Infracțiuni contra păcii și crime de război

Secțiunea 406. Pregătire de război ofensiv

Fapta persoanei care pregătește un război ofensiv, în care ar participa și Republica Cehă, expunând astfel Republica Cehă la riscul unui război, se pedepsește cu închisoarea de la doisprezece la douăzeci de ani sau la pedeapsa excepțională cu închisoarea.

Secțiunea 407. Incitarea la război ofensiv

(1) Fapta persoanei care incită public la război ofensiv, în care ar participa și Republica Cehă, care promovează un astfel de război sau sprijină prin orice alte metode propaganda de război, se pedepsește cu închisoarea de până la cinci ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoare de la doi la zece ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în cadrul unei reuniuni care face obiectul obligației de a sesiza, sau

b) comite o astfel de faptă prin intermediul presei, unui film, unui post de radio sau televiziune, al unei rețele de calculatoare accesibile publicului larg sau printr-o altă metodă la fel de eficace.

(3) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 408. Dispoziții comune

Pregătirea și incitarea la război ofensiv nu vor fi considerate drept conduită legată de

a) o declarație de război, dacă există riscul ca Republica Cehă să fie atacată sau dacă se impun pentru respectarea obligațiilor asumate printr-un tratat internațional privind apărarea comună împotriva agresiunilor,

b) participarea Republicii Cehe la mecanismele de apărare ale unei organizații internaționale în care Republica Cehă este membră,

c) încetarea prezenței forțelor armate ale Republicii Cehe în afara teritoriului Republicii Cehe sau staționării forțelor militare străine pe teritoriul Republicii Cehe, aprobate în mod expres de Parlamentul Republicii Cehe sau de Guvernul Republicii Cehe.

Secțiunea 409. Relații care pun în pericol pacea

(1) cetățeanul Republicii Cehe sau apatridul care își are reședința permanentă pe teritoriul ceh, care, cu intenția de a provoca un război sau o acțiune militară împotriva Republicii Cehe sau a altui stat, stabilește sau menține relații cu o putere străină, singur sau prin intermediul altei persoane, se pedepsește cu închisoarea de la trei la doisprezece ani.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la zece la douăzeci de ani sau la pedeapsa excepțională cu închisoarea, în cazul în care fapta comisă, prevăzută de sub-secțiunea (1), reprezintă

a) o amenințare gravă la adresa statutului internațional al Republicii Cehe sau al altui stat, sau

b) o amenințare gravă la adresa existenței Republicii Cehe sau a altui stat.

(3) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 410. Încălcarea sancțiunilor internaționale

(1) Fapta persoanei care încalcă un ordin, o interdicție sau restricție prevăzute în scopul menținerii sau restabilirii păcii și securității internaționale, protejării drepturilor omului sau combaterii terorismului, pe care Republica Cehă are obligația de a le respecta ca membră a Organizației Națiunilor Unite sau a Uniunii Europene, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau cu o pedeapsă pecuniară.

(2) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la cinci ani dacă

a) prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1), a provocat pagube substanțiale, sau

b) câștigă foloase substanțiale pentru sine sau altul prin săvârșirea unei astfel de fapte.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la trei la opt ani dacă

a) comite fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) în legătură cu un grup organizat care acționează în mai multe state,

b) comite o astfel de faptă cu intenția de a câștiga foloase considerabile pentru sine sau alții,

c) prin comiterea unei astfel de fapte provoacă pagube considerabile,

d) prin comiterea unei astfel de fapte cauzează o amenințare gravă la adresa statutului internațional al Republicii Cehe, sau

e) prin comiterea unei astfel de fapte contribuie în mod semnificativ la subminarea păcii și securității internaționale, măsurilor vizând protecția drepturilor omului, sau combaterea terorismului.

Secțiunea 411. Utilizarea de mijloace și metode interzise în operațiunile de luptă

(1) Fapta persoanei care, în timp de război sau conflict armat, sau în timpul unei stări de luptă

a) ordonă utilizarea de mijloace de luptă sau de materiale de natură similară sau folosește astfel de mijloace sau materiale, sau

b) ordonă operațiuni de luptă interzise sau se angajează în luptă folosind astfel de metode,

se pedepsește cu închisoarea între doi și zece ani.

(2) Aceeași pedeapsă se va impune persoanei care, contrar prevederilor dreptului internațional privind mijloacele și metodele de luptă în război sau în alte conflicte armate, în mod intenționat

a) aduce vătămări vieții, sănătății sau proprietății populației civile sau o atacă în scop represiv,

b) conduce un atac împotriva unui loc neprotejat sau a unei zone demilitarizate,

c) distruge un baraj, o centrală nucleară sau o unitate asemănătoare, care conține substanțe periculoase, sau

d) distruge sau degradează un obiect destinat utilizării în scopuri umanitare sau un monument cultural sau natural recunoscut internațional, sau exploatează un astfel de monument în scopuri militare.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la douăzeci de ani sau la pedeapsa excepțională cu închisoarea, în cazul în care, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) provoacă

a) vătămarea corporală gravă, sau

b) decesul.

(4) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 412. Cruzimi de război

(1) Fapta persoanei care încalcă normele de drept internațional prin tratamente inumane aplicate populației civile, refugiaților, răniților, bolnavilor, membrilor forțelor armate care s-au predat sau prizonierilor de război în timpul unui război sau conflict armat, se pedepsește cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani.

(2) Aceeași pedeapsă se va impune persoanei care încalcă normele de drept internațional în timpul unui război sau conflict armat prin

a) neaplicarea unor măsuri efective de protecție a persoanelor care au nevoie de astfel de asistență, în special a copiilor, femeilor, răniților și bolnavilor sau împiedicarea aplicării unor astfel de măsuri, sau

b) prin împiedicarea organizațiilor de apărare civilă ale inamicului, unui stat neutru sau a altui stat să își desfășoare activitățile umanitare.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la opt la douăzeci de ani sau la pedeapsa excepțională cu închisoarea, în cazul în care, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) provoacă

a) vătămarea corporală gravă, sau

b) decesul.

Secțiunea 413. Persecutarea populației

(1) Fapta persoanei care se face responsabilă de apartheid în timpul unui război sau a unui conflict armat sau comite alte acte inumane ca urmare a discriminării pe motive rasiale, etnice, naționale, religioase sau de clasă sau a altor motive asemănătoare, sau terorizează populația civilă prin acțiuni de

violență sau amenințare cu violența, se pedepsește cu închisoarea de la cinci la cincisprezece ani.

(2) Aceeași pedeapsă se va impune persoanei care, în timpul unui război sau conflict armat

a) distruge sau periclitează grav asigurarea nevoilor de trai fundamentale ale populației civile în teritoriile ocupate sau în zona de contact, sau, cu bună știință, nu asigură populației asistența necesară pentru a supraviețui,

b) amână nejustificat repatrierea populației civile sau a prizonierilor de război,

c) strămută sau deportează nejustificat populația civilă din teritoriile ocupate,

d) populează teritoriile ocupate cu populație din propriul stat,

e) recrutează minori pentru servicii armate, sau

f) cu bună știință, face imposibilă judecarea populației civile sau a prizonierilor de război de către un tribunal imparțial.

(3) Făptuitorul se pedepsește cu închisoarea de la zece la douăzeci de ani sau la pedeapsa excepțională cu închisoarea, în cazul în care, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) provoacă

a) vătămarea corporală gravă, sau

b) decesul.

(4) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 414. Jaf în zona de operații militare

Fapta persoanei care, în zona de operații militare, pe câmpul de luptă, în locuri afectate de operații militare, de conflicte armate sau în teritoriile ocupate

a) fură de la morți sau își însușește obiecte și alte bunuri ale unui străin, sau

b) cu bună știință, distruge, sustrage, ascunde sau folosește în mod abuziv proprietatea unui străin,

se pedepsește cu închisoarea de la opt la douăzeci de ani sau la pedeapsa excepțională cu închisoarea.

Secțiunea 415. Utilizarea fără drept a emblemelor internaționale și recunoscute de stat

(1) Fapta persoanei care folosește fără drept emblema Crucea Roșie sau alte marcaje și culori distinctive recunoscute prin dreptul internațional, care marchează instituțiile medicale sau mijloacele de transport folosite în scopuri medicale sau în scopul evacuării, pe timpul unei stări de pericol la adresa statului, de război sau alt conflict armat, se pedepsește cu închisoarea de la doi la opt ani.

(2) Aceeași pedeapsă se aplică persoanei care folosește fără drept simbolul Organizației Națiunilor Unite sau un steag ori simboluri, însemne sau uniforme militare ale unui stat neutru sau ale altui stat, care nu participă la conflict, în timpul războiului sau a altui conflict armat.

(3) Făptuitorul va fi condamnat la pedeapsa cu închisoarea de la zece la douăzeci de ani sau la pedeapsa excepțională cu închisoarea, în cazul în care, prin fapta prevăzută de sub-secțiunea (1) sau (2) provoacă

- a) deces sau vătămare corporală gravă,
- b) pagube considerabile, sau
- c) măsuri represive asupra celeilalte părți participante la război sau la conflictul armat de aceeași natură sau asemănătoare.

(4) Actele preparatorii constituie infracțiune.

Secțiunea 416. Utilizarea fără drept a steagului și a armistițiului

(1) Fapta persoanei care folosește fără drept un steag ori simboluri de stat, însemne sau uniforme militare ale altui stat, care este parte la conflict în timpul războiului sau al altui conflict armat, se pedepsește cu închisoarea de la unu la cinci ani.

(2) Fapta persoanei care se folosește abuziv de armistițiul declarat sau de un steag de armistițiu în timpul războiului sau al altui conflict armat, se pedepsește cu închisoarea de la doi la opt ani.

Secțiunea 417. Vătămarea unui conciliator

Fapta persoanei care aduce vătămări unui conciliator sau unui membru al echipei acestuia, sau

- care reține fără drept o astfel de persoană,
- se pedepsește cu închisoarea de până la cinci ani.

DIVIZIUNEA 3 Dispoziții comune

Secțiunea 418. Răspunderea superiorului

(1) Superiorul militar sau alt conducător răspunde penal pentru infracțiunea de genocid (Secțiunea 400), infracțiuni contra umanității (Secțiunea 401), pregătire de război ofensiv (Secțiunea 406), incitare la război ofensiv (Secțiunea 407), utilizare de mijloace și metode interzise în operațiunile de luptă (Secțiunea 411), cruzimi de război (Secțiunea 412), persecutare a populației (Secțiunea 413), jaf în zona de operații militare (Secțiunea 414), utilizare fără drept a emblemelor internaționale și recunoscute de stat (Secțiunea 415), utilizare fără drept a steagului și a armistițiului (Secțiunea 416) vătămare a unui conciliator (Secțiunea 417) săvârșite de subordonații lor, asupra cărora aceștia au exercitat autoritate și control, chiar și din culpă, dacă nu i-a împiedicat să comită o astfel de infracțiune, nu a prevenit comiterea unei astfel de infracțiuni, sau nu i-a pedepsit pentru comiterea unei astfel de infracțiuni, sau nu i-a deferit autorității competente să impună o astfel de pedeapsă.

(2) Prevederile care reglementează răspunderea penală și vinovăția unui subordonat se aplică și răspunderii penale și vinovăției unui superior militar sau a altui conducător.

PARTEA A TREIA

DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Secțiunea 419. Dispoziții tranzitorii

Pedeapsa impusă înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi, pentru fapte care nu constituie infracțiuni conform prezentei legi, sau partea rămasă neexecutată din aceasta va rămâne neexecutată. În astfel de cazuri nu se vor aplica prevederile privind contopirea pedepselor. În cazul în care s-a dispus o pedeapsă cumulativă sau contopită pentru o astfel de faptă și o infracțiune concurentă, instanța va reduce pedeapsa în mod proporțional; în acest scop, va lua în considerare gravitatea fiecărei fapte care, începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, nu constituie faptă penală și infracțiunile concurente.

Secțiunea 420. Acte normative abrogate

Următoarele acte normative vor fi abrogate:

1. Legea nr. 140/1961 Coll., Cod penal.
2. Legea nr. 53/1963 Coll., privind modificarea secțiunii 203 a Codului penal.
3. Legea nr. 56/1965 Coll., privind modificarea și completarea Codului penal.
4. Legea nr. 148/1969 Coll., privind modificarea și completarea Codului penal, modificată prin Legea nr. 45/1973 Coll.
5. Legea nr. 45/1973 Coll., privind modificarea și completarea Codului penal, modificată prin Legea nr. 175/1990 Coll., și Legea nr. 290/1993 Coll.
6. Legea nr. 175/1990 Coll., privind modificarea și completarea Codului penal, modificată prin Legea nr. 265/2001 Coll.
7. Legea nr. 545/1990 Coll., privind modificarea și completarea Codului penal.
8. Legea nr. 557/1991 Coll., privind modificarea și completarea Codului penal.
9. Legea nr. 253/1997 Coll., privind modificarea și completarea Legii nr. 140/1961 Coll., Cod penal, modificată.
10. Legea nr. 92/1998 Coll., privind modificarea și completarea Legii nr. 140/1961 Coll., Cod penal, modificată.
11. Legea nr. 96/1999 Coll., privind modificarea Legii nr. 140/1961 Coll., Cod penal, modificată.
12. Legea nr. 327/1999 Coll., privind modificarea Legii nr. 140/1961 Coll., Cod penal, modificată.
13. Legea nr. 405/2000 Coll., privind modificarea Legii nr. 140/1961 Coll., Cod penal, modificată.
14. Legea nr. 139/2001 Coll., privind modificarea Legii nr. 140/1961 Coll., Cod penal, modificată.

15. Legea nr. 134/2002 Coll., privind modificarea Legii nr. 140/1961 Coll., Cod penal, modificată.

16. Legea nr. 91/2004 Coll., privind modificarea Legii nr. 140/1961 Coll., Cod penal, modificată.

17. Legea nr. 692/2004 Coll., privind modificarea Legii nr. 140/1961 Coll., Cod penal, modificată.

18. Legea nr. 320/2006 Coll., privind modificarea Legii nr. 140/1961 Coll., Cod penal, modificată.

19. Legea nr. 343/2006 Coll., privind modificarea Legii nr. 140/1961 Coll., Cod penal, modificată.

20. Legea nr. 271/2007 Coll., privind modificarea Legii nr. 140/1961 Coll., Cod penal, modificată.

21. Legea nr. 165/1950 Coll., privind protejarea păcii, modificată prin Legea nr. 265/2001 Coll.

22. Legea nr. 120/1962 Coll., privind combaterea alcoolismului, modificată prin Legea nr. 37/1989 Coll.

23. Legea nr. 482/2002 Coll., privind întărirea protecției spațiului aerian al Republicii Cehe pentru summitul NATO de la Praga, și modificarea Codului penal.

24. Hotărârea Guvernului nr. 72/1997 Coll., privind substanțele considerate anabolizante sau cu efect anabolizant, conform Codului penal.

25. Hotărârea Guvernului nr. 10/1999 Coll., privind abrogarea Hotărârii Guvernului nr. 192/1988 Coll., privind substanțele toxice și alte substanțe dăunătoare, modificată, care stipulează substanțele considerate toxice în sensul Codului penal, modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 114/1999 Coll.

26. Hotărârea Guvernului nr. 114/1999 Coll., privind substanțele toxice, bolile contagioase și parazitare, în sensul Codului penal, modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 40/2002 Coll., și Hotărârea Guvernului nr. 444/2003 Coll.

Secțiunea 421. Intrarea în vigoare

Prezenta lege intră în vigoare pe 1 ianuarie 2010.